22 de vecini

Fotografiile pregătite pentru celebrarea Tercentenarului din Yale explorează munca profesioniștilor din domeniul sănătății și a studenților și a partenerilor lor din comunitate. *De John Curtis*

32 Boom-ul biotehnologic din New Haven

Eforturile școlii de medicină de a-și aduce proprietatea intelectuală pe piață au dat un impuls economiei din New Haven.
De Marc Wortman

42 După genom

Anul 2000 a adus versiunea de lucru a genomului uman și noi speranțe pentru medicină și înțelegerea biologiei umane. Președintele de Genetică Richard Lifton vorbește despre ce înseamnă asta pentru cercetare, la Yale și în întreaga lume.
Interviu de Michael Fitzsousa

Yale Medicine
Alumni Bulletin of the
Yole University School of Medicine
Fall 2000 I Winter 2001
Volume 35, No. i

Printing
W.E. Andrews of Connecticut Inc.

Yole Medicine is distributed to alumni, faculty, students and friends of the School of Medicine, as well as leaders in Yale University alumni activities.

Address correspondence to;
Editor, *Yole Medicine*
P.O. Box 7612
New Haven, CT 06519-0612
Telephone: 203-785-5824
Facsimile: 203-785-4327
Electronic mail:ymm@yale.edu
Website: http://info.med.yale.edu/ymm

Ai parcurs un drum lung, Eli, în adaptarea handicapului

Pentru editor:
Piesa lui Cathy Shufro despre - studentul absolvent Matthew Weed [„Bringing Science Into Focus,” Summer 2000] a fost inspiratoare. Am fost deosebit de încântat să o citesc, deoarece soțul meu lucrează cu un bărbat căruia i s-a interzis intrarea la Yale College cu mulți ani în urmă, deoarece suferise un accident de lupte în ultimul an de liceu și era paraplegic . Yale nu l-a putut acomoda și i-a revocat acceptul. Ca absolvent, această poveste m-a întristat mereu. Acum, sunt încurajat să citesc despre progresele pe care Yale le-a făcut în acomodarea persoanelor cu dizabilități, atât din punct de vedere fizic și tehnologic, cât și din punct de vedere umanist.

Vă mulțumim pentru - eforturile continue de a face *Medicina Yale* interesantă și proaspătă.

Natalie P. Silverstein, MPH '96
New York, NY

Un nou luciu asupra designului revistei

Pentru editor:
M-am bucurat de mult timp și am apreciat copiile *Yale Medi cine* care mi-au venit prin poștă. Totuși, hârtia lucioasă care este folosită la tipărirea revistei face să fie aproape imposibil de citit. Există vreo posibilitate ca un finisaj mat să fie folosit? Din moment ce prețuiesc fiecare număr din *Yale Medicine* și sunt sigur că alții trebuie să fie afectați ca și mine, sper că puteți găsi o soluție la această problemă devastatoare.

Esther A. Savage, YUSN '59
Midland, Mich.

După cum se întâmplă, hârtia pe care este tipărită Yale Medicine *schimbă această problemă împreună cu alte aspecte ale designului nostru (vezi* De la editor, *pagina opusă.) Strălucirea a dispărut!*

Dezbaterea despre terapia Lyme ar trebui să continue

Pentru editor:
Articolul despre boala Lyme de la pagina 12 a ediției de vară [„Conventional Lyme Treatment Found Effective,” Summer 2000] pare să denigreze medicii care folosesc terapie cu antibiotice pe termen lung, cu mesajul puternic dat că „un regim de antibiotice pe termen scurt este adecvat pentru a trata boala”. Cu toate acestea, limita de 30 de zile s-a dovedit a fi nerealistă, mai ales atunci când diagnosticul și tratamentul sunt întârziate. Pacienții și medicii nu vor accepta că simptomele continue se datorează „sindromului post-Lyme”.

Dovezile la nivel național susțin terapia pe termen lung pentru mulți pacienți. Studiul descris în articol nu abordează mai multe întrebări, inclusiv timpul scurs între simptome și diagnostic . Dificultățile - prezentate de boala Lyme includ incertitudini cu privire la rezultatele testelor cu diagnosticare întârziată, pătrunderea spirochetei în celule, schimbarea formelor de *Borrelia burgdorferi,* și capacitatea sa de a se înveli în ADN- ul gazdei.

dovezi ale dizabilității pe termen lung din tratamentul inadecvat al bolii Lyme. Și din cauza potențialului de dizabilitate gravă .', cred că liniile directoare de tratament CDC trebuie reexaminate . De asemenea, aș dori să văd Yale implicat în dezvoltarea unor antibiotice mai eficiente pentru boala Lyme.

Articolul dumneavoastră afirmă că „boala Lyme a fost un paratrăsnet pentru controverse de ani de zile”. Mă aștept ca Yale să ofere informații corecte și echilibrate cu privire la ambele puncte de vedere cu privire la tratamentul pe termen scurt și pe termen lung.

Constance A. Bean, MPH '90
Wayland, Mass.

Prin paginile *Yale Medicine*, un trecut plin de culoare

Pentru editor:
a citit și *Medicina din Connecticut* de mulți ani, m-am bucurat de secțiunea intitulată „Acum 50 de ani în *medicina Connecticut”.* Gândul a apărut: „De ce nu o scurtă notă pentru fiecare număr în urmă cu aproximativ 50 de ani în *Yale Medicine?”*

După ce mi-am revizuit stivele de *Yale Medicine* Am găsit Vol. 1, nr. 1 (mai 1953) al - precedentului său, Buletinul *Alumni —* dar vai! Asta acum doar 47 de ani . Cu toate acestea, unii dintre absolvenții noștri cu părul cărunt s-ar putea bucura să audă despre unele dintre numele și evenimentele școlii noastre în urmă cu 47 de ani (deoarece s-ar putea să nu scriu scrisori în 2003) . Așadar, mai jos sunt articole de interes din primul volum.

- Comunicările urmau să fie trimise Dr. Herbert Thoms, dar, din câte îmi amintesc, Dr. Arthur Ebbert era redactor.
- A fost prezentat noul decan, Vernon Lippard, precum și asociația absolvenților. Propriul nostru Sam Kushlan este prezentat într-o fotografie de grup. Noul decan a anunțat că va fi construit un nou cămin medical între școala de medicină și noua Unitate Memorială a spitalului. Era o - fotografie memorabilă cu ceainăria Betsy Ross.
- Fostul decan George Blumer a salutat noul *Buletin* (cu fotografia sa).
- Premiile Fundației Markle au fost anunțate dr. Don Shedd și Bill Anlyan.
- La slujba de pomenire pentru decanul Francis Blake (15 iunie 1952) prima bursă pe numele său a fost acordată lui Gerald Klatskin.

RW Breck, MD '45M
Wallingford, Conn.

Sugestia Dr. Breck coincide cu propria noastră explorare recentă a numerelor anterioare ale YAc Medicine *și cu un nou departament în revistă,* Archives, *care apare pentru prima dată la pagina 80 a acestui număr.* Buletinul Alumni al Școlii de Medicină, *care și-a făcut debutul în 1999 sub conducerea lui Arthur Ebbert, MD, a fost - succedat de YM* Medicine *în toamna lui 1966. Vom extrage ambele surse pentru pepite interesante din trecutul școlii.*

THE SCHOOL OF MEDICINE
ALUMNI BULLETIN
YALE UNIVERSITY

Schimbarea este în aer

Anul trecut, când am început procesul de ajustare fină a conținutului și designului *Yale Medi cine* pentru a crea o revistă mai interesantă și mai bine organizată, am cerut cititorilor sugestiile lor . Răspunsurile dumneavoastră ne-au fost de mare ajutor, deoarece am analizat atât ceea ce raportăm, cât și modul în care le prezentăm în aceste pagini.

În ceea ce privește conținutul, am aflat că cititorii doresc să afle mai multe despre viețile studenților la medicină de astăzi și mai multe despre ceea ce fac colegii lor absolvenți din țară, continent și glob. Sunt interesați și de trecut. De departe, cel mai mare număr de scrisori de la cititori a venit ca răspuns la articole despre istoria medicinei de la Yale - de exemplu, utilizarea timpurie a penicilinei, care a făcut obiectul unui articol recent.

Ca urmare a comentariilor pe care le-am primit, aruncăm mai multă lumină asupra vieții studențești și asupra problemelor educaționale de astăzi, precum și asupra trecutului școlii. Am alocat spațiu suplimentar poveștilor despre predare și am început un departament istoric obișnuit, *Capsule,* care în acest număr explorează medicina din New Haven în anii Războiului Civil. De asemenea, lansăm un nou departament, *Arhive,* care aruncă o privire în primele numere ale revistei. Consultați pagina 8 din prima tranșă.

În plus, *Yale Medicine* își va continua concentrarea pe absolvenți, cu 14 pagini acest număr dedicat știrilor despre absolvenți și reuniuni. Scopul nostru este să îi ajutăm pe colegii de clasă și pe vechii prieteni să rămână în legătură și să evidențiem modurile în care schimbă medicina și lumea în general. Vă rugăm să ne spuneți ce faceți dumneavoastră și colegii dumneavoastră de la Facultatea de Medicină din Yale, scriindu-ne la una dintre adresele de mai jos.

Pe partea de design, cititorii spun că *Yale Medicine este* atrăgătoare, captivantă și ușor de navigat, atât în format tipărit, cât și pe web, la http://info.med.yale.edu/ymm . Am luat măsuri pentru a îmbunătăți lizibilitatea revistei, păstrând în același timp designul plin de viață. Cititorii vor observa un nou stoc de hârtie în această problemă, iar designul general al *Yale Medicine* a fost modificat pentru a fi în concordanță cu noile materiale tipărite ale școlii pentru birourile de Admitere și Dezvoltare (vezi pagina 10). Câteva modificări de format vor fi evidente în acest număr și în ediția de primăvară 2001 a *Yale Medicine.*

Sperăm să vă placă revista pentru absolvenți și că veți rămâne în legătură cu noi, colegii de clasă și colegii tăi din Yale.

Michael Fitzsousa
Editor

Cum să ajungeți la noi

Yale Medicine primește știri și comentarii. Vă rugăm să trimiteți scrisori editorului și articole de știri la *Yale Medicine,* PO Box 7612, New Haven, CT 06519-0612, sau prin poștă electronică la ymm@yale.edu și includeți un număr de telefon în timpul zilei. Trimiterile pot fi editate pentru lungime, stil și conținut.

MD/Ph.D. Yale. Programul sărbătorește o zi de naștere și 188 de cariere promițătoare

Când Donald E. Ingber a absolvit Colegiul Yale în 1977, avea idei clare despre ceea ce își dorea să facă în viață. Fie urma să scrie comedie și să ridice standardul televiziunii, fie să-și aducă contribuția la omenire prin știință. Fie admite că nu a fost o dilemă convențională în carieră.

Din nefericire, probabil, pentru telespectatorii prime-time, știința a câștigat. Ingber s-a înscris la MD/PH.D. Program la Yale, a petrecut încă șapte ani în New Haven, apoi a descoperit inhibitorul angiogenezei TNP470, unul dintre primii dintr-o clasă promițătoare de compuși despre care medicii speră că vor oferi terapii eficiente împotriva cancerului. Ingber și-a făcut postdoctoratul cu pionierul angiogenezei Judah Folk man, MD, la Harvard Medical School, unde astăzi este profesor de patologie și explorator în domeniul în mare parte neexplorat al „mecanobiologiei", studiind rolul forțelor mecanice în reglarea celulelor.

Ingber spune că a fost o mentalitate cultivată la Yale care i-a permis să conecteze știința de bază a angiogenezei de relevanța clinică a unui agent care ar putea muri de foame înmulțind rapid celulele tumorale din aportul lor esențial de sânge. Cu un picior pus ferm în științele de bază și celălalt în medicina clinică, a putut să vadă fiecare tărâm dintr-o perspectivă mai practică.

„Combinându-le, sunteți într-adevăr capabil să înțelegeți care sunt problemele în medicină și să formulați întrebările relevante", spune el. „Și pentru că ești instruit de cei mai buni oameni de știință din jur, înveți procedura de a ataca problema și de a o reduce la variabilele minime."

Yale's MD/PH.D. Programul, cunoscut și sub denumirea de - Programul de Formare a Științei Medicale (MSTP), a împlinit 30 de ani anul trecut și a sărbătorit aniversarea cu o reuniune în noiembrie. Absolvenții - programului, printre ei și Ingber, s-au întors la New Haven pentru a participa la un simpozion și a se amesteca cu colegii de clasă, profesorii și mulți dintre cei 80 de studenți înscriși în prezent.

Reînnoirea programului pe cinci ani a fost aprobată vara trecută cu o recomandare a secțiunii de studiu de 12,4 milioane de dolari în finanțare în acea perioadă. De asemenea, a fost recomandat un slot suplimentar în fiecare an , ceea ce ar putea ridica numărul de participanți la program la 85 până în 2005, când se ia în considerare finanțarea suplimentară de la școala de medicină și alte surse.

La nivel național, MSTP își are rădăcinile în 1964, când trei școli - NYU, Einstein și *a continuat la pagina 8*

"If we are to decipher... the human genome, if we're to find out what that book means, we're going to have to have medically trained scientists involved at the core."

— M.D./Ph.D. reunion speaker and former Dean Leon Rosenberg

Oscar Colegio a fost unul dintre cei 32 de studenți care au prezentat un poster de cercetare la o reuniune din noiembrie care sărbătorește 30 de ani de MD/Ph.D. Program la Yale.

Children who visited the medical school during the Tercentennial year kickoff in October were treated to a special photo opportunity. Dressed in surgical garb, they posed against the backdrop of an operating room and took home a Polaroid photo. More than 500 people visited the medical school.

Med school invites neighbors to join in Tercentennial celebration

Porțile Școlii de Medicină au fost întotdeauna deschise celor care caută îngrijiri medicale. Într-o sâmbătă din octombrie , școala și-a deschis porțile pentru vecinii săi, ca parte a sărbătoririi a 300 de ani de naștere a Universității .

Peste 500 de persoane au făcut turul școlii de medicină, care a oferit o lecție de anatomie virtuală și, pentru copii, șansa de a se îmbrăca în halate medicale și de a poza pentru un instantaneu cu o fotografie de 6 metri pătrați a unei săli de operație ca fundal. În cadrul Universității, peste 35.000 de persoane au participat la evenimentul deschis.

Sărbătorile au început cu o zi înainte, vineri, 20 octombrie, cu un premiu pentru serviciul comunitar primarului John DeStefano Jr.

Community Health Care Van, care oferă servicii medicale în zonele defavorizate. Ceremonia a continuat în acea zi cu deschiderea la Sterling Hall of Medicine of *Neighbours: Working Together for a Healthy New Haven,* o expoziție de fotografii realizate de John Curtis, care arată studenți și profesori din profesiile din domeniul sănătății care lucrează cu școli locale și grupuri comunitare la o varietate de proiecte, de la ateliere de rezolvare a conflictelor până la organizarea unei biblioteci pentru femei la o bibliotecă. (Un eseu fotografic bazat pe expoziție apare în acest număr al *Yale Medicine*, pornind de la frecvența și severitatea crizelor de hipoglicemie.

Deoarece interzice creierului o aprovizionare normală cu

artei sale. Și rotonda bibliotecii a fost locul unei expoziții cronice - de *medicină la Yale 1701-1865.*

În lansarea casei deschise s- au alăturat decanului David A. Kessler, DR. MICHAEL H. MERSON, DR. decan al sănătății publice, și Catherine L. Gilliss, DNSC., RN, decan al Școlii de Nursing. Serviciul public , a remarcat Merson, este forța care conduce sănătatea publică. Gilliss și-a amintit că a crescut în New Haven și legăturile dintre universitate și oraș. Școala de medicină, a spus Kessler, este mândră că se află într-o comunitate atât de vibrantă precum New Haven.

New research effort will target hypoglycemia

„Totul legat de diabet are două direcții”, spune William Tamborlane, MD, profesor de pediatrie la Facultatea de Medicină. „Există părți bune și părți negative.” Luați insulina, inima regimurilor de tratament pentru cei 1 milion de oameni din Statele Unite care suferă de diabet de tip 1 sau cu debut juvenil. Chiar dacă controlează nivelul zahărului din sânge, insulina poate crește de la Școala de Sănătate Publică. DeStefano a fost onorat pentru sprijinul oferit de

combustibilul său principal, glucoză, hipoglicemia poate provoca convulsii, confuzie și comportament anormal. În cazuri severe, poate afecta creierul și sistemul nervos și poate apărea chiar și sub un regim de monitorizare a zahărului din sânge , dietă atentă, exerciții fizice și injecții cu insulină. la pagina 22.) În interiorul Bibliotecii Medicale Cushing/Whitney, designerul web al școlii de medicină, Patrick Lynch, a deschis o expoziție a

Acum, cu un grant de 5 milioane de dolari, pe cinci ani, de la Juve nile Diabetes Research Foundation International (JDRFI), cercetătorii de la Yale au lansat un nou efort pentru a studia hipoglicemia și a căuta modalități de a o preveni. La o conferință de presă și la un prânz de la începutul lunii noiembrie, cercetătorii de la Yale și oficialii JDRFI au anunțat formarea Centrului pentru Studiul Hipoglicemiei *a continuat la pagina 11*

Cadourile și noile angajamente către Școala de Medicină au crescut la un record de 63,5 milioane de dolari pentru anul fiscal 2000 care s-a încheiat pe 30 iunie. Aceasta este cu 57 la sută mai mare decât totalul din 1999 de 40 de milioane de dolari și cu 34 la sută mai mare decât recordul anterior, 47 de milioane de dolari în anul fiscal 1998. Decanul asociat Jane E. Cifra de 63,5 milioane de dolari – care este inclusă în totalul record de 358 de milioane de dolari pentru anul fiscal 2000 – include 29,2 milioane de la fundații, 15,5 milioane de la persoane fizice, 13 milioane de la agenții și 58 milioane de dolari de la corporații. Reynolds spune: „Cred că cel mai bun urmează să vină”.

Creșterea ratelor de obezitate în rândul copiilor poate indica o creștere viitoare a diabetului de tip 2 și o nevoie presantă de a găsi modalități de a împiedica dezvoltarea clinică a bolii, potrivit datelor raportate la reuniunea Asociației Americane de Diabet din iunie de Sonia Caprio, MD, profesor asociat de pediatrie . Ea a testat 110 copii obezi și a descoperit că 19 la sută aveau zahăr din sânge crescut, o afecțiune cunoscută sub numele de toleranță redusă la glucoză, punându-i în pericol pentru cea mai comună formă de diabet . Spune Caprio: „Știm că la acești copii există diabet de tip 2 limită. Încercăm să-i tratăm pentru a preveni acest lucru?” Ea a început să se uite ce efect pot avea terapia medicală, consilierea nutrițională și exercițiile fizice în prevenirea bolii la copiii obezi.

JOHN CURTIS

Elevii de liceu din New Haven au petrecut trei săptămâni în campusul Yale vara trecută, studiind chimia și biologia în SCHOLAR, un program rezidențial de trei săptămâni care îi duce și în laboratoarele de pe Science Hill pentru experimente.

Tinerii BUCĂRII din New Haven merg la laboratoare și la cămine

Într-un laborator de la etajul al patrulea din clădirea Memorială Farnam , G'Nee Herbert folosește o pipetă pentru a pregăti mostre de ADN DE ȘOARECE pentru analiză. Sarcina ei este să se asigure că o anumită genă, PKC theta, a fost eliminată din genomul șoarecelui. Lucrând sub supravegherea tehnicianului de cercetare Crystal Bussey, ea pregătește o serie de ADN pentru testare. „Sunt atât de mulți pași", îi spune Bussey lui Herbert. „De la început până la sfârșit, îți va lua o săptămână solidă."

Spre deosebire de ceilalți din laborator, Herbert nu este un student absolvent, postdoctorat sau student la medicină. Pe cale să intre în ultimul an la Hill Regional Career High School, la câteva străzi de centrul medical, ea este unul dintre cei 65 de elevi de la liceu care au petrecut trei săptămâni în vara trecută locuind în campusul Yale în timp ce studiau biologia și chimia. Herbert, în vârstă de 17 ani, sa alăturat programului în primul său an, acum trei ani, și l-a urmărit extinzându-se de la un program de două săptămâni cu 15 studenți . „Te pregătește pentru anul următor", spune Herbert despre programul de vară, care este integrat în programa de științe la Career. „Ai deja un pas înainte când ajungi la chimie."

O relație de lungă durată între cele două școli i-a adus de câțiva ani pe studenți în carieră la școala de medicină și la Spitalul Yale-New Haven pentru cursuri și stagii. Programul de vară, numit SAVANT, pentru Science Collaborative Hands-On Learning and Research, permite studenților să-și susțină interesul pentru știință și să urmeze calea de educație a profesiilor medicale a Carierei.

Finanțat inițial de National Institutes of Health, anul trecut programul a primit sprijin suplimentar de la Institutul Medical Howard Hughes.

> **"It prepares you for the next year. You already have a step up when you get to chemistry."**
>
> — G'Nee Herbert, elev de liceu

Studenții de carieră care tocmai și-au terminat anul boboc, al doilea sau junior trăiesc în căminele Yale și studiază genetica, celulară și dezvoltă - biologia mentală, chimia și biotehnologia. Elevii se bucură, de asemenea, de activități precum un picnic în East Rock Park din New Haven sau o excursie în insulele Branford's Thimble.

În sălile de clasă și - laboratoare, studenții încearcă să rezolve probleme de genul acesta: Un tânăr rulotă a fost adus la o cameră de urgență suferind de dureri de cap, temperatură și erupții cutanate, urmate de convulsii. Elevii trebuie să sugereze motivele simptomelor sale, întrebări pe care să le pună colegilor săi de rulare și posibile teste. Pe măsură ce devin disponibile mai multe informații , elevii răspund la noi seturi de întrebări până când merg la laborator pentru a testa probe de apă. „După ce au trecut prin laboratoare, vin cu o prezentare finală a ceea ce cred ei că se întâmplă cu această problemă", spune Liza Cariaga-Lo, DR., până de curând director de afaceri multiculturale și director de program AL SAVANTULUI .

Directorul de carieră Charles Williams spune că elevii se întorc la școală în toamnă mult mai confortabil cu gândirea critică și învățarea bazată pe probleme. „Este foarte, foarte necesar ca ei să fie expuși la unele dintre strategiile care sunt promovate în programul de vară", spune Williams.

Joseph Warshaw shared a laugh with pediatric residents who led grand rounds this past spring.

Pediatrics chair Warshaw moves north to become dean

Când Joseph Warshaw, MD, sa întors la Yale în 1987, după o perioadă de cinci ani la Universitatea din Texas, era deja un expert de renume internațional în îngrijirea și dezvoltarea nou-născuților. În timp ce a fost președinte al Departamentului de Pediatrie, el a apărut și ca un lider respectat în cadrul Școlii de Medicină. Pe 1 august, s-a mutat din nou în nord pentru a deveni al 15-lea decan al Colegiului de Medicină al Universității din Vermont din Burlington.

În calitate de președinte al Departamentului de Pediatrie timp de 13 ani, Warshaw a transformat-o într-unul dintre cele mai importante centre ale națiunii pentru cercetarea - tulburărilor copilăriei. Yale este acum principalul destinatar al finanțării NIH printre departamentele de pediatrie ale școlii de medicină din țară. Departamentul a adăugat facilități pentru a face față cerințelor programului științific în creștere, inclusiv Centrul de Cercetare pentru Sănătatea Copilului de pe Congress Avenue. El a jucat, de asemenea, un rol cheie în construcția Spitalului de copii Yale-New Haven.

În ultimii cinci ani, el a condus programe academice clinice pentru școala de medicină în calitate de decan adjunct pentru afaceri clinice. În acest rol, el a supravegheat schimbări majore în organizarea Facultății Yale , a lucrat la acordul de afiliere din 1999 cu Yale New Haven Health. Sistem și îmbunătățit mai multe programe clinice.

Warshaw a venit pentru prima dată la Yale de la Harvard în 1973 și a mers la Universitatea din Texas Southwestern Medical Center din Dallas în 1982, unde a fost profesor și președinte de pediatrie până la întoarcerea sa la Yale. El a publicat mai mult decât prea multe lucrări științifice și șase cărți despre medicina dezvoltării și alte subiecte de sănătate a copilului. El a spus: „Nu în viața mea nu mi-a plăcut mai mult să lucrez cu și pentru un grup de oameni decât cei din pediatrie de la Yale.”

Pentru a recunoaște contribuția lui Warshaw, școala de medicină a organizat un simpozion în onoarea sa la începutul lunii decembrie.

Clădirea Congress Avenue ajunge spre cer

Oțelul structural a început să sosească la locul clădirii Congress Avenue la începutul toamnei și a început să transforme peisajul imediat. „În următoarea lună și jumătate, toată lumea va începe să înțeleagă cât de mare este această clădire”, a declarat liderul proiectului John Bollier la începutul lunii septembrie. (Fotografia din stânga a fost făcută pe 3 noiembrie.) Proiectul, unul dintre cele mai mari tăiate din Connecti, rămâne în termen, cu lucrările din oțel programate pentru finalizare până în martie. Forța de construcție de 60 a crescut la 80 odată cu sosirea oțelului și va crește la 500 și 600 în anul viitor. Până în ianuarie 2002, clădirea ar trebui să fie complet închisă. Chiriile detaliate ale clădirii, precum și actualizările proiectului pot fi accesate la http://info.med.yale.edu/cab .

Adăugarea de antimicrobiene la - produsele de consum, cum ar fi loțiunile de mâini și săpunurile, poate să nu sporească eficacitatea acestora și ar putea contribui în mod dăunător la rezistența la antibiotice. Potrivit medicului pediatru Myron Genei de la Yale , rezistența dobândită la antimicrobiene poate predispune bacteriile la rezistență și împotriva antibioticelor terapeutice. Gene) a prezidat Consiliul Asociației Medicale Americane pentru Afaceri Științifice, care a emis un raport privind antibioticele în iunie. Antimicrobienele, care ucid bacteriile cauzatoare de boli , sunt utilizate în mod obișnuit în spitale și în alte instituții de îngrijire a sănătății - pentru a reduce colonizarea de suprafață a bacteriilor, dar consiliul AMA nu a găsit nicio dovadă care să - susțină adăugarea lor la agenții de curățare de uz casnic. Raportul a încurajat FDA să accelereze reglementarea utilizării antimicrobiene în produsele de consum.

Există o artă a medicinei, iar unii medici sunt, de asemenea, artiști în sine. Vizitatorii Yale Physicians Building pot vedea acum lucrările de artă ale medicilor din Yale și al altor persoane asociate cu Școala de Medicină. În iunie anul trecut, o zonă de galerie care a devenit recent parte a programului artSPACE din New Haven a început lucrările de prezentare de către profesorii și personalul Yale, precum și alți artiști din New Haven. Lucrările de artă prezentate în spectacolul inaugural au inclus fotografii de Amy L. Friedman Meguira, MD, profesor asistent de chirurgie; o sculptură în bronz de Wayne O. Southwick, MD, profesor emerit de ortopedie și reabilitare; și picturi în ulei de Barry L. Zaret, MD, Robert W. Berliner profesor de medicină și șef al secției - de medicină cardiovasculară. A doua expoziție a galeriei, fotografii de Burim Myftiu din Koso vo, a fost deschisă în septembrie.

MD/Ph.D. Program

continuare de la pagina 4

No rth wes tern – a primit bani de la guvernul federal pentru a încuraja pregătirea medicilor-oameni de știință care ar fi capabili să sară agil de la bancă la pat și înapoi. Yale s-a alăturat rândurilor în 1969 și este unul dintre cei 39 de MSTPS finanțați în prezent de Institutul Național de Științe Medicale Generale (NIGMS), potrivit lui Bert Shapiro, PH.D., directorul mstp LA nigms ȘI șef al ramurii de biologie celulară a institutului. Mstp a început lent și aproape a dispărut în întregime la începutul anilor 1970, când președintele de atunci Nixon a confiscat finanțarea pentru formare pe fondul îngrijorării că o mare parte a programului de formare A NIH era ineficientă. „A finanțat o mulțime de rezidenți și nu se duceau în cercetare", spune Shapiro, care spune că mai mult de 90% dintre absolvenții actuali sunt în cercetare. În 1974, Congresul a adoptat un nou act de autorizare a granturilor de formare la o scară mult mai mică; toate programele anterioare au dispărut și au fost reformulate, MSTP a fost unul dintre puținele care au supraviețuit și au crescut.

Programul Yale are 188 de absolvenți, „dintre care 98 la sută fac cercetări finanțate", potrivit directorului James D. Jamieson, MD, PH.D., profesor de biologie celulară); „Așadar, programul face ceea ce și-a propus să realizeze, adică să pregătească medici și oameni de știință pentru a efectua cercetări de bază care ar fi aplicabile în medicină."

Sunt lista de MD/PH.D. absolvenții includ profesorii de la Yale Susan J. Baserga și Michael J. Caplan, care administrează - programul împreună cu Jamieson și Gerald I. Shul man. Alții din cadrul facultății din Yale includ Michael P. DiGiovanna, Peter M. Glazer, Robert J. Homer, Barry M. Kacinski, William L. Krinsky, Richard R. Pelker, Jordan S. Pober, Marc Potenza și San dra L. Wolin, precum și o jumătate de duzină de absolvenți recent care sunt bursieri și rezidenți la Yale.

Acești absolvenți mai tineri sunt mult mai probabil să urmeze cariere în cercetare datorită finanțării oferite de MSTP, a spus Baserga, unul dintre cei trei directori asociați ai programului Yale și profesor asociat de radiologie și genetică terapeutică. Taxele de școlarizare și alte cheltuieli academice sunt acoperite, iar studenții primesc o bursă pentru șase ani sau mai mulți, permițându-le să-și mențină nivelul de îndatorare relativ scăzut și astfel să reziste presiunilor financiare de a intra în practică privată sau în industrie. (Conform lui Shapiro de la NIH, absolvenții mstp pleacă cu o datorie medie de aproximativ 10.000 de dolari, comparativ cu 120.000 de dolari pentru alți absolvenți de medicină.) „Programul a fost înființat pentru a încuraja studenții să intre în medicina academică ", spune Baserga. „A fost extrem de reușit în îndeplinirea acestui mandat."

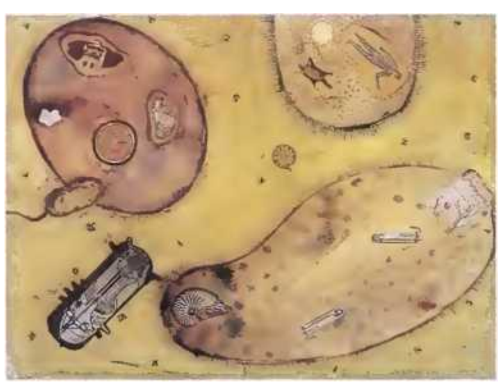
Deși programul național a crescut dramatic, de la 372.000 USD în finanțare anuală în 1964 la 31,2 milioane USD în prezent, unii consideră că nu este suficient de mare pentru a contracara o - scădere documentată a procentului de medici-oameni de știință din Statele Unite. „Dimensiunea programului ar trebui să fie dublată sau triplată", spune Leon E. Rosenberg, MD, care a ocupat funcția de decan al Școlii de Medicină din 1984 până în 1991 și este un susținător puternic al întăririi rangurilor de medic -om de știință.

„ NU 1 bugetul a crescut cu sute de procente în ultimii 20 de ani. Dimensiunea MSTP a crescut mult mai lent și cred că este miop ", spune Rosenberg, acum profesor adjunct de genetică la Yale și profesor la Princeton. „Dacă vrem să - descifrăm informațiile din genomul uman, dacă vrem să aflăm ce înseamnă acea carte, va trebui să avem oameni de știință pregătiți din punct de vedere medical implicați la bază. Dacă nu le avem, vor fi mari dificultăți în a traduce aceste informații fundamentale în beneficiul persoanelor bolnave."

Alumnus Donald Ingber, left, talks with M.D./Ph.D. students during the program's 30th anniversary celebration in November.

Art and medicine

During the first Tercentennial celebration weekend in late October, physicians and artists explored common ground during a symposium sponsored by the Program for Humanities in Medicine in conjunction with the New Haven arts organization artSPACE. Physicians Thomas Duffy and Irwin Braverman, along with students from the schools of medicine and nursing, joined artists represented in the companion exhibit "Foreign Bodies-. Art, Medicine, Technology" at the untitled (space) gallery on College Street. The exhibit, curated by Marianne Bernstein, included works by 17 artists who incorporate medical technology or imagery into their work. At left: "Yellow Microorganisms" by Eve Andree

Nursing student Courtney Marsh makes regular visits to Tasha Aaron and her new daughter Aurora as part of Bright Beginnings.

Bright Beginnings initiative helps mothers, infants at the start of life

A început cu o simplă statistică . În urmă cu opt ani, membrii Spitalului Friends of the Children din Yale-New Haven au aflat că doar 55% dintre copiii din New Haven primeau toate imunizările necesare până la vârsta de 2 ani. În următorii doi ani, membrii - consiliului de administrație Friends, personalul pediatric și oamenii din comunitate au identificat alte probleme comune tinerelor mame.

Soluția a fost Bright Beginnings, un program de mentorat care a combinat voluntari unu-la-unu cu 164 de mame tinere încă de la începuturile sale în 1994. Directorul medical John Leventhal, MD, spune că a fost conceput pentru a se asigura că mama și copilul ei au avut vizite prenatale în timp util și controale de bună calitate a copilului, pentru a reduce incidența leziunilor intelectuale timpurii și pentru a încuraja leziunile intelectuale din copilărie.

Niciuna dintre tinerele mame din program, cu vârste cuprinse între 15 și 24 de ani, nu se află într-un grup cu risc extrem de ridicat. Ei au fost comparați cu - mentori, dintre care 40 la sută sunt profesioniști din domeniul sănătății sau studenți dintr-un domeniu de sănătate. Majoritatea mentorilor sunt părinți care și-au crescut proprii copii.

„Sunt oameni care au energie suplimentară pentru a sprijini o tânără mamă”, spune coordonatorul programului Lyla Johnson, RN. După antrenament, mentorii se angajează să ghideze tinerele mame din ultimul trimestru de sarcină până la prima zi de naștere a copilului.

de 24 de ani la Yale, care plănuiește să devină moașă . Din ianuarie a făcut o vizită săptămânală și mai multe telefoane săptămânale către Tasha Aaron, care a născut-o pe fiica ei Aurora pe n martie. Aaron, 23 de ani, are experiență în domeniul sănătății - este certificată ca asistent medical și tehnician EKG - și este bine conștientă de necesitatea controalelor. Aaron îl creditează pe Marsh că „a fost acolo pentru mine când aveam nevoie de cineva cu care să vorbesc. Ea a fost cu mine când am fost internată la spital.”

„A avea pe cineva care este doar un prieten pentru ea este o mare parte din asta”, spune Marsh despre relația lor. „O mare parte este despre conectarea ei la resurse care o pot ajuta.” La întâlnirile lor săptămânale, ei pot ieși la prânz, pot vizita o moașă, pot completa formulare sau pur și simplu vorbesc.

Un studiu pilot recent al programului a constatat că 99 % dintre sugari aveau imunizări actualizate la 12 ani.

> „Scopul nostru final ar fi să vedem dacă am putea extinde acest program în întregul Connecticut.”
>
> — Directorul medical John Leventhal

luni, comparativ cu 80 % dintre copiii din populația de îngrijire primară a spitalului . Doar 4,5 la sută dintre mamele adolescente au fost din nou însărcinate în decurs de un an, comparativ cu 45 la sută din populația de adolescenți din Centrul pentru femei din spital . De asemenea, mamele cu succes au ratat mai puține întâlniri la pediatrie și au folosit mai bine sistemul de sănătate.

Deși Leventhal s-a angajat într-un studiu mai detaliat care implică 200 de mame tinere, dintre care jumătate vor fi repartizate prenatal la Bright Beginnings și jumătate dintre care vor primi îngrijire standard, el este încurajat de descoperirile pilot. „Scopul nostru final ar fi să vedem dacă am putea extinde acest program în întreg statul Connecticut”, spune Leventhal.

După ce s-a confruntat cu o epidemie de păduchi la un centru de zi din New Haven, Sydney Z. Spiesel, MD '75, Ph.D., profesor clinic asistent de pediatrie, a venit cu un șampon care face vizibile ouăle de păduchi, sau lendini, sub lumina ultravioletă. Șamponul conține o vopsea fluorescentă netoxică care face ca lenții să strălucească puternic pe firul de păr atunci când sunt priviți la lumină ultravioletă. Spiesel, a cărui invenție l-a adus pe paginile *The New York Times,* presa locală și revista *Time* , a spus că șamponul său nu va ucide ouăle, dar le face ușor de văzut și eliminat.

Vrăjile de leșin se află în spatele unui număr tot mai mare de coliziuni cu mașini, în special în rândul persoanelor în vârstă. O cauză cardiacă a acestui leșin poate rămâne adesea nedetectată și ar trebui să fie luată în considerare de medici , potrivit lui Mark H. Schoenfeld, MD, profesor clinic asociat de medicină. El și colegii săi au studiat 54 de pacienți care și-au pierdut cunoștința din motive necunoscute în timp ce conduceau și apoi au fost îndrumați la serviciul de electrofiziologie cardiacă Yale pe o perioadă de 14 ani. Ei au descoperit că 78 la sută s-au dovedit a avea neregularități cardiace . Niciunul dintre cei care au primit tratament nu a mai experimentat o leșin în timpul conducerii. Schoenfeld și-a prezentat descoperirile în mai la reuniunea Societății Nord-Americane de Stimulare și Electrofiziologie. El i-a sfătuit pe colegi să se uite la posibile tulburări cardiace atunci când apar leșinuri inexplicabile.

Pentru un grup de studenți din anul I, o săptămână intensă în laborator

Expunerea la unele dintre cele mai bune minți din știință a fost mult timp un beneficiu al studierii medicinei la Yale. Pentru un grup de 24 de studenți din primul an, în primăvara anului trecut, această experiență a fost intensificată în timpul unei imersii de o săptămână în cercetarea pe bancă și discuții despre teme mai ample din știință . „Scopul a fost acela de a alege un subiect și de a transmite două lucruri – cum găsești strategii - pentru a testa o ipoteză și cum vezi proiectul prin pașii săi succesivi”, a spus John N. Forrest Jr., MD, HS '67, care împreună cu alți patru membri ai facultății i-au însoțit pe studenți la Laboratorul Biologic Mount Desert Island, Maine, în Harbor. „A fost o săptămână foarte intensă în laborator. Au lucrat dimineața, prânzul și noaptea. [Decanul] David Kessler a propus să oferim studenților această experiență pedagogică intensă și a avut succes peste așteptările oricui.”

Lucrând cu țesutul de rechin, studenții și-au concentrat investigația pe structura și funcția celulelor epiteliale polarizate, examinând subiectul cu tehnici din mai multe discipline, inclusiv fiziologie, biochimie, biologie celulară și biologie moleculară. Facultatea a inclus Forrest, directorul Biroului de Cercetare a Studenților, și colegii Michael J. Caplan, MD '87, PH.D. '87, Bliss Forbush III, PH.D., și Mark S. Mooseker, PH.D.

„A fost un mediu perfect - pentru ca învățarea să aibă loc”, a spus Nancy R. Angofif, MPH '8i, MD '90, HS '93, decan asociat pentru afaceri studențești, care a însoțit grupul. Angoff, care și-a scris propria teză la facultatea de medicină, nu pe științe de bază, ci pe o temă de etică, a urmat cursul Bar Harbor împreună cu studenții pentru a remedia unele lacune în cunoștințele ei. „Am rulat primul meu gel, am făcut PCR, am clonat o genă. A fost doar o experiență grozavă de învățare”, a spus Angoff. „Pentru studenții care nu au avut acea introducere - în tehnicile de laborator și cum să gândească științific, cred că a fost deosebit de grozav.”

Școala intenționează să repete cursul în luna mai pentru - membrii interesați ai clasei 2004.

24/7: *Medicina de la Yale* analizează o săptămână din viața școlii.

O privire mai atentă asupra școlii de medicină, dintr-un unghi nou

Aproape fiecare birou de admitere la colegiu și universități din țară produce o carte lucioasă care prezintă școala potențioșilor - studenți, cu scopul de a atrage un număr tot mai mare de candidați cu înaltă calificare . Vizualizările școlilor de medicină adoptă aproape același format, organizându-și prezentarea în jurul celor trei misiuni principale de cercetare, îngrijire a pacienților și educație medicală.

Anul acesta, Yale rupe această formă, alegând în schimb să se examineze într-o serie de viniete care alcătuiesc o săptămână obișnuită la școala de medicină. *2417: Medicine at Yale,* publicată în august, prezintă o privire grafică asupra vieții care umple laboratoarele, sălile de clasă și spațiile clinice din Yales, precum și implicarea sa cu restul orașului Yale, comunitatea New Haven și lumea în general. Fotografiile alb-negru și textul însoțitor explorează lumea medicinei de la Yale pe parcursul a șapte zile, de la o naștere dificilă într-o sâmbătă dimineața până la o discuție între profesori și studenți vineri după-amiaza următoare. În total, peste 40 de viziuni ale vieții școlii de medicină, însoțite de bare laterale cu fapte și cifre, ocupă cele 52 de pagini ale cărții.

„Am vrut să facem ceva puțin diferit și să nu spunem doar povestea tipică”, spune decanul asociat Jane E. Reynolds, care a regizat proiectul cărții și a colaborat cu directorul de admitere Richard A. Silverman, scriitoarea Catherine lino, fotograful Frangois Robert, personalul *Yale Medicine și* firma de design Pentagram. Cartea va fi trimisă prin poștă la câteva mii de potențiali solicitanți în fiecare an și a fost trimisă absolvenților și prietenilor școlii în octombrie.

JOHN CURTIS

Steven Marans, left, leads the Child Development-Community Policing Program at Yale. Deputy Attorney General Eric Holder Jr., right, came to the medical school in May to announce the creation of a national program based on the local model.

Anti-violence partnership chosen as model for national program

Timp de nouă ani, profesioniștii din domeniul sănătății mintale de la Centrul de Studii pentru Copii s-au angajat într-o colaborare neobișnuită cu departamentul de poliție din New Haven . Psihologii și psihiatrii au mers în mașini de echipă pentru a afla cum lucra poliția. Polițiștii au venit la școala de medicină pentru pregătire în dezvoltarea copilului. De atunci, personalul centrului este de gardă 24 de ore pe zi, șapte zile pe săptămână, pentru a ajuta copiii care sunt martori sau sunt victime ale violenței . „Este un adevărat triumf al colaborării”, spune primarul John DeStefano Jr.

De când a început programul, acesta a intervenit în viața a peste 3.000 de copii și familii. Departamentul SUA

Hipoglicemie

continuare de la pagina 5

la Universitatea Yale. Bazându-se pe 25 de ani de cercetare a hipoglicemiei la Yale, centrul se va baza pe talentele a 16 anchetatori în medicină internă , pediatrie, radiologie diagnostică, neurochirurgie, psihiatrie, neurologie și asistență medicală . „Trebuie să reuniți oameni cu perspective diferite și baze de cunoștințe diferite pentru a aborda faptul că Justiția a susținut - proiectul de colaborare în ultimii

șase ani și anul acesta a ales să aplice modelul în toată țara. În plus, departamentul a creat Centrul Național pentru Copiii Expuși Violenței (NCCEV), cu sediul la Centrul de Studii ale Copilului . Procurorul general adjunct Eric H. Holder Jr. a venit la Yale în luna mai pentru dedicarea centrului național.

În următorii cinci ani, a spus Holder, NCCEV va oferi 7 milioane de dolari parteneriate similare în nouă comunități din întreaga țară. „Programul de Poliție Comunitară pentru Dezvoltarea Copilului va rămâne în centrul centrului național”, a spus Holder problemei”, spune Robert Sher - Win, MD, profesor de medicină CNH Long, care va conduce noul centru și este președintele Asociației Americane de Diabet.

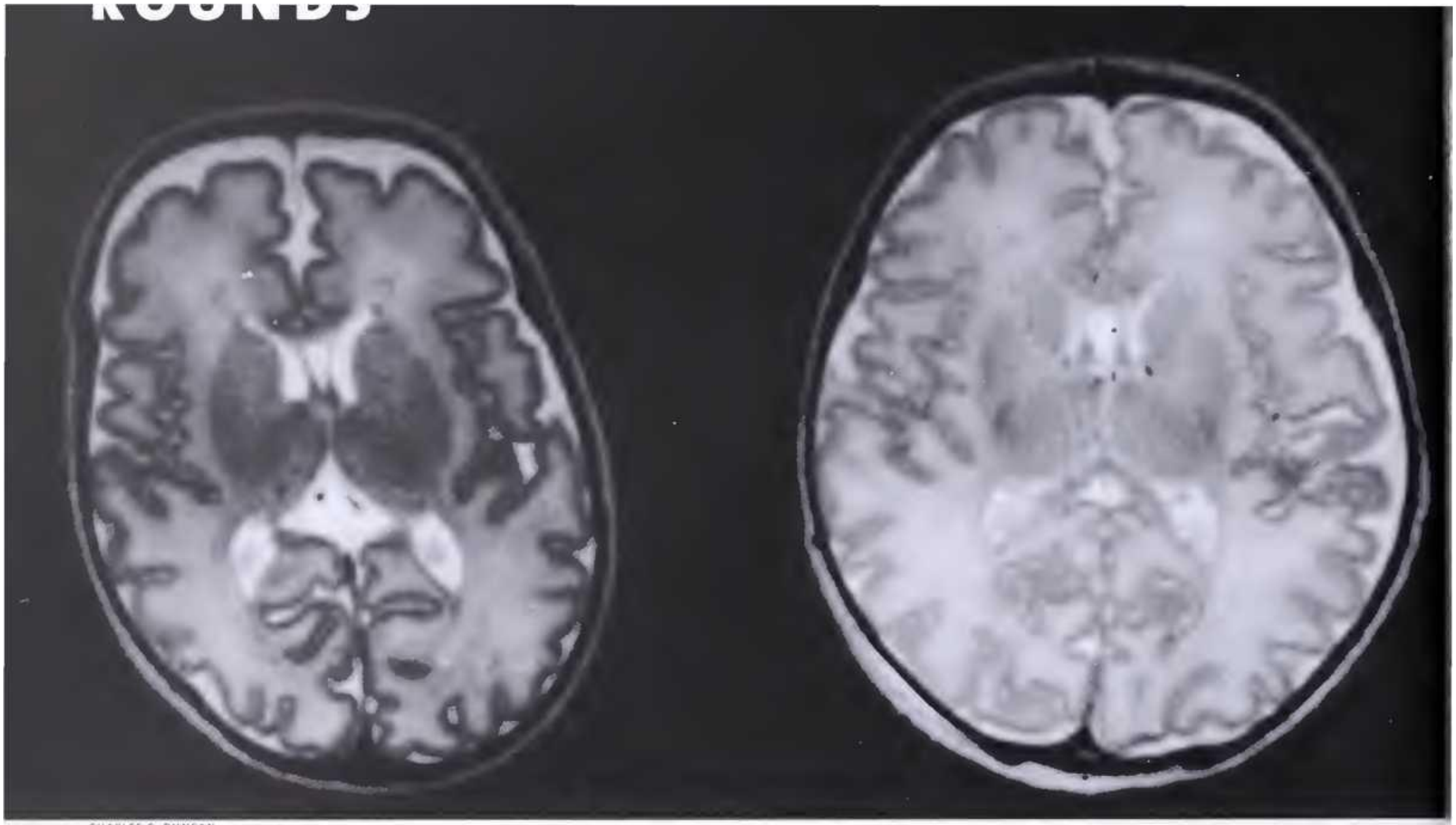
Un studiu clinic condus de Tamborlane și Margaret Grey, PH.D., decan asociat pentru cercetare la School of Nursing , va evalua dacă noile tehnologii în detectarea glucozei și administrarea insulinei pot reduce riscul de hipoglicemie severă la copiii care primesc insulină poliția locală, oficialii guvernamentali , pediatrii și facultatea din Harkness Auditorium. Programul, a spus Holder, este unul dintre primele din națiune care recunoaște că un astfel de parteneriat este un element cheie al unui tratament de succes. Programul de Poliție Comunitară pentru Dezvoltarea Copilului și NCCEV sunt conduse de Steven Marans, PH.D., profesor clinic asociat Harris de psihanaliză a copilului în Centrul de Studii ale Copilului.

Cele trei obiective ale centrului național sunt de a găsi modalități de prevenire a expunerii la violență, de a interveni timpuriu și eficient în cazurile de violență și de a se asigura că autorii violenței împotriva copiilor sunt aduși în fața justiției.

pentru diabetul de tip I. Trei proiecte de cercetare vor folosi microdializa, rezonanța magnetică nucleară și imagistica prin rezonanță magnetică funcțională pentru a monitoriza efectele hipoglicemiei asupra creierului. Liderii proiectului sunt Sherwin, John C. Gore, PH.D., profesor de radiologie diagnostică și fizică aplicată, și Douglas L. Rothman, PH.D., profesor asociat de radiologie diagnostică și director al Centrului de rezonanță magnetică.

Transplantele de inimă eșuează adesea deoarece inima donatorului nu este suficient de puternică pentru a depăși leziunile pulmonare comune la persoanele cu insuficiență cardiacă cronică. Recunoscând că, în cele mai multe cazuri, doar partea stângă a inimii eșuează, șeful de chirurgie cardiotoracică John A. Elefteriades, MD '76, HS '83, și colegii săi au venit cu o tehnică nouă pentru menținerea jumătății drepte sănătoase. Ele își propun să ofere unui pacient transplantat puterea de pompare a unei inimi și jumătate pentru a depăși afectarea plămânilor. Până acum tehnica a fost încercată doar la câini, dar chirurgii speră să o aplice la om în curând. O descriere a metodei a fost publicată în numărul din iunie al revistei *The Annals of Tho racic Surgery.* Tehnica ar putea reduce numărul de decese în urma - transplantului și ar permite utilizarea unor inimi donatoare mai slabe pentru a crește numărul limitat în prezent de inimi donatoare disponibile.

Școlile de medicină, sănătate publică și drept și-au unit forțele pentru a lansa *Yale Journal of Health Policy, Law, and Ethics.* Jurnalul bianual va fi revizuit de către un consiliu de experți naționali; peste 70 de studenți de la școlile profesionale și absolvente Yale vor edita publicația și vor supraveghea producția acesteia. Acesta va publica articole despre aspecte juridice, etice și de politică în domeniul asistenței medicale și în domenii conexe, inclusiv studii de caz privind întrebările politice curente specifice și deciziile instanțelor recente. Publicarea primului număr va coincide cu un simpozion privind diferențele rasiale și etnice în sănătate, care va avea loc la facultatea de drept în februarie.

CHARLES C. DUNCAN

Drogul oferă speranță pentru un început mai luminos pentru bebelușii prematuri

Magnetic resonance images show a marked difference between the brain of an infant born prematurely, left, and one born at term. Researchers at Yale have found that a drug commonly used to treat arthritis, when administered to premature infants, results in less brain atrophy and fewer long-term intellectual deficits. Ongoing studies of brain volume in newborn infants and older preterm infants are exploring the adaptive mechanisms of the developing brain.

Bebelușii născuți prematur obțin scoruri mai mici la testele de inteligență decât frații lor sănătoși, la termen și necesită frecvent servicii educaționale speciale și alte asistențe. O cauză suspectată a problemelor cu care se confruntă mai târziu în viață este sângerarea în țesuturile creierului, care apare adesea în timpul nașterilor premature. Cu toate acestea, oferirea unui medicament antiinflamator care reduce sângerarea la naștere a ridicat speranța că mai puțini copii născuți prematur vor suferi probleme intelectuale și emoționale semnificative pe termen lung.

Anchetatorii dintr- un studiu multicentric condus de neurologul pediatru Yale Laura R. Ment, MD, au administrat medicamentul nesteroidian indometacina , care este utilizat în general pentru tratarea adulților cu artrită, la 431 de prematuri cu greutate foarte mică la naștere, la scurt timp după naștere. În studiile de urmărire cu ultrasunete, sugarii care au fost tratați cu medicamentul au sângerat mai puțin și au avut mai puțină atrofie cerebrală decât bebelușii tratați cu un placebo. În evaluările la vârsta de 6 și 8 ani, ei păreau să fi suferit mai puține deficite intelectuale pe termen lung și au necesitat semnificativ - mai puține servicii speciale decât acei copii cărora li s-a administrat placebo. Aproape de trei ori numărul copiilor care au primit placebo au necesitat terapie de vorbire și limbaj, comparativ cu cei care au primit medicamentul. Grupul placebo a obținut, de asemenea, scoruri mai mici la testele de inteligență și testele de abilități de comunicare și starea emoțională.

Concluziile studiului au fost prezentate la reuniunea comună a Societăților Academice de Pediatrie și a Academiei Americane de Pediatrie din mai. Ment a spus: „Aproape toate celelalte studii ale agenților de protecție în perioada nou-născutului nu au efecte de lungă durată. Acest medicament pare, de fapt, să protejeze creierul în curs de dezvoltare."

Potrivit Ment, aproximativ - 25% dintre unitățile de terapie intensivă neonatală din țară - folosesc indometacina ca standard de îngrijire pentru copiii prematuri cu greutate foarte mică la naștere. Ea speră să vadă că vârsta procentuală crește, astfel încât toți bebelușii prematuri să poată beneficia de medicament.

Combination therapy, acupuncture shown effective in curbing cocaine cravings

Mulți dependenți de heroină abuzează de cocaină și continuă să ia droguri chiar și după ce încetează să mai consume heroină. Medicamentele disponibile în prezent care îi ajută să nu mai consume heroină nu le reduc apetitul pentru cocaină. Anchetatorii de la Yale au descoperit că combinarea unui drog folosit pentru tratarea alcoolismului cu un drog experimental pentru tratarea dependenței de heroină poate ajuta consumatorii să se abțină de la consumul de cocaină. Un alt studiu a arătat că acupunctura în combinație cu un regim de tratament cu heroină poate, de asemenea, diminua în mod eficient dorința de a consuma cocaină.

Studiile anterioare au arătat că buprenorfina, o alternativă experimentală la metadona pentru tratarea dependenței de opiacee, este eficientă în reducerea consumului de heroină, dar niciun tratament medicamentos utilizat în prezent nu este eficient în reducerea consumului concomitent de cocaină al unui dependent. Când buprenorfina a fost combinată cu disulfiram - un medicament pentru tratarea alcoolismului comercializat sub numele de Antabuse - combinația a funcționat mai bine decât buprenorfina singură pentru a - promova trei săptămâni de abstinență de la consumul de cocaină la persoanele cu dependență dublă de heroină și cocaină. Studiul inițial asupra a 20 de dependenți a apărut în numărul din primăvara anului 2000 al revistei *Biological Psychiatry*. Tony P George, MD, profesor asistent de psihiatrie și investigator pentru studiu, a spus: „Dependența de heroină împreună cu abuzul de cocaină este o problemă oribilă. Disulfiram poate reduce consumul de cocaină la acești pacienți."

Investigatorul principal Richard S. Schottenfeld, MD '76, profesor de psihiatrie, conduce acum un studiu al medicamentelor cu un grup mai mare de subiecți și alte studii ale tratamentului combinat. El și colegii lucrează, de asemenea, pentru a corela mecanismul de acțiune al medicamentelor cu genetica dependenței de droguri. „Chiar dacă disulfiram se dovedește eficient, nu este un tratament ideal", a spus el. „Are tot felul de probleme asociate . Găsindu-și mecanismul de acțiune, vom fi capabili să proiectăm un nou medicament care să-și perfecționeze efectul."

Studiul de acupunctură a testat 82 de subiecți din trei grupuri. Dintre cei cărora li s-au introdus ace în regiunile de acupunctură ale urechii externe de cinci ori pe săptămână – un protocol deja utilizat pe scară largă în unitățile de tratare a dependenței – 54,8% au fost testați fără cocaină la sfârșitul studiului de opt săptămâni. Cel de-al doilea grup de subiecți a primit tratament cu ace de acupunctură care au fost introduse în patru puncte din ureche despre care nu se credea că ar avea un efect terapeutic. Dintre acest grup, 23,5% dintre subiecți au reușit să rămână liberi de cocaină în timpul studiului. Doar 9% din cel de-al treilea grup, care a vizionat videoclipuri de relaxare, s-au abținut pentru perioada de opt săptămâni. Arthur Margolin, PH.D., cercetător în psihiatrie și director al studiului, a declarat: „Acesta a fost unul dintre cele mai stricte teste de acupunctură până în prezent, în măsura în care a comparat tratamentul experimental cu două grupuri de control relativ „active". Cu toate acestea, sunt necesare cercetări suplimentare pentru a reproduce aceste descoperiri, precum și pentru a înțelege mecanismul acupuncturii în această aplicație - ." Studiul a fost publicat în numărul din august al *Archives of Internal Medicine.*

Un nou indiciu despre dependența de cocaină

„Mulți oameni încearcă droguri, dar doar unii dintre ei devin dependenți", spune David Self, MD, profesor asistent de psihiatrie la Yale. El și colegii săi și-au propus să descopere de ce este așa, iar cel mai recent studiu al lor indică un posibil steag roșu pentru dependența de cocaină. Spre deosebire de alți utilizatori care experimentează și apoi merg mai departe, potențialii dependenți au tendința de a crește brusc cantitatea de drog în primele etape de utilizare.

Echipa a oferit unui grup de șobolani o cantitate nelimitată de cocaină timp de 10 zile, permițându-le să se „auto-administra " prin apăsarea unei pârghii. Când aprovizionarea a fost întreruptă, șobolanii care au prezentat cea mai mare escaladare a consumului de cocaină în prima parte a studiului au continuat să apese pe pârghie cu o persistență și o intensitate care au semnalat pofte extreme - un semn distinctiv al dependenței.

Următorul pas în această anchetă , spune Self, este de a localiza această predispoziție în genele animalului, o perspectivă care ar putea duce la noi idei de intervenție timpurie și un tratament mai eficient. Studiul a fost publicat în numărul din iunie al revistei

e of alternative medicine

Utilizarea tratamentelor alternative sau complementare nereglementate este în creștere rapidă în întreaga populație. Anchetatorii de la Yale au descoperit că este răspândită în special în rândul persoanelor cu afecțiuni psihiatrice . Persoanele cu boli precum depresia, schizofrenia și tulburările de anxietate sunt cu 25 la sută mai predispuse să utilizeze - tratamente alternative sau complementare decât cele fără astfel de tulburări.

„Rezultatele sugerează că o parte substanțială a pacienților cu afecțiuni psihice folosesc aceste terapii, fie pentru a trata afecțiuni mentale sau alte afecțiuni medicale", a spus Benjamin C. Druss, MD, MPH '95, profesor asistent de psihiatrie și epidemiologie și sănătate publică, autorul principal al studiului. Publicate în numărul din iulie al *Archives of General Psychiatry,* concluziile, a spus Druss, vorbesc despre importanța potențială a screening-ului pentru aceste tratamente, care pot interacționa cu medicamentele psihiatrice eliberate pe bază de prescripție medicală. Cercetătorii au descoperit că 9,8% dintre cei care raportau o boală psihiatrică au făcut o vizită la un medic complementar sau alternativ și aproximativ jumătate dintre aceștia au făcut o vizită în psihiatrie (4,5%). Printre tratamentele alternative utilizate în acest scop, remediile pe bază de plante au fost cele mai comune.

Nenropsychopharmacology.

Stress testing may hold older persons back from healthy exercise

Recomandarea standard de a face un test de stres înainte de a începe exercițiile fizice poate împiedica eforturile de a menține persoanele în vârstă active. Potrivit unui studiu de la Yale, un simplu examen fizic poate fi suficient. După ce au cântărit beneficiile și riscurile potențiale ale exercițiilor fizice în rândul persoanelor cu vârsta de 75 de ani și peste, cercetătorii au concluzionat că ghidurile actuale pentru testele de stres la efort nu sunt aplicabile pentru marea majoritate a persoanelor în vârstă interesate să înceapă un program de exerciții fizice și, în schimb, le pot împiedica.

Thomas M. Gill, MD, profesor asociat de medicină internă și geriatrie, și colaboratorii săi au raportat în numărul din 19 iulie a *The Journal of the American Medical Association* că, „Pe baza unei analize riguroase a dovezilor disponibile, am constatat că riscul de infarct miocardic (MI) legat de exerciții fizice în rândul persoanelor în vârstă poate fi supraestimat ". Orientări actuale de la American Heart Association și American Colegiul de Medicina Sportiva recomanda ca persoanele in varsta sa faca un test de stres inainte de a incepe un program de exercitii fizice moderat intens. Scopul testării este de a detecta blocajele asimptomatice ale arterelor inimii care ar putea duce la Mi. „Problema cu un test de stres", a spus Gill, „este că majoritatea persoanelor în vârstă nu îl pot finaliza, așa că trebuie să mergi la teste chimice mai scumpe pentru a detecta blocarea asimptomatică a arterelor." Gill nu a găsit nicio dovadă că detectarea acestor blocaje asimptomatice este benefică. „Riscul de Mi din exerciții fizice este foarte scăzut."

În schimb, Gill și colegii săi recomandă persoanelor în vârstă care încep un program de exerciții fizice să sară peste testul de stres și să fie supuse unui examen fizic complet, inclusiv un istoric de sănătate pentru a identifica riscurile potențiale ale exercițiilor fizice. Și toate persoanele în vârstă sedentare anterior, fără boală cardiovasculară simptomatică, ar trebui să înceapă cu un program de exerciții de intensitate scăzută, cum ar fi echilibrul.

Un test de stres, au descoperit cercetătorii de la Yale, poate descuraja persoanele în vârstă care doresc să facă mișcare. Un examen fizic complet, potrivit cercetătorilor, poate fi suficient pentru a identifica potențiale riscuri pentru sănătate pentru cei peste 75 de ani.

exerciții, tai chi, mers în ritm propriu și întărirea mușchilor extremităților inferioare.

Cercetătorii de la Yale urmăresc studiul lor pentru a afla mai multe despre cele mai sigure modalități de a atrage adulții în vârstă în programele de exerciții fizice. „Avem nevoie de mai multe cercetări privind exercițiile fizice și îmbătrânirea", a spus Gill, „mai ales acum că populația mare de baby boom, care a început mișcarea exercițiilor fizice, îmbătrânește."

Când vine vorba de dietă, părinții cântăresc foarte mult cu copiii lor

Un studiu de la Yale a descoperit că percepțiile copiilor cu privire la atitudinile părinților lor față de alimentație și greutate au un impact mare asupra lor. Potrivit studiului, femeile de vârstă universitară sunt deosebit de sensibile la criticile percepute din partea mamelor lor în formarea propriilor atitudini și comportamente cu privire la hrană și greutate. În mod similar, studenții de sex masculin adoptă atitudini față de alimentație și greutate care sunt asociate cu percepția lor asupra atitudinilor și comportamentelor tatălui lor , arată studiul.

Studiul, publicat vara trecută în *Health Psychology,* s-a bazat pe cercetările efectuate de Christina Baker, pe atunci studentă absolventă în psihologie la Yale, și Kelly D. Brownell, PH.D., profesor de psihologie și - epidemiologie și director al Centrului Yale pentru tulburări de alimentație și greutate. Ei au comparat ceea ce părinții au raportat despre propriile lor atitudini și comportamente legate de alimentație și greutate cu ceea ce au perceput copiii lor despre atitudinile și comportamentele părinților lor. Anchetatorii au găsit unele dovezi că o discrepanță între cei doi ar putea fi un predictor al preocupărilor legate de alimentație.

Baker a spus că o problemă cu datele disponibile anterior este că o mare parte din acestea se bazează exclusiv pe rapoartele părinților cu privire la propriile lor atitudini și comportamente , pe care le-ar putea denatura de teama să nu pară ca și cum ar transmite obiceiuri nesănătoase de alimentație și de slăbire. „Mulți oameni sunt îngrijorați că vina este pusă pe părinți ", a spus Baker. „Acest studiu subliniază că percepțiile copiilor sunt mai importante. Rezultatele evidențiază cu adevărat importanța unei bune comunicări părinți-copil."

Screening for alcohol abuse with a few key questions

David Fiellin

Există o varietate de metode de screening disponibile pentru detectarea problemelor legate de alcool. Conform unei analize efectuate de anchetatorii de la Yale, totuși, a pune câteva întrebări cu atenție în timpul programărilor medicale de rutină este cea mai bună modalitate de a detecta problemele legate de alcool înainte ca acestea să scape de sub control.

Studiul, condus de David A. Fiellin, MD, profesor asistent de medicină, a trecut în revistă 38 de studii anterioare privind metodele de screening pentru problemele legate de alcool în cabinetele medicilor primari. Ea a arătat că cele patru așa-numitele întrebări ÎN CUȘCĂ și testul de identificare a tulburărilor de consum de alcool (AUDITUL) au fost cele mai eficiente în îngrijire, medicii au fost îndemnați să își verifice pacienții pentru problemele legate de alcool, dar pot neglija adesea să facă acest lucru.

Cele patru întrebări ÎN CUȘCĂ sunt: Ați încercat vreodată să reduceți consumul de alcool? Te-au enervat oamenii criticându-ți consumul de alcool? Te-ai simțit vreodată rău sau vinovat pentru consumul tău de alcool? Ați luat vreodată o băutură dimineața, un deschizător de ochi, pentru a vă calma nervii sau a scăpa de mahmureala?

Primele trei întrebări ale instrumentului DE AUDIT IO-QUESTION se adresează cantității și frecvenței consumului de alcool . Aceste întrebări s-au dovedit a fi cele mai eficiente în arătarea comportamentului și problemelor recente legate de băutură .

O'Connor a spus că testele de sânge nu sunt indicatori buni ai problemelor de alcool, deoarece, în general, dezvăluie doar markeri ai abuzului avansat de alcool, cum ar fi problemele hepatice. „Există mulți oameni cu probleme cu consumul de alcool, care lipsesc de la muncă și sunt arestați pentru că au condus în stare de ebrietate, care ar putea să nu prezinte probleme fizice la un test de sânge", a spus O'Connor. „Vrei să încerci să-i iei înainte să apară într-o cameră de urgență sau într-un spital. În acel moment, ei sunt adesea mult avansati."

identificarea pacienților cu - probleme de abuz și dependență de alcool și cu risc, băuturi periculoase sau dăunătoare. Patrick G. O'Connor, MD, MPH, profesor de medicină și autor principal al studiului publicat în august în *Archives of Internal Medicine*, a spus: „Acesta este primul studiu care examinează dovezile din literatura de specialitate pentru eficacitatea acestor instrumente, care se concentrează în mod special pe utilizarea lor în mediile de îngrijire primară. Acest lucru este important pentru că este primar

Tabel* 4. TEST DE IDENTIFICARE A TULBURĂRILOR DE CONSUMUL DE ALCOOL (AUDIT)

Pfcaca *circte* **oftjwof ttwl** *este pentru tine*

1. Cât de des bei o băutură care conține alcool?
   (0) Niciodată (1) Lunar sau ISM (2) 2 până la 4 tlmea pe lună (3) 2 până la 3 lime e slab (4) De 4 sau mai multe ori slab
2. Câte băuturi din alcool bei într-o zi obișnuită în care bei?
   (0)1 sau 2 (1)3 din 4 (2) 5 sau 6 (3) 7 lo 9 (41 10 sau mof«
3. Cât de des bei 6 sau mai multe băuturi într-un occatlon?
   (0) Niciodată (I) Laat decât lunar (2/Lunar (3) Săptămânal (4) Zilnic sau elmosl zilnic
4 Cât de des, în timpul anului legal, v-ați gândit să nu mai mâncați odată ce ați început?
   (0) Niciodată *(') Mai puțin de lunar (2) Lunar (3) Săptămânal
5. Cât de des în timpul anului ieșean te-ai lăsat să faci ceea ce de obicei ne așteptam de la tine pentru că (H bea? (4) Zilnic o<aimoet zilnic
   (0) Niciodată (I) Mai puțin de lunar Montil (3) Săptămânal , , ...
6. Cât de des în timpul anului ieșean ai avut nevoie de băutură de brazi* dimineața pentru a te îngheța să mergi la o sesiune grea de dnnkrg? (4) Dally sau aproape zilnic
   (0) Niciodată (I) Mai puțin de lunar (2) Lunar (3) Săptămânal (4) Divinitate sau aproape
zilnic
7. Cât de des, în timpul celui mai mic an, ați avut senzația de inghitire sau remorare după ce ați băut?
   (0) Niciodată (1) Mai puțin de lunar (2) Lunar (3) Săptămânal (4) Zilnic sau aproape zilnic
6. Cât de des în timpul anului nu ați putut să vă amintiți ce s-a întâmplat în seara trecută pentru că ați băut?
   (0) Niciodată (I) Lees decât lunar (2) Lunar (3) Săptămânal (4) Deily sau elmoet deify
9. Tu sau altcineva ai fost rănit ca urmare a consumului tău de alcool?
   (0) Nu (2/ Da, dar nu I tn ! ha iași an (4) Da, în timpul Ultima an
10. Un prieten sau un prieten sau un medic sau alt muncitor a fost îngrijorat de faptul că ați băut sau v-a sugerat să luați?
   (0) Nu (2) Da, nu în mai mic an an (4) Yee, dung lhe lest

Câteva întrebări formulate cu atenție, cum ar fi cele din sondajul de mai sus, îi pot ajuta pe clinicieni să identifice problemele legate de alcool înainte ca acestea să scape de sub control.

Un argument ciudat în căsniciile nefericite

„Freud a spus că relațiile ambivalente și conflictuale l-ar predispune pe supraviețuitor la - durere patologică", a spus Holly G. Prigerson, PH.D., profesor asociat de psihiatrie. Conform - unui studiu condus de ea, Freud a greșit. „Am descoperit că pierderea unui partener într-o - căsnicie armonioasă vă expune un risc mai mare de probleme de sănătate . Costurile tale de îngrijire a sănătății sunt mai mici dacă ești văduv într-o căsătorie discordantă."

Pentru studiu, care a fost publicat în numărul din iunie al revistei *The Gerontologist*, cercetătorii au intervievat 694 de persoane care au făcut parte dintr-un studiu longitudinal privind - îmbătrânirea cu succes și care au rămas căsătoriți între sondajul inițial și următorul. Anchetatorii au comparat apoi costurile de îngrijire a sănătății ale persoanelor căsătorite cu cele ale persoanelor văduve. Ei au analizat, de asemenea, costurile de sănătate ale văduvelor și văduvelor din căsnicii fericite și nefericite, caracterizate prin răspunsuri la întrebările adresate cuplurilor înainte ca unul dintre soți să moară.

Cercetătorii au descoperit că costurile anuale de îngrijire a sănătății erau de 2.384 de dolari pentru persoanele văduve, comparativ cu 1.498 de dolari pentru cei căsătoriți. Costurile de îngrijire a sănătății pentru partenerii supraviețuitori în căsnicii fericite au fost de 2.766 USD, comparativ cu 2.100 USD pentru supraviețuitorii căsătoriilor nefericite.

Prigerson a spus că sentimentul de pierdere pentru supraviețuitor într-o căsnicie fericită este adesea atât de profund încât poate fi definit ca „sindromul durerii traumatice", care poate provoca o serie de tulburări de sănătate . „Medicii ar trebui să realizeze că persoanele văduve mai în vârstă sunt expuse unui risc crescut", a spus Prigerson. „Multe persoane văduve din studiu au avut nevoie de îngrijiri de sănătate mintală, dar puține au primit-o."

Yale researchers solve structure of the ribosome

Crystallography confirms a long- held notion that RNA, not protein, sparks protein synthesis on the ribosome.

Într-o realizare importantă, cercetătorii de la Yale au - determinat structura atomică a subunității mari a ribozomului, deschizând calea pentru - medicamente mai eficiente pentru a lupta împotriva infecțiilor.

Descoperirile, publicate în două articole separate care acoperă 25 de pagini în numărul din 11 august al revistei *Science,* au fost obținute în laboratoarele Yale conduse de Thomas Steitz, profesor Eugene Higgins de - biofizică moleculară și biochimie și investigator la Institutul Medical Howard Hughes, și Peter Moore, profesor de chimie Eugene Higgins.

„Este ca și cum ai urca pe Muntele Everest sau ai alerga pe o milă de patru minute", a spus Steitz. „Am rezolvat structura subunității mari a ribozomului, care este cea mai mare structură unică determinată. Am stabilit că ribozomul este o ribozimă, o enzimă în care cataliza este făcută de ARN, nu de proteine."

Ribozomul este structura celulară responsabilă de sintetizarea moleculelor de proteine în toate organismele. Pe lângă îmbunătățirea înțelegerii - sintezei proteinelor, cercetarea oferă noi indicii despre evoluție și are implicații medicale semnificative, deoarece ribozomul este o țintă majoră pentru antibiotice.

Multe antibiotice vindecă boala prin inhibarea selectivă a activității de sinteză a proteinelor a subunităților ribozomale mari din bacteriile care cauzează boli, lăsând în același timp ribosomele umane în pace. Din păcate, de-a lungul anilor, multe bacterii au devenit rezistente la acești agenți și există posibilitatea ca bolile bacteriene devastatoare care au fost aduse sub control de antibiotice în anii 1940 și 1950 să devină din nou flageluri.

„Acum că știm structura marii subunități ribozomale", a spus Steitz, „putem determina structura exactă cu antibiotice legate de ea". Aceleași metode de „proiectare a medicamentelor bazate pe structură" care au condus la dezvoltarea inhibitorilor de protează HIV pentru AJUTOARE pot fi acum utilizate pe ribozom.

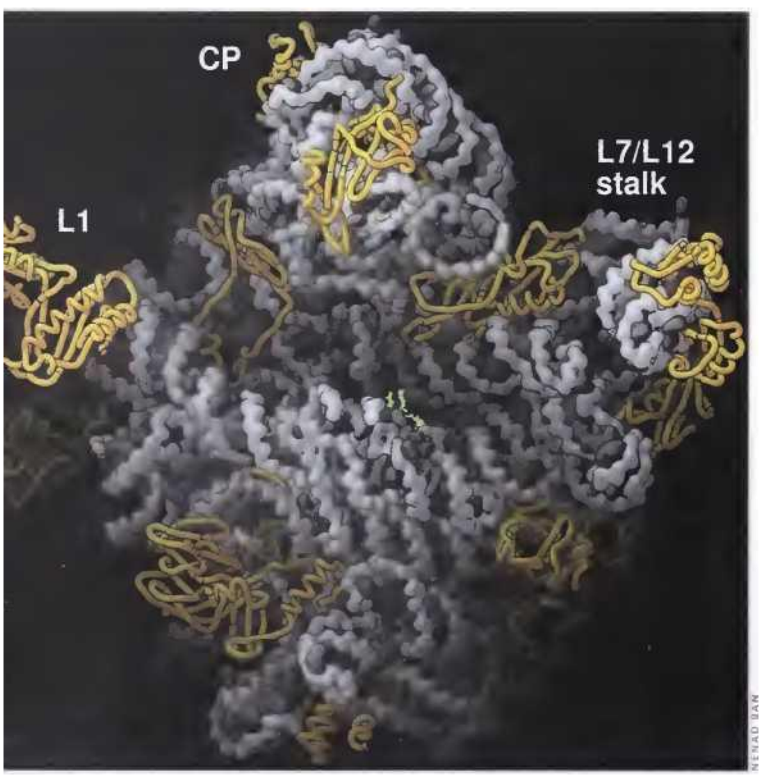
„Informațiile care apar ar trebui să permită companiilor farmaceutice să elaboreze noi inhibitori ai ribo, o anumită funcție care poate fi folosită pentru a controla bolile bacteriene care au devenit rezistente la antibiotice mai vechi", a spus Moore.

Deși ribozomul este microscopic, este gigantic din punct de vedere molecular. Cea mai mare dintre cele două subunități ale sale este de aproximativ 50 de ori mai mare decât enzima medie. Funcția sa este de a citi informațiile genetice codificate în ARN MESAGER și de a genera moleculele de proteine - pe care acele molecule DE ARN MESAGER le specifică. Proteinele produse de ribozomii unui organism sunt responsabile pentru aproape toate legăturile sale, inclusiv modul în care arată și se comportă.

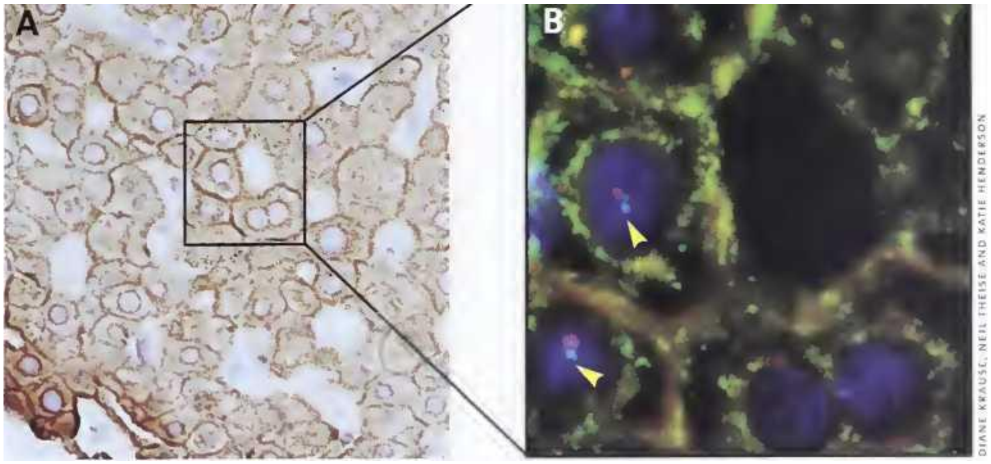
Structura subunității mari a ribo some a fost determinată folosind cristalografia cu raze X, o tehnică care poate produce imagini tridimensionale la rezoluții atât de mari încât atomii individuali pot fi poziționați. Cele 3.000 de nucleotide de ARN din subunitatea ribozomală mare formează o structură compactă, pliată complex, iar cele 31 de proteine ale sale pătrund în ARN.

Enzimele compuse în întregime din proteine promovează practic toate reacțiile chimice care apar în organismele vii. Una dintre cele mai remarcabile descoperiri care rezultă din această cercetare este că reacția de sinteză a proteinelor care are loc pe ribozom derivă din două treimi din masa sa care este ARN, nu din o treime care este proteină.

„S-a suspectat de mulți ani că ARN- ul ribo some era componenta enzimatică . Acum știm asta cu siguranță", a spus Steitz. „Aceasta înseamnă că în primele zile ale evoluției, sinteza proteinelor a evoluat folosind molecule DE ARN , deoarece nu existau molecule de proteine."

Oamenii de știință de la Yale au determinat structura subunității mari a ribozomului, o descoperire care oferă noi indicii despre evoluție și ar putea crește înțelegerea sintezei proteinelor și ar putea duce la descoperirea de noi medicamente. Imaginea din stânga arată structura cristalină a subunității ribosomale mari din *H. marismortui,* o bacterie găsită în Marea Moartă.

Prezența cromozomilor Y, indicată de săgeți galbene, într-un ficat transplantat de la o femeie donatoare sugerează că celulele stem din măduva osoasă a primitorului masculin se dezvoltă în celule hepatice.

Celulele stern din măduva osoasă pot ajuta la repararea ficatului

O mare parte din puterea de auto -reparare a ficatului provine, desigur, din celulele proprii ale ficatului, dar o parte substanțială este derivată dintr-o sursă nebănuită anterior din afara ficatului, potrivit unui articol publicat în *Hepatology.*

Această nouă sursă de celule hepatice este măduva osoasă, producătoare de celule stem multipotente, care se pot dezvolta în multe tipuri diferite de celule în întregul corp. La omul adult, celulele stem din măduva osoasă sunt cunoscute de multă vreme pentru capacitatea lor neobișnuită de a da naștere atât la globule albe, cât și la cele roșii din sânge, dar potențialul lor de a deveni și celule nervoase, musculare sau epiteliale a fost descoperit abia în ultimii câțiva ani. Anchetatorii, inclusiv Diane Krause, MD, de la Yale , au descoperit că celulele stem care călătoresc prin fluxul sanguin până la ficat se pot dezvolta atât în hepatocite, cât și în celulele căilor biliare, care sunt responsabile pentru funcționarea normală a ficatului.

Lucrarea *de Hepatologie* descrie analiza probelor de țesut de la transplanturi la pacienții de sex masculin care au primit ficat (dar nu măduvă osoasă) de la femei și la pacienții de sex feminin care au primit măduvă osoasă (dar nu ficatul lor) de la bărbați. Adică, ambele grupuri de pacienți cu transplant au avut măduvă osoasă de la un sex (masculin) și ficat de la celălalt (feminin).

În fiecare caz, unele dintre celulele noi care s-au dezvoltat în ficat au conținut un cromozom Y , indicând originea lor masculină. Cercetătorii argumentează că, la bărbații care primesc plante trans, aceste celule noi ar fi putut proveni doar din măduva osoasă a bărbaților, iar la femele, celulele noi trebuie să fi provenit din măduva osoasă (masculă) donată.

„Aceasta este o descoperire interesantă și este incredibil de surprinzătoare, deoarece măduva osoasă nu a fost niciodată considerată o sursă de celule hepatice", spune autorul principal Krause, profesor asistent de medicină de laborator. Descoperirea nu numai că deschide noi posibilități pentru tratarea multor tipuri de boli hepatice, ci indică și faptul că -celulele stem complet funcționale, cu o plasticitate remarcabilă, pot fi găsite în măduva osoasă adultă.

Cum poate nicotina să tamponeze creierul

Fumătorii care susțin că tutunul îi relaxează raportează un efect biochimic documentat . Nicotina, principalul compus activ al tutunului, scade percepția durerii și a stresului fizic prin reducerea cantității de neurotransmițător - dopamină care este descompusă de neuronii din cortexul prefrontal, o regiune a creierului care se află chiar în spatele frunții. Dar psihiatrul Yale Tony P. George, MD, și colegii săi raportează în numărul din iulie al revistei *Neuropsy - chopharmacology* că căile dopaminei nu acționează de la sine. Se pare că acestea sunt reglementate de sistemul creierului de peptide opioide endogene – propriile analgezice ale creierului.

Grupul Yale a efectuat experimente în care șobolanii au primit cantități mici de nicotină; unora li s-a administrat și naloxonă, care blochează acțiunea peptidelor opioide endogene, în timp ce alții au primit o soluție salină inactivă. Când animalele au fost testate prin șocuri electrice scurte la picior, răspunsul grupului cu soluție salină a arătat că nicotina a acționat asupra peptidelor opioide endogene pentru a reduce cantitatea de dopamină metabolizată de neuronii prefrontali, în timp ce răspunsul grupului cu naloxonă a arătat niveluri normale (non-nicotinice) de metabolizare a dopaminei . Acest lucru indică faptul că sistemul opioid endogen trebuie să participe pentru ca nicotina să poată modifica nivelurile de absorbție a dopaminei și, prin urmare, să reducă percepția de durere și stres.

Înțelegerea bazei moleculare a efectelor nicotinei în creier le poate oferi oamenilor de știință noi instrumente pentru dezvoltarea modalităților de tratare a dependenței de nicotină. „În plus," spune George, „rezultatele noastre pot avea implicații pentru înțelegerea noastră a tulburărilor neuropsihiatrice, cum ar fi schizofrenia", în care fumatul, răspunsurile excesive la stres și unele disfuncții ale cortexului prefrontal pot fi toate legate.

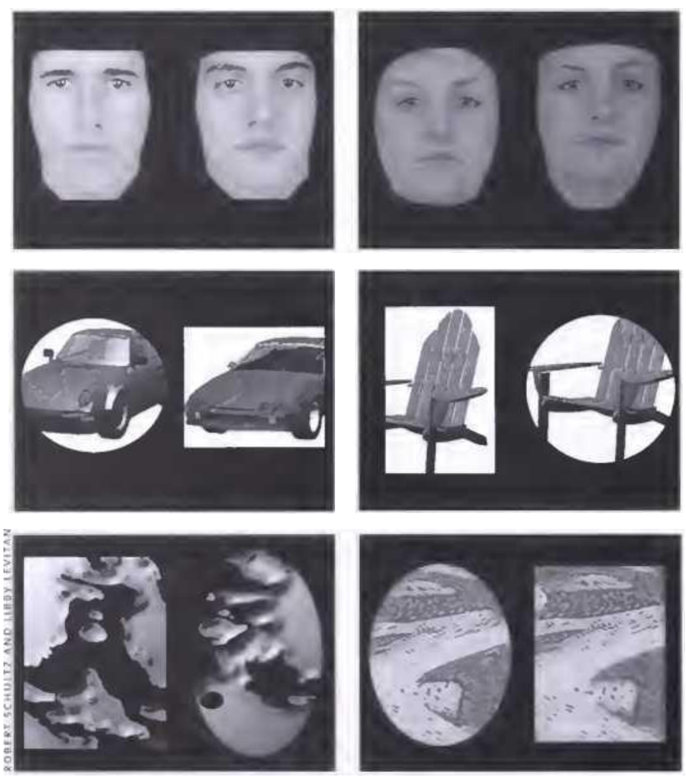
O cauză genetică a hipertensiunii arteriale în timpul sarcinii

În mod normal, tensiunea arterială scade ușor în timpul sarcinii, dar, după cum știe orice obstetrician, o creștere a presiunii poate duce la o complicație gravă și care poate pune viața în pericol. Motivele pentru acest tip de hipertensiune arterială, care apare în aproximativ 6 % dintre sarcini , rămân misterioase, dar cercetările unei echipe din Yale au aruncat prima lumină asupra unei cauze moleculare probabile.

Lucrând cu o familie predispusă la o formă rară de hipertensiune arterială, f)avid Geller, MD, PH.D., și colegii sai au identificat o mutație a unei proteine din celulele renale care - reglează în mod normal echilibrul de sare. Proteina, cunoscută sub numele de receptorul mineralocorticoid, este în mod normal activată de aldosteronul steroid. Oamenii de știință de la Yale au descoperit că, la pacienții cu mutație, aceasta este activată și de hormonul progesteron. „Consecința este că, atunci când femeile cu această mutație devin însărcinate, creșterea de ori mai mare a nivelului de progesteron activează receptorul, determinând un echilibru crescut de sare și o creștere semnificativă a tensiunii arteriale”, a spus autorul principal al lucrării, Richard P. Lifton, MD, PH.D., investigator și profesor de biofizică genetică și biochimie moleculară a Institutului Medical Howard Hughes (HHMI) . Hipertensiunea arterială în timpul sarcinii poate duce la preeclamp - sia, care poate fi fatală pentru mamă, făt sau ambele. Descoperirile echipei au fost raportate în numărul din 7 iulie a revistei *Science.*

„Descoperirile noastre demonstrează că un hormon normal al sarcinii poate avea efecte anormale care pot determina agravarea hipertensiunii. Acest lucru ridică posibilitatea ca forme mai frecvente de hipertensiune arterială asociată sarcinii să fie atribuite unor mecanisme similare”, a spus Lifton. Aceste informații, a spus el, vor motiva o examinare atentă a posibilității ca proges terone să acționeze pentru a promova un echilibru crescut de sare în alte forme de hipertensiune arterială asociată sarcinii și poate duce la studii clinice de restricție de sare în grupuri selectate de femei a căror tensiune arterială crește odată cu sarcina.

Lucrarea a fost dedicată memoriei regretatului Paul B. Sigler, MD, care a murit în ianuarie 2000. Sigler, un renumit biolog structural de la Yale și HHMI , a creat un model computerizat al receptorului coid mineralocorti și a demonstrat modul în care receptorul mutant ar putea fi activat de progesteron. Grupul a folosit apoi acest model pentru a realiza experimente suplimentare care au demonstrat mecanismul de acțiune al mutației.

Researchers used the images above in the face, object and pattern task to determine how the brains of people with autism respond to visual stimuli. For each stimulus type, the pair on the left is different while the pair on the right is the same.

Facial recognition is impaired in autism

Tulburarea de dezvoltare a autismului interferează cu funcționarea socială, chiar și cu recunoașterea fețelor, așa cum - arată acum în detaliu un studiu de imagistică prin rezonanță magnetică funcțională. Studiul, care a apărut în aprilie în *Arhivele de Psihiatrie Generală,* a fost lucrarea unei echipe de cercetare Yale condusă de Robert T. Schultz, PH.D., profesor asociat la Yale Child Study Center.

Un deceniu de investigații au stabilit că persoanele cu autism au mai multe dificultăți decât persoanele neafectate în a recunoaște fețele. În schimb, se bazează pe procesele perceptuale utilizate în mod obișnuit pentru a recunoaște obiectele care nu sunt fețe. Studiul de la Yale confirmă aceste observații în ceea ce privește tiparele activității creierului. Când o persoană cu autism examinează o față, creierul său reacționează diferit - de creierul unei persoane normale. În loc să declanșeze activitate într-un loc numit girus fusiform, care în mod normal răspunde de preferință la fețe, persoanele cu autism prezintă o activitate crescută în girusul temporal inferior, care în mod normal răspunde cel mai puternic la obiecte. În plus, persoanele cu autism tind să proceseze fețele concentrându-se mai degrabă pe câteva trăsături esențiale decât pe configurația generală , ca și cum ar procesa un obiect.

Noile descoperiri duc la o ghicitoare. Ar putea această activitate anormală a creierului să fie un rezultat al autismului sau *rezultatul* unui dezinteres de lungă durată pentru interacțiunile sociale, care datează din copilăria timpurie? „Cu datele noastre, nu este posibil să știm”, spune Schultz, dar el și mulți dintre colegii săi cercetători așteaptă cu nerăbdare să afle.

Ferraro

Fadiman

Leshner

Schoofs

MICHAEL FITZSOUSA (FERRARO), JOHN CURTIS (3)

Un alt vot pentru cercetarea în domeniul sănătății femeilor
Fosta congresmantă din New York, **Geraldine Ferraro,** a venit la Yale în septembrie cu un mesaj despre importanța procesului politic pentru sănătatea femeilor. „În trecut, unele boli nu erau foarte interesante pentru cei care finanțau cercetarea, deoarece afectau doar femeile. Asta se schimbă acum", a spus Ferraro, prima femeie nominalizată la funcția de vicepreședinte de un partid important atunci când a candidat cu democratul Walter Mondale în 1984. Ea a fost vorbitorul principal la „Conference 2000: Factoring in Gender", sponsorizat de Women's Health Research de la Yale, un eveniment de o zi care a atras peste 200 de oameni pentru prelegeri și prezentări de la New Yale Club. Remarcând că femeile reprezintă mai mult de jumătate din populație – și votează – Ferraro a spus: „Suntem diferiți din punct de vedere biologic. Politicile care nu iau în considerare acest lucru nu sunt doar inacceptabile, ci și nedemocratice."

Reducerea diviziunilor culturale în medicină
„Realitatea", spune scriitoarea **Anne Fadiman,** „nu numai că *arată* diferit pentru diferiți oameni. Este *diferit* ." Prima ei carte apreciată, *The Spirit Catches You and You Fall Down,* descrie prăpastia lingvistică și culturală care despărțea o familie de refugiați Hmong din Asia de Sud-Est de medicii care o tratează pe fetița epileptică a familiei din Centra] Valley din California.

Îngrijitorii, a spus ea, trebuie să înțeleagă culturile pacienților lor. „Medicina interculturală", a spus ea într-o adresă adresată clasei de anul I de la școala de medicină pe 1 septembrie, „ar trebui să fie integrată în fiecare curs. Nu ar trebui predat doar în primul trimestru sau în primul an. Este bine atunci, dar vei avea nevoie de ea mai mult în al patrulea an, când atacurile asupra empatiei tale trebuie să fie luptate mai agresiv."

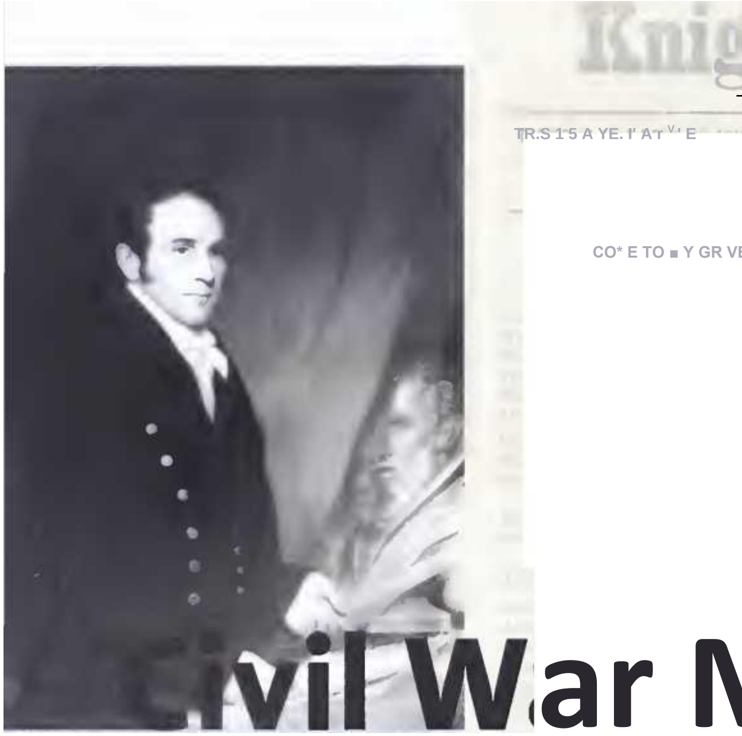
O cutie de instrumente pentru tratamentul abuzului de droguri
Abuzul de droguri a fost legat de 72 de factori de risc, inclusiv probleme individuale, familiale și societale, potrivit **Alan I. Leshner,** PH.D., director al Institutului Național pentru Abuzul de Droguri (NIDA). Cu toate acestea, majoritatea consumatorilor de droguri , a spus el, se încadrează în una din două categorii. Unii folosesc droguri ca noutate. Alții se „auto-medicează" pentru a normaliza o stare emoțională tulbure. „Am acordat prea puțină atenție distincției dintre ele în strategiile de tratament ", a spus Leshner, vorbitorul principal în septembrie la un simpozion, „Inovații în tratamentul abuzului de droguri: de la cercetare la practică", sponsorizat de Școala de Medicină și Departamentul de Psihiatrie, care participă la două studii naționale despre abuzul de tutun și droguri. „Tratamentul trebuie să fie adaptat nevoilor individuale", a spus Leshner. „Nu există „o mărime universală""

La simpozion, el a dezvăluit rhe *NIDA Clinical Toolbox: Science-Based Materials for Drug Abuse Counselors,* o colecție de resurse de terapie. „Este o cutie de instrumente care ar putea fi folosită de practicieni pentru a lua știința pe care am susținut-o și pentru a o face utilizabilă în tratamentul în curs", a spus Leshner.

SIDA în Africa: tratarea „netratabilului"
„Nu putem lăsa o boală pentru care există un tratament să tundă milioane și să lase un continent de orfani", a spus scriitorul **Mark Schoofs,** care a câștigat un Premiu Pulitzer în 2000 pentru acoperirea sa despre AJUTOARELE din Africa, publicată în *Village Voice.* Fără tratament, a spus el, Africa se confruntă cu o ciumă de „proporții biblice". În Africa subsahariană, unde 24,5 milioane de oameni trăiesc cu SIDA, boala amenință să distrugă 10% din populație și să facă orfani între 10 și 15% dintre copiii continentului.

În discursul său principal la „SIDA în Africa", o discuție de o zi pe 21 septembrie, sponsorizată de Școala de Sănătate Publică de la Centrul Joseph Slifka pentru Viața Evreiască, Schoofs a cerut un nou contract social. „Într-o lume sănătoasă, plină de compasiune, companiile de medicamente ar putea să-și vândă medicamentele pentru profit în țările bogate și cu costuri în țările sărace". a spus Schoofs, absolvent al Colegiului Yale în 1985.

Obiectivele tratamentului ar putea trebui să se retragă de la norma în țările dezvoltate, a spus el, și să fie la fel de modeste ca să cumpere părinților încă cinci ani de viață. „Nu putem lăsa perfectul să suge viața din bine", a spus el. „Există deja un alt standard de îngrijire în Africa. Se numește fără grijă."

>1 no^piui Record

TR.S 1'5 A YE. I' A T V' E VI, I.- 27.

CO* E TO ■ Y GR VE.

Civil War Medicină

De Pem McNerney

O expoziție la Cushing/Whitney Medical Library aruncă lumină asupra unei perioade esențiale pentru spitalele americane și istoria New Haven.

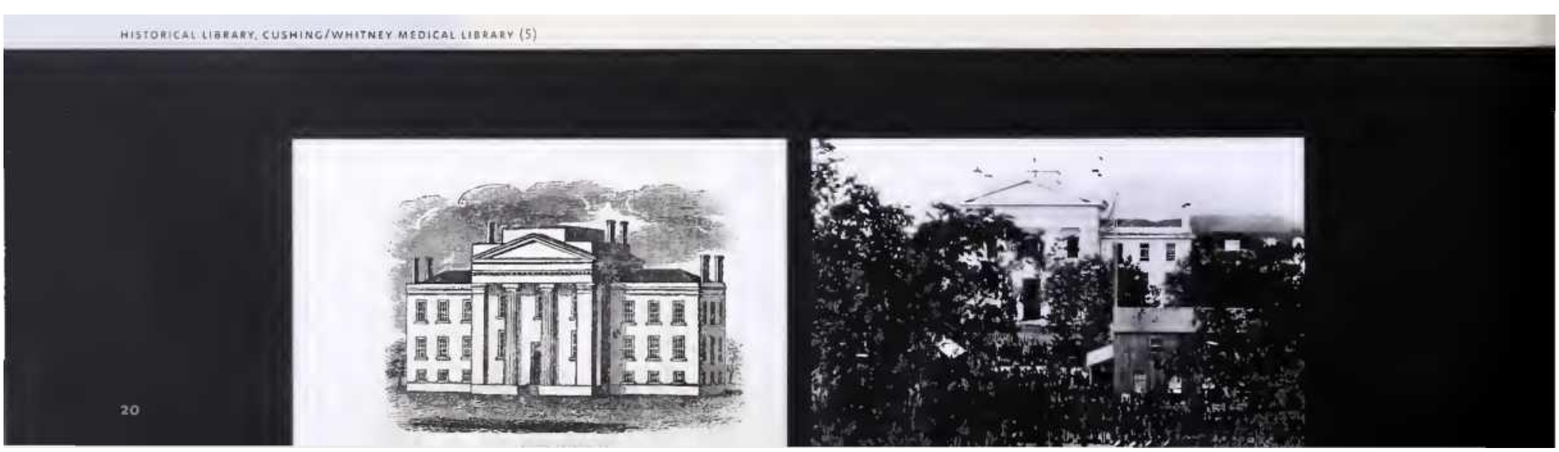
REoEi tiA R8 A Ti.

b-
le

DEASUPRA Acest portret al lui Jonathan Knight de Nathaniel Jocelyn poate fi văzut în rotonda bibliotecii medicale. Knight a fost unul dintre profesorii fondatori ai instituției medicale din Yale College și a fost președintele Convenției Medicale Naționale. care a format Asociația Medicală Americană în 1846. A fost președinte al AMA în 1853-54.

la

da
că

Când primul spital din New Haven s-a deschis în 1833, acesta a fost rezultatul anilor de dispute politice și a unei campanii de strângere de fonduri care a măturat mica facultate de medicină din Yale, care avea nevoie de un loc atât pentru a preda medicina clinică, cât și pentru a-și construi reputația și practicile private . Dar Spitalul de Stat, așa cum a fost cunoscut la început, a avut, de asemenea, probleme în a găsi destui pacienți pentru a-și umple cele 75 de paturi. Locuitorii bogați și din clasa de mijloc din New Haven își puteau permite să fie văzuți acasă de medicii lor privați, iar îngrijirea spitalicească la începutul anilor 1800 a oferit puține beneficii față de îngrijirea la domiciliu. Cererea din partea pacienților a fost atât de scăzută încât, în primii câțiva ani, spitalul de pe strada York a închiriat camere.

Această imagine s-a schimbat dramatic odată cu debutul Războiului Civil, conform unei expoziții recente despre Spitalele din New Haven la Biblioteca Medicală Cushing/Whitney. În 1862, directorii Spitalului de Stat au închiriat clădirea - guvernului SUA pentru a fi folosită ca spital militar. Până în 1865, 25.340 de soldați au fost tratați la spital, cu doar 185 de morți. În acei ani de război, spitalul era cunoscut sub numele de Spitalul General al Armatei Statelor Unite Knight, după Jonathan Knight, profesor fondator la Instituția Medicală din Colegiul Yale și un chirurg de frunte în stat.

Pe măsură ce pacienții intrau în spitale în sus și în josul coastei de est în timpul Războiului Civil, medicii au început să vadă că majoritatea deceselor nu au venit din cauza gloanțelor de pe câmpul de luptă, ci ca rezultat al bolilor infecțioase, inclusiv dizenterie, tifoidă și malarie. Când spitalul cavalerilor a fost direcționat de către armată să-și mărească numărul de paturi la 1.000, a făcut acest lucru prin construirea de pavilioane. Acest lucru ar permite medicilor să separe pacienții în secții pentru a preveni răspândirea bolii.

În timp ce practicile medicale la acea vreme erau rudimentare, condițiile de la spital și personalul de acolo erau cu mult superioare celor de pe front. În general, membrele rănite au fost amputate cu un instrument care semăna cu un ferăstrău pentru a opri răspândirea infecției. Operația a fost rapidă, în general nu a durat mai mult de 15 minute. Un autor din *Knight Hospital Record,* explicând ce au de suferit soldații bolnavi și răniți în drum de pe câmpul de luptă, a raportat că „suntem descărcați și repartizați într-un „pat" pe cel mai apropiat teren de iarbă. Aici suntem - înconjurați de suferință în toate fazele ei și de scene cele mai revoltătoare. Rănile descoperite sunt pe toate părțile, dintre care unele sunt vii din cauza expunerii și a lipsei de atenție." Raportul a continuat să descrie masa de amputare, „unde chirurgii tăiau membrele cu atâta calm pe cât ar

vedea un măcelar un pulpă de oaie pentru masa ta; unde picioarele și brațele, picioarele și mâinile, și degetele de la picioare și degetele de la mâini sunt îngrămădite într-o singură mizerie conglomerată."

Numele spitalului a fost schimbat în New Haven Hospital în 1884. A crescut semnificativ la sfârșitul secolului al XIX-lea, împreună cu alte spitale, pe măsură ce orașele au crescut odată cu afluxul de imigrație și industrializare și pe măsură ce îngrijirea medicală îmbunătățită, inclusiv chirurgia aseptică și anestezia generală, a început să atragă pacienți din clasa de mijloc și bogați. În 1872, s-au adăugat două aripi. În 1882, a fost construit un dormitor separat pentru Școala de Formare pentru Asistente Connect icut afiliată , fondată în 1873. Anii 1880 au văzut adăugarea Amfiteatrului Farnam pentru Chirurgie și a aripilor Gifford. Clădirea inițială a Spitalului de Stat a fost demolată în 1929 pentru a face loc clădirii Clinicii.

În 1945, Spitalul New Haven a fuzionat cu Spitalul Grace, o unitate homeopatică înființată în 1889, pentru a deveni Spitalul Comunitar Grace-New Haven. Clădirea din York Street cunoscută sub numele de Memorial Unit a fost deschisă în 1953 și, 12 ani mai târziu, după o nouă afiliere la Universitatea Yale, spitalul a devenit Yale-New Haven Hospital.

Expoziția, care a fost expusă din mai până în septembrie, poate fi vizionată la info.med.yale.edu/library/exhibits/hospitals.

Pem McNerney este scriitor și editor și fondatorul Content Creation Co. din Madison, Connecticut.

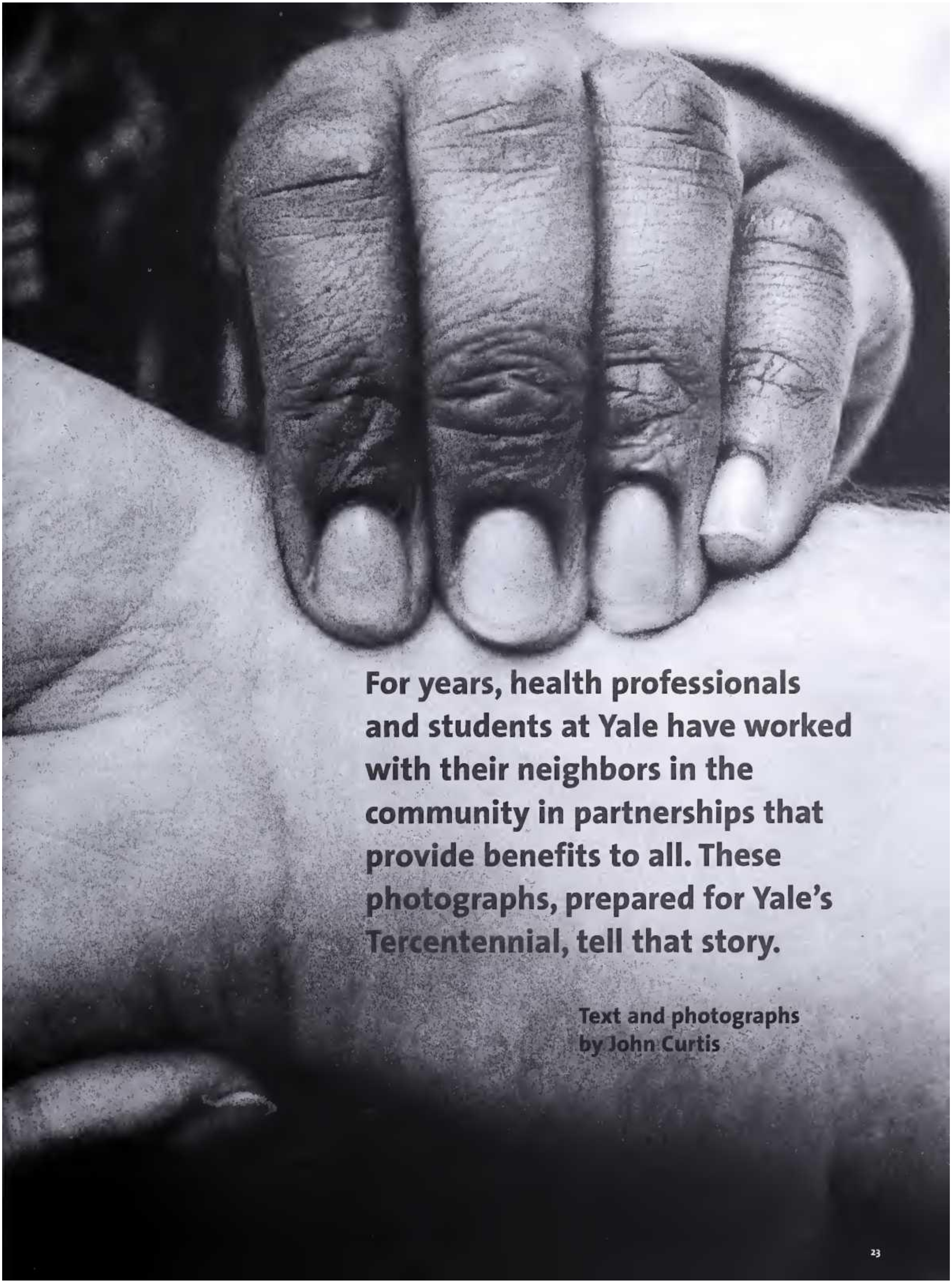
ABOVE Most of these men were graduates of the Medical Institution of Yale College. Back row: Unidentified Army surgeon, Drs.Timothy H. Bishop, H.S. Pierpont, T. Beers Townsend, Charles A. Lindsley, Virgil M. Dow, unidentified Army surgeon. Front row: Drs. David L. Daggett, Levi D. Wilcoxson, Pliny A. Jewett, Worthington Hooker and W.B. Casey.

BOTTOM LEFT (OPPOSITE) The first hospital in New Haven, the State Hospital, opened in 1833 on a seven-acre plot between Cedar and Howard streets. The three-story stone structure could accommodate about 75 patients. This image appeared in E. Porter Belden's *Sketches of Yale College,* New York, 1843.

BOTTOM RIGHT (OPPOSITE) In 1862, the hospital was renamed the Knight U.S. Army General Hospital, after Jonathan Knight, who was president of the Board of Directors of the General Hospital Society of Connecticut and a professor at the Medical Institution of Yale College. The new name also reflected its new role as a military hospital that treated 25,340 soldiers during the Civil War, with only 185 deaths.

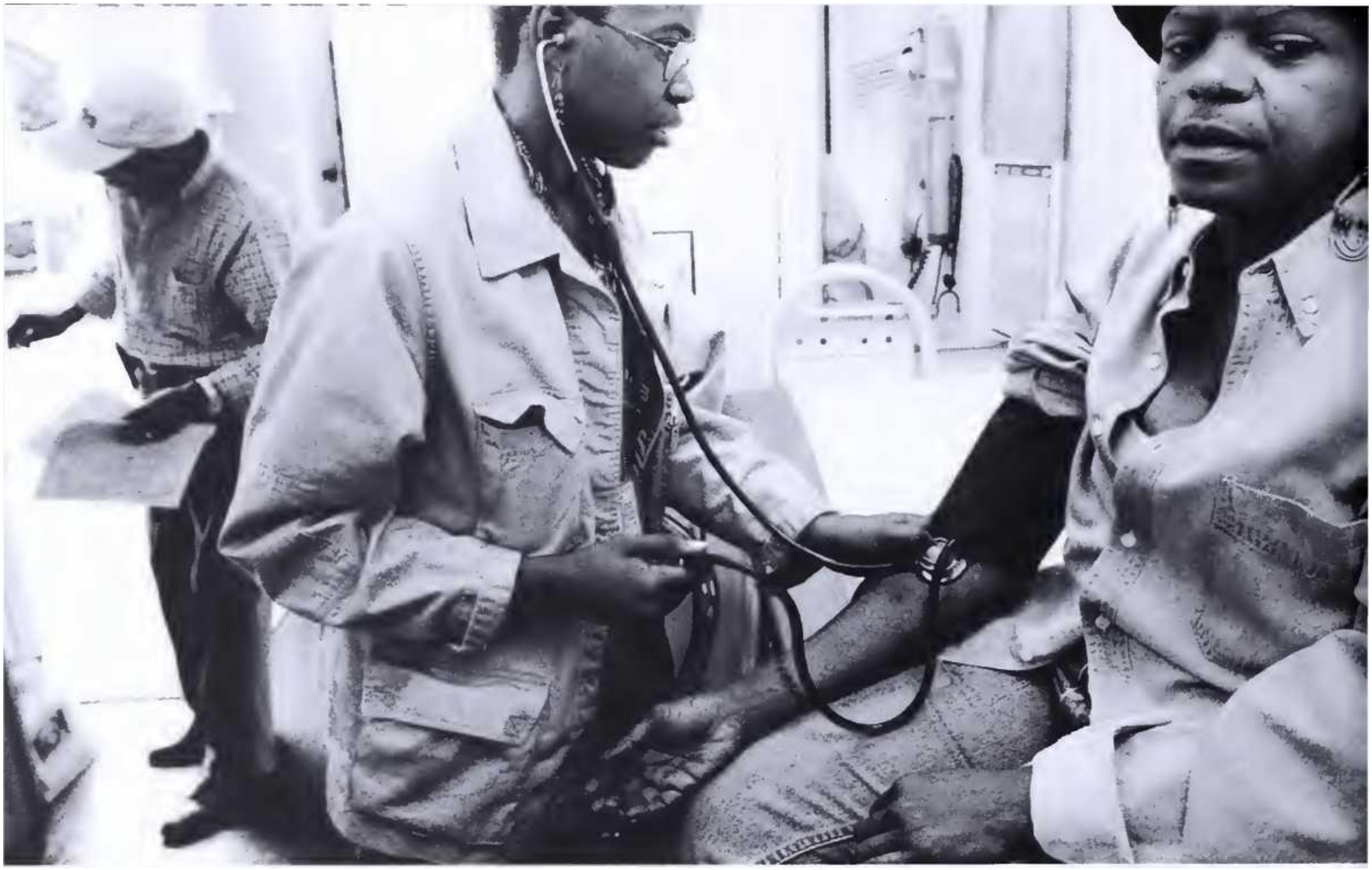

ighbors

For years, health professionals and students at Yale have worked with their neighbors in the community in partnerships that provide benefits to all. These photographs, prepared for Yale's Tercentennial, tell that story.

Text and photographs by John Curtis

1 și 2
Sănătate pe roți
Doctorul asociat Joy Burns ia pulsul unui pacient, pagina anterioară, și verifică tensiunea arterială a altuia, de mai sus, cu Community Health Care Van, care face tururi zilnice prin capotele de vecinătate din New Haven, cum ar fi Fair Haven și The Hill, și către bucătăriile și adăposturile de urgență. Burns, doi lucrători de informare și un asistent social oferă îngrijiri de urgență, screening și consiliere HIV, servicii de abuz de substanțe, trimiteri către site-uri comunitare de asistență medicală și servicii de reabilitare și screening pentru sarcină , tuberculoză și boli cu transmitere sexuală. Sponsorii camionetei sunt Școala de Medicină a Universității Yale, Spitalul Yale-New Haven, Spitalul Sf. Rafael, Centrul de Sănătate Hill, Clinica de îngrijire a sănătății comunitare Fair Haven, orașul New Haven și Departamentul său de sănătate și Fundația APT.

3
Timp de îmbrățișări
Studenta la medicină Karen Thomas le-a oferit un mic TLC sugarilor aflați în spital când părinții lor nu puteau fi acolo.

tiring her first two years of medical school, Karen Thomas spent a few hours each Wednesday evening at Yale-New Haven Children's Hospital, cuddling infants whose parents couldn't be there with them. "It was, very literally, a way for me to lay my hands on a patient and contribute to their care," says Thomas. "In holding, talking, and playing with the children I thought I could help give each of them something that every patient needs—a little TLC."

Her fellow medical students, along with students at the School of Nursing, spend evenings at the Downtown Evening Soup Kitchen or the Columbus House homeless shelter, offering physical exams and checkups under the supervision of physicians and nurses. Students come to medical school laboratories from Hill Regional Career High School to learn anatomy. Public health students lead a workshop in self-esteem and conflict resolution at the New Haven Boys & Girls Club, just a few blocks from the medical school campus. The Physician Associate Program Class of 2001

John Curtis este editor asociat la *Yale Medicine*

a petrecut o sâmbătă din iunie lucrând la un proiect de renovare Habitat for Humanity în cartierul Newhallville al orașului.

„Potând participa la proiecte comunitare precum Habitat, vă ajută să puneți lucrurile în perspectivă ”, spune președintele Class Ed Hahm. „Este important pentru noi să realizăm că există mult mai mult decât să studiem pentru examene săptămânale. Participarea la proiecte comunitare, cum ar fi Habitat for Humanity, ne oferă oportunitatea de a ne implica în comunitatea pe care învățăm să o servim medical.”

Acestea sunt doar câteva dintre modalitățile prin care studenții din profesiile din domeniul sănătății se unesc cu vecinii lor pentru a construi comunități mai sănătoase . Pe măsură ce Universitatea marchează cea de-a 300-a aniversare , se uită nu numai la propria istorie și viitor, ci și la relația cu New Haven. Weekendul de deschidere al Tercentenarului din octombrie a sărbătorit vecinii universității cu o casă deschisă. Eseul foto care urmează este adaptat dintr-o expoziție foto, „Vecini: lucrând împreună pentru un New Haven sănătos”, afișată ca parte a sărbătoririi Trecentenarii de la Școala de Medicină.

Eseul foto documentează activitățile studenților și furnizorilor de servicii medicale care lucrează în

În 1993, studenții și profesorii s-au gândit să formeze o organizație umbrelă pentru a coordona - numărul tot mai mare de studenți participanți și activitățile de serviciu comunitar, a fost înființat Covs, Comitetul de Supraveghere a Serviciilor de Voluntariat. În prezent, supraveghează 17 activități care implică zeci de studenți și a stabilit trei categorii de programe - educație pentru sănătate și mentorat pentru tineri, intervenție clinică și dezvoltare comunitară.

Odată cu formarea cov-urilor, studenții la medicină au ajuns la studenți din domeniul asistenței medicale și al sănătății publice, cu care acum lucrează cot la cot la adăposturile pentru persoane fără adăpost și în bucătării. Acum, aproximativ 70% dintre studenții la medicină sunt implicați în cel puțin o activitate comunitară. Ambele părți din aceste activități câștigă din parteneriate. „Am venit la școală aici cu scopul de a lucra cu populația fără adăpost și cu venituri mici, când voi absolvi”, spune Holly Leopold, o studentă la asistentă medicală care ia tensiunea arterială și oferă consiliere de sănătate la ciorbă. „Mi-a plăcut să cunosc oaspeții din bucătăria și să simt că educația mea, atât în viață, cât și în îngrijire, a fost foarte mult îmbogățită de experiențele mele de acolo.”

4&5

Making a connection

Medical students Suneil Ramchandani, below left, and Pamina Kim, below right, spent a Friday afternoon last spring at Roberto Clemente Middle School teaching A.J. Miranda and Miriam Lopez how to use search engines to navigate the Internet. Regular Friday after-school meetings are part of the Youth Onward program, which starts with workshops on self-esteem and social and health issues before shifting to one-on-one

comunitățile care mărginesc cam pusul medical. Când implicarea studenților cu vecinii școlii de medicină a început în forma sa actuală la mijlocul anilor 1980, activitățile s-au concentrat pe educație – studenții la medicină au organizat ateliere în școlile publice pentru a vorbi despre abuzul de droguri și SIDA. Până la începutul anilor 1990, studenții slujeau ca susținători ai sănătății prenatale pentru proaspetele mame, îi învățau pe elevii de liceu să-și învețe colegii despre AJUTOARE și îi aduceau pe elevii de clasa a cincea la campus pentru lecții interactive de științe medicale.

Valoarea parteneriatelor cu cartierele din New Haven s-ar putea să nu se simtă de ani de zile, spune Myron Genei, MD, un membru al facultății care a lucrat de mulți ani cu organizații studențești și comunitare. „Recompensele reale vor veni la 10-15 ani în aval, când vom putea vedea influența pe care aceste programe au avut-o asupra vieții oamenilor. Sunt investiții pe termen lung.”

6,7 și 8

O zi de grija

În ultimii doi ani, orientarea pentru studenții la medicină a inclus o „Ziua îngrijirii” pentru a sprijini organizațiile comunitare. Anul acesta, aproximativ 40 de studenți, inclusiv Niya Jones și Ilene Wong, au amenajat o grădină la un centru de zi pentru adulți din Branford, Connecticut, fotografia de jos, și au organizat o bibliotecă la subsol la Life Haven, un adăpost pentru femei și copii din Fair Haven, mai jos. „Aveam o mulțime, o mulțime de volume, dar nu avea absolut nici un sens în modul în care au fost depozitate”, spune Bar bara Winters, MA, centru, în stânga jos, director de program la Life Haven. „Elevii au mutat toate cărțile și le-au clasificat pentru noi. Acum, când femeile se prăbușesc, nu trebuie să caute în toată biblioteca.”

6

9

10

11

9,10 și 11 Mentori medicali

În fiecare primăvară, în ultimii șase ani, elevii de liceu din localitate au renunțat sâmbăta dimineața pentru a participa la un curs care abordează HIV, nutriție, abuzul de droguri, violența domestică și alte probleme de sănătate. Programul de recrutare și îmbogățire a profesiilor din sănătate , un program național cu 60 de capitole în toată țara, promovează mentorat între elevii minoritari de medicină și liceeni și încurajează studenții mai tineri să meargă la facultate. Studenții marchează sfârșitul fiecărui curs cu o ceremonie de absolvire, iar studenții de top primesc burse pentru studii universitare.

12

14

13

15

i6

e
u

12-15

Dincolo de artele vindecătoare

Studenții de la Nursing au participat în acest an la trei proiecte care au examinat istoria New Haven și au oferit îngrijire prenatală și primară rezidenților săi. Ei s-au alăturat Festivalului Internațional de Arte și Idei al orașului pentru a conecta elevii de liceu cu vârstnici și artiști. Elevii de la Yale au instruit mai întâi elevii de la Hill Regional Career High School în rudimentele istoriei orale (13). Elevii de liceu , inclusiv Victoria Bonaparte (12) au intervievat apoi seniori la un complex local de locuințe pentru bătrâni și, cu îndrumarea artiștilor, i-au ajutat să realizeze colaje care spuneau o poveste despre viața lor. Colajele au fost expuse la festival vara trecută.
În calitate de membru al președintelui, studenta care alăptează Salma Mody (14 ani) a primit o bursă care ia permis să petreacă vara anului 2000 lucrând cu tinere femei însărcinate la Centrul pentru femei de la Spitalul Yale-New Haven. Mody, care plănuiește o carieră ca asistentă moașă , a oferit îngrijire prenatală și a lucrat pentru a găsi modalități de reducere a sarcinii și a infecțiilor cu transmitere sexuală în rândul femeilor tinere.

Ca parte a unui program în curs de desfășurare, studenții de asistenți medicali, cum ar fi Jennifer Sargent (15 ani), oferă îngrijiri medicale de bază, cum ar fi depistarea tensiunii arteriale și rechizite de igienă de bază patru nopţi pe săptămână la Bucătăria de ciorbă de seară din centrul orașului.
16

O imagine mai strălucitoare Începută în urmă cu patru ani pentru a încuraja rezolvarea conflictelor în rândul adolescenților, Proiectul de voluntariat New Haven Boys & Girls Club a continuat cu un accent suplimentar pe nutriție, igiena personală și stima de sine. O dată pe lună, studenții din domeniul sănătății publice conduc studenții mai tineri în discuții, urmate de activități de arte și meserii pentru adolescenți și adolescenți. Studentul de sănătate publică Shoba Ramanadhan, de mai sus, a ajutat un student mai tânăr cu un exercițiu de pictură.

17 *(această pagină)* și 18 **O zi de muncă** Membrii clasei Physician Associate din 2001 și-au pus deoparte studiile medicale într-o sâmbătă din

iunie trecută pentru a ridica greble, sape și lopeți pentru o zi de muncă manuală, în stânga și în dreapta jos. Ei s-au alăturat membrilor capitolului Habitat for Humanity din New Haven în renovarea a două case din cartierul Newhallville al orașului, unde studenții au curățat gunoiul și au ajutat la pregătirea grădinii unei case pentru însămânțare.

19, 20 și 21

Deschiderea campusului În fiecare primăvară, studenții vin la școala de medicină de la Hill Regional Career High School, la doar câteva străzi distanță, pentru a studia anatomia cu profesorii și studenții. Orele de anatomie sunt țesute în programa de științe de la liceu. Studenții își pot avansa, de asemenea, studiile științifice prin SCHOLAR, un program rezidențial de vară care îi aduce în campusul Yale pentru trei săptămâni de cursuri de biologie și chimie. Profesorul de anatomie Bill Stewart, cu ajutorul studenților la medicină, a condus studii asupra corpului uman, în dreapta jos. G'Nee Herbert a lucrat cu tehnicianul de cercetare Crystal Bussey la studii ADN, în dreapta, în timp ce alți studenți au efectuat experimente într-un laborator de pe Science Hill, în extrema dreaptă. „Am studiat cum să identificăm și să clonăm genele și ne-am familiarizat cu diferite tipuri de echipamente de laborator și cum să le folosim", spune Tom Haggerty, 17 ani, senior la Career.

19

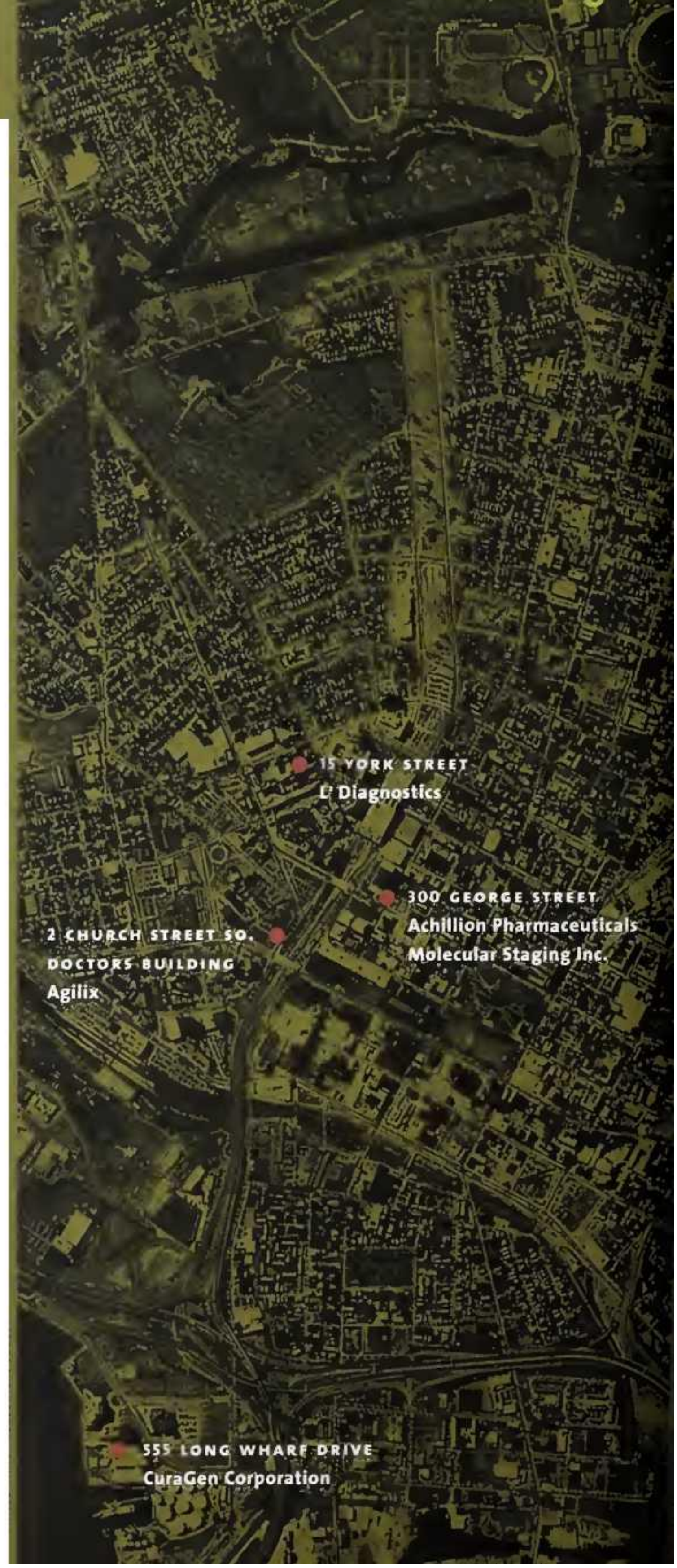
20

18

New Haven's

The medical school's efforts to bring its

Grupuri industriale: companii de biotehnologie din zona New Haven, afiliate Yale

Treisprezece companii de biotehnologie afiliate la Yale sunt situate în New Haven și în jurul său, iar aproape o duzină de alte afaceri - se așteaptă ca majoritatea să se afle în oraș - sunt acum în curs de dezvoltare cu asistență din partea Biroului de Cercetare Cooperativă din Yale. Companiile existente din New Haven sunt grupate în mai multe locații din centrul orașului și în Branford din apropiere.

Companii cotate la bursă

Alexion Pharmaceuticals
Dezvoltarea de medicamente pentru afecțiuni cardiovasculare și autoimune, inflamație și cancer

Corporația CuraGen
Genomica-descoperirea și dezvoltarea medicamentelor de bază

Pharmaceuticals Gennaissance
Genomica populației și medicina personalizată

Neurogen Corporation
Descoperirea și dezvoltarea de medicamente pentru tulburări psihiatrice, metabolice și inflamatorii

Dezvoltarea și comercializarea medicamentelor anti-cancer,

Companiile dezvoltate de Biroul de Cercetare Cooperativă *Numele fondatorului este scrisă cu caractere cursive*

Achillion Pharmaceuticals
Descoperirea și dezvoltarea terapiei antivirale
Yu ng-Chi Cheng

Descoperirea genelor agricole *[D] aul Lizardi*

Proteomica si genomica functionala
Ira Mellman

diagnosticul bolii cyme *Erol Fikrig, Joseph Craft și Richard Flavell*

Molecular Staging Inc.
Diagnosticare moleculară bazată pe tehnologia de amplificare a cercului rulant *David Ward și Sherman Weissman*

PhytoCeutica
Dezvoltarea farmaceutică a medicinei tradiționale chineze
Yung-ChiCheng

polyGenomics (now merged with Molecular Staging Inc.)
Mutații genetice asociate bolii
Sherman Weissman și David Ward

Dezvoltarea de noi agenți de imagistică a creierului
Ronald Baldwin și Robert Innis

Tehnologii recombinante
Producerea și distribuția de noi reactivi de cercetare *Pazhani Sundaram*

Companii în dezvoltare

Anestezie site-ul web de comerț pe internet
Keith Ruskin și Charlotte Clark

Instrumente bioinformatice pentru genomica *Gregory Gardiner*

Phoenix Drug Discovery
Țintele asociate bolilor pentru dezvoltarea medicamentelor
Gregory Cardiner

Dezvoltarea de noi antibiotice
John Swartley

Regenerarea neuronilor SNC
Stephen Strittmatter și Jeffery Kocsis

Design-uri Rib-X
Dezvoltarea de antibiotice și noi ținte de medicamente bazate pe inhibarea ribozomilor
Thomas Steitz și Peter Moore

Senzori moleculari pentru descoperirea medicamentelor *Ronald Breaker*

Odorante pentru a modifica comportamentul insectelor și dăunătorilor
John Carlson

Epigenix Inc.
Animale transgenice și genomica funcțională
Frank Ruddle și Adrian Hayday

Protometrix
instrumente informatice pentru analiza expresiei proteinelor *Michael Snyder și Sherman Weissman*

VaxInnate
Casete de vaccin pentru dezvoltarea rapidă a vaccinurilor noi *Ruslan Medzhitov și Richard Flavell*

Sursa Biroul de Cercetare Cooperativă

boom

biotehnologic

Proprietatea intelectuală pe piață au dat economiei New Haven Tfeoost

Marc Wortman, fotografii de Frank Poole

SCIENCE PARK
Alexion Pharmaceuticals
Genaissance Pharmaceuticals
Vion Pharmaceuticals
Cellular Genomics Inc.
Phy
RadioTracer
Recombinant Technologies
BRANFORD
35 NORTHEAST INDUSTRIAL ROAD
Neurogen Corporation
322 EAST MAIN STREET
CuraGen Corporation

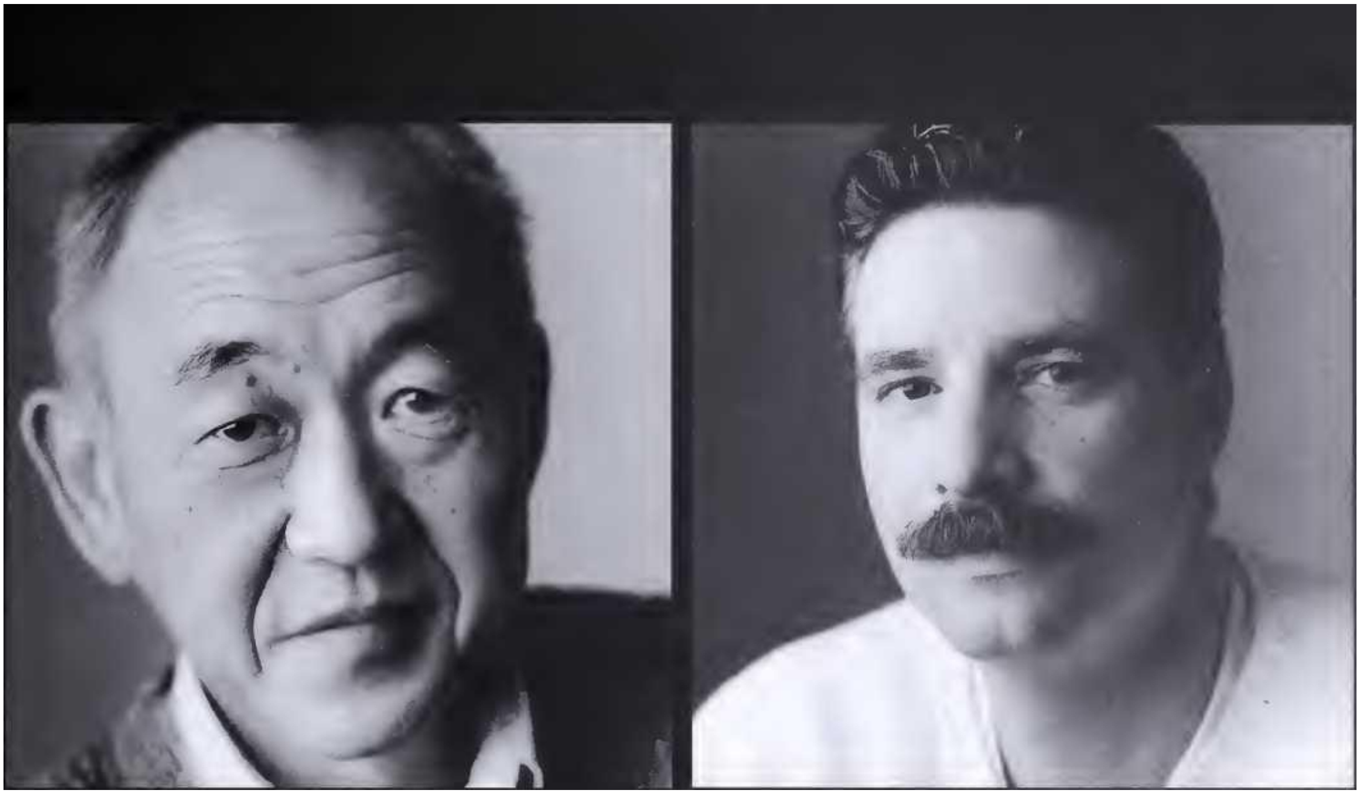
Yale a căutat descoperiri științifice cu promisiune comercială, s-au oprit mai întâi la laboratorul lui Yung-Chi „Tommy” Cheng, PH.D., profesorul de farmacologie Henry Bronson. Cheng este inventatorul a opt compuși farmaceutici cu suficientă promisiune clinică pentru a interesa companiile de medicamente, un număr uimitor pentru un om de știință. Este un co-descoperitor al yrc, unul dintre ingredientele esențiale ►

în cocktailurile standard de medicamente pentru pacienții cu SIDA. Și, a aflat personalul OCR, el avea un portofoliu de alți compuși cu potențial pentru tratarea bolilor virale, cum ar fi HIV, virusul Epstein-Barr și hepatita B. „În mod individual,” își amintește Alfred E. „Buz” Brown, PH.D., director al biroului școlii de medicină OCRS, „candidații clinici erau mai puțin probabil să fie dezvoltați de o companie existentă. Adunarea lor împreună ca un pachet, totuși, le-a oferit sinergii care, împreună cu puterea tehnologică [a lui Cheng], ne-au oferit un potențial mare pentru a construi o nouă companie.” După cum sa întâmplat, personalul OC era în proces de formare a unei companii în jurul tehnologiei Chengs când l-au cunoscut pe William Rice, PH.D.

Marc Wortman is a contributing editor of *Yale Medicine*. Frank Poole is a photographer in New Haven.

Rice, un fost om de știință de cercetare la Institutul Național al Cancerului (NCI), a construit echipa de management pentru o nouă companie de descoperire și dezvoltare a medicamentelor bazată pe tehnologia promițătoare pe care a dezvoltat-o la NCI. Dar Achillion Pharmaceuticals, așa cum era numită noua companie, nu avea candidații clinici sau talentul farmacologic pe care Yale le poseda. Compușii Yale au fost doar medicamentul de care Achillion avea nevoie pentru a obține finanțarea cu capital de risc necesară lansării sale.

„Activele lui Yale erau extrem de complementare cu ceea ce construisem deja”, spune Rice. „A-l avea pe Yale ca partener ne-a oferit un sprijin enorm.” De asemenea, Yale a văzut Achillion ca pe o oportunitate de a aduce bani și afaceri noi în New Haven și și-a folosit facultatea, personalul și rețeaua de conexiuni pentru a realiza acest lucru. Spune E. Jonathan Soderstrom, PH.D., managing director al Cooperative Research pentru Universitatea Yale, „Buz Brown și [directorul asociat] John Swartley [PH.D.] din biroul școlii noastre de medicină au jucat un rol foarte activ în a pune afacerea împreună cu Bill, strângând fonduri și aducând împreună talentul științific și planul de afaceri. Dacă trebuia făcut, am făcut-o.” Rice intenționase inițial să își bazeze compania în Princeton, NJ, dar Yale a ademenit compania să vină la New Haven. Brown și Swartley l-au condus pe Rice în jurul școlii de medicină și i-au arătat

Tommy Cheng, medic specialist Yale, a descoperit că președintele compuși care s-au căsătorit ca tratamente pentru HIV, Virusul Epstein-Barr și hepatita B.

Achillion **, William Rice,** este o companie startup, a fost dispus să se mute în N—” H -n și i-a plăcut lui Cheng candidați clinici..

posibile locații de laborator din oraș și chiar a subliniat zone rezidențiale cu școli care ar fi potrivite pentru tânăra lui familie. „Ei chiar m-au făcut să vreau să fiu aici”, spune Rice. Împreună cu personalul OCR și Cheng, Rice a căutat investitori. Parteneriatul a avut atât de mult succes încât, potrivit unui raport al firmei de contabilitate PricewaterhouseCoopers, finanțarea de peste 17,2 milioane de dolari a lui Achillion reprezintă cea mai mare sumă strânsă vreodată de o companie de biotehnologie startup. Vara trecută, Rice și-a mutat familia în zona New Haven, iar Achillion și-a deschis porțile într-un spațiu renovat dintr-o clădire a unei foste companii de telefonie, aflată în vizorul Școlii de Medicină.

Lansarea lui Achillion este doar unul dintr-un număr tot mai mare de succese pentru industria biotehnologiei din New Haven, aproape toate fiind direct legate de Școala de Medicină. Majoritatea nu au implicat încheierea complexă de acorduri care a stat în spatele startup-ului Achillion, dar fiecare dintre cele opt noi companii de biotehnologie – mai multe sunt pe drum – lansate de Yale ca parte a unei strategii pentru a ajuta la relansarea economiei din New Haven are potențialul de a crește exploziv. Cu cinci companii biotehnologice cotate la bursă și patru centre majore de cercetare farmaceutică în regiune, New Haven a apărut ca o nouă mecca pentru antreprenorii din biotehnologie.

Investițiile private revin la New Haven

Succesul ultimilor patru ani face parte dintr-o strategie anunțată de conducerea lui Yale în 1995, de a folosi puterea intelectuală a școlii de medicină pentru a atrage investiții private în New Haven. La începutul anilor 1990, înconjurat de un oraș cu o bază industrială în declin și o reputație de sărăcie și criminalitate, Yale s-a trezit și-a dat seama că nu își permite să privească cu indiferență benignă mediul său local. Era nevoie de o schimbare dramatică chiar la Yale, dacă New Haven avea vreodată să-și recapete vechiul vitalitate economică. Îndrumarea transferului de tehnologie Yale către companii private, cu scop profit, din regiune părea cea mai promițătoare modalitate de a se asigura că aurul și diamantele extrase în laboratoarele Yale vor fi transformate în bijuterii aproape de campus. În 1995, Universitatea a triplat bugetul și personalul OCR și l-a angajat ca director pe Gregory Gardiner, PH.D., fost director mondial de cercetare externă pentru gigantul farmaceutic Pfizer. O parte a mandatului său a fost să folosească tehnologia promițătoare cu licență Yale pentru a construi noi companii care să se stabilească în New Haven. Ca parte a unui efort mai amplu al Yale de a revitaliza împrejurimile sale, OCR a intrat în lupta antreprenorială cu un accent puternic pe a ajuta noile afaceri să prindă rădăcini în oraș. Comentând în 1998 una dintre primele înfloriri ale acestor eforturi, a

Buz Brown, Jon Soderstrom and John Swartley are the matchmakers who pair Yale-discovered technology with companies tha have the means to apply that knowledge and bring it to market.

O nouă investiție de stat semnificativă în Science Park, incubatorul tehnologic din New Haven, cândva lângăduitor , președintele Yale, Richard C. Levin, a spus: „Există puține lucruri pe care Yale le poate face și care vor aduce o contribuție mai mare la promovarea economiei acestui oraș și regiune decât acest angajament extins pentru transferul de tehnologie. Yale poate fi văzută eficient ca motorul DE CERCETARE ȘI DEZVOLTARE care va genera companii pentru economia New Haven."

Gardiner, Soderstrom (care era atunci șeful biroului școlii de medicină AL OCR) și personalul lor s-au întâlnit cu oameni de știință ai Universității, investitori respectați de capital de risc și lideri de dezvoltare a afacerilor de stat. În loc să se concentreze exclusiv pe acordarea de licențe a proprietății sale intelectuale către companiile existente, Yale a început să exploreze modalități prin care start-up-urile din New Haven ar putea fi formate în jurul tehnologiilor concepute în laboratoarele sale. OCR a lucrat îndeaproape cu facultate ale căror descoperiri au avut valoare comercială, a scris planuri de afaceri, a găsit investitori dispuși să susțină proiectele și să aducă - experiență în dezvoltarea afacerilor și a localizat spațiul adecvat pentru dezvoltarea afacerilor de înaltă tehnologie. A fost un efort fără precedent din partea Yale de a folosi transferul de tehnologie și antreprenorii interni pentru a atrage investițiile private în orașul natal și a funcționat mai bine și mai rapid decât ar fi putut prevedea oricine. Recompensa a fost deja evidentă – pentru New Haven și pentru Yale. Printre succesele recente, toate cele opt noi companii de biotehnologie au atras infuzii considerabile de investiții externe, crescând împreună până la zeci de milioane de dolari; a fost construit un nou spațiu de cercetare și dezvoltare de înaltă tehnologie; și, poate cel mai promițător pentru viitorul New Haven, o nouă cultură antreprenorială pare să fi prins rădăcini în interiorul și în afara universității pentru a exploata potențialul economic al regiunii. Pe parcursul primelor opt luni ale anului 2000, companiile de biotehnologie private și tranzacționate public din New Haven au primit noi investiții de peste 554 milioane USD. Aceasta este o schimbare remarcabilă pentru un oraș care și-a pierdut o mare parte din baza industrială, mai ales în producție, în timpul jumătate de secol care a urmat celui de-al Doilea Război Mondial.

Un motor pentru angajare

Deși este încă noul copil din bloc în raport cu centrele gigantice de lungă durată ale industriei biotehnologice din jurul Boston, San Francisco și Triunghiul de Cercetare din Carolina de Nord, New Haven se mândrește acum cu unele dintre cele mai avansate și cu cea mai rapidă creștere companii de biotehnologie de oriunde. Aproape 1.000 de oameni sunt acum angajați de industria locală și fiecare companie angajează cât de repede poate. "Sale

incredibil de interesant”, spune primarul New Haven, John DeStefano Jr. „Asistăm la o schimbare în New Haven, care va defini centrul orașului pentru deceniile următoare. Este o transformare a economiei orașului la fel de dramatică ca cea a tranziției comerciale din 1900. New Haven va apărea ca unul dintre cele zece centre ale Noii Economii din America. Se întâmplă în timp ce vorbim.”

În ceea ce privește contribuția lui Yale, Gardiner descrie procesul cu această metaforă: „Cristalele complexe cresc spontan odată ce sunt nucleate. Treaba noastră este să nucleam, să oferim un mic impuls și apoi să lăsăm natura să-și urmeze cursul.” Primele două companii – Molecular Staging Inc. și polyGenomics, ambele deținând tehnologii genomice noi inventate la școala de medicină – și-au deschis porțile în 1997. Altele au urmat rapid. „A fost ca o investiție care începe mic, dar, pentru că crește exponențial, devine foarte mare”, spune Gar diner, care s-a pensionat în 1999, dar continuă să consulte pentru fostul său birou, să predea la Yale și să asiste la lansarea companiilor locale.

Fără îndoială, participarea lui Yale a fost esențială pentru înflorirea economiei biotehnologice din New Haven. Practic, toate companiile de biotehnologie din zonă sunt spin-off-uri ale Școlii de Medicină și păstrează asocieri foarte strânse cu Yale. Chiar și pentru companii bine stabilite, cum ar fi CuraGen Corporation, un dezvoltator de top al tehnologiei de direcționare a medicamentelor care utilizează informații genomice, care a fost fondată în 1993, conexiunile Yale continuă să fie de valoare. Bonnie Gould Rothberg, MD '94, liderul de grup al companiei pentru farmacogenomică, spune: „Întotdeauna am fost foarte legați de Yale. Avem colaborări active de cercetare și lucrări publice împreună cu oamenii de știință de la Yale.” Mai mulți membri ai consiliului consultativ științific al CuraGen sunt membri ai facultății Yale, inclusiv președintele său, Richard P. Lifton, MD, PH.D., președintele departamentului de genetică al școlii de medicină. La fel ca majoritatea companiilor din zonă, conducerea executivă și științifică a CuraGen provine și de la școala de medicină. Fondatorul și directorul general al companiei , Jonathan Rothberg, PH.D. '91, și-a luat doctoratul și și-a făcut lucrările postdoctorale la Yale, la fel ca alți alți directori.

Yale poate deține tehnologie valoroasă și facultate cu know-how științific, dar dezvoltarea afacerilor de înaltă tehnologie necesită investiții enorme, cu risc ridicat. Fără sprijin mai larg , eforturile lui Yale nu ar fi fost la fel de bine primite de investitori. După o istorie lungă și uneori acrimonioasă cu orașul natal, liderii Yale vorbesc acum despre un parteneriat între Universitate și New Haven. Subliniind importanța acestui parteneriat, Yale a creat un nou post la nivel de ofițer, vicepreședinte și director.

Bonnie Gould Rothberg, a medical school alumna, says drug-discovery **and** -;enomics powerhouse CuraGen benefits from its proximity to Yale.

New Haven Mayor **John DeStefano Jr.** welcomes growth in the biotech sector with **open arms, ft’s an** economic change that he says “will be defining the center city for decades to come.”

> **“Our job is to nucleate, to provide a little push and then let nature take its course.”**
>
> -Former OCR director Gregory Gardiner

tor al New Haven și al afacerilor de stat, acum doi ani. Bruce D. Alexander, fost director de nivel înalt la Rouse Corporation, o firmă de dezvoltare urbană lider, este primul titular al biroului. „În mod clar”, spune Alexander, „problema companiilor din Noua Economie este una în care Universitatea poate exercita o influență reală . Ce a fost revoluția microcipurilor în ultimele decenii, revoluția științelor vieții va fi pentru următoarele câteva. Dacă putem prinde acest val, va reformula dezvoltarea economică a New Haven-ului într-un mod care nu a fost văzut de când a devenit un centru de producție major cu mai bine de un secol în urmă.”

Primarul New Haven, DeStefano, îi merită pe Yale și OCR pentru că au avut un rol principal. „Așa cum mi-a spus șeful unei companii de biotehnologie: „Trebuie să fii ca un pilot de luptă și să reacționezi rapid în această afacere, altfel vei fi ucis rapid. Yale m-a ajutat să fac exact asta.”

Recunoscând baza puternică a statului în - cercetarea biomedicală, guvernele și liderii industriei au susținut, de asemenea, investițiile în - sectorul biomedical din Con necticut. Connecticut Unit ed for Research Excellence Inc. (CURA), o organizație de 101 membri din instituții academice și de cercetare, organizații de îngrijire a sănătății și companii private, a căutat de mult să promoveze sectorul. Ca parte a unui efort mai larg de coordonare a resurselor economice, Guvernul din Connecticut și nici John Rowland au desemnat CURA să fie „Clusterul de bioștiință” al statului pentru a stimula creșterea în industrie. La îndemnul LUI CURE , legislatura de stat a creat un fond de 40 de milioane de dolari pentru a garanta construirea unui nou spațiu de laborator. Administrat de Connecticut Innovations Inc., descoperirea a beneficiat multe companii, inclusiv spin- off-urile Yale din Science Park și în clădirea fostei companii de telefonie de la 300 George Street, peste Oak Street Connector față de școala de medicină, președintele CURA Debra K. Pasquale spune: „Acest tip de coordonare și colaborare nu a mai avut loc niciodată în stat și asta face ca mediul să fie mai fertil pentru eforturile noastre”.

> **“It’s a transformation of the city’s economy every bit as dramatic as that of the mercantile transition of 1900. New Haven will emerge as one of the dozen centers of the New Economy in America.”**
>
> -New Haven Mayor John DeStefano Jr.

O stradă cu două sensuri

Deși beneficiile economice pentru oraș și stat sunt evidente, este, de asemenea, adevărat că dezvoltarea unei economii private de biotehnologie înfloritoare oferă beneficii științifice semnificative pentru misiunile de cercetare și predare academice ale lui Yale – și pentru reputația școlii. „Există avantaje uriașe în a avea companii aici pentru propriile noastre resurse”, spune profesorul Sterling de Genetică Sherman M. Weissman, MD, care a consultat pentru companii private de biotehnologie din altă parte din țară de zeci de ani. „Facem lucruri de interes comun și de beneficiu reciproc. Primim analize ale datelor noastre pe care altfel nu ne-am putea permite.” El a lucrat îndeaproape cu OCR la formarea PolyGenomics and Molecular Staging Inc. (MSI), companii bazate pe tehnologie nouă, extrem de rapidă pentru a detecta mutațiile genetice care cauzează boli pe care le-au creat colegul său de departament David C. Ward, PH.D., și profesor asociat de patologie Paul M. Lizardi, PH.D .. Cu MSI la doar cinci minute de mers pe jos de biroul său din Boyer Center, este ușor să treceți la și de la serviciu, spune el. „Pot avea o vedere practică a ceea ce se întâmplă acolo.”

Pentru prima dată, farmacologul Cheng nu are nevoie să zboare undeva departe pentru a ghida dezvoltarea medicamentelor pe care le-a descoperit și pentru a le muta în clinică. El este președintele consiliilor consultative științifice ale Achillion și al unei alte companii de biotehnologie fondată în New Haven anul trecut, PhytoCeutica. Ultima companie aduce cunoștințele sale despre farmacologia occidentală, împreună cu medicina tradițională chineză pe bază de plante, pentru a dezvolta medicamente pentru îmbunătățirea tratamentelor pentru cancer și accident vascular cerebral. PhytoCeutica deține, de asemenea, instrumente bioinformatice pe care le-a dezvoltat în colaborare cu directorul executiv al companiei, Patrick Kung, PH.D., care vor fi utilizate pentru controlul calității și pentru descoperirea utilizărilor farmaceutice ale medicamentelor pe bază de plante. „Companiile au avantaje fiind în New Haven”, spune Cheng. „Ei au acces ușor la mine pentru unul. Ei pot să treacă sau să sune.”

Weissman, Cheng și alte facultăți cu legături strânse cu companiile pot oferi, de asemenea, studenților și bursierilor din laboratoarele lor o carieră convenabilă în afara mediului academic. Cheng spune: „Companiile doresc oameni instruiți în tehnologiile pe care le folosesc, așa că sunt foarte interesați să recruteze oameni din laboratoarele mele. Nu pregătesc studenți ca oameni de știință pentru companii, dar studenții au acum mai multe opțiuni de angajare la nivel local.” Rice spune: „Cu siguranță ne uităm la postdoctori în timp ce își termină bursele. Există elemente intangibile majore doar în a fi afiliat cu Yale când vine vorba de recrutare. Oamenii de știință inteligenți vor să fie asociați cu un loc precum Yale.”

Scrierea „sistemului de operare” pentru noul medicament

“Ultimately, our technology may allow physicians and patients to select specific treatments based oh a patient's genome."

-Gualberto Ruano founder and chief executh 'e officer of Genaissance Pharmaceuticals

Ca student la Facultatea de Medicină MD/Ph.D. Programul în urmă cu un deceniu, Gualberto Ruano, Ph.D. '92, MD '97, de așteptat să urmeze o carieră de cercetare academică. Lucrând cu Kenneth K. Kidd, Ph.D., un profesor de genetică și psihiatrie, el a descoperit și brevetat un mijloc de cuplare a amplificării materialelor genetice cu secvențierea care sa dovedit de atunci valoros pentru cercetarea în biotehnologie și medicina clinică. „Am ajuns la capătul aplicat al spectrului de cercetare devreme și am continuat de acolo”, spune el. În calitate de director executiv al Genais Sance Pharmaceuticals, o firmă de biotehnologie cu sediul în New Haven , el a licențiat aceeași tehnologie ca parte a strategiei companiei sale de a dezvolta noi mijloace de a separa diferențele genetice în beneficiile și posibilele pericole cu care se confruntă oamenii atunci când iau medicamente.

Scopul lui Ruano este de a crea noi medicamente care sunt personalizate pentru fiecare pacient pe baza profilurilor lor genetice. Ca multe companii de biotehnologie, Genaissance este la fel de mult o companie de informare, pe cât este un motor de descoperire bazat pe laborator. Într-un fost spațiu industrial renovat din Parcul Științific din New Haven, aproximativ 50 de dezvoltatori de software lucrează alături de încă 50 de cercetători în genetică care lucrează cu algoritmi de îngrijire a sănătății care vor fi utilizați pentru a analiza genomurile individuale și datele clinice pentru a găsi regimuri de tratament optime. Ruano speră să creeze „sistemul de operare ” pentru îngrijirea sănătății din viitor. El spune: „Ne vedem că cunoașterea genomului unic al fiecărui individ este folosit pentru a prezice susceptibilitatea și progresia bolii, precum și a fiecărui individ.

răspuns la un medicament. În cele din urmă, tehnologia noastră le poate permite medicilor și pacienților să aleagă tratamente specifice bazate pe genomul pacientului.”

Genaissance combină analiza variației genetice în cadrul diverselor grupuri de oameni - în general extrase din eșantioane de populație etnică și geografică - cu date clinice care prezintă răspunsurile indivizilor * la medicamente · Numele renascentist, spune el, „reflectă conceptul de trecere de la planeitatea medievală în imagini la creșterea conștientizării profunzimii, formei, culorii și individualității care a avut loc în Renaștere. Facem același lucru în genomică, dezvoltând o înțelegere din ce în ce mai multidimensională a bolii și a interacțiunii dintre medicamente.”

Într-un fel, Genaissance este o consecință directă a timpului lui Ruano la Yale. Lucrând cu Frank H. Rud dle, Ph.D., profesor Sterling de biologie moleculară, celulară și de dezvoltare, care acum conduce consiliul consultativ științific al Genaissance și a cărui tehnologie a licențiat compania, Ruano a lansat compania în aprilie 1997. Genaissance a crescut rapid și a început să-și pună acțiunile publice în august.

„Yale a fost o oportunitate magnifică”, spune Ruano. „Unul dintre lucrurile care o fac pe Yale să fie specială este expunerea la lideri din diferite domenii. Am putut valorifica acea experiență. Mulți oameni cu care am interacționat la Yale sunt acum membri ai companiei mele într-o anumită calitate.”

găsind linia

Legăturile mai strânse cu industria ridică întrebări despre conflicte.

"It is difficult to make the case that academic medicine is for the public good on the one hand if we are perceived as for sale on the other."

-Yale professor and CURE founder Myron Genei

"The University is reviewing its conflict-of-interest policy and procedures with an eye to making them more robust and providing clearer guid-ance. We want to be sure that the University addresses the full range of issues that can arise."

-Vice President and General Counsel Dorothy Robinson

Pe măsură ce granițele care separă academia și industria sunt redefinite la Yale și alte universități, apar întrebări cu privire la potențialele conflicte de interese: când banii vorbesc, își vor concentra facultatea cercetările pe domenii cu cea mai mare posibilitate de rentabilitate comercială? Vor ghida administratorii numirile în domenii de cercetare cu potențial pentru licențe mai profitabile? Vor renunța profesorii la îndatoririle lor de predare pentru a se concentra asupra afacerilor externe?

La baza întrebărilor se află o preocupare că legăturile mai strânse cu sectorul privat au potențialul de a submina misiunile academice, educaționale, de sănătate și de serviciu public ale universităților. Yale preia uneori o participație în companiile deschise de Oficiul de Cercetare Cooperativă (OCR), iar veniturile din licențe – determinate în mare parte de succesul d4T, un compus anti-HIV descoperit în laboratoarele Yale – au crescut rapid, însumând peste 46 de milioane de dolari pentru anul fiscal încheiat pe 30 iunie trecut . cheltuieli.

Myron Genei, MD, profesor de pediatrie la Yale și președinte fondator al Connecticut United for Research Excellence Inc. (CURE), își face griji că Yale și alte universități riscă să dăuneze caracterului tradițional al școlilor de medicină care le face atât de productive din punct de vedere intelectual. „Există îngrijorarea din ce în ce mai mare că un accent excesiv pe potențialul comercial al cercetării academice poate afecta caracterul colegial, tradițional al instituțiilor academice", spune Genei.

Poate mai semnificativ pentru sănătatea pe termen mai lung a centrelor medicale de astăzi cu probleme financiare , toată această activitate comercială va reduce dorința publicului de a sprijini cercetarea biomedicală? „Ceea ce este în joc", spune Genei , „este percepția publică asupra instituțiilor academice. La nivel național, -comunitatea medicală academică încearcă cu fermitate să susțină sprijinul public pentru misiunile școlilor de medicină și spitalelor didactice. Cred că trebuie să ne menținem casa în ordine cu privire la chestiuni importante, cum ar fi conflictele de interese ale investigatorilor academicieni sau, de altfel, din partea instituțiilor noastre. Este dificil să argumentăm că medicina academică este pentru binele public, pe de o parte, dacă suntem percepuți ca fiind de vânzare, pe de altă parte."

Pentru a preveni apariția realității sau a apariției unei astfel de percepții, Yale a stabilit reguli care limitează consultanța în cadrul facultăților pentru companii externe și pentru evitarea conflictelor de interese în efectuarea de cercetări în numele întreprinderilor comerciale (vezi *Politica privind conflictele de interese,* pagina opusă). De asemenea, a întreprins o revizuire a politicilor sale actuale privind conflictele de interese și angajamentul și protecția subiectului uman pentru a se asigura că acestea sunt actualizate și adecvate. Conform regulilor existente, toți membrii facultății trebuie să depună un formular anual de conflict de interese, care este revizuit de director și de un comitet permanent. Facultății se află la Yale pentru a preda și a efectua cercetări și, pentru a evita așa-numitele conflicte de angajament , le este permis să lucreze doar una din șapte zile lucrătoare pentru o organizație externă . De asemenea, ei nu pot întreprinde studii clinice în numele unei companii în care dețin o participație semnificativă în capitaluri proprii – una care ar putea compromite sau pare să compromită rezultatele studiului.

În timp ce rezultatele cercetării pot fi uneori analizate din punct de vedere comercial de către sponsori înainte de publicare – o primă privire în schimbul sprijinului – toate descoperirile rămân proprietatea intelectuală a Yale, pentru a licenția după cum consideră necesar. De asemenea, Yale nu va accepta niciun sprijin extern care limitează publicarea rezultatelor cercetării. „Cu cât avem legături mai strânse cu industria", spune Sara Rockwell, Ph.D., profesor de radiologie terapeutică și director al Oficiului pentru Afaceri Științifice, „cu atât există mai mult potențial pentru conflicte de interese. Totul trebuie analizat pentru a ne asigura că cercetarea noastră este lipsită de contaminarea unui potențial conflict de interese. Nu numai că protejează cercetarea, ci și facultatea. Unul dintre cele mai îngrozitoare lucruri care se pot întâmpla este ca rezultatele cercetării tale să fie acuzate că sunt viciate din cauza părtinirii."

Subiectul, *unul* fierbinte la aproape toate universitățile din Statele Unite, a făcut obiectul unei conferințe a National Institutes of Health în august, cu discuții axate pe întrebările etice inerente legăturilor mai strânse dintre mediul academic și sectorul privat. La Yale, potrivit vicepreședintelui și consilierul general Dorothy K. Robinson, „Universitatea își revizuiește politica și procedurile privind conflictele de interese cu scopul de a le face mai robuste și de a oferi îndrumări mai clare. Vrem să fim siguri că Universitatea abordează întreaga gamă de probleme care pot apărea."

Cu toate acestea, cei mai mulți sunt de acord că noul impuls în dezvoltarea biotehnologiei din New Haven nu trebuie să submineze misiunile de bază ale universității. „Ne simțim foarte confortabil", spune Bruce D. Alexander, vicepreședinte și director al New Haven și al afacerilor de stat, „că putem reconcilia valorile tradiționale ale universității în ceea ce privește cercetarea științifică obiectivă și aplicarea comercială a acelei cercetări pentru a promova noi companii care

HARRY BISHOP

will improve the quality of people's lives and cure human diseases."

OCR Director E. Jonathan Soderstrom, Ph.D., finds that Yale faculty are not overly concerned with pursuing the commercial value of their work. From the OCR's perspective, the danger is that, if a new finding does not have patent protection prior to publication,

no outside commercial entity will develop it because they will not be able to prevent competitors from copying the idea or product. “It’s not unusual for us to learn about something on Friday that’s set to be published on Monday,” he says. “We’re always in a race with the faculty because they’re not going to wait for us. They are more worried about publishing and tenure. The race here is to get the next cover of *Nature* and win Nobel prizes. If their desire was to get rich, they wouldn’t have come to a university like Yale. I don’t see that culture changing, and that’s a good thing.”

Sitting in his cramped pharmacology department office, every inch of his desk covered with papers, Henry Bronson Professor Yung-Chi Cheng, Ph.D., does not look like a captain of one of the world’s fastest- growing, most-high-tech industries. “The financial aspect is not a driving force,” he says. “My belief is that some of those medicines will turn out to be very useful for health needs which cannot be fulfilled by current approaches. That’s my incentive for this.”

Ne simțim foarte confortabil că putem reconcilia valorile tradiționale ale universității în ceea ce privește cercetarea științifică obiectivă și aplicarea comercială a acelei cercetări pentru a promova noi companii care vor îmbunătăți calitatea vieții oamenilor și vor vindeca bolile umane.”

- Vicepreședinte Yale
Bruce Alexander

Politica privind conflictul de interese

Printre principiile care stau la baza politicii Universității privind conflictele de interese se numără următoarele principii:

- Activitățile externe nu ar trebui să - compromită capacitatea unei persoane de a efectua toate activitățile așteptate de la el sau ea ca angajat Yale.
- O persoană nu ar trebui să primească remunerație pentru conduita sa sau activitatea ei de cercetare sau clinică la Yale sau altă activitate Yale, cu excepția canalelor universitare (cum ar fi salariul).
- O persoană nu ar trebui să desfășoare activități de cercetare sau clinică la Yale sau să desfășoare alte afaceri Yale în circumstanțe în care o persoană rezonabilă ar deduce că activitatea Yale a fost denaturată de dorința sau așteptarea unui avantaj financiar direct sau indirect.
- Cercetătorii din Yale, inclusiv studenții și postdoctorații numiți, nu trebuie să fie împiedicați să-și publice lucrările prin acorduri cu sponsori externi sau din cauza interesului unei organizații externe în care un mentor sau supervizor de facultate are un interes economic.
- Studenții absolvenți nu trebuie să fie obligați să nu dezvăluie niciun aspect al muncii lor în întâlnirile lor cu persoane de la Yale (inclusiv membrii comitetelor lor consultative de disertație).
- Facilitățile de cercetare Yale și personalul de cercetare ar trebui să fie utilizate în scopuri educaționale și de cercetare Yale, cu excepția cazului în care alte utilizări sunt autorizate în mod special de către Universitate.
- O persoană nu ar trebui să participe direct la negocierea acordurilor de cercetare, acordurilor de licență, achizițiilor de echipamente sau a altor aranjamente între Universitate și o organizație în care persoana respectivă are un interes economic semnificativ.

Politica poate fi revizuită în întregime la http://www.info.med.yale . edu/ysm/research/conflict.html

DUPĂ M - A GENERAT, „ UN F. NOU

TURE

F p MED C

Richard”

Lifton

ft-. Fragmente de ADN marcat fluorescent luminează un gel de secvențiere. Culorile corespund celor patru baze ale acidului dezoxiribonucleic: verde pentru adenina, galben pentru timina, albastru pentru guanina si rosu pentru citozina.

“We have caught the first glimpses of our instruction book, previously known only to God.”

-Human Genome Project leader Francis Collins

În vara trecută, Francis S. Collins, MD, IH.D. '74, FW '84, sa alăturat președintelui Clinton și DIRECTORULUI GENERAL al Celera Genomics, J. Craig Venter, MD, la Casa Albă, într-o zi care a marcat un punct de cotitură în istoria medicinei. Oamenii de știință din jumătate de duzină de țări, lucrând împreună pentru a secvenționa cele 3,1 miliarde de perechi de baze de nucleotide care alcătuiesc genomul uman, și-au finalizat prima trecere a datelor cu câțiva ani înainte de program și urmau să umple rapid golurile pentru a termina decodificarea cărții umane a vieții, așa cum a fost descris șirul aparent nesfârșit de adenine și adenine.

A fost un moment în care milioane de oameni care nu sunt oameni de știință au devenit interesați de genetică, o curiozitate bruscă reflectată în perioada de acoperire a primei pagini din întreaga lume și montagne russe pentru acțiunile de biotehnologie care au precedat și au urmat anunțul. Dacă oamenii au fost încântați de știri, au fost, de asemenea, confuzi – nu numai de complexitatea geneticii moleculare, ci și de ceea ce anume se anunță exact. Dacă genomul a fost cartografiat în proporție de 97%, secvențial în 85% și verificat doar în 24%, ce a fost atât de special în ziua de 26 iunie, ziua anunțului?

Proclamația publică, ca și munca genomului în sine, ar fi putut fi accelerată de cursa dintre proiectul finanțat de guvern și parvenitul privat Celera pentru a finaliza ceea ce este o sarcină uriașă, posibilă prin secvențierea automată non-stop și puterea masivă de calcul. (Venter a anunțat cu nerăbdare în 1998 că va depăși programul consorțiului public și va termina lucrarea până în 2000, cu cinci ani înaintea obiectivului inițial.) Dar, deși proiectul de lucru nu era complet complet, vestea din 26 iunie a fost într-adevăr extraordinară. Oamenii de știință nu numai că determinaseră - secvența exactă a marii majorități a blocurilor chimice care alcătuiesc ADN-UL UMAN, dar și legaseră aceste informații în întregul genom uman; în ciuda golurilor, aceste secvențe suprapuse s-au întins de la capăt la capăt al fiecărui cromozom.

„Am surprins primele priviri ale cărții noastre de instrucțiuni, cunoscute anterior doar de Dumnezeu”, a spus Collins, care și-a primit DOCTORATUL. în chimie fizică de la Yale în 1974 și

Michael Fitzsousa is the editor of *Yale Medicine.*
Gale Zucker is a corporate and editorial photographer based in Branford, Conn.

s-a pregătit ca bursier în genetică și pediatrie în laboratoarele lui Sherman M. Weissman, MD, și Bernard G. Forget, MD, la începutul anilor 1980.

Printre cei chemați să interpreteze știrile s-a numărat și Richard P. Lifton, MD, PH.D., președintele Departamentului de Genetică de la Școala de Medicină și un investigator al Institutului Medical Howard Hughes. (Lifton este, de asemenea, membru al Consiliului Consultativ Național al Institutului Național de Cercetare a Genomului Uman și al Comitetului de Supraveghere NIH pentru Proiectul de Secvențiere a Genomului Uman.) „Este o realizare grozavă”, i-a spus el lui Jim Lehrer la programul PBS *NewsHour* în ziua anunțului, „una care va avea un impact profund asupra biologiei umane și a cinematografiei umane în secolul următor. Cine suntem, de ce suntem așa cum suntem, de ce cedăm în fața diferitelor boli – acestea nu mai sunt întrebări deschise, ci sunt mărginite.”

Deci, ce urmează? La sfârșitul verii, Lifton a discutat cu editorul *Yale Medicine,* Michael Fitzsousa, pentru a discuta despre impactul proiectului genomului, oportunitățile pe care le oferă investigatorilor care caută cauzele bolilor rare și comune și pașii următori probabili în - laboratoarele din Yale și din întreaga lume. Lifton, care a venit la Yale de la Harvard în 1993 și conduce noul creat Centrul pentru Genetică în Medicină de la Școala de Medicină, a fost primul care a definit bazele genetice ale hipertensiunii arteriale, care afectează 50 de milioane de oameni doar în Statele Unite. Împreună cu colegii săi, el a identificat 12 din cele 13 gene despre care se știe că joacă un rol în reglarea tensiunii arteriale, mai ales prin studii asupra familiilor cu tulburări rare. În iulie, el și coleg de cercetare David S. Geller, MD, PH.D., au raportat în *Science* că au descoperit o mutație responsabilă pentru o formă moștenită de hipertensiune în timpul sarcinii , o complicație care afectează aproximativ 8 milioane de femei și copiii lor în fiecare an (vezi *concluziile,* pagina 18).

Human Genome Project Director Francis Collins and his private-sector counterpart, J. Craig Venter, announced in June that the sequence of the entire human genome had been deciphered, at least in workingdraft form. What significance does this have for medicine? This really is a monumental achievement.The significance of it is that we can begin to see the outlines of a new future for medicine. We recognize that virtually every human disease— from cancer to heart disease, to asthma, to neuropsychiatric and other disorders—has significant inherited contributions. However, the road to identifying those components has been a narrow and twisting one. We haven't known how many genes there are in the genome, what each gene itself is, where they are on chromosomes.

Having the human genome sequence really changes the way one thinks. We are no longer walking blindfolded through the forest not knowing how many trees there are, where they are, or when we're going to stumble. We now have a precise map of where we're going.

What exactly do the sequence data tell us?

There are a finite number of genes—probably 35,000 to 45,000, maybe as many as 100,000. So the inherited contribution to disease has to reside in the DNA sequences of those genes or the nearby components that regulate the expression of those genes. And so we go from this very open-ended problem to a bounded one, where we know all the genes and, in short order, will know all the common variations in the genes. It really becomes a matter of determining which variants in which genes contribute to the development of different human diseases. In many ways, it's analogous to where chemistry was before and after the development of the periodic table of elements. Imagine if you were chimistul încearcă să-și dea seama de compoziția unui compus înainte de a ști care sunt toate elementele.

Acum că avem secvența genomului uman, este o chestiune de a afla care gene sunt implicate în anumite boli.

Care este următorul pas pentru mapatorii de gene?

Versiunea preliminară a secvenței genomului uman ne permite să începem să identificăm, din cele 3 miliarde de perechi de baze ale genomului uman, toate genele codificate în acel genom. Putem estima că, probabil, jumătate din toate genele umane sunt nedescoperite și vor fi identificate prin combinarea acestei secvențe brute cu alte baze de date.

Acesta va fi un pas important. În paralel, vom începe să identificăm toate variațiile comune care apar în aceste gene în populațiile umane. Un alt proces va fi să trecem de la versiunea preliminară a genomului uman, care este completă în proporție de 97 la sută, la versiunea completă, care anticipăm că va veni până în anul 2003. Ambiguitățile cu privire la ordinea anumitor secvențe din cromozomi vor fi apoi rezolvate. Vom avea întreaga secvență.

Ceea ce avem acum a fost comparat cu o carte cu toate paginile în ordine, dar literele de pe fiecare pagină au fost amestecate. Este descifrarea ceea ce va avea loc în următorii câțiva ani? Da. În unele cazuri avem pagini care sunt complete. În alte cazuri, există cuvinte și litere care trebuie aranjate corect. Cu toate acestea, informațiile pe care le avem astăzi reprezintă un progres extraordinar pentru investigarea cauzelor moștenite ale bolii. A avea secvența genomului oferă un impuls extraordinar cercetării genetice din întreaga lume.

Grantul HHMI va sprijini cercetarea genetică

Institutul Medical Howard Hughes (HHMI) a acordat Școlii de Medicină 4 milioane de dolari în următorii patru ani pentru a înființa Centrul pentru Genetică în Medicină de la Yale, care va sprijini recrutarea de noi facultăți și va oferi infrastructura de bază investigatorilor din întreaga școală.

Scopul centrului este de a aplica instrumentele care provin din Proiectul Genomului Uman si analiza genetica umana pentru intelegerea bolilor umane , a spus Richard P. Litton, MD, Ph.D., cercetatorul principal al grantului si directorul centrelor. „Una dintre premisele sale este că va exista un nou cadru de medici-oameni de știință care sunt adepți la efectuarea acestor tipuri de analize genetice și au experiență în medicina clinică”.

Yale se numără printre cele 41 de instituții care primesc un total de 92 de milioane de dolari în următorii patru ani, ca parte a noii competiții HHMIs pentru granturi instituționale pentru școlile medicale. Variind de la 1,6 milioane de dolari la 4 milioane de dolari, granturile vor ajuta școlile să găsească noi modalități de a combina cercetarea biomedicală de bază și tratamentul clinic al pacienților, potrivit HHMI. De asemenea, vor sprijini programe în domeniul bioinformaticii în curs de dezvoltare. Yale a fost una dintre cele trei instituții care au primit premiul maxim de 4 milioane de dolari.

Finanțarea a ajutat Yale să recruteze doi noi membri ai facultății până acum, Kevin White, Ph.D., și Valerie Rienke, Ph.D., ambii de la Stanford, care sunt lideri în aplicarea tehnologiei microarray. Microarray-urile sunt cipuri care permit monitorizarea expresiei genelor în celulele normale și anormale derivate dintr-o varietate de surse, de la om la musca de fructe.

Sprijinul din partea HHMI va permite, de asemenea, extinderea facilităților de cercetare existente din Yale. Centrul de resurse biotehnologice Keck, una dintre cele mai importante resurse biotehnologice din țară, oferă infrastructura de bază pentru activități precum secvențierea ADN-ului și sinteza peptidelor proteice. Cu sprijinul HHMI, centrul a devenit una dintre primele facilități de bază la nivel național pentru a implementa secvențierea ADN-ului capilar, o tehnologie folosită în Proiectul genomului uman. În plus, fondurile au fost folosite pentru a stabili o facilitate de bază de microarray care va face această nouă tehnologie disponibilă pe scară largă la Yale.

Care este un exemplu în acest sens? Să spunem că sunt un om de știință de bază, cu ce sunt perspectivele mele ca investigator diferit față de probabil acum un an?
Cred că există cel puțin trei domenii care vor fi puternic influențate de acest lucru. Prima dintre acestea este investigația genetică. În ultimul deceniu, cercetătorii au cartografiat - locațiile cromozomiale ale genelor bolii, comparând moștenirea segmentelor cromozomiale cu moștenirea bolilor în familii . Și multe dintre aceste proiecte au localizat gene pe cromosomes, dar nu au reușit încă să identifice gena în care mutațiile provoacă boala . Dacă sunteți capabil să rafinați locația genei bolii doar la un segment mare de cromozomi care poate conține 10 milioane de perechi de baze, este o sarcină extrem de dificilă să identificați toate genele din acel interval și apoi să testați care dintre ele au mutații care cauzează boala de interes. Având secvența genomului oferă o ocolire extraordinară a acelei părți a proiectului. Acum cunoașteți toate genele care se află în acest interval de io-milioane de perechi de baze. În loc să puneți o armată de postdoc în proiect pentru a trece prin eforturile grele de identificare a tuturor genelor din acel interval , aveți pe cineva să se așeze la un terminal de computer și să analizeze secvența pentru a identifica toate genele din acea secvență de ADN. Peste tot în lume, acest lucru oferă o accelerare extraordinară pentru studiile genetice umane. Proiectele care au rămas latente pentru o perioadă de ani vor fi dus la finalizare brusc.

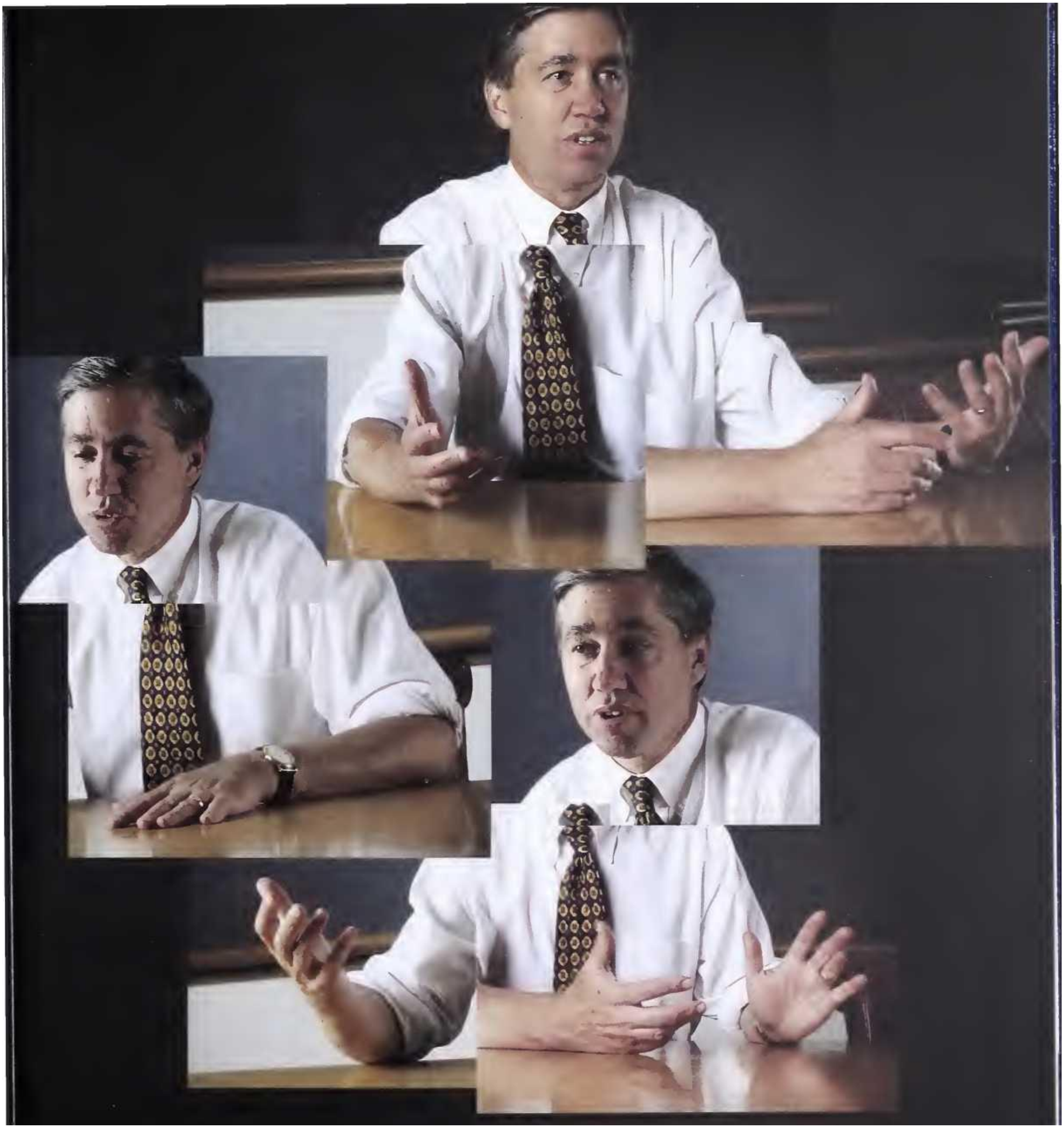
Un al doilea domeniu va fi identificarea de noi ținte pentru uz terapeutic. De exemplu, multe medicamente aflate acum în uz clinic vizează receptorii cuplați cu proteina G , care stau la suprafața celulei și sunt activați de proteine sau molecule mici; receptorii hormonali nucleari , care stau în interiorul celulei și reglează transcripția genelor; sau canale ionice și transportoare care mediază trecerea electroliților în și din țesuturi. Ei bine, știm despre un număr dintre acești receptori, dar s-a recunoscut că există mulți alții în genomul uman care sunt gata pentru descoperire. Deoarece aceste tipuri diferite de ținte au elemente comune, va fi relativ simplu să identifici toți membrii acestor familii de gene și să ne gândim care dintre aceștia ar putea fi ținte pentru terapii noi. Acesta este un prim pas, dar este important.

Un al treilea domeniu în care datele genomului vor fi extrem - de utile este identificarea căilor biochimice care sunt modificate în stările de boală umană. Vom avea capacitatea de a monitoriza expresia fiecărei gene într-o celulă și de a întreba cum este modificat acel model de expresie a genei ca răspuns la boală sau ca răspuns la o anumită intervenție. Până în prezent, majoritatea oamenilor de știință au reușit să se ocupe de doar una sau câteva gene odată, fiind nevoiți să facă ghiciri bune cu privire la căile de cale ar putea fi implicate în - procesele de boală. Acum putem pune această întrebare la o scară mult mai mare și mai cuprinzătoare.

Proiectul genomului a primit o atenție enormă, a afectat piețele financiare și pare să afecteze modul în care publicul vede boala și sănătatea. Sunt mari descoperiri în medicină chiar după colț?
În medicină, am făcut tot ce am putut din punct de vedere terapeutic atunci când am înțeles în detaliu esteza patogenului de bază a bolii. Așa că sunt optimist că această înțelegere mai bună a bolii umane se va traduce în cele din urmă în terapii îmbunătățite. Momentul și calea către realizarea de noi tratamente sunt totuși mult mai greu de prezis. În unele cazuri, putem identifica cu ușurință noi ținte care sunt susceptibile de a dezvolta - agoniști sau antagoniști cu mole mici. În alte cazuri, putem găsi noi proteine care pot duce foarte rapid la dezvoltarea de noi terapii. Un exemplu în acest sens ar fi unii dintre factorii de creștere pentru descendența hematopoietică care sunt deja în uz clinic. Acestea fiind spuse, nu va fi întotdeauna cazul ca - înțelegerea biologiei unei boli să poată fi tradusă rapid într-un tratament. Un bun exemplu ar fi anemia cu celule secera, în care am înțeles baza moleculară a bolii din 1953, dar încă nu avem un leac pentru marea majoritate a pacienților afectați. În mod similar, bacteria care provoacă tuberculoza a fost identificată cu peste un secol în urmă, dar a fost nevoie de 50 de ani pentru a dezvolta un remediu pentru această boală . Trebuie să recunoaștem că drumul de la înțelegerea cauzei bolii până la - un tratament eficient va fi destul de variat. În unele cazuri pot exista succese rapide, dar în altele poate fi un proces foarte lung și ar trebui să fim pregătiți pentru asta și să nu ridicăm în mod fals așteptările publicului.

În urmărirea obiectivului de a traduce cunoștințele științifice de bază în intervenții clinice, ce strategii par să aibă cel mai mare potențial?
Cheia evidentă a acestui premiu este colaborarea sporită între oamenii de știință de bază și - clinicieni. Oportunitățile de aici sunt cu adevărat fără precedent. Când am început ca student absolvent în ^*975)* a fost foarte greu să mă gândesc la proiecte productive pe care le puteam face la interfața dintre genetica moleculară și boala umană. Astăzi, acest lucru s-a schimbat complet. Există o oportunitate extraordinară în aproape fiecare zonă de boală. Dacă, acum 25 de ani, erai interesat de diabet, căile productive ar fi putut include încercarea de a identifica genele care sunt exprimate în pancreas sau în celulele adipoase, cu speranța că acestea ar putea fi implicate într-un fel în patogeneza diabetului - o abordare relativ indirectă. Acum putem să luăm problemele clinice care ne interesează, să studiem boala direct cu abordări genetice completate de o monitorizare a expresiei genelor și să ne așteptăm să învățăm de fapt ceva fundamental despre patogeneza bolii. Acest lucru este calitativ diferit de ceea ce am putea face acum o generație. Ceea ce este necesar pentru ca această funcționare să funcționeze este expertiza atât pe partea clinică, cât și pe cea științifică de bază și punți între ele.

Cu siguranță nu a existat niciodată un moment în istoria medicinei în care să fi avut loc o dezvăluire mai rapidă a patogenezei bolii umane. Și acesta este doar un moment extraordinar de interesant pentru a fi interesat de biologia bolilor umane.

„ Nu mai mergem legați la ochi prin pădure. Acum avem o hartă precisă a unde mergem.”

- Geneticianul Richard Lifton

FOTOGRAFII DE GALE ZUCKER

Steven Hebert has succeeded Walter Boron as chair of the Department of Molecular and Cellular Physiology.

Profesorul Vanderbilt este numit catedră de fiziologie

Steven C. Hebert, MD, una dintre autoritățile de top din lume în ceea ce privește reglarea rinichilor a potasiului și a altor săruri, sa alăturat Școlii de Medicină ca profesor și președinte al Departamentului de Fiziologie Moleculară și Celulară.

Hebert a sosit la Yale la 1 iulie de la Școala de Medicină a Universității Vanderbilt, unde fusese profesor de medicină Ann și Roscoe R. Robinson și profesor de biologie celulară, farmacologie, fiziologie moleculară și biofizică. Numirea sa completează punctele forte actuale la Yale în mai multe domenii importante ale fiziologiei renale, precum și o tradiție îndelungată de inovație în domeniu datând de lucrările lui John Punnett Peters, MD, aici, în anii 1920, '30 și '40.

Colaborator de lungă durată al colegilor săi din Yale Gerhard H. Giebisch, MD, și Walter F. Boron, MD, PH.D., cărora îi urmează ca președinte, Hebert și-a primit diploma de medicină în 1970 de la Universitatea din Florida și s-a format ca rezident și fellow la Universitatea din Alabama din Birmingham. A predat în Alabama, Virginia și Texas înainte de a se alătura facultății de la Harvard Medical School în 1984 ca profesor asistent de medicină (fiziologie). Hebert a fost profesor titular la Harvard și director al Laboratorului de Fiziologie Moleculară și Biofizică, Divizia Renală, la Brigham and Women's Hospital, când s-a mutat la Vanderbilt în 1997. Cercetările sale s-au concentrat în parte pe mecanismele și reglarea transportului de potasiu, sodiu și clorură de către celule. El și colegii săi au clonat două dintre genele majore implicate în transportul de potasiu de către rinichi, un canal de potasiu cunoscut sub numele de ROMK și transportorul Na-K-2C1. O mutație în oricare dintre gene are ca rezultat manipularea necorespunzătoare a sării de către rinichi și este un factor în boala renală în stadiu terminal și tulburările asociate.

Alte cercetări majore ale lui Hebert se concentrează pe rolurile calciului extracelular ca „prim mesager” care reglează funcția celulară. Lucrând cu colegul de la Harvard Edward M. Brown, MD, el a identificat și a clonat un receptor cuplat cu proteina G care detectează ionii extracelulari de calciu și oferă mecanismul pentru - reglarea extracelulară mediată de calciu a funcției - glandei paratiroide și a celulelor epiteliale din rinichi și colon.

Hebert a primit premiul Carl W. Gottschalk de la American Physiological Soci ety în 1995 și premiul Homer W. Smith de la Societatea Americană de Nefrologie și New York Heart Association în 1997. El este, de asemenea, fondator și membru al consiliului de administrație a două companii de biotehnologie, AquaBio Products Sciences și Luna Pearls, ambele din Portland, Maine. Soția sa, Patricia R. Hebert, PH.D., este cercetător asociat în cadrul Departamentului de Medicină Internă.

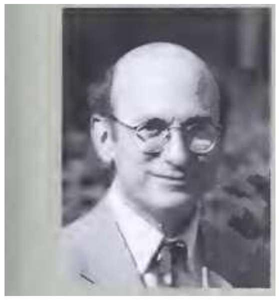
Departamentul de fiziologie are 17 profesori primari, alți 17 cu numiri secundare, 43 de postdoctorali și 24 de studenți absolvenți. Hebert a spus că va recruta cinci noi membri ai facultății în următorii cinci ani, „aducând oameni care se concentrează în domenii noi și emergente ale științei, cum ar fi structura și funcția proteinelor, domeniul proteomicului și atât genomica fizică, cât și funcțională”.

Hebert a spus că a avut întotdeauna „un picior în programele clinice și celălalt în științele de bază” și are capacitatea de a interacționa între cele două. „Deosebit de importantă în era post-genomică este traducerea informațiilor obținute în științele de bază în medicina clinică”, a spus el. „Sunt foarte încântat că am ocazia să fac asta, să măresc dimensiunea facultății și să modelez departamentul în următorii câțiva ani.”

Six professors named to endowed professorships

Univer: v Resident Richaid C. Ph.fr Doamna numită șase dintre Facultatea de la facultatea de medicină la unguente înzestrate au fost recomandate de Dean Pavio A. K«* ler, MD 3"d Carok W. Slayman, Ph.D., decan adjunct U- i .1.: sffap științific – care a revizuit nominalizările din lanț .

au fost nominalizați pentru excelența lor

Donald Cohen a fost numit profesor Sterling de psihiatrie infantilă

Donald J. Cohen, MD, care este specializat în tulburările neuropsihiatrice ale copiilor, inclusiv autismul, sindromul Tourettes și tulburările de atenție, a obținut recent una dintre cele mai înalte distincții ale lui Yale când a fost numit Sterling Professor of Child Psychiatry.

Psihiatru pentru copii și psihanalist, s-a alăturat facultății de medicină din Yale în 1972 și a condus Centrul de studii pentru copii din Yale din 1983.

Interesele clinice și de cercetare Cohens se concentrează, de asemenea, pe interacțiunea dintre factorii biologici și experimentali în apariția și tratamentul tulburărilor psihice, rădăcinile timpurii ale dezvoltării personalității, impactul dezavantajului psihosocial asupra copiilor, politica națională pentru copii și adolescenți și impactul stresului acut și persistent asupra dezvoltării copiilor.

El este coautor sau co-editor al unei duzini de cărți, inclusiv - Handbook *of Autism and Pervasive Developmental Disor - ders, The Many Meanings of Play in Child Psychoanalysis, Understanding Other Minds: Perspectives from Autism* and *Tourette's Syndrome and Associted Disorders.* A scris peste 300 de articole despre tulburările neuropsihiatrice ale copilăriei.

Mary Tinetti, remarcată pentru munca și problemele de sănătate ale persoanelor în vârstă, preia scaunul Crofoot

Mary E. Tinetti, DR., noua profesoară de medicină Gladys Phillips Crofoot, și-a dedicat cariera sănătății vârstnicilor și are un interes deosebit pentru intervențiile care pot ajuta la prevenirea căderii persoanelor în vârstă.

Tinetti este șef de geriatrie la Școala de Medicină și director al Programului de îmbătrânire și al Centrului Claude D. Pep per Older Americans Independence - Center. Studiile ei arată că, pentru multe persoane în vârstă, rănile cauzate de căzături duc adesea la pierderea mobilității și a independenței și pot fi începutul unei serii de probleme de sănătate care duc în cele din urmă la deces.

Tinetti și-a câștigat proeminența națională pentru munca sa privind strategiile de reducere a căderilor și studiile sale care arată că exercițiile fizice care îmbunătățesc echilibrul și construiesc forța inferioară a corpului, cum ar fi dansul și tai chi, au un impact major asupra reducerii căderilor.

Într-o cercetare recentă cu colegii din Yale, Tinetti a descoperit că problema amețelii la persoanele în vârstă este mai adesea rezultatul unor probleme multiple - descrise ca un „sindrom geriatric ” – decât un simptom al unei anumite boli.

Tinetti a scris sau coautor a aproape o sută de articole despre probleme de sănătate care afectează persoanele în vârstă, inclusiv consumul de alcool, îngrijirea la domiciliu vs. spital pentru boli cronice, îngrijirea persoanelor cu demență și șoferii în vârstă cu risc.

Stephen Strittmatter este numit la noua catedra Coates in Neurologie

Stephen M. Strittmatter, MD, PH.D., care a fost numit la Catedra Vincent Coates în Neurolog} [7], este un specialist în dezvoltarea și regenerarea sistemului nervos.

La începutul acestui an, el a câștigat atenția internațională pentru că a condus un efort de cercetare care a dus la descoperirea unei proteine care împiedică regenerarea axonilor în urma unei leziuni traumatice a sistemului nervos central. Descoperirea acestei proteine , numită Nogo, poate duce la tratamente pentru a stimula regenerarea axonilor pentru a inversa leziunile creierului și

măduvei spinării. Strittmatter este acum angajat în lucru pentru a defini natura receptorilor Nogo și pentru a dezvolta metode de blocare a acelor receptori.

Membru al facultății din Yale din 1993, Strittmatter *a continuat pe pagina astfel*

a continuat **Stephen Strittmatter**

deține întâlniri comune în neurologie și neurobiologie. De când a venit la Yale, el a fost cercetătorul principal al unui număr de proiecte de cercetare - axate pe regenerarea axonală . El a primit premii majore de granturi pentru aceste proiecte de la Institutul Național de Tulburări Neurologice și AVC, Fundația Christopher Reeve Paralizie, Fundația Donaghue și Fondul John Merck.

Catedra Coates în neurologie a fost înzestrat cu un cadou de la absolventul Vincent J. Coates '46 din Sunnyvale, California. El este președinte și director executiv al Nanomet rics, o companie care proiectează și produce microscoape pentru a monitoriza fabricarea circuitelor integrate pe wafters, panouri plate și capete de înregistrare magnetice. Pe lângă - interesul său constant pentru inginerie, pe care l-a studiat ca universitar, Coates are un interes personal puternic pentru studiul chimiei creierului.

Expertul în farmacologie John Krystal este desemnat profesor Kent

John H. Krystal, MD, noul profesor Albert E. Kent de psihiatrie, este un expert în psihofarmacologia și neurobiologia schizofreniei, - stresului traumatic și alcoolismului și abuzului de substanțe.

Cele mai recente cercetări ale sale se concentrează pe neurobiologia schizofreniei și alcoolismului și a dezvoltat câteva noi paradigme de investigație pentru a investiga posibile anomalii neurobiologice în schizofrenie. El a stabilit, de asemenea, programe de cercetare clinică folosind imagistica prin rezonanță magnetică și spectroscopie prin rezonanță magnetică pentru a studia creierul persoanelor sănătoase față de cei cu boli psihiatrice.

Krystal este președinte adjunct pentru cercetare în Departamentul de Psihiatrie al Școlii de Medicină și este director adjunct pentru cercetare clinică în unitățile de cercetare Abraham Ribicoff de la Centrul de Sănătate Mintală din Connecticut. Este autor sau coautor a peste 100 de articole pe o gamă largă de subiecte, inclusiv tulburarea de stres post-traumatic, răspunsurile organismului la anumite medicamente antipsihotice, efectele privării de somn asupra persoanelor deprimate și consumul cronic de alcool. De asemenea, a scris numeroase capitole de carte și recenzii.

Specialistul în astm bronșic Jack Elias a numit un Waldemar Von Zedtwitz profesor de medicină

Jack A. Elias, MD, nou numit profesor de medicină Waldemar Von Zedtwitz , este un specialist remarcat în astm și boli pulmonare și leziuni pulmonare.

Un obiectiv al cercetării sale este patogeneza astmului și a fost citat pe scară largă în mass-media națională despre posibilele cauze ale creșterii astmului la copil în ultimii 15 ani.

Elias este profesor de medicină și șef de medicină pulmonară și de îngrijire critică la Facultatea de Medicină din 1990. A fost investigatorul principal al aproape 20 de proiecte de cercetare finanțate prin granturi majore. În 1997 a devenit director al Centrului specializat de cercetare pentru astm din Yale, unul dintre cele șapte din țară selectate de National Institutes of Health pentru un studiu de cinci ani asupra cauzelor bolii.

Elias scrie și ține prelegeri pe scară largă despre bolile toracice și a fost un vorbitor invitat la multe simpozioane medicale, conferințe și runde mari. Este co-editor al manualului în două volume *Fishman's Pul monary Diseases and Disorders* și a scris mai multe capitole în manuale medicale și în alte publicații.

Keith Joiner, expert în boli infecțioase, a numit și el profesor Von Zedtwitz

Keith A. Joiner, DR., nou numit profesor de medicină Waldemar Von Zedtwitz , este un expert în boli infecțioase ale cărui cercetări s-au concentrat pe malarie, care ucide aproximativ două milioane de oameni în fiecare an, și pe toxoplasmoză, o infecție parazită frecvent întâlnită la persoanele cu SIDA.

Membru al facultății din Yale din 1989, este șeful Secției de Boli Infecțioase și director al Programului de Medicină Investigativă al Școlii de Medicină . El deține funcții comune în departamentele de - epidemiologie și sănătate publică și de biologie celulară.

Joiner a fost coautor a aproape 200 de articole în publicații de cercetare științifică și prelegeri pe scară largă în Statele Unite, Canada, Europa și Australia, pe teme variind de la șoc septic la boli tropicale la interacțiuni bacterii-celula gazdă. El deține două brevete, unul ca co-inventator al unei metode de tratare a septicemiei gram-pozitive și celălalt pentru un test cantitativ pentru cascada complementului terminal uman.

Yale University School of Medkme 2001 Lectures

Tercentennial Series
Harvey Cushing/John Hay Whitney Medical Library

Prelegerile, gratuite și deschise publicului, încep la ora 17, în Biblioteca Medicală Istoric, 333 Cedar Street. Urmează recepția. Pentru informații sunați la (203) 785-5352. Prelegeri rămase din serie:
Profesor de chirurgie pensionar Școala de Medicină din Yale *Scriitor*

January 25
Readings from the Work of Richard Selzer
Richard Selzer, M.D.
Când cocaina și heroina Erau noi: ale Americii Primul Răspuns
David F. Musto, MD *Profesor de Istoria Medicinii și Psihiatriei, Profesor de psihiatrie infantilă*
Yale School of Medicine
Mișcări în anii 1960
Naomi Rogers, Ph.D. *Director de studii universitare,*
Programul de studii pentru femei

February 22
Struggling to Stay Human in Medicine: American Medical Students and Radical Health
și gen, Universitatea Yale
Lector, Istoria medicinei Yale School of Medicine

Istoria medicinei New Haven
Sherwin B. Nuland, MD
Susan Wheeler, *consultant*

March 8
Colecția Clements C. Fry, Cushing/Whitney

Profesor clinic de chirurgie Yale School of Medicine

April 12
A Legacy of Medicine in Art: the Clements C. Fry Collection at Yale
Medical Library, Yale School of Medicine

April 25
Evoluția bolilor infecțioase Al 53-lea discurs anual prezentat de Asociații Bibliotecii Medicale Cushing/Whitney
Joshua Lederbe.g Ph.D.
laureat al premiului Nobel

Președinte emerit
Universitatea Rockefeller
New York, NY

Programul pentru Științe Umaniste în Medicină

Prelegerile, gratuite și deschise publicului, încep la ora 17, în sala Beaumont, 333 Cedar Street. Pentru mai multe informații , sunați-l pe Clara Gyorgyey la (203) 785-4744 sau 785-6102. Prelegeri rămase din serie:
Marcus Welby, APRN:

Schimbări de paradigmă în îngrijirea de astăzi?
Linda H. Pellico, APRN

Director al Programului Absolvent Yale School of Nursing

Pacient și medic:
O relație de vindecare *Lectura Bayer*
Eric Cassell, MD
Profesor Clinic de Sănătate Publică
Colegiul Medical Weill,

February 1
Words Over War: Prevention of Deadly Conflict
Melanie Greenberg, J.D.
Attorney/Author
Washington, D.C.

Universitatea Cornell, New York, NY

5 aprilie

un medicament accesibil și durabil

March 1
Doctors and Patients in Visual Relation
Ann Starr, M.A.
Artist, Wellesley, Mass.

March 22
Lectura Howard Spiro
Daniel Callahan, Ph.D. *Director de programe internaționale*
The Hastings Center Garrison, NY

Richard G. Druss, MD
Profesor clinic de psihiatrie
Universitatea Columbia din New York, NY

Healer of Broken Hearts:

March 29
Myth, Medicine and the Human Body
Sherwin B. Nuland, M.D.
Clinical Professor of Surgery
Yale School of Medicine

April 19
Living with Limits: Devising

Ruminations of a Cardiologist *The Multicultural Lecture*
Forrester A. Lee, MD
Profesor asociat de Medicină Internă, Asistent Decan al Afacerilor Multiculturale Yale School of Medicine

April 26
The Doctor as an Internationalist
Michael H. Merson, M.D.
Dean of Public Health Yale School of Medicine

May 3
Muscle, Motion and Art in the Spiritual Life of Patients Late 19th Century
James D. Kenney, M.D.
Clinical Professor of Internal Medicine
Yale School of Medicine

Sherwin

Tamborlane

Medicii din Yale au asumat roluri de conducere in Asociatia Americii pentru Diabet, cea mai importanta organizatie de sanatate voluntara a natiunilor care sprijina cercetarea, educatia si advocacy in diabet. În iulie , DR. **Robert S. Sherwin ,** profesor de medicină CNH Long, a preluat președinția Consiliului național de administrație. **William V.Tamborlane Jr.,** MD, profesor de pediatrie, și absolventul **Donald Ross Coustan,** MD '68, HS '73, Chace/Joukowsy Profesor și Catedră de Obstetrică și Ginecologie la Brown University School of Medicine, au fost aleși în consiliu la cea de-a 60-a întâlnire anuală și sesiuni științifice, desfășurate la San Antonio.

Allison

Kohorn

Lengyel

Am trei membri seniori ai facultății care au venit la Yale School of Medicine în anii 1960 au obținut statutul de emerit anul acesta: **Truett Allison,** PH.D. '62, profesor de neurologie și - psihologie, **Ernest I. Kohorn,** M.CHIR., FRCS, FRCOG, profesor de obstetrică și ginecologie, și **Peter Lengyel,** PH.D., profesor de biofizică moleculară și biochimie și cercetător principal.

Allison, un expert în neurofiziologia vizuală și neuroștiința cognitivă, a efectuat cercetări în localizarea funcției în creierul uman, neurofiziologia - sistemului senzorial somato al omului și al maimuței, evoluția somnului, locația și caracteristicile funcționale ale cortexului uman în peretele mezial și recunoașterea vizuală a obiectelor. Allison s-a alăturat facultății în 1963 și a avut funcții concomitente la sistemul de îngrijire a sănătății VA Connecticut din West Haven din 1965. A devenit profesor titular în 1980.

Kohorn, un pionier în utilizarea ecografiei obstetricale și în oncologia ginecologică, a venit pentru prima dată la Yale ca instructor în 1965. După un an în Anglia, unde a dezvoltat prima unitate de ecografie pentru obstetrică și ginecologie la Londra, s-a întors la New Haven pentru a înființa prima unitate de ecografie obstetricală în New England. În 1970, Kohorn a înființat ceea ce este acum Centrul Yale pentru boala trofoblastică și a fost, de asemenea, unul dintre primii ginecologi care au folosit chimioterapia în gestionarea - cancerului ovarian. A fost președinte al Asociației Oncologilor Ginecologici din New England, al Societății Americane de Uroginecologie și al Societății Chirurgilor Ginecologici.

Lengyel a studiat controlul sintezei proteinelor cu accent pe genetica și biochimia acțiunii interferonilor, proteinele secretate de vertebrate care au activități antivirale, de reglare a creșterii celulare și imunomodulatoare. Lengyel s-a alăturat facultății în 1965 ca profesor asociat și a fost numit profesor titular în 1969. A fost, de asemenea, director de studii postuniversitare de biofizică moleculară și director interimar al diviziei de științe biologice.

Mark R. Cullen, MD '76, HS '80, profesor de medicină în medicina muncii și sănătate publică, a fost selectat de Asociația Industriei Semiconductorilor în octombrie pentru a fi membru al unui comitet consultativ științific independent . Membrii oferă o - perspectivă independentă asupra riscurilor posibile de cancer din industria de fabricare a semiconductoarelor din SUA . Cullen este , de asemenea, membru al Institutului de Medicină al Academiei Naționale de Științe.

Vincent T. DeVita Jr., MD, HS '66, profesor de medicină și de epidemiologie și sănătate publică și director al Yale Cancer Center, a primit primul Saul Rosenberg Research Award de la Fundația de Cercetare a Limfomului din America . Premiul de 50.000 de dolari - recunoaște cei 40 de ani de contribuții fundamentale ale DeVita la tratamentul pacienților cu limfom Hodgkin și vor sprijini cercetări suplimentare în diagnosticul și tratamentul bolii. Premiul îl onorează pe Saul Rosenberg, profesor emerit de medicină și oncologie cu radiații la Centrul Medical al Universității Stanford.

American de Cardiologie a prezentat un premiu pentru ajutor umanitar

accomplishments to Nelson R. Mandela of South Africa at ceremonies held in Puerto

Rico în luna mai. **John A. Elefteriades,** MD '76, HS '83, profesor și șef chirurgie cardiotoracică, a fost unul dintre cei doi chirurgi americani invitați să vorbească la eveniment. Adresele lui Elefteriades au fost „Perspective Yale asupra aortei toracice" și „Proceduri cardiace convenționale ca alternativă la Transplant la pacienții cu

insuficiență ventriculară stângă."

Arthur C. Evans, PH.D., PROFESOR asistent clinic de psihiatrie, a fost numit comisar adjunct al Departamentului de Sănătate Mintală și Servicii de Dependență din Connecticut. Guvernatorul John G. Rowland a anunțat numirea în iunie. Evans a fost director de îngrijire gestionată pentru departament în ultimii doi ani și jumătate.

Pește Durland,
> PH.D., profesor asociat de epidemiologie în bolile microbiene , a fost numit editor al *Vector Borne and Zoonotic Dis - eases,* o nouă revistă medicală peer-review care se concentrează exclusiv pe

boli transmise omului de insecte sau animale. Jurnalul va fi publicat atât în format tipărit, cât și online.

Gary E. Friedlaender, MD, HS '74, profesorul Wayne O. Southwick și

președinte de ortopedie și reabilitare, a devenit președinte - ales al Consiliului Academiei Americane de Chirurgii Ortopedici (AAOS) al Societăților

de Specialitate Musculoskeletal la cea de-a 67-a întâlnire anuală din Orlando, în martie. Friedlaender este

președintele Comitetului de cercetare și al Comitetului pentru Premiul pentru Cercetare Kappa Delta pentru AAOS. El este, de asemenea, membru al Consiliului pentru Educație, al Consiliului pentru Cercetare, al Comitetului deceniului comun și al oaselor și al Grupului de lucru pentru - comunicarea pacient-medic.

Charles A. Greer, DR., profesor de neurochirurgie și neurobiologie și
Co-director al Programului de neuroștiințe mentale interdepartamentale, a fost numit

președinte al National Institutes of Health Center for Scientific Reviews Integrative, Functional and Cognitive Neuroscience Study Section 4. Mandatul lui de doi ani a inceput in iulie.

Lise R. Heginbotham, PH.D., PROFESOR asistent de biofizică moleculară și biochimie, a fost selectat ca bursier Pew în 2000 în științe biomedicale de către Pew Charitable Trusts. Ea a primit premiul pentru cercetările sale legate de structura și funcția canalului ionic și de transmiterea semnalelor electrice prin membrana sistemului nervos.

Jeannette R. Ickovics, PH.D., PROFESOR asociat de

epidemiologie în boli cronice și psihologie , au primit Premiul Asociației Americane de Psihologie pentru contribuția distinsă la psihologie în interes public. Cercetările ei se concentrează pe femei și HIV/SIDA, în special pe accelerarea bolii

Ruth J. Katz,
JD, MPH, decan asociat pentru administrație și asistent pro -

sănătate, a fost numit la National Institutes of Comitetul Consultativ pentru Sănătate pentru Cercetarea Sănătății Femeilor pentru un mandat de patru ani care se încheie în 2004. În calitate de consilier al - Subcomitetului pentru Sănătate și Mediu al Camerei Reprezentanților din SUA, la începutul anilor 1990, Katz a contribuit la redactarea unei

among women.

legislații cheie care să asigure că femeile vor fi mai bine reprezentate în studiile clinice finanțate de la nivel federal.

fessor of medicine and public
Ea a fost activă în construirea programului de sănătate a femeilor la Yale de când a ajuns la

Ilona S. Kickbusch, DR., profesor de sănătate publică și de științe politice și șefă a diviziei de sănătate globală, a primit în luna mai o medalie de aur pentru serviciul merituos al provinciei Viena. Medalia a fost acordată pentru munca sa la Organizația

Mondială a Sănătății în construirea unei infrastructuri de promovare a sănătății în orașul Viena. Munca a dus la inițiative precum un program global de orașe sănătoase, o schimbare a priorităților politicii de sănătate și

school in 1997.

o serie de programe pentru creșterea promovării sănătății în școli, spitale și centre de wellness pentru femei.

Lowell S. Levin, MPH '60, profesor emerit și lector în sănătate publică, a servit ca consultant senior al lumii
Noul centru de formare și politici al Organizației Sănătății din Veneția, Italia. Levin a dezvoltat planul operațional inițial al centrului și va rămâne un consilier pe durata implementării acestuia.

Becca Levy, PH.D., profesor asistent de epidemiologie, a primit în iulie Bursa Națională Brookdale pentru conducerea în vârstă. Ea a fost unul dintre cei patru cercetători din țară selectați pentru a primi premiul, care este prezentat pentru excelență și promisiune în domeniul geriatriei și gerontologiei.

Chirurgii de transplant și va

Marc I. Lorber, M.D., professor of surgery and chief of organ transplanta tion and immunology, was named president-elect, in May, of the American Society of prelua președinția în mai 2001. El a încheiat recent un mandat de trei ani ca trezorer . Lorber a fost, de asemenea, ales membru al Asociației Americane de Chirurgie pentru realizările , dăruirea și anii de serviciu academic și va fi inclus în aso.

ciation in April.

Bernard Lytton, MBBS, FRCS, profesor emerit de chirurgie Donald Guthrie , a fost ales președinte al - Societății Clinice a Chirurgilor Genito-Urinari pentru anul 2000. Prima sa întâlnire anuală ca președinte a avut loc în noiembrie la Chicago. Lytton a fost, de asemenea, premiat în septembrie la „A Trib ute to Living Donors" din Old Saybrook, Connecticut, o sărbătoare a succeselor și progreselor înregistrate în transplantul de organe . Lytton a efectuat primul transplant de rinichi la Yale în 1967.

Ruslan M. Medzhitov, J PH.D.,

■ rant profesor de inimunobi-

■ ologie, a fost numit investigator asistent pentru Institutul Medical Howard Hughes (HHMI), DUCÂND LA 17 - numărul total de investigatori HHMI DE LA Yale . anchetatorii - dețin numiri la facultate . Cercetarea lui Medzhitov se concentrează pe diferite aspecte ale imunității înnăscute, inclusiv mecanismele moleculare de recunoaștere a imunității înnăscute, controlul răspunsurilor imune adaptive prin recunoașterea imunității înnăscute și mecanismele autoimunității și alergiei. Medzhitov, originar din Tashkent, Uzbekistan, a lucrat în laboratorul lui Russell F. Doolittle la Universitatea din California, San Diego, și și-a luat DOCTORATUL. licențiat în biochimie de la Universitatea din Moscova, înainte de a fi recrutat la Yale de Charles A. Janeway Jr., MD, în 1994. Medzhitov a fost printre cei 48 de oameni de știință din 31 de instituții selectați ca investigatori HHMI în 2000. sisteme de stimulare cardiacă în mai" la Reuniunea neurochirurgicală McGill. Aceste sisteme, situate în centrul creierului , sunt în prezent investigate pentru a explica mecanismele depresiei, tulburării obsesiv-compulsive, tinitusului, durerii cronice și bolii Parkinson. Întâlnirea , o sărbătoare a 100 de ani de neurochirurgie, a avut loc la Institutul Neurologic din Montreal.

Sara C. Rockwell, PH.D., profesor de radiologie terapeutică și farmacologie și în Centrul pentru Cancer, a fost numită redactor-șef al revistei *Radiation Research AX.* reuniunea din mai din Albuquerque a Consiliului Societății de Cercetare a Radiațiilor. Rockwell a fost membru al Consiliului de redacție al revistei interdisciplinare.

Charles W. Needham, M.D., clinical instructor in neurosurgery, discussed de chirurgie, a fost prezentat într-un documentar intitulat „Cyber - surgery", care a avut premiera în iulie pe Discovery' Health Channel. Documentarul, care a explorat tehnologia de ultimă oră în medicină, l-a urmat pe Rosser în timp ce preda o procedură prin telemedicină unei echipe de chirurgie din Republica Dominicană din biroul său din Yale.

Mark J. Schlesinger, PH.D., profesor asociat de sănătate publică, a primit Premiul pentru articolul 2000 al Asociației pentru Cercetarea Serviciilor de Sănătate în iunie, la reuniunea anuală a organizației din Los Angeles. Lucrarea lui Schlesinger, „No Exit? Efectul stării de sănătate asupra insatisfacției și renunțării la planurile de sănătate", a fost - scris împreună cu **Benjamin G. Druss,** MD, MPH '95, profesor asistent de psihiatrie și sănătate publică, și **Tracey R. Thomas,**

Gastroen-terologist **James C. Rosser Jr.,** M.D., associ-ate professor asociat de cercetare în epidemiologie și sănătate publică.

Marvin L. Sears, MD, profesor adjunct de - oftalmologie și științe vizuale , fondator și fost președinte al departamentului rhe, a fost recunoscut de American Glaucoma Society cu Lifetime Achievement Award pentru contribuțiile la înțelegerea științifică și tratamentul clinic al glaucomului. Omagiul societății a inclus un videoclip de la fostul președinte Bush îl felicită pe Sears. În această primăvară, Universitatea Yale i-a conferit lui Sears Premiul pentru Serviciu meritat pentru Știință și Inginerie. La un simpozion în primăvara anului trecut, absolvenții Yale în oftalmologie și Departamentul de oftalmologie și științe vizuale l-au onorat pe Sears cu un simpozion. În plus, binefăcătorul Herbert Lotman a înzestrat un lectorat în numele lui Sears.

Howard *M.* Spiro, MD, profesor emerit de medicină și fondator al Programul de Științe Umaniste în Medicină de la Yale, a primit în mai 2000 Medalia Julius Friedenwald de la Asociația Americană de Gastroenterologie. Medalia, cea mai înaltă recunoaștere formală a societății - pentru o persoană, onorează o contribuție pe viață în domeniul gastroenterologiei.

Marietta Vazquez, MD, post- - doctorat în pediatrie , are a primit sprijin pentru o bursă de patru ani în cadrul Programului de dezvoltare a facultăților de medicină minoritară al Fundației Robert Wood Johnson . Vazquez efectuează în prezent cercetări pentru a evalua eficacitatea de protecție a două vaccinuri aprobate recent pentru boala Lyme și varicela.

Eiji Yanagisawa, MD, HS '59, profesor clinician de chirurgie, a primit Premiul Chevalier Jackson în mai de la Asociația Americană de Bronhoesophagological la întâlnirea anuală din Orlando. Yanagisawa a vorbit despre „Videografia și imagistica digitală a laringelui” în iunie la cel de-al-lea Congres mondial de bronhoesofagologie din Yokohama, Japonia.

William Glenn și soția sa, Amory, au participat la o recepție în onoarea sa în Biblioteca istorică.

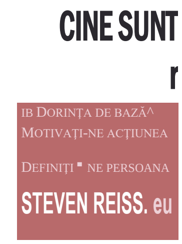
Scaun dotat pentru a onora pionierul cardiotoracic

Pionierul sur geon cardiovascular William WL Glenn, MD, este onorat cu o profesie pe numele său la Facultatea de Medicină. Pe parcursul a aproape 40 de ani petrecuți la facultate, Glenn și colegii săi au fost printre primii care au dezvoltat tehnici inovatoare în chirurgia cardiovasculară și toracică. În 1948, a folosit o pompă mecanică ca înlocuitor pentru funcția inimii . Șase ani mai târziu, a conceput un șunt pentru a ocoli o inimă dreaptă malformată. Sub conducerea lui Glenn, în 1959, la Yale a avut loc prima utilizare a - stimulatorului cardiac diac auto cu frecvență radio în emisfera vestică. De asemenea, Glenn a inventat stimulatorul cardiac frenic, un stimulator cardiac diafragmatic care permitea pacienților afectați de blestemul lui Ondine să respire în mod regulat. Lista primilor a continuat până în 1985, când Glenn s-a pensionat. El a primit partea sa de onoruri de-a lungul carierei sale, inclusiv Premiul Francis Gilman Blake pentru excelență în predarea științelor medicale și o prelegere în onoarea sa, stabilită de Consiliul pentru Chirurgie Cardiovasculară al Asociației Americane a Inimii. În iunie, facultatea de medicină a anunțat înființarea catedrei dotate, William WL Glenn, MD, Professorship in Cardiothoracic Surgery.

Books

Următoarele cărți ale absolvenților și ale profesorilor au fost publicate recent:

O chestiune de intenție: O mare bătălie americană cu o industrie mortală, *de David A. Kessler, MD, decan al Școlii de Medicină și profesor de pediatrie, medicină și sănătate publică; PublicAjfairs (NY), 2001.* Autorul scrie despre capitolul din cariera sa care a precedat sosirea sa la Yale ca decan în iulie 1997. În calitate de comisar al Food and Drug Administration , Kessler a supărat înțelepciunea convențională conform căreia industria tutunului era prea mare și prea puternică pentru a fi contestată. A *Question of Intent* spune povestea investigației agenției sale asupra industriei, încercările acesteia de a o reglementa și „războaiele tutunului” încă purtate.

Tulburări cu deficit de atenție și comorbidități la copii, adolescenți și adulți, *editat de Thomas E. Brown, Ph.D., profesor clinic asistent de psihiatrie și director asociat al Clinicii Yale pentru Atenție și tulburări conexe ; American Psychiatric Press, Inc. (Washing ton, DC), 2000.* În această carte pentru profesioniști, 24 de cercetători recunoscuți internațional sintetizează ceea ce se știe în prezent despre tratarea ADHD cu diferite tulburări cu comorbiditate ridicată. Cartea oferă ghiduri bazate pe cercetare pentru evaluarea și tratamentul acestor cazuri complicate.

Cine sunt eu? Cele 16 dorințe de bază care ne motivează acțiunile și ne definesc personalitățile, *de Steven Reiss, Ph.D. '77, profesor de psihologie și psihiatrie la Universitatea de Stat din Ohio și director al Centrului Nisonger pentru întârziere mintală și dizabilități de dezvoltare; Tarcher/Putnam (NY), 2000.* Combinând metodele psihologiei cu ideile filozofiei , această carte oferă o nouă abordare a căutării sensului și a fericirii, precum și perspective asupra relațiilor romantice, dinamicii familiei, carierelor și spiritualității.

Trimiteți notificări despre cărți noi ale absolvenților și ale facultății către Cheryl Violante, Yale Medicine Publications, RO. Box 7612, New Haven, CT 06519-0612.

Un an nou, 106 cariere noi

Viziunea eclectică a medicinei unește clasa din primul an.

DREAPTA Elevul din anul I Michael Herce sărbătorește împreună cu mama sa, Clare Herce, și cu mătușa, Barbara Tarry.

MAI JOS DE Milton Hwang, Edidiong Ikpe și Jesse James au fost printre cei 106 membri ai clasei din 2004 care au început facultatea de medicină cu îmbrăcarea simbolică a unei haine albe.

GALE ZUCKER (3)

W Când Dagan Coppock a venit la Școala de Medicină ca candidat, a știut că i-ar plăcea aici. Intervievatorii săi păreau interesați nu doar de GPA sau de cursurile de știință pe care le urmase, ci și de poezia pe care îi place să scrie. „Știam că vor susține alte interese”, a spus Coppock, care și-a luat o pauză după absolvirea Universității din Tennessee pentru a studia vindecarea tradițională în Nigeria.

Încurajarea altor activități, independența oferită de Sistemul Yale și atmosfera colegială au fost printre motivele pe care le-au dat studenții din anul I pentru a decide să studieze medicina la Yale. „Ma pot concentra pe orice vreau”, a spus Aaron Berger, absolvent al Universității din Pennsyl vania din Lexington, Ky. „Cercetarea de laborator, munca voluntară, poți continua și face asta.” Angajamentul puternic al școlii față de cercetarea științifică de bază a fost o altă atracție, a spus el.

Richard A. Silverman, director de admitere, a remarcat că aplicațiile, disponibile electronic prin intermediul aplicației American Medical College Sendee, anul trecut, pentru prima dată, au crescut cu 43 la sută într-un moment în care mai puțini studenți la nivel național aplică la școala de medicină. Creșterea, a spus Silverman, a fost mai mare decât proiectase biroul de admitere . El a atribuit creșterea în parte noului sistem de aplicații și în parte a atracției Yale.

Datorită numărului de solicitanți crescut, rata de acceptare a scăzut de la aproximativ 8 % la 6%. „Este o mare diferență”, a spus el, „pentru o școală care este deja selectivă. Cred că schimbarea se reflectă în calitatea clasei în moduri care ar fi foarte greu de cuantificat.

„Nu este suficient să fii inteligent, să fii bine întemeiat în științe, să fii un bun student la clasă”, a spus Silverman. „Când ne uităm la candidați, căutăm în ei calități care îi vor face medici buni, nu doar studenți buni.” Printre aceste calități, a spus el, sunt interese și experiențe în afara medicinei.

Cei 106 membri ai clasei 2004 includ un fost instructor de schi, un patinator artistic, un dansator de bal cu centură neagră la karate și un cercetător care a petrecut doi ani studiind HIV la Universitatea California din San Francisco. Kavita Mariwalla, absolventă a Colegiului Yale în 1998, a decis să-și părăsească slujba de bancher de investiții din Manhattan pentru ceva mai satisfăcător decât îmbogățirea portofoliilor altora. „În medicină”, a spus ea, „poți spune că ai făcut ceva pentru a-i ajuta pe alții”.

Coeurlida Louis și-a făcut drum prin Wellesley ca asistent medical înainte de a veni la Yale. Încă din copilărie în Haiti, știa că medicina va fi chemarea ei. Și-a amintit că a mers la medicul de la țară care își îngrijea pacienții sub un cort imens . „Acolo era doctorul care se profila peste tot, într-o haină albă”, a spus ea. „Am vrut să fiu așa. El a făcut o diferență în viața multor oameni.”

Clasa de anul acesta include 56 de bărbați și 50 de femei, n afro-americani, opt latino-americani și 24 de asia-americani. Șase studenți vin cu diplome de master și unul are un DOCTORAT. Aproape un sfert din clasă, 23 de studenți, erau studenți de la Yale. Un alt n a venit de la Harvard și șase au venit de la Stanford.

Studentul Nicholas Countryman este nepotul lui Frank Countryman, centru, care a absolvit în 1944 împreună cu colegul și cel mai bun prieten Nicholas Spinelli.

Promisiunea hainei albe

Primul an a început, ca și de câțiva ani, într-un cort de pe Harkness Lawn , unde profesorii i-au ajutat pe studenți să îmbrace hainele albe care simbolizează promisiunea lor ca medici. „Ce este vorba despre această haină albă simplă care oferă linia de salvare între pacient și medic?” a întrebat Herbert S. Chase Jr., MD, în primul său discurs în calitate de decan adjunct pentru educație . „Le promitem pacienților noștri că vom fi grijulii, că vom fi amabili, că îi vom mângâia, că le vom respecta cultura, că vom fi complet dedicați lor și responsabili pentru ei.”

„Când porți haina albă”, a spus decanul David A. Kessler, MD, „Oamenii vă vor permite să intrați în viața lor. Îți vor spune lucruri despre viața lor pe care nu le vor spune nimănui. Va trebui să crești în haina aceea albă .”

00 o

După ce a ținut un discurs principal la orientare, autoarea Anne Fadiman a autografat copii ale cărții sale *The Spirit Catches You and You Fall Down* pentru membrii clasei din primul an. Forrester Lee, extrema stângă, decan adjunct pentru afaceri multiculturale, a condus o discuție a cărții, care examinează comunicarea greșită profundă care a avut loc între o familie Hmong din California și medicii care îi tratează cel mai tânăr membru.

În prima zi, o apreciere a altor culturi

Prima zi de curs a început în Sala nr a Clădirii Speranței cu un exercițiu neobișnuit. Pe bucăți de hârtie colorate, elevii au folosit un cuvânt sau două pentru a se descrie în fiecare dintre cele cinci - categorii. Pe buletine roz și-au scris religia. Etnia mergea pe hârtie violetă. Verdele era pentru orientarea sexuală. Portocaliul era pentru rasă, iar rozul strălucitor era rezervat clasei socio-economice.

Hârtiile au fost strânse, sortate după culoare, apoi lipite pe pereții sălii. Unele răspunsuri au fost la obiect – „clasa de mijloc", „heterosexual", „latino". Alții au dat dovadă de umor – „băiat nebun", „fărâmat", „zdrențe spre bogăție", „ sikh cu jumătate de normă" și „romano-catolic, cel puțin mama mea este". Scopul exercițiului a fost să evidențieze diversitatea clasei și să stimuleze o discuție despre cultură și toleranță. Câteva momente mai târziu, clasa s-a împărțit în grupuri de șapte sau opt studenți pentru a discuta despre relația medic-pacient, așa cum este descrisă în *The Spirit Catches You and You Fall Down, de* omul Anne Fadi . Fadiman a petrecut opt ani documentând o ciocnire tragică de culturi între o familie I Imong din Asia de Sud-Est și medicii lor din California. În timp ce medicii s-au uitat la știință pentru a trata epilepsia fiicei lor, familia Lee a căutat răspunsuri în spiritualitate.

După prânzul la Lawn Club, Fadiman a ținut un discurs principal despre experiențele ei în scris cartea și lecțiile pe care crede că le oferă medicilor (vezi *On Campus,* pagina 19). „Ceea ce era între medici și familie nu era doar o prăpastie lingvistică, ci și culturală", a spus Fadiman. Prima ei vizită cu Lees a demonstrat acest decalaj, a spus ea. „Mi s-a spus că familia Lees sunt proști și încăpățânați și nebuni și urăsc americanii . Am întâlnit imediat această familie inteligentă și plină de duh și caldă și prietenoasă. I-am perceput altfel decât au făcut-o medicii, pentru că ei m-au perceput diferit." Ea a îndemnat studenții și medicii să recunoască culturile și convingerile pacienților lor și să încerce să înțeleagă boala din punctul de vedere al pacienților.

În urma discursului lui Fadiman, studenții au văzut limbajul sec al unei istorii medicale tradus într-o poveste umană în carne și oase. În timp ce un istoric de caz a fost proiectat pe un ecran, studenta de anul cinci LaLisa Anderson a citit din istoriile orale pe care le-a cules în sud. Folosind cuvintele oamenilor pe care i- a intervievat, Anderson și-a preluat personajele, spunând poveștile. Unul, care a fost paralel cu un istoric de caz pe ecran, a fost cel al unui tânăr care și-a găsit viața răsturnată de războiul din Vietnam. A venit acasă dependent de droguri și alcool, pentru a găsi în cele din urmă mântuirea prin credință. Mesajul de-a lungul zilei a fost că cultura, limba și credințele deținute de pacienți vor influența modul în care aceștia interacționează cu medicii lor.

„De ce vorbim despre relația medic-pacient în prima zi de școală?" a întrebat Nancy R. Angoff, MPH '81, MD '90, HS '93, decan asociat pentru afaceri studențești. „Acum este un moment la fel de bun ca niciodată să începi să te gândești la aceste relații, înainte de a dobândi oricare dintre noțiunile despre cum să te comporți pe care probabil le vei dobândi în următorii patru ani."

Programul de sănătate publică primește 114 masteranzi

Clasa de intrare la Școala de Sănătate Publică include un număr neobișnuit de mare de femei, care reprezintă 76 la sută din cei 114 noi masteranzi. De obicei, spune Anne Pistell, MA, MBA, decan asociat pentru afacerile studențești, femeile reprezintă aproximativ două treimi din clasă. Elevii au vârste cuprinse între 21 și 52 de ani, cu o vârstă medie de 25 de ani. În grup sunt și 14 medici care urmează un curs abreviat de studii, un medic veterinar, un avocat și un profesor de facultate cu doctorat în istoria medicinei. Clasa inițială reprezintă 76 de școli universitare și 35 de specializări, cele mai populare fiind științele biologice. Pistell a adăugat că programul poate găzdui studenți cu o gamă foarte largă de interese, fie că este vorba de lucru în comunitate în Thailanda, de a face politici la Washington sau de a gestiona un HMO.

La Școala de Sănătate Publică, studenții veniți au fost întâmpinați cu cadouri de tricouri de la clasele superioare.

Sub tutela profesorului clinician Paul Goldstein, studenții din anul II au învățat cum să efectueze un examen pediatric al urechii.

Singh

Nagula

Teitelbaum

„Nu-mi arunca Knife" și alte abilități de supraviețuire pentru clinică

În anii trecuți, studenții din anul trei la medicină au intrat în secții înarmați doar cu orice expunere clinică pe care au obținut-o în anii lor de știință de bază și la o orientare de o zi, constând în mare parte din prelegeri. Pregătirea îi lăsa uneori pe studenți prost echipați pentru primele lor zile de studii clinice. „Îmi amintesc că cineva a spus „Du-te să ia aparatul EKG " și nu știa cum arată EKG , darămite cum să-l atașez unui pacient", a spus Nancy R. Angoff, MPH '8I, MD '90, HS '93, decan asociat pentru afaceri studențești.

Pentru a ajuta studenții să treacă de la știința de bază la știința clinică, Angoff Office of Student Affairs și-a extins programul de orientare clinică în acest an cu un târg de supraviețuire de două zile, care a avut loc pe 22 și 23 iunie. O sesiune numită „Nu-mi arunca cuțitul" a oferit sfaturi despre ceea ce trebuie să faci în sala de operație.

Târgul de supraviețuire a fost creat de Angoff, Cynthia Andrien, MS, asistent decan pentru afaceri studențești și Gisella Weissbach-Licht, directorul Oficiului pentru Educație. „O să te simți nepregătit indiferent de ce", a spus Angoff. „Ne-a venit această idee pentru a încerca să scăpăm de anxietatea de a începe pe secții, prezentând elevilor niște abilități simple, practice pe care nu le-au învățat înainte în detaliu."

Noi ofițeri de consiliu, o nouă agendă

Noii ofițeri ai Consiliului Studenților în Medicină - speră să abordeze o varietate de probleme în următorul an universitar, inclusiv producerea unui volum însoțitor pentru ghidul studenților cunoscut sub numele de *Kit.* Trezorierul Jennifer Teitel - baum, președintele Simran Singh și vicepreședintele Satish Nagula intenționează, de asemenea, să încurajeze o mai mare utilizare a tehnologiei de către profesori, să exploreze o scădere a vârstei de independență financiară, să solicite bibliotecii să prelungească orele în orele aglomerate și să înceapă un program de mentorat care să împerecheze studenții din anul cinci cu cei din primul an.

Absolvenții programului PA 35

„Intrați într-o profesie într-un moment în care furnizarea de îngrijiri medicale nu este la fel de simplă ca odinioară", le-a spus vorbitorul William C. Kohlpepp, MHA, pA-c, celor 35 de absolvenți ai Physician Associate Program Class of 2000 la debutul pe 11 septembrie. consiliul de conducere al Academiei Americane a Asistenților Medicilor . Asociații de medici, așa cum sunt cunoscuți la Yale, s-au dovedit de succes, la fel ca și modelul care îi asociază cu medici, a spus el. „Trebuie să rămânem flexibili. Trebuie să rămânem angajați să ne amintim că pacientul este prioritatea noastră numărul unu", a spus Kohlpepp.

Graduates of the Physician Associate Program gathered in the courtyard outside Harkness Auditorium before Commencement exercises in early September.

„Fii atent la ceea ce este înăuntru/ [1] vorbitorul de la început îndeamnă Clasa 2000

Commencement speaker Richard Belitsky joked with students before ceremonies began on the main campus.

Richard Belitsky, DR., își amintește de ziua în care a fost nevoit să schimbe pansamentul pe un băiat grav ars. „Dacă ești doctorul meu, de ce mă rănești?" l-a întrebat băiatul, iar pentru Belitsky, întrebarea a deschis o filă emoțională. „Am izbucnit în plâns", și-a amintit el în mai, stând pe podium la exercițiile de început ale clasei 2000. „Prezenții au venit. A vrut să mă consoleze. „Richard", a spus el, „dacă ai de gând să fii medic, pur și simplu nu poți lăsa să-ți ajungă așa."

Belitsky, acum profesor clinic asociat de psihiatrie și alegerea studenților ca vorbitor de debut, a avut sfaturi diferite pentru medicii absolvenți.

„Mi-aș fi dorit să fi spus: „Richard, ești medic, desigur că simți așa. Cu toții simțim așa uneori", a spus Belitsky audienței sale . „Veți simți aceste lucruri extraordinare: frică, mirare, fiori, entuziasm, chiar teroare, tristețe, entuziasm. Orice simți, vreau să auzi o voce înăuntru care spune: „Ești medic, bineînțeles că te simți foarte bine. Cu toții simțim așa uneori."

El i-a îndemnat pe noii medici să-și mențină echilibrul spiritual, rămânând în contact cu propriile inimi și ajungând la inimile pacienților lor. Discuția cu pacienții, a spus el, va ajuta în tratamentul lor. „Prin povestirea povestilor voastre și prin ascultarea poveștilor altora veți forma relațiile care vă vor permite să vă aduceți propria umanitate individuală în această lucrare."

În cuvintele sale finale, a oferit mai multe sfaturi. — Ia-ți o vacanță, spuse el. „Și nu mă refer doar să mergi într-o vacanță. O vacanță nu este un moment pentru a fi prins de citirea jurnalului. Nu este momentul să scrieți granturi. Ia o carte pe care mori să o citești și, mai important, ia-i pe cei dragi cu tine. Fii atent la ceea ce este înăuntru. Este ceea ce te face să fii."

ÎNCEPEREA

JOHN CURTIS

Doctor onorific pentru Samuel Thier

Samuel 0. Thier, MD, fost președinte de medicină internă și fost șef de medicină la Spitalul Yale-New Haven , a primit un titlu onorific ca doctor în științe medicale la începutul acestui an. Thier, care a fost la facultatea facultății de medicină din anii 197 până în 1985, a fost și președinte al Institutului de Medicină al Academiei Naționale de Științe, unde a sensibilizat problemele de politică publică legate de SIDA și cercetarea cancerului. A fost președinte al Universității Brandeis și al Spitalului General din Massachusetts. În 1996, Thier a devenit director executiv al Partners Healthcare System Inc., care supraveghează Brigham and Women's Hospital , Massachusetts General Hospital și North Shore Medical Center.

2000

Melissa Wolfe și colegii absolvenți au mărșăluit în procesiune de la Sterling Hall of Medicine la cortul de pe peluza Harkness pentru Început. Următoarele premii au fost acordate facultății și studenților Școlii de Medicină la început:

Premiul Bohmfalk
Michael J. Caplan, MD, Ph.D. '87, profesor de fiziologie celulară și moleculară și George Lister Jr., MD, profesor de pediatrie

Premiul pentru Facultatea de Umanism în Medicină al Fundației pentru Sănătate din New Jersey
Nancy R. Angoff, MPH 'Si, MD '90, HS '93, decan asociat pentru afaceri studențești

Premiul Leah M. Lowenstein
Robert H. Gifford, HS '67, profesor de medicină, și Lynn Tanoue, MD, profesor asociat de medicină

Premiul Francis Gilman Blake
Richard Belitsky, MD, profesor clinic asociat de psihiatrie

Premiul pentru personalul Betsy Winters House
Judd W. Landsberg, MD, rezident șef în medicină

Premiul Parker
Karin L. Andersson

Premiul Miriam Kathleen Dasey
Royce C. Lin

Premiul Norma Bailey Berniker
Azita G. Hamedani

Premiul decanului pentru serviciul în folosul comunității
Tanya E. Smith

Premiul pentru studenți pentru Umanismul în Medicină al Fundației pentru Sănătate din New Jersey
Joanna B. Sheinfeld

Premiul Campbell
Julie A. Davis

Premiul Perkins
Julie V. Schaffer și
Sereena C.Tamburri Coombes

Merck Book Award
Elizabeth V. Harrold și
Mașa Huseinovic

Premiul Lange pentru carte
Patricia Nez Henderson

MD/Ph.D. Premiul
Amy Y. Jan

Societatea din Connecticut
Premiul American Board of Obstetriciens and Gynecologists
Leslie R. Boyd

Premiul Societății de Pediatrie din New England
Lisa R. Eiland

Premiul Societății pentru Medicină de Urgență Academică
Arvind Venkat

Capitolul din Connecticut al americanilor
Premiul Colegiului de Chirurgi
Jose M. Prince

Premiul Peter AT Grannum
Leslie R. Boyd

Premiul Lauren Weinstein
Jakub Svoboda

Premiul Academiei de Medici de Familie din Connecticut
Angela J. Rubineau

Premiul de realizare a studenților la medicină al Societății Endocrine
Megan C. Lisska

Courtlandt Van Rensselaer
Premiul Creed
Dirk C. Johnson

Premiul ACP-ASIM de Medicină Internă
Maya J. Salameh

Corpul Serviciului Național de Sănătate
Certificat de recunoaștere

Idealism, inechitate și sănătate publică

Fiind o femeie tânără, în India natală, Geeta Rao Gupta și-a văzut că visul ei de a studia postuniversitar în Statele Unite este năruit din cauza sexului ei. Bărbații care au condus programul de burse i -au spus că va fi o investiție slabă; probabil că s-ar căsători, avea copii și s-ar opri din

JOHN CURTIS (2)

muncă. „Îmi pierdusem șansa de a urma studii superioare pentru că eram femeie”, a spus Gupta, care acum deține un DOCTORAT. și conduce Centrul Internațional de Cercetare a Femeilor, o organizație non-profit cu sediul în Washington, care studiază rolurile pe care le joacă femeile în țările în curs de dezvoltare.

Discriminarea femeilor din întreaga lume este o problemă de sănătate publică, a spus Gupta în discursul său de începere la Școala de Sănătate Publică din 2OOO. Femeile de culoare între 15 și 25 de ani sunt cel mai bine

Studenții de sănătate publică, mai sus, înainte de ceremoniile de începere din campusul principal. Mai jos, unii absolvenți au profitat de ocazie pentru a face o declarație.

risc pentru HIV/AIEJS, a spus ea. Afecțiunile legate de sarcină și naștere revendică o jumătate de milion de femei în fiecare an, în ciuda cunoștințelor despre cum să previi astfel de decese. Și violența domestică este o „realitate devastatoare” în viața femeilor din întreaga lume. „În mod clar, există un echilibru de putere inegal în societate”, a spus ea, „un echilibru de putere care este determinat atât de gen, cât și de clasă, rasă și alte identități”.

Gupta i-a îndemnat pe noii absolvenți nu numai să recunoască, ci și să încerce să remedieze aceste inechități sociale. „Îți vor submina munca dacă nu le încorporezi în analizele și intervențiile tale”, a spus ea. Pentru a realiza acest lucru, Gupta a susținut că idealismul este esențial. Ea a sugerat că eforturile lucrătorilor din domeniul sănătății publice subscriu la trei adevăruri. „Primul adevăr este că împuternicirea femeilor, a săracilor și a minorităților nu este un joc cu sumă zero”, a spus ea. „Mai multă putere pentru unul nu înseamnă mai puțină putere pentru alții. Mai multă putere pentru unul înseamnă mai multă putere pentru toți.

„Al doilea adevăr este că structurile culturale și sociale nu sunt aruncate în piatră. Atunci când practicile culturale provoacă daune sănătății, ele trebuie adaptate, schimbate sau chiar cooptate în mod inteligent. A simți, de exemplu, că circumcizia feminină este o practică culturală care trebuie tolerată pentru că cultura nu poate fi schimbată, este inacceptabil.

„Al treilea adevăr: Amintiți-vă că indivizii din comunități, indiferent cât de lipsiți de putere sau marginalizați, sunt actori și agenți ai schimbării în drama vieții lor. Dacă le incluzi, dacă îți faci timp să asculți cu umilință, dacă nu te închipui că știi, vei fi răsplătit cu perspective bogate și noi realizări.”

Accentul lui Gupta pe idealismul fundamental - pentru sănătatea publică a făcut ecou cu cel al vorbitorului student Jacob Harley Creswell. „Deci, ce este sănătatea publică?” întrebă el. „Întrebarea ar putea fi: „Ce nu este?” Există atât de multe domenii diferite în care va intra, atât de multe moduri de a îmbunătăți sănătatea, indiferent cât de descurajantă ar părea aceasta. ... În ultimele 21 de luni am auzit tot felul de povești, unele întristătoare, altele înălțătoare, altele înfiorătoare și altele lămuritoare. Am învățat despre moarte și boală. Știm ce ne oferă lumea și, totuși, dacă nu aș crede că lumea poate fi sănătoasă, nu aș fi aici.”

Școala de Sănătate Publică a acordat diplome de master celor 123 de membri ai promoției 2000 și un doctor în sănătate publică. Școala Absolventă de Arte și Științe a acordat 12 diplome de doctor în filozofie.

Următoarele premii au fost acordate profesorilor și studenților Școlii de Sănătate Publică la început:

Premiul pentru Excelență în Predare
Susan T. Mayne, Ph.D.

Premiul decanului pentru teză excepțională
Artemio Miguel Jongco III, pentru „Depistarea gonoreei și a chlamidiei printre participanții la închisoare din Rhode Island”
Rowena Kerrebrock Richter, pentru „O analiză a sănătății publice a medicinei pe bază de plante în SUA ”
Kelly Jen-Yi Yu, pentru „Patterns of Comorbidity and Familial Aggregation of Cocain Abusers”

Courtlandt Van Rensselaer
Premiul Creed
Kathryn Ann Finney

Wilbur G. Downs International Health Student Travel Fellowships
Jacob Harley Creswell, Erik Hett, Laura Anne Krech, Pamela A. Matson, Douglas Andrew Newton, Hilary Elizabeth Rosen și Shilpa Sayana

E. Richard Weinerman Fellowships
Subuhi Asheer, Nita B. Bellare, Rebecca A. Dodge, Kathryn Ann Finney, Nisha Gupta, Reshma Rani Mahendra, Benjamin KS Piper, Angela Denise Rogers, Gina N. Shin, Vivian Faye Wu și Alexander S. Zusman

Stagii din Școala Uniunii de Sănătate Publică din China
Amy L. Arnold și Eugene E. Lee

Alvin Novick led public health faculty in the procession on the main campus.

HARRY BISHOP

YALE MEDICINE ARCHIVES

Top: Wayne Southwick in his sculpture studio in 1993, shortly after his retirement. The sculpture in the photo now stands on Cedar Street outside Sterling Hall of Medicine. Max Taffel, right, was a legendary surgeon on the service of the Memorial Unit, above, which opened in 1953.

1940 PHOTOGRAPH. COURTESY MAX TAFFEL

Societatea chirurgicală adună abur, îi onorează pe „marii profesori”

În urmă cu șase ani, facultatea din Yale a pus bazele unei organizații în care sperau că va ajuta absolvenții Departamentului de Chirurgie să mențină legătura între ei în anii care au urmat rezidențiatului. La primul eveniment, o recepție în timpul reuniunii anuale a Colegiului American de Chirurgi din Chicago în 1994, au participat doar o mână de chirurgi instruiți la Yale.

Acest grup incipient a crescut pentru a deveni Yale Surgical Society (YSS), care a atras peste 700 de membri și a organizat programe anuale din 1996, ca parte a weekendului de reuniune a absolvenților școlii de medicină.

YSS au inclus tributuri aduse fostei facultăți, priveliști istorice din trecutul departamentului și, în 2000, un simpozion de o zi care explorează cercetările actuale în chirurgie la Yale. Evenimentul de anul viitor, o cină pe 1 iunie, îi va onora pe Max Taffel, MD '31, profesor clinic de chirurgie, și Wayne O. South wick, MD, profesor emerit de ortopedie și reabilitare.

Programul reflectă dorința societății de a „onora marii profesori”, potrivit lui Andrew J. Graham, MD, HS '66, chirurg general din New Haven, care este președintele societății . Programele anterioare au adus un omagiu lui Gustaf E. Lindskog, MD, William WL Glenn,

Formularul de cerere a Societății de Chirurgie Yale

Nume ______________________

Data nașterii ______________________

An A absolvit Facultatea de Medicină din Yale ______________________

Anul de rezidență finalizat și/sau ani de numire în facultate ______________________

Adresa de rezidenta ______________________

Oraș/Stat/Poș

Telefon de reședință (include prefixul zonal)

Telefon de birou (include prefix zonal

Adresa de e-mail

Soțul sau celălalt semnificativ

Numele/Vârstele copiilor

Vă rog să-mi acceptați impozitul-donatie deductibila. Anexat este cecul meu pentru:

☐ Abonament de un an 50,00 USD

☐ Abonament pe viață 500,00 USD

☐ Pensionar, donație voluntară $---------

M.D., John A. Kirchner, M.D., Jack W. Cole, M.D., and Bernard Lytton, M.B.B.S., F.R.C.S.

Graham says that the June i gathering will focus on Taffel and other faces from the Memorial Unit years in Yale surgery as well as on Southwick and the story of the Department of Orthopaedics and Rehabilitation.

During the 1950s and early 1960s, surgery in the Memorial Unit of Grace-New Haven Hospital functioned as a freestanding service. Taffel, who holds the first diploma issued by the American Board of Surgery, was a legendary figure in the Memorial Unit during those years.

Southwick was chief of the orthopaedics section from 1958 to 1979 while it was part of the Department of Surgery. Southwicks work in building the section led to its expansion as the Department of Orthopaedics and Rehabilitation in 1986 under present-day chair Gary E. Friedlaender, M.D., who was trained by Southwick.

Membership in the Yale Surgical Society is open to former residents who trained in the department, current and former Yale surgery faculty, and Yale medical school graduates who have entered the field. The society has an 11-member board including four officers: Graham, Vice President Bauer E. Sumpio, M.D., PH.D, HS ’86, Treasurer James M. Dowaliby, M.D. ’67, HS ’71, and Secretary Sanziana A. Roman, M.D., HS ’98. The society’s Web site can be found at http://yalesurgery.med.yale. edu/yss/yss.htm.

Cum să vă alăturați

Societatea de Chirurgie Yale este deschisă medicilor care s-au pregătit în departament, actualei și fostei facultăți de chirurgie din Yale și absolvenților școlii de medicină din Yale care au intrat în domeniu. Dacă doriți să deveniți membru, vă rugăm să completați cererea din stânga și să trimiteți prin e-mail cu cotizații către Sharon Cullen, secretar executiv, Yale Surgical Society, c/o Yale-New Haven Hospital, Clinic Building, Room 228,20 York Street, New Haven, CT 06504.

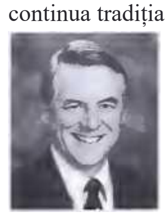
4OS

Donald W. Seldin, M.D. ’43, HS ’46, who was instrumental in building western Medical Center in Universitatea din Texas (UT) South Dallas într-un centru medical academic important, a primit premiul pentru mentorat de la Universitatea din California, San Diego și de la Institutul Salk pentru Studii Biologice, ca recunoaștere a rolului integral în creșterea UT . Seldin este vicepreședinte pentru relațiile cu centrele medicale pentru Southwestern Medical Foundation și profesor clinic de medicină internă la UT.

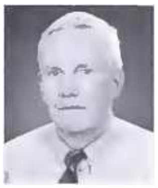

Donnell D. Etzwiler, MD '53, fondator și președinte emerit al Interna- tional Diabetes Centrați în Minneapolis, a fost prezentat Shotwell Award în luna mai de către Hennepin Medical Society (HMS) ca recunoaștere a serviciului său dedicat și a - contribuțiilor la îmbunătățirea furnizării de îngrijiri medicale. Premiul de bronz, intitulat *Sprites,* este o copie a unei sculpturi a artistului Paul Granlund care înfățișează un simbol al sănătății și vindecării. Înființat în onoarea domnului și doamnei James D. Shotwell de către Centrul Medical Metropoli tan în 1971, premiul este acordat anual. HMS a fost selectat pentru a continua tradiția când Metro - politan-Mt. Centrul Medical Sinai a fost închis în 1991.

Malcolm R. Ing, MD '59, HS '63, profesor și catedră de oftalmologie la a primit David S. Friendly Award pentru 2000. Acest premiu anual este acordat unui absolvent al programului de burse de oftalmologie pediatrică de la Chil dren's National Medical Center - din Washington, DC, pentru cercetări și servicii originale remarcabile în domeniul oftalmologiei pediatrice. Ing scrie: „Școala de medicină de aici din Hawaii a fost recent dinamizată anul trecut prin sosirea lui Edwin C. Cadman, MD, fost catedră de medicină Yale, pentru a fi noul decan al școlii. Pierderea lui Yale este câștigul Hawaii!”

anii '60

Robert F. Maudsley, **M.D., HS '69, was appointed dean of the** Facultatea de științe ale sănătății pentru medicină și asistență medicală de la Universitatea Aga Khan din Karachi, Pakistan. Maudsley a fost vicedecan de medicină la Universitatea Queen din Kingston, Ontario, din 1988 până în 1996, și decan asociat pentru științe ale sănătății la - Universitatea McMaster din Hamilton, Ontario, din 1982 până în 1984. „Karachi este un oraș-port de 12 milioane de oameni, iar universitatea este situată într-un campus superb, cu o arhitectură superbă", scria Maudsley. mesaj de e-mail către *Yale Medicine.* Școala, care și-a admis primii studenți în 1980, este asociată cu un spital didactic modern de 600 de paturi și trece printr-o revizuire majoră a curriculum-ului său medical . În septembrie, Maudsley a primit Duncan Graham Premiul Colegiului Regal al Medicilor și Chirurgilor din Canada pentru contribuțiile sale remarcabile în domeniul medical

Școala de Medicină John A. Burns de la Universitatea din Hawaii, **educație.**

6os continued

R. John C. Pearson, MBBCHIR. MPH '6o, HS '63, fost catedră și profesor emerit de medicină comunitară la West Virginia University School of Medicine , scrie pentru a spune: „Am călătorit destul de mult anul acesta (Maroc, Anglia, Africa de Sud, Mozambic și Italia), precum și am vizitat copiii noștri din Baltimore, Maine și Tacoma. Am făcut, de asemenea, niște practici generale în clinica noastră locală gratuită, o săptămână de locum tenens în sudul Virginiei de Vest și câteva prelegeri în cursurile noastre MPH .” Călătoria în Mozambic, adaugă el, a vizat înființarea unei noi școli de medicină.

Shaun Ruddy, MD '61, Elam C. Toone Profesor de Medicină Internă, Microbiologie și Imunologie la Virginia Commonwealth University/Colegiul Medical din Virginia, a fost numit membru al comitetului editorial al Societății Medicale *Pharos* of Alpha Omega Alpha Honor. Doi colegi absolvenți de la Yale sunt, de asemenea, membri ai consiliului de administrație, **Robert A. Chase,** MD '47, HS '53, și **Robert G. Petersdorf,** MD '74, HS '76.

Leon G. Smith, MD, HS '62, director de medicină și șef de boli infecțioase la St. Michael's Medical Center din Newark, NJ, a fost prezentat doctor în cercetare medicală, honoris causa, de la Caldwell College din New Jersey, la ceremoniile de începere din mai. În timpul carierei sale, Smith a co-fondat prima clinică medicală gratuită din New Jersey și o conferință săptămânală despre bolile infecțioase care a continuat timp de 26 de ani la un spital din New York sau New Jersey. De asemenea, a înființat un centru de duș și îmbrăcăminte gratuit pentru persoanele fără adăpost la St. Patrick's Pro-Cthedral din Newark și a dezvoltat un program de prevenire a HIV/SIDA în cadrul școlii .

'7OS

Clayton A. Ajello, MPH '75, este președinte și director executiv al Learn Ware International Corp., care creează și distribuie cursuri și prezentări multimedia interactive . Ajello are un doctorat în sănătate internațională de la Școala de Igienă și Sănătate Publică a Universității Johns Hopkins și 20 de ani de experiență în evaluarea sistemelor naționale de educație și formare.

Joseph M. Connors, MD '73, profesor clinic de oncologie medicală la British Columbia Cancer Agency din Vancouver, a fost beneficiarul în 2000 al premiului Professional Association of Residents of British Columbias pentru excelență în predare. Grupul l - a citat pe Connors pentru practica sa de medicină bazată pe dovezi și devotamentul său ca profesor care promovează un mediu de învățare plăcut.

Thomas W. Ferguson, MD '78, editor și editor al *The Ferguson Report,* un buletin informativ prin e-mail , a fost vorbitorul principal în mai la cea de-a treia Conferință Internațională Bienală despre Internet și Societate de la Harvard. În discursul său, „Schifting the Balance of Power: Patient Empowering on the Web”, Ferguson a spus că accesul crescut al pacientului la informațiile medicale online schimbă percepția medicului ca unică autoritate medicală. Ferguson este profesor asociat adjunct de informatică medicală la Universitatea din Texas Health Science Center din Houston.

Otolaryngol-ogist **Jeffrey N. Hausfeld,** MD '78, director medical al Centrului de Medicină Laser din Washington (DC) , a fost numit director medical șef al MD Productivitate; o corporație de servicii medicale pe internet în iunie. Hausfeld va juca un rol cheie în dezvoltarea în continuare a serviciilor medicale și pacienților disponibile pe site-ul web al companiei, www.MDproductivity.com . El este, de asemenea, la facultatea de la departamentul de otolaringologie la George Washington University School of Medicine.

Robert J. Lerer, MD, HS '73, medic pediatru de 25 de ani la Pediatric Associates of Fair Field, Ohio, sa dedicat lucrării medicale și misionare în Cuba în mare parte din ultimii patru ani. În 1998, Lerer și soția sa, Janis, asistentă de psihiatrie și asistent social autorizat, au condus o echipă de 24 de profesioniști din domeniul sănătății și voluntari din Statele Unite într-o călătorie misionară medical-evanghelică co-sponsorizată de Caring Partners International și Christian Medical and Dental Society.

Laurence A.Tanner, MPH '72, președinte și director executiv al Central Connecticut Health Alliance și președinte și DIRECTOR GENERAL al New Britain General Hospital, a fost numit în octombrie în consiliul de administrație al American Finan - cial Holdings Inc. și al American Savings Bank.

in the Office of the Surgeon General. As a special advisor on

anii '80

Ann L. Elderkin, ÎN ANII '80, a fost numită coleg senior în domeniul politicii de sănătate , ea și-a început bursa de un an în septembrie . Elderkin a fost director al Diviziei de Sănătate Publică din Portland (Maine) din octombrie 1990 până în iulie 2000 și director al Departamentului de Sănătate din Somerville (Mass.) din 1990 până în 1997. Ea este fosta președintă a Academiei Americane a - Asistenților Medicilor și a - Fundației pentru Asistenți Medici.

David Fassler, MD '82, profesor clinic asociat de psihiatrie la Colegiul de Medicină al Universității din Vermont și director clinic al Otter Creek Associates, a primit premiul Green Ribbon pentru educația în depresie în copilărie de la Asociația Națională pentru Sănătate Mintală. Premiul, prezentat în mai la National Press Club din Washington, recunoaște eforturile naționale de advocacy și educație în numele copiilor și familiilor.

Eric J. Nestler, PH.D. '82, MD '83, fost profesor și director al diviziei de psihiatrie moleculară de la Yale, a fost numit președinte al Departamentului de Psihiatrie al Centrului Medical de Sud-Vest al Universității din Texas din Dallas. Nestler, primul care deține catedra distinsă Lou și Ellen McGinley în cercetarea psihiatrică, își va continua cercetările asupra bazei moleculare a bolilor mintale și a dependenței, în timp ce conduce departamentul 115 din Southwestern.

anii 90

Neil A. Solomon, MD '90, sa alăturat CareGuide Inc., o companie de management al îngrijirii adulților în vârstă, în calitate de vicepreședinte senior și director medical. Solomon va supraveghea toate comunicările cu clienții, precum și conținutul site-ului web. Anterior a deținut funcții executive la sediul național al Kaiser Perma nente. În ultimii 10 ani, Solomon a practicat concomitent medicina internă.

Corecție

La pagina 46 a numărului de vară 2000 al revistei *Yale Medicina*,

1

aceasta

■ ■ ■ fotografie

lui Harry C. Miller Jr., MD '54, a fost plasat în mod eronat lângă un articol despre Leo H. Berman, MD, HS '53. Ne cerem scuze pentru amândoi.

A patruzecea reuniune

James J. Nora, MD '54, a scris această poezie după ce a participat la cea de-a 40-a întâlnire cu colegii săi de clasă în 1994. Neputând să participe la cea de-a 45-a sa anul trecut, a trimis această poezie la *Yale Medicine* .

Mulți dintre noi se pensionaseră.
Deja o șapte parte din clasa noastră murise.
Aceasta a fost, am calculat, ultima dată când morbiditatea și mortalitatea ar fi amânate suficient pentru a permite o prezență substanțială la vot.

M-am gândit că aș vrea să-mi amintesc de noi când arătăm așa cum ne simțeam – tineri, viguroși, optimiști. Cele mai multe dintre istoriile noastre trecute nu necesitaseră mai mult de câteva fraze scurte mâzgălite – înainte de a începe narațiunile mai lungi care aveau să fie ascunse între copertele de aluminiu ale hărților din viața noastră. Suplimentele necesare s-ar extinde în cele din urmă prin multe pagini - multe volume.
Eram pregătit să arunc praful de pe înregistrări?

Ar fi fost mai ușor dacă aș fi participat la alte reuniuni pe parcurs.
Am fi putut să aruncăm o privire peste câteva dintre notele de progres ale celuilalt despre rărirea părului și îngroșarea taliei pentru a găsi bucurii și triumfuri – și apoi să absorbim mai treptat rapoartele despre dezamăgiri și pierderi și tragedii personale.

Au fost deschise volumele, au fost acceptate și cronicizate triumfurile și înfrângerile. Și în câteva ore, fețele medicilor mai în vârstă ar fi pentru tot restul vieții noastre să nu se distingă de trăsăturile strălucitoare ale tinerilor studenți.

—James J. Nora, MD '54
Aurora, Colo.

Reunion program explores the "Many Faces of Medicine."

1952 alumna Doris Wethers was the third African-American woman to graduate from the medical school.

"Supporting diversity

Reunioi

În medicină, acțiunea pozitivă înseamnă mai mult decât simpla asigurare că afro-americanii, nativii americani și latinii au șansa de a deveni medici. Este esențial să oferim minorităților aceeași calitate a îngrijirii medicale pe care o primesc albii, spune Augustus A. White III, MD, PH.D., HS '66. Acțiunea afirmativă este, de asemenea, esențială pentru a stimula respectul în rândul diverselor grupuri de oameni ale căror căi se încrucișează în spitale , cabinete medicale și săli de clasă de la școlile de medicină, potrivit lui White, vorbitorul principal și paneliștii care i s-au alăturat pentru o discuție despre „Multe fețe ale medicinei”. Cam prea mulți oameni de la reuniunea din acest an au participat la programul explorând rasa, etnia și acțiunea afirmativă prin experiențele absolvenților și studenților minoritari.

White, profesor de chirurgie ortopedică la Harvard Medical School și chirurg șef

nu servește doar comunității minoritare. Îi servește pe toată lumea.”

—Panelistul Yvedt Matory

2000

emerit la Beth Israel Medical Center, a susținut discursul principal, „Importanța acțiunii afirmative pentru îngrijirea sănătății națiunii noastre”. White a susținut că membrii grupurilor minoritare nu primesc aceeași calitate a îngrijirii medicale ca și albii. Dovada este în statistici. Mortalitatea infantilă, un indicator cheie al sănătății , este de 2,5 ori mai mare în rândul afro-americanilor decât în rândul albilor. Afro-americanii sunt mai puțin susceptibili de a primi medicamente pentru durere pentru fracturile osoase lungi în camera de urgență și sunt mai puțin probabil să primească o intervenție chirurgicală de bypass cardiac.

Pacienții minoritari, a continuat el, sunt adesea supuși unui tratament lipsit de respect, cum ar fi următorul: un medic care a salutat o femeie asiatică drept „Dna. Thai Lady”, îngrijitorii care nu au reușit să tragă draperiile când au dezbracat un pacient afro-american și un pacient italian care a auzit-o au sugerat că trebuie să aibă o legătură cu mafia. Acele acte de insensibilitate nu au fost comise de „skinheads”, a spus White, care a fost profesor de chirurgie ortopedică la Yale în anii 1970.

„Trebuie să facem unele lucruri diferit”, a spus White, „medicii minoritari sunt mai predispuși să practice medicina competentă din punct de vedere cultural. Diverse echipe de îngrijire medicală se pot educa reciproc prin relații interpersonale, precum și relații cu pacienții.”

Acțiunea afirmativă a avut un efect dramatic asupra înscrierii minorităților la școala de medicină în ultimii 30 de ani, a declarat Forrester A. Lee, MD '79. Lee, profesor asociat de medicină și decan asociat pentru afaceri multiculturale, a raportat că între 1850 și 1900, doar 10 negri au primit diplome de medicină de la Yale. În ultimele cinci decenii, nici un negru nu a absolvit școala, iar din 1950 până în 1970 un student de culoare a absolvit o dată la doi până la patru ani. Apoi, odată cu apariția acțiunii afirmative în 1970, numărul absolvenților de culoare a crescut brusc la 10 până la 12 pe an. Clasa de 105 membri din 2003 include 13 afro-americani, 11 hispanici, 22 asia-americani și 45 de femei, a remarcat Nancy R. Angoff, MPH '81, MD '90, HS '93, decan asociat pentru afaceri studențești.

Acțiunea afirmativă, totuși, a pus presiune asupra studenților să se dovedească. „Știam că, ca studenți minoritari, ni se vor pune întrebări. Ești aici la Yale pentru că ești negru sau ești aici la Yale pentru că ești deștept?”” a spus panelist O'Dell M. Owens, MD '76, director medical pentru United Health Care din Cincinnati.

„Sunt un produs al acțiunii afirmative”, a spus panelista Rashida N'Gouamba, '02, care a subliniat că acțiunea afirmativă deschide pur și simplu ușa, fără a garanta succesul. „Acțiunea afirmativă nu vă aduce notele pe care le veți obține. Nu te face să faci altceva decât să muncești din greu.”

Doris Wethers, MD '52, a treia femeie afro-americană care a absolvit Facultatea de Medicină, și-a amintit că se înțelegea cu majoritatea colegilor ei de clasă, deși era singura studentă în minoritate. Din Yale a mers la Washington, DC, unde a făcut un stagiu de un an într-un spital care și-a desegregat secțiile și personalul, deși orașul a rămas segregat. „A fost puțină frecare”, a spus ea. Acum locuiește în New York City, unde este profesor de medicină pediatrică la Columbia University College of Physicians and Surgeons. Timp de zeci de ani, ea a

PETER CASOLINO (2)

TOP "We need to do some things differently," said Augustus White, keynote speaker at a reunion program on diversity. White, a professor at Harvard Medical School, served on the house staff at Yale in the 1960s.

BOTTOM O'Dell Owens chatted with other alumni before joining a panel to discuss his experiences as an African-American physician.

condus un studiu continuu al anemiei falciforme la Spitalul St. Luke's-Roosevelt.

Owens a povestit că s-a întors la Cincinnati, unde pacienții ieșeau ocazional când și-au văzut că medicul lor este negru. Panelistul Yvedt L. Matory, MD '81, profesor asistent de chirurgie la Harvard Medical School, a vorbit despre timpul ei, mai întâi ca rezident și acum ca asistent, ca singura femeie de culoare dintr-un personal de 90 de chirurgi. „Mi-am petrecut mult timp educându- mi colegii și rezidenții”, a spus ea.

White a recunoscut că medicii nu pot fi familiarizați cu nuanțele și protocoalele fiecărei culturi pe care o întâlnesc. „Nu putem fi antropologi culturali pentru fiecare cultură, dar este nevoie de mai multă educație în acest domeniu”, a spus el. Și, a adăugat Matory, există un beneficiu pentru întreaga societate. „Sprijinirea diversității”, a spus ea, „nu servește doar comunități minoritare. Îi servește pe toată lumea.”

ion

Carolyn Slayman moderated a discussion of the Human Genome Project and its effects on the teaching and practice of medicine.

Viitorul este aici

Perspectivele Yale asupra proiectului genomului uman.

Când Departamentul de Genetică Umană a fost fondat la Yale în urmă cu aproape 30 de ani, domeniul era îngust: anchetatorii săi au studiat o mână de tulburări genetice rare la copii. „Trei decenii mai târziu", spune decanul adjunct Car olyn W. Slayman, PH.D., Sterling Profesor de Genetică și profesor de fiziologie celulară și moleculară, „acum știm că mutațiile genetice joacă un rol în majoritatea, dacă nu în toate, bolile comune la adulți și trebuie luate în considerare de fiecare medic practicant".

În timpul reuniunii din acest an, cu doar trei săptămâni înainte de anunțarea proiectului genomului uman, Slayman a moderat „Mapping the Future: The Human Genome Project, Yale Perspectives ", o prezentare a trei cercetători de la Yale care au discutat despre implicațiile profunde ale proiectului genomului pentru cercetare, medicină și educație medicală.

Periferic obiectivului său principal, proiectul a dat naștere la o varietate de tehnologii de cercetare în ultimii șase ani, a spus David C. Ward, PH.D., profesor de genetică și de biofizică moleculară și biochimie. „O mare parte din aceasta este nou-nouță", a spus Ward, creatorul a două astfel de tehnologii, hibridizarea in situ fluorescentă, utilizată pe scară largă, sau PEȘTE, și o tehnică mai nouă , amplificarea cu cerc rulant, dezvoltată împreună cu Paul M. Lizardi, PH.D., profesor asociat de patologie. Printre inovațiile care rezultă din proiectul genomului se numără noi metode de testare genetică și microarrays care pot fi folosite pentru a analiza mii de mostre DE ADN și pentru a crea baze de date cu valoare de prognostic, a spus Ward. „În timp ce sunt experimentali astăzi, se îndreaptă către clinică și rapid", a spus el.

Richard P. Lifton, MD, PH.D., președintele Departamentului de Genetică și investigator al Institutului Medical Howard Hughes, a subliniat viteza noii descoperiri (vezi interviul, pagina 42). „În ultimii cinci ani, am trecut de la o înțelegere aproape zero a bazei moleculare a bolii umane la o piatră de hotar de înțelegere a peste 1.000 de boli umane la nivel molecular", a spus Lifton, care, împreună cu colegii , a identificat mai multe gene legate de hipertensiune arterială. Identificarea mutațiilor genetice care sunt legate de tulburări specifice, a spus el, oferă o perspectivă asupra mecanismelor bolii, permite clinicienilor să identifice pacienții susceptibili înainte de apariția bolii, îi ajută pe anchetatori să identifice ținte pentru terapii și le permite să adapteze tratamentul la anumite anomalii. „Vom cunoaște toate genele, toate variațiile comune ale acelor gene", a spus el. „Vom fi capabili să stabilim dacă sunt implicați în bolile umane."

Informațiile care se schimbă rapid, a spus Margretta Reed Seashore, MD '65, HS '68, nu este - nimic nou în medicină. Cu toate acestea, dezvoltarea genomului uman a crescut atât ritmul, cât și domeniul de aplicare al noilor descoperiri. Provocarea pentru școlile de medicină este de a determina care sunt informațiile de bază și care sunt cunoștințele de specialitate și de a ajuta studenții să învețe cum să examineze în mod critic informații noi. Și, indiferent de specialitatea lor, studenții trebuie să învețe, de asemenea, cum să integreze genetica în practica medicinei, a spus Seashore. În acest scop, Yale a început să încorporeze genetica în toți cei patru ani de studiu pentru studenții la medicină și dezvoltă programe pentru medicii practicieni și studenții absolvenți.

Toți cei trei vorbitori au precizat că aceste noi cunoștințe marchează o nouă eră în medicină. „ - Poate că de când Morgagni a început să facă autopsii chirurgicale și a descoperit că toate bolile nu au fost cauzate de același umor rău, am fost într-o perioadă de descoperire atât de rapidă a cauzelor fundamentale ale bolilor umane", a spus Lifton. „Ne aflăm în mijlocul uneia dintre cele mai mari revoluții din istoria medicinei."

„Mapping the Future" a fost, de asemenea, prezentat publicului la Yale Club din New York City în octombrie.

Onoruri pentru Gifford și absolvenți

Laudele pentru Robert H. Gifford, MD, HS '67, care a petrecut mai bine de 30 de ani la școala de medicină ca rezident, profesor, asociat și decan adjunct, au continuat cu introducerea sa onorifică în Asociația Absolvenților de Medicină din Yale (AYAM) la reuniunea din acest an. Președintele asociației Gilbert F. Hogan, MD '57, a numit-o „o onoare deosebit de specială, care este rar acordată".

„Vom introduce o persoană foarte specială ca membru al asociației absolvenților din cauza contribuțiilor sale la școală", a spus Hogan. „Bob a fost profesor, savant

Asociația absolvenților de medicină din Yale i-a onorat, din stânga, pe Paul Calabresi, Margretta Seashore și Martin Cordon cu premii pentru servicii distinse. Robert Gifford, drept, a primit o inductie onorifică în asociația absolvenților.

și, în ultimii ani, decan de studenți, unde a câștigat afecțiunea și dragostea generațiilor de studenți. "

, AYAM a onorat trei absolvenți cu premii pentru servicii distinse pentru contribuții remarcabile la Școala de Medicină și profesie: Martin E. Gordon, MD '46, profesor clinic de medicină; Margretta R. Seashore, MD '65, HS '68, profesor de genetică și pediatrie; si Paul Calabresi, MD '55, profesor emerit de medicina la Universitatea Brown.

Premiul lui Gordon a citat devotamentul său ca profesor, tratatele sale de medicină globală și, în ultimii 20 de ani, devotamentul său pentru - biblioteca medicală. În calitate de președinte al Consiliului de administrație al Asociaților - Bibliotecii Medicale Cushing-Whitney, el a contribuit la extinderea resurselor electronice și a crescut numărul de membri ai asociației bibliotecii.

Ayam a citat Seashore pentru cei 30 DE ani ca model educator, cercetător și medic. „Veci de studenți la medicină, rezidenți și colegi au beneficiat de pe urma cunoștințelor și a înțelegerii tale", se arată în citarea AYAM-ULUI .

Calabresi a primit recunoașterea AYAMULUI pentru serviciile sale pentru medicină și Yale. Ca medic , Calabresi a fost unul dintre pionierii - chimioterapiei combinate pentru tratarea cancerului. El a prezidat Consiliul National de Cancer si a facut parte din Comitetul de Cancer al Presedintelui. Calabresi este catedr emerit al Departamentului de Medicina de la Brown University School of Medicine.

La reuniunea sa anuală, comitetul executiv AYAM L- a numit pe Francis M. Lobo, MD '92, secretar al asociației. Donald E. Moore, MD '81, MPH '81, a fost numit pentru primul său mandat de doi ani ca membru, iar Arthur C. Crovatto, MD '54, HS '61, și Romeo A. Vidone, MD '57, HS '58, au fost numiți pentru al doilea mandat de doi ani. Jocelyn Malkin, MD '51, HS '52, și Deborah D. Desir, MD '80, HS '83, au fost numiți pentru un mandat de trei ani ca reprezentanți AYAM la Asociația Absolvenților din Yale.

JOHN CURTIS

EPH honors the late John Devereaux Thompson

John D. Thompson was a leader in the field of health services research whose expertise ranged from the design of health care payment systems to the social and architectural history of hospitals and the story of Florence Nightingale. On his death in 1992 at the age of 75 he was professor emeritus of public health and nursing administration. Thompson was a registered nurse and in 1950 received an M.S. in hospital administration from the School of Medicine. Friends, colleagues and family members gathered at this year's reunion for the First Annual John D. Thompson Health Management Dinner to honor his contributions to the field. The Department of Epidemiology and Public Health has established the John Devereaux Thompson Academic Development Fund at Yale, an endowed fund that will support the academic mission of EPH's Division of Health Policy and Administration and the division's Health Management Program. Attending this year's dinner were, back row from left, Thompson's son, Anthony Thompson; his daughter Margaret Thompson; son-in-law James Roberge; in the front row, his daughter Deirdre Hamilton; widow Adriana Thompson; sister Martha Carrick; daughter Julie Walpole; and daughter Siobhan A. Thompson.

.uniune

1935

a 65-a Reunire

Fiind singurul membru al clasei prezent, m-am bucurat de reuniunea generală – una dintre cele mai bune vreodată – însoțită de soția mea Ethel. Moderat activ, încă predau patru până la cinci dimineți pe săptămână și sunt, de asemenea, președinte de donații planificate pentru Fondul pentru absolvenți ai Școlii de Medicină .

Doar alți doi absolvenți ai clasei '35 mai trăiesc. **James o. Haralambie** este un neurolog pediatru pensionar care locuiește la Heritage Village din Southbury, Connecticut. **Howard H. Groskloss** este un medic obstetrolog/ginecologie pensionat, locuiește în Veto Beach, Fla.

- Samuel D. Kushlan

1945

a 55-a Reunire

Într-o zi caldă de iunie din 1942, puțini din clasa noastră s-ar fi putut aștepta ca atât de mulți dintre noi să vină din nou la Sterling Hall of Medicine într-o altă zi minunată de iunie a anului 2000. Această reuniune, așa cum a fost aranjată de **Dick** și Verne **Breck,** a fost cea mai puțin structurată și cea mai plăcută dintre întâlnirile noastre din ultimii ani. Nu numai că participanții au putut să vină, dar stăteau și înalți și aveau un arc în pas.

Alături de Bracks, au participat **Sandy** și Claudine **Cockerell, Ed** și Das **Daniels,** cu fiul Ben, **Dick Dyer, Bob** și Ruthie **Easton,** cu minunata nepoată Pearl James, **Sid Feuerstein, Ray** și Pat **Gagliardi, Bob Hollan, Bill** și Marj **Jenney, Lee** și Barbara **Jones, Mike** și Jeri **Lau, Mark** și Mar garet **Lindsey, George** și Michelle **Naumburg** și **Fitz** și Mildred **Pannill.** A fost trist să realizez că de la ultima noastră întâlnire îi pierdusem pe **Albert Atwood, Philip Good, Isao Hirata, John Howick, Hans Huessey, Joseph Stanton, Ken - neth Steele, Sam May** și Nat, soția lui Dick Dyer.

Vinerea și sâmbăta s-au petrecut în mare parte spunându-ne cât de bine arătăm, luând în considerare toate lucrurile, și amintindu-ne vremurile vechi. Am reușit chiar să ne amintim lucruri care nu s-au întâmplat niciodată. Un membru și-a amintit când clasa noastră a votat să nu depună jurământul lui Hipocrat. Nimeni altcineva nu și-a amintit. În timp ce vorbeam, glumeam și ne amintim de lucrurile distractive care luminau întunericul acelor ani de război, ni s-a amintit ce grup excepțional de oameni forma Clasa din 1945. Deși nu aveam un program propriu, ne-am bucurat de ceea ce am auzit și văzut. Am fost interesați să-l auzim pe decan spunându-ne că programul de promovare a diversității în școală a fost foarte reușit . Corpul studențesc are acum 41 la sută de înscrieri minoritare. Expansiunea fizică a camelor medicale sfidează descrierea și continuă să ne facă mândri.

Mesele au fost excelente și avem un decan cu un simț remarcabil al relațiilor publice, care ne-a făcut să ne simțim bineveniți și importanți.

Mulți colegi de clasă au vrut să vină, dar din cauza problemelor de sănătate sau de familie, împreună cu planurile anterioare de călătorie, nu au putut să facă acest lucru. **Mike Allison** a fost unul dintre călători și, cred, singurul care a mai rămas care încă mai vede pacienți.

Am fost entuziasmați să organizăm o reuniune intermediară cu câțiva ani înainte de cea de-a 60-a noastră reuniune la New Haven. Acesta a fost unul atât de bun, sperăm că toată lumea poate ajunge la el. Cu toții veți ști dacă, unde și când despre acel eveniment. Va fi un act dificil să urmărești performanța lui Brack din 2000, dar această clasă nu a fost niciodată una care să se clatine sau să se clatine în căutarea excelenței.

- Raymond A. Gagliardi

1950

a 50-a Reunire

Pentru cei care au venit, cea de-a 50-a reuniune a fost un eveniment satisfăcător și memorabil; celor care nu puteau fi acolo: v-a fost dor. Cazarea și cazarea, dintre care majoritatea au fost aranjate de **Sylvia Axelrod** și **Jane Shumway,** au fost la Colony Inn, inclusiv o suită de ospitalitate și cina noastră de clasă vineri seara. Fiecare dintre noi a fost invitat să vorbească despre amintirile petrecute la Yale și despre - carierele, viețile, pierderile și realizările noastre ulterioare. Ne-am amintit de cei care nu mai erau printre noi. A fost o experiență emoționantă și o modalitate cea mai satisfăcătoare de a încheia jumătate de secol de când am început împreună.

Au fost prezenți Sylvia Axel - rod, **Mai Bagshaw, Bill** și **Ida Bucher, Al Davis, Tom** și Justine **Ferraro, Dan** și Anita **Fine, Yvette Francis, Larry** și Rina **Freedman, Dave** și Carol **Frucht, Carl Gagliardi, Marilyn și** Barney **Kritchman, John** și Kathleen **LeRoy, Harold** și Julia **March, Harry** și Sheila și Sheila McClery **și** Bob **Garleto** , **Ph. John Strauss** și Jane și Clare Shumway. **Claude Delia,** care plănuise să vină, nu a putut, din cauza bolii soției Jeanne , iar **Lyal** și Bonnie **Asay** au plecat în Hawaii pentru absolvirea nepoatei lor.

După o zi întreagă de activități sâmbătă, ne-am adunat la suita de ospitalitate pentru o sesiune de meditație condusă de Jane Shumway. Cu mințile odihnite, ne-am dus la Clubul Absolvenților pentru Prietenii celei de-a 50-a Cinei pentru o masă delicioasă.

Duminică, **Margaret Lyman,** care nu a putut veni la New Haven, a găzduit un brunch încântător la ea.

Casa din Middlebury, un interludiu de țară cel mai plăcut și un final încântător al unei reuniuni minunate.
- Dave Frucht

1955
a 45-a Reunire

Reuniunea sa a fost una dintre cele mai bune și mai plăcute pentru toți participanții. Am avut 18 membri ai clasei însoțiți de 14 persoane semnificative.

Primul eveniment de importanță a fost dedicarea sălii de conferințe **Paul Calabresi** din Yale Cancer Center vineri, 2 iunie. Această onoare a fost acordată lui Paul pentru munca sa în cercetarea și tratamentul cancerului. Cinci sau șase dintre colegii noștri au sosit destul de devreme pentru a participa, împreună cu soția lui Paul, Celia, și fratele său, Guido Calabresi, judecătorul Curții de Apel din SUA și fostul decan al facultății de drept din Yale.

Lucrurile au țâșnit atunci odată cu sosirea a aproximativ 10 colegi de clasă la recepția decanului, unde decanul David A. Kessler a recunoscut că nu era într-adevăr „adevăratul David Kessler" și și-a înclinat pălăria către propriul nostru **David R. Kessler** (vezi fotografia sus din dreapta) și clambake-ul în aer liber. Acest eveniment sa încheiat atunci când a izbucnit o furtună violentă; din fericire, consumasem deja toate alimentele pe care le puteam mânca.

1 a doua zi, Paul a fost din nou onorat ca unul dintre destinatarii Premiului pentru Serviciu Distins.

Seminarul nostru de sâmbătă după-amiază a prezentat o nouă abordare fascinantă pentru a preda studenților și rezidenților arta observării și descrierea pacienților, prezentată de **Irwin Braverman.** El îi aduce la Centrul Yale pentru Artă Britanică, unde ei observă picturile maeștrilor și sunt instruiți în modul de observare și descriere a detaliilor din picturi . **Frank Johnson** ne-a adus la curent cu epidemia acelei boli cronice cu care se confruntă națiunea noastră: obezitatea. **Rocky Stone** ne-a oferit o vedere în profunzime asupra tragediei de la Waco, Texas, din punctul său de vedere ca membru al comisiei Congresului desemnată să o investigheze.

Banchetul de sâmbătă seara la hotelul New Haven a fost o explozie. Am luat o masă grozavă și am pozat pentru poza oficială a clasei. Cea mai plăcută parte a fost când participanții au vorbit fiecare timp de trei până la cinci minute și și-au descris viața. Mulți dintre noi sunt acum pensionari, dar încă trăim o viață foarte activă și productivă. Una, **Eliza beth Lamb** din Florida, își va obține diploma de drept în decembrie.

Evenimentul final a fost un -brunch de dimineață în ziua de duminică la casa lui Sarah și **Shep Nuland.** Am fost binecuvântați cu o zi frumoasă însorită și cu înflorirea trandafirilor, rho dodendronii, bujorii și irisii lui Sarah.

Ne-am bucurat de o atmosferă de părtășie strânsă, în ciuda faptului că suntem un grup divers de personalități cu multe interese diferite. Ne vedem la 50.
- **S. Jack Landau**

I960
a 40-a Reunire

Reuniunea milenară a clasei din i960 a fost o afacere splendidă. Din cei 65 de membri rămași ai clasei noastre, 28 au participat, majoritatea cu soții sau persoane semnificative, pentru o rată extraordinară de prezență de 43 la sută. După cum este tradiția noastră, clasa a avut propriul seminar de reuniune. **Es Esselstyn** a făcut o prezentare remarcabilă despre intervenția dietetică în bolile cardiovasculare. El a demonstrat inversarea bolii coronariene cu refacere completă după o îngustare semnificativă, după doar șase săptămâni cu o -dietă extrem de riguroasă, care a fost concepută de Es, care era echivalent cu aportul alimentar al victimelor foametei din Africa sub-sahariană. Pentru clasa noastră de lideri, am făcut apoi o prezentare despre „Când boala îl lovește pe lider". Acest punch de unu-două a fost urmat de un clambake, plin cu unt tras, homar, creveți, scoici, roast beef au jus și prăjitură cu fructe de pădure, suficient pentru a astupa pe deplin cel mai sănătos dintre sistemele arteriale. **Vic Altshul,** copreședintele reuniunii, și vreau să-mi cer scuze participanților la clasă pentru această secvență nefericită. Poate că ținând cont de efectele prelegerii sale, Es nu a putut să rămână pentru lăcomia de seară, iar clasa sa ridicat admirabil în fața provocării , punând un zid de negare la loc, în timp ce ne-am săturat cu această masă minunat de bogată. Sâmbătă, cina de clasă a avut loc într-o sală de mese privată de la New Haven Lawn Club, aranjamente pentru acest loc perfect, prin amabilitatea lui Vic. Seara a fost plină de sentimente, nostalgie și umor ciudat, în timp ce membrii clasei au împărtășit povești despre realizările lor profesionale, călătoriile personale și războiul în arena îngrijirii gestionate.

Au fost prezenți: Vic și Laura Altshul, **Lanny Ames, Jack Barchas** și soția sa Rosemary Stevens, **Don** și Nancy **Buebendorf, Gerry** și Dona **Cimmino, Frank** și Ann **Cogliano, Jon** și Carol **Courtney, Malin** și Lenore **Dollinger,** Es Essel styn, **Jim Eustermann, Warren Fisher, Gene Gaenslen, Tom** și Susan **Klicendman,** A. Linda **Longo, Bob Marcus** și Vi Simons, **Gene McCarthy, Al** și Barbara **Newcomb, Fred** și Ruth **Palace, Jerry** și Carolyn **Post, Nancy** și Bill **Powell, Al Ross** și Jane Simmons, **Dan** și Linda **Rubin, John** și Suzanne **Schrogie, Fred Stargardter** și Pat Madden, **Bob** și Judy **Wallach** și **Ron** și Katherine **Yankee.**
- Jerrold M. Post

Reunion

Reunion reports

1965
a 35-a Reunire

În seara de sâmbătă a weekend-ului reuniunii, **Bob** și Sue **Weiner** au găzduit un picnic în țara franceză la cabana lor de vară din Long Island Sound din Madison. Au participat **Phil** și Marjorie **Askenase, Frank** și Donna **Grady, Reid** și Ellie **Heffner, Dave** și Gretchen **Hill, Ginny - Burnham Johnson, Ron Karpick, Mohandas** și JoAnne **Kini, Mark Lischner, Mike** și Lili **Primar, Larry** și Linda **Ossias, Bob** și Mary **Pickens, Jibby** și Gretchleff, **Seashore** și **John .** Mark a călătorit cel mai departe (California), Ginny a călătorit cel mai puțin (Guilford), iar Jibby a sosit cu barca cu pânze! În ciuda faptului că majoritatea dintre noi avem 30 de ani de practică, am fost singurul pensionar complet. Mulți alții se reduceau și luau în - considerare să se alăture șomerilor remunerați. Sperăm că până în 2005 majoritatea clasei își vor fi închis lunetele stetho pentru totdeauna și nu vor avea nimic mai bun de făcut decât să participe la cea de-a 40-a întâlnire a noastră.
- **Robert G. Weiner**

1970
a 30-a Reunire

Cina reuniunea clasei a avut loc sâmbătă seara la casa **lui Anne Curtis** și Jim Fischer din Madison. Printre participanți au fost **John Blanton** și Katie Dyer, **Romney** și Mary Sue **Burke, Michael** și Janice **Danzig, Margaret DeLano, Jonathan** și Rosanne **Ecker, Robert Epstein, Paul** și Patricia **Hessler, Jonathan** și Susan **Katz, Leonard** și Ellen **Mil stone, Dennis** și Reissa **Shield, Richard** și Laurinda **Solomon, Philip Steeves** și **Karl Wustrack.**

Anne Lucky a sunat pentru a saluta pe toată lumea. Seara a fost un succes și s-au distrat bine tuturor.
- Anne McB Curtis

1975
a 25-a Reunire

Calitate, nu cantitate, făcută pentru o distracție plăcută la restaurantul Adrianei sâmbătă seara pentru clasa din 1975. **Paul Johnson** și **Liz Gawron** și-au luat o pauză de la antrenamentele lor ocupate de medicină și medici pentru a trece la New Haven în drum spre o vacanță în Italia și au adus cu ei poza oficială a clasei cu fotografiile noastre din 1971 - așa că nu numai că am vorbit despre tine, ci și despre tine. **Sal** și Susan **Romano** nu au fost nevoiți să călătorească departe de cabinetul de dermatologie Water bury și Sal, iar la prăjitura de scoici de vineri , ni s-au alăturat și fiica și studenta la medicină din Yale, Sally. Waterbury a fost, de asemenea, bine reprezentat de **familia Ruchman,** unde **Mark** este oftalmolog . **Morris Westfried** a venit cu mașina din New York și din cabinetul său de dermatologie și ne-a informat cu privire la rândul său către remedii naturale. **Jim Rosen baum** ne-a explicat pe toți cum era reumatologia în Portland, Oregon, casa multor naturaliști. Jim încă mai aleargă maratoane. Soția lui Jim, Sandy, are și acolo o practică ocupată de cardiologie. **Sandy Hershberg** a venit din DC , unde practică psihiatrie. **Jamie Robertson** a venit din Philadelphia și practica sa de cardiologie.

Cardiologul facultății **Henry Cabin** și soția sa Laura, al cărei copil de doi ani se afla în grija fratelui ei de 20 de ani , cu sfaturi telefonice regulate de la Henry, au reprezentat contingentul din New Haven. Al tău cu adevărat încă încearcă să jongleze cu rolurile de mamă cu întârziere la naștere a unui copil de 10 și 12 ani și de expertă la menopauză. **Sid Spiesel** nu a putut să facă cina — dar unii dintre voi poate că ați citit în *Buletinul și Calendarul Yale* despre noua tehnică patentată de descoperire a păduchilor a lui Sid. Acum asta e pediatrie practică (vezi pagina 9).

Câțiva dintre colegii noștri au transmis regrete oficiale. **Doug Zusman** trimite tot ce poate. Nu a putut face ultima reuniune din cauza tripleților săi, iar bolile familiei l-au împiedicat să plece din California acum. Și cardiologul **Eddie Atwood** a trebuit să rămână și să aibă grijă de studenții săi de la Stanford, dar și el trimite tot ce poate. **Bruce McLucas** nu a putut veni în ultimul moment pentru că una dintre pacientele sale VIP era în travaliu prematur.

Cu toții ne-am gândit la colegii de clasă care nu au putut fi acolo cu noi, **Buddy Lisker, Jim Grabman** și **Sandy Shepherd** printre ei. Dar toți cei prezenți trimit tot ce am mai bun tuturor celor care nu au putut să vină – iar PJ a salvat fotografiile pentru următoarea reuniune.
- Mary Jane Minkin

1980
a 20-a Reunire

O mulțime bună, inclusiv 17 membri ai clasei și șapte soți, s-a adunat la New Haven pentru a sărbători cea de-a 20-a întâlnire. Vineri seara am savurat un clambake complet cu furtună spectaculoasă . Sâmbătă seara ne-am adunat la Zinc, un local la modă din New York pe New Haven Green. La cină, multe palme și îmbrățișări au fost văzute pe măsură ce relațiile au fost reînnoite. Dean Kessler a făcut chiar și o vizită surpriză, deoarece a decis să participe la unele dintre clasele de reuniune „mai tinere".

Cel mai departe a călătorit **Kim Swartz** din Portland, Oregon, unde practică chirurgie generală și vasculară. Kim și soția sa, Teresa, au doi copii mici, Kyle și Derek. Din Houston au fost **Alan Schlesinger** și soția sa, Paula Chandler Schlesinger, MD '82. Alan este radiolog pediatru la Spitalul de Copii din Texas. Paula este, de asemenea, ocupată atât acasă cu copiii Katie, Jack și Madeline, cât și la serviciu ca medic pediatru la Clinica Kelsey Seybold. În curând îi vor alătura lui Alan în Texas **Eric Nestler** și soția sa Sue, împreună cu David, Matthew și Jane. Eric va prelua președintele Departamentului de Psihiatrie de la UT Southwestern Medical Center din Dallas. **Mary Hill** și Robert Wise au venit cu mașina din Rochester, NY, unde Mary practică cu bucurie medicina de familie cu ajutorul soțului ei, care se dublează ca director de birou și ca masaj terapeut. Împreună au patru copii: Heather, Seth, Alex și Joshua. Mary spune că „i-a fost dor să-i vadă pe toți oamenii care nu au venit. Mai bine vin data viitoare!"

Evangeline Franklin a aterizat în New Orleans, unde îi place dansul de sală și înțepătul cu ac, precum și să fie director medical de rețea pentru Aetna US Healthcare. Pentru cei interesați de partea de management a medicinei, ea recomandă un site web, www.acpe.org , întreținut de Colegiul American al Medicilor Executivi. **David Gowdy** locuiește în Alpharetta, Georgia, împreună cu soția sa, Stephanie. Au doi copii, Brandi și Brienna, precum și un nepot mic de Brandi, Taylor Haynes. David este implicat în medicina muncii cu Health South, o companie de „reabilitare", precum și director medical la un hotel și la o închisoare locală. Terminând rezumatul nostru MPH ESTE **Donald Moore,** unul dintre membrii panelului pentru „The Many Faces of Medicine" (vezi pagina 68). Donald practică medicina de familie în Brooklyn și este, de asemenea, la facultatea de clinică a Colegiului Medical Weill de la Universitatea Cornell. Donald și soția, Christine, au doi copii, Ashley și Crystal.

Contingentul de Nord-Est/Mid-Atlantic a inclus o erupție de dermatologi. Prezenți în mod deosebit au fost **Jean Bolognia** (președintele nostru iubit și onorabil al cinei) și soțul ei, Dennis Cooper. Dennis relatează că hobby-ul lui Jean este dermatologia! Ambii sunt la facultate de la Yale. **Ethan Lerner** și soția Lisa au venit din Boston. Ethan este la facultatea de la Harvard Medical School și se descrie ca un „tată cu normă întreagă". Lisa este, de asemenea, ocupată cu dermatopatologie și este instructor în patologie la Harvard Medical School. Soții Lerner au trei copii , Max, Sofia și Larissa.
Patricia Brown practică - dermatologie generală, singură în suburbiile Maryland. Când nu se ferește DE HMOS, ea este ocupată cu activitățile bisericii și ale comunității.

David Adelberg ni s-a alăturat din South Dartmouth, Massachusetts, unde el și soția sa, Linda, locuiesc pe apă cu cei doi copii ai lor, Ashley și Jake. Lui David îi place să practice ortopedie privată și să fie partener director al grupului său. **Marc Glickstein** a sosit pentru cina de sâmbătă din South Glastonbury, Connecticut, unde locuiește cu Sylvie și copiii lor, Sam și Emma. Marc este partener în Jefferson X-Ray Group și este șef de secție pentru RMN la Spitalul Hartford. **Howard Telson** a venit din Big Apple, unde este psihiatru la facultate de la NYU și este implicat în „chestii juridice, legislative și politice". Partenerul său de viață este și un psihiatru.

În cele din urmă, am fost încântați de prezența unui număr de oameni care nu au scăpat încă de îmbrățișarea caldă a lui New Haven. **Larry Young** este la facultatea de medicină la Yale în medicina cardiovasculară. El raportează că este interesant să fii aproape de capătul superior al - lanțului de comandă clinic după

ce a fost, nu cu mult timp în urmă, în porțiunile sale inferioare. Larry era însoțit de soția sa, Lynn Tanoue, MD '82, de asemenea, la facultatea de la Yale în medicina pul monară. Au trei copii, Robert, Maris sa și Grant. **Gary** și **Debo rah Dyett Desir** locuiesc în Wood bridge și sunt ocupați cu patru băieți, Alexander, Christopher, Matthew și Carl. Gary este la facultatea de medicină de la Yale, specializat în nefrologie. Deborah este medic reumatolog în cabinet privat. **Ann Hoeffer** (alias Henderson) împreună cu soțul Ben Bradburn au completat grupul nostru de cină. Împreună locuiesc în New Haven, împărțind responsabilitatea pentru doi copii adolescenți, Charlotte și Sophie. Lui Ann îi place să practice cu Guil Ford Pediatrics, în timp ce Ben continuă să practice ortopedie privată în New Haven. Și așa până pe 25. Fii acolo sau fii pătrat!
- Patricia C. Brown

1985
a 15-a Reunire

Continuând tendința stabilită la reuniunea clasei de 10 ani, evitarea New Haven-ului pare a fi o trăsătură de clasă. Acei câțiva dintre noi care am ales să ne adunăm s-au bucurat de o seară amintindu -vă despre voi ceilalți . Patru membri ai clasei și partenerii și copiii lor au petrecut o seară plăcută la casa **lui JoAnne Burger din Wood** bridge.

Sam Goos, medic specialist în matologie, a ajuns la casa noastră însorită înarmat cu suficient

Reunion

Reunion reports

protecție solară pentru a menține întreaga clasă de absolvenți palidă și sănătoasă. Soția lui, Sarah Goos, și cei doi copii ai lor ne-au împărtășit știri despre ferma lor de cai din Concord, Massachusetts. **Jay Gates,** care practică patologia la Dianon Systems din Connecticut, a fost însoțit de Ruth Schuler. Ar fi bucuros să citească diapozitivele oricui pentru o a doua opinie și să spună „Mi-e dor de tine, trimite-mi șervețelul tău". Acesta a fost un an cu multe schimbări pentru **Barbara Guillette,** care a participat împreună cu soțul ei, Curtis Perry, și cei doi băieți ai lor. Barbara și-a fuzionat recent cabinetul DE ADMITERE cu doi parteneri și a fost încântată să nu poarte un semnal sonor la reuniune. Printre puținii membri ai clasei noastre care nu păreau să reușească niciodată să părăsească pitorescul New Haven se numără JoAnne Burger și soțul Michael Caplan, MD, PH.D. '87. JoAnne continuă să se bucure de practica ei de pediatrie la Yale Health Plan și Michael raportează cu mândrie că susține prelegerea despre defecare în cadrul cursului de fiziologie de la YSM.

Alții pe care i-am amintit s-au numărat pe **Peter Rubin,** care a fost căsătorit anul trecut cu Laura Kelly, medic dermatolog. La nuntă au participat chirurgul transplant de la Detroit, **Bob Higgins** , și **Rich Garber,** un medic pediatru din zona Boston. Sam Goos, care a împărțit „murdăria dermei", a mai spus că **Victor Hsu, cercetător** în reumatologie , a avut bunul gust de a se căsători cu un coleg dermatolog . Barbara a menționat că se bucură de coloanele pediatrului din Cleveland Robert **Needleman** în revista *Parents* . O comunicare personală a lui **Julie Danaher,** ob/ginec în Wyoming, care nu a putut participa din cauza unui discurs, a transmis vestea fericită că **Sara Schutzman,** medic pediatru din Boston, se va căsători în această vară.
Michael Gilbert, medic de familie din California, și-a petrecut weekendul conducându-și fiica la ȘEDINȚE. (ÎȚI AMINTEȘTI CÂND S -a născut Meghan în al treilea an?) Jay și Ruth au raportat că s-au bucurat de un weekend minunat alături de **Robby Aronowitz** și Jane Mathiesson. Robby continuă să scrie despre istoria medicinei, iar Jane practică psihiatrie în Philadelphia. Comunicările personale dezvăluie că **Brian Lombardo** continuă să fie ocupat cu familia și cu cabinetul său de familie în pastoral Vermont, iar **Mary Nakamura** continuă să se bucure de cei doi copii ai săi și de practica de reumatologie în San Francisco. Mai avem o mulțime de mâncare rămasă și sperăm să le împărțim cu un grup mai mare de repatriați la data de 20.
-JoAnne Burger

1990

a 10-a Reunire

Clasa 1990 a fost bine reprezentată la reuniune și a beneficiat de un weekend însorit la New Haven. **Fiul Susan Ander** și **Kristen Hepler** au fost aplaudați de grup pentru că au călătorit din San Francisco. Susan este la Universitatea Stanford și este implicată activ într-un site web de medicină tropicală. Kristen este un AGENT în zona Bay și este căsătorită cu un bancher de investiții.

Nancy Angoff, decanul asociat al lui Yale pentru afaceri studențești, a ajutat la găzduirea cina noastră de clasă sâmbătă seara la Graduate Club. **Will Andrews,** căsătorit cu un fiu, practică medicină internă lângă Boston. **Chander Samy** este căsătorit și este chirurg retinian în Ocala, Fla. **Vinita Sehgal** este medic nefrolog în New York City și este căsătorită cu **Elan Louis,** MD '89, și are doi băieți. **Sam Colin** este căsătorit și este ocupat să gestioneze un fond de investiții în domeniul sănătății de pe Wall Street. **Jonathan Foster,** căsătorit cu trei copii, este ginecolog în Waterbury; s-a oferit cu amabilitate să găzduiască o -petrecere de bun venit la reuniunea de anul 15 în jurul noii sale piscine.

Alan Hilibrand este chirurg al coloanei vertebrale la Spitalul Thomas Jefferson din Philadelphia și este căsătorit cu Gittel (Yale College '90) și are o fiică. **Laurie -Ann Nessralla,** un anestezist siolog care sa mutat recent înapoi în Connecticut, este căsătorită cu o fiică. **Beverly Stoute** este psihiatru în New York City; ea și soțul ei așteaptă primul lor copil în această vară. **Bruce Baker** rămâne la Yale (surpriză !) ca membru al facultății în cadrul Departamentului de Psihiatrie. În ceea ce mă privește, sunt căsătorită, am trei copii și practic medicină farmaceutică și dermatologie.

Dean Kessler și soția sa au prăjit membrii clasei înainte sau la cina la Graduate Club. Au fost prezenți și doctorii Nicholas Spinelli și Connie Tolliver. Dean Gifford ne-a spus despre „pensie" sa și despre planurile sale de a preda știința tinerilor din New Haven și, de asemenea, de a consulta o companie de educație medicală pe internet. În cele din urmă, pentru cei dintre noi care au părăsit Yale în '91 sau '92, Sharon McManus, directorul afacerilor absolvenților, ne reamintește cu amabilitate să ne verificăm statutul clasei pentru a ne asigura că suntem afiliați la clasa din 1990. Ne vedem la a 15-a reuniune.
- Ercem S. Atillasoy

1995

a 5-a reuniune

Pentru toți cei care au ratat întâlnirea, faceți-vă cu siguranță planuri pentru a 10-a! Cu siguranță va fi și mai distractiv decât al cincilea. Ne-am bucurat de toate evenimentele planificate, precum și de o seară la Mory's care ne-a adus în minte multe amintiri.

2000

Week-end-ul reuniunii a adus o prezență record de absolvenți de anul cinci! Au fost depistați mulți absolvenți locali, inclusiv **Jon Driscoll,** care își finalizează - rezidențiatul ortografic la YNHH și se pregătește pentru o bursă sportivă la New Eng land Baptist, și **Chris Wahl,** care este pe cale să înceapă un an de șef în orto la YNHH. (Amândoi au ratat cina grozavă de sâmbătă seara din cauza petrecerii lor de la departament.) **Sung Lee** a făcut o scurtă apariție la clambake purtând scrubs ca dovadă a statutului său continuu de rezident de neurochirurgie. **Marty Mayse** a fost la evenimentele de vineri și a raportat că, atunci când își va termina bursa de îngrijire pulmonară/critică la YNHH, plănuiește să abandoneze medicina clinică pentru recompensele industriei. **Amy Knorr** ne spune că își finalizează - bursa de neurofiziologie și că se va alătura unui cabinet privat din Norwalk. **Pia Ali-Salaam** ni s-a alăturat la cina de sâmbătă și a părut încântată să ne informeze că mai are doar un an de pregătire în chirurgie plastică. **Dara Thomas** încă locuiește în New Haven și exersează într-o clinică de pediatrie din Bridgeport de când și-a terminat rezidențiatul la Yale. **Steve Craig** lucrează și el în pediatrie de doi ani, dar și-a agățat șindrila în Hartford.

Alții au făcut o călătorie la New Haven. Cel mai mare călător la distanță a fost **Christine Brozowski,** care a zburat din California. Ea este în medicină generală în Berkeley de peste doi ani, după ce a terminat doar 13 luni de rezidențiat (și cea mai mare parte a unui MBA) de la absolvire . **Tim Kinkaid** a condus spre nord de pe coasta Carolinei, unde își face deja planuri să se mute după ce a terminat anul rămas din rezidențiatul ortografic la Duke. **Dierdre Reynolds** a venit din New York, unde practică psihiatrie la Mt. Sinai. **Nick Schwartz** a venit, de asemenea, din Mt. Sinai, unde participă ȘI face cercetări asupra durerii acute. **Farzad Mostashari** a câștigat premiul pentru „cea mai tare slujbă" ca epidemiolog pentru CDC care investighează focarele din New York City. El și soția lui așteaptă un copil în iulie. **Jake Roth** a coborât cu mașina din Boston, unde își finalizează stagiul de psihiatrie la Har vard, după ce a lucrat ca consultant de ceva timp. Din păcate, soția lui Emily (Rosenberg) Roth nu a putut veni din cauza angajamentelor cu bursa ei de pediatrie. Jake a fost, totuși, mândru să anunțe sosirea iminentă a primului lor copil în această vară. Apele pediatrice din Boston trebuie să fie fertile, deoarece **Barbara (Garcia) Pena** și soțul Tino Pena, MD '94, așteaptă și ei un copil la sfârșitul acestui an. Barbara își finalizează bursa de urgență și va rămâne la Boston Children's ca rezident șef anul acesta. **Larry Solomon** a zburat de la Chica Go, unde este bursier de cardiologie. **Eric Gomes** a făcut călătoria din Lawrenceville, NJ, unde a avut o practică privată de medicină internă de când a terminat rezidențiatul la Yale. Eu și soțul meu **Brian Adams** ne-am bucurat de escapada de weekend de la Cincinnati, unde Brian este director de dermatologie la VA și sunt pe cale să încep o bursă de cercetare în medicina de reabilitare pediatrică.

Reuniunea ne-a oferit șansa de a aduna rapoarte despre alți colegi de clasă care nu au putut participa. **Jeff Algazy** nu s-a putut întoarce din cauza angajamentelor din California, unde este un savant Robert Wood Johnson. Localnicii din New Haven care au lipsit includ **Henry Hsia** (un rezident de chirurgie plastică), **Eliza beth Claus** (în neurochirurgie), **Eric Hughes** (proaspăt tată și rezident relativ nou!) și **Lynn Sullivan** (o mamă de trei ori și rezident șef în medicină internă, pe cale să se alăture facultății din Yale). În Boston, **Alice Chang** tocmai a schimbat treptele de la medicină la un „loc de muncă pe internet" la Har vard, în timp ce **Cathleen (Green berg) London** este în cabinet de familie în Brookline. **Tigist Hailu** a terminat medicina internă la Penn și este pe cale să înceapă o bursă de cardiologie la Cornell. **Nora Canty** și-a terminat rezidențiatul de radiologie și este în practică în Oakland, California. Poate că se întâlnește cu **Becky Shoemaker-Zorovic,** în prezent un bursier de endocrinologie la Stanford. Se zvonește că **Todd Alamin** și **Artis (Tague) Montague** se vor muta la San Francisco din San Diego în această vară, aducând împreună copiii Healey și Spencer. **Ben** și **Erin (Sealley) LeBlanc** și-au terminat rezidențiatul la Stanford și s-au mutat în Portland, Ore.

Ne-ar plăcea să raportăm știri de la oricine altcineva, așa că trimiteți-mi un mesaj la jvargusadams@pol.net . Vă rog să-mi trimiteți și adresele dvs. de e-mail, pentru că dr. Gifford (care a fost la reuniune și, în mod minunat, nu s-a schimbat deloc) plănuiește un studiu care să compare obiectivele noastre de carieră ca studenți din primul an cu ocupațiile noastre actuale. Îi voi trimite o listă de adrese de e-mail pentru cursuri .

- Jilda Vargus-Adams

Fotografii de Peter Casolino și John Curtis

In memoriam

În iunie, Columbia Hospi tal for Women din Washington, DC, a dedicat Centrul pentru Continență **Michael A. Puzak,** MD, pentru a-l onora pe regretatul urol ogist și surgeon genito-urinar care a absolvit facultatea de medicină în 1942. Centrul pentru Continență, primul de acest gen din zona Washington, DC, a fost fondat în 1986 de către foști studenți ai Universității din Puzaktown . În cadrul unui grant din partea familiei lui Puzak, serviciile extinse ale centrului vor pune accentul pe conștientizarea - incontinenței legate de sport și a celui mai nou tratament pentru incontinența legată de sarcină și de la vârsta înaintată.

James M. Bunce, MD '42, a murit de cancer pe 30 august. Avea 82 de ani.

Născut în Hartford, Connecticut, Bunce a absolvit Scoala Loomis. După studii de licență și de medicină la Yale, și-a încheiat stagiul și formarea de rezidențiat la Spitalul Universității Johns Hopkins și Spitalul Hartford. Pentru serviciul său în Corpul Medical al Armatei din Europa în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a primit Steaua de Bronz pentru Valor.

Bunce, un rezident din West Hartford, a practicat obstetrică și ginecologie la Spitalul Hartford timp de 32 de ani. A fost membru al Colegiului American de Obstetrică și Ginecologie și un susținător al programului de cadouri anatomice al Școlii de Medicină a Universității din Connecticut.

Michael Puzak

Sanford Roy Dietrich, MD '44, din Santa Barbara, California, a murit pe 10 august acasă. Avea 80 de ani.

Născut în Kansas City, Mo., Dietrich a urmat doi ani la Universitatea din Kansas, înainte de a se transfera la Yale pentru a-și termina licența și diplomele medicale. A fost înscris în programul Navy v-12 College de la Yale și a servit ca medic în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, cu gradul de sublocotenent. Apoi și-a finalizat rezidențiatul la Spitalul Barnes din St. Louis, Mo.

Dietrich a practicat chirurgia plastică și reconstructivă în California până la pensionare. De asemenea, a fost președinte al Societății Medicale din Santa Barbara County.

John L. Doppman, MD '53, a murit de cancer pe 21 august la Centrul Clinic National Institutes of Health (NIH) din Bethesda, Md., unde a fost șef de radiologie de diagnostic timp de 25 de ani.

Un rezident din Potomac, Md., Doppman a absolvit Colegiul Holy Cross. După ce și-a primit diploma de medicină de la Yale, și-a încheiat stagiul de practică la Spitalul Mercy din Springfield, Mass. A servit în Marina din 1954 până în 1957 și a continuat să studieze rezidențiat în radiologie la Spitalul St. Raphael din New Haven. Doppman a lucrat în cercetare la - Școala de medicină postuniversitară de la Spitalul Hammersmith din Londra și la Institutul Karolinska din Stockholm, înainte de a se alătura NIH CA șef adjunct al - departamentului de radiologie de diagnostic în 1964.

Pe parcursul carierei sale, - bărbatul Dopp a dezvoltat și efectuat diverse proceduri radiologice semi-chirurgicale , inclusiv angiografia. De asemenea, a făcut cercetări asupra malformațiilor vasculare ale măduvei spinării și a dezvoltat modalități de vizualizare și tratare a acestora. Cercetările sale ulterioare s-au concentrat pe endocrinologie și tehnici de localizare a tumorilor glandulare ectopice sau evazive.

James M. Giffin, MD '61, chirurg pensionar și autor, a murit de leucemie pe 12 mai la casa sa din Ridgway, Colorado. Avea 64 de ani.

Născut în New York City, Giffin a absolvit Colegiul Amherst, și-a luat diploma de medicină de la Yale și s-a pregătit în chirurgie la Spitalul Barnes din St. Louis, Mo. A continuat să devină șef de chirurgie la Spitalul Beach Army din Mineral Wells, Texas și la Spitalul 45 MUST din Tay Ninh, Vietnam . A primit o stea de bronz.

Giffin a practicat operația timp de 11 ani în Springfield, Mo., înainte de a se muta în Colorado în 1978 pentru a lucra în personalul spitalelor Delta County Memorial și Montrose Memorial. În 1991, în timpul Operațiunii Desert Storm, a fost chemat în serviciul activ și a servit la Spitalul Armatei Fitzsimmons din Denver, Spitalul Armatei Fox din Huntsville, Ala., Spitalul 24 Evac din Seul, Coreea și Spitalul Armatei Darnall din Fort Hood, Texas. Giffin s-a pensionat în 1995 cu gradul de locotenent colonel și s-a mutat la Ridgway.

Giffin a scris o carte despre rasa de câini din Marea Pirinei, pe care a crescut-o și a arătat-o și a scris mai multe cărți despre îngrijirea câinilor, pisicilor și cailor.

Malcolm Hill, MD '57, din New York City, a murit de cancer *pe 16 iulie.* Avea 70 de ani.

Hill a absolvit Colegiul Swarthmore și

și-a primit diploma de medicină de la Yale. A fost profesor clinic asociat de psihiatrie la Colegiul Medical Weill Cornell și a fost cunoscut de colegi ca un terapeut și profesor talentat și sensibil.

T. Dennie Pratt, MD '37, a murit pe 8 iunie în Bar Harbor, Maine. Avea 88 de ani.

Pratt, născut în Brookline, Mass., a absolvit Academia Phillips Andover în 1930 și Universitatea Harvard în 1934. Și-a primit diploma de medicină de la Yale în 1937 și și-a finalizat stagiul și stagiul de rezidențiat la Spitalul Boston și Institutul de Patologie Mallory.

Pratt a fost doctor în chirurgie la Spitalul General din Massachusetts și mai târziu a făcut o practică în New York City. A servit în Corpul Medical al Armatei în al Doilea Război Mondial. După pensionarea sa în 1977, la vârsta de 65 de ani, sa bucurat de navigație, grădinărit și tenis.

RoyC. Robison, MD '36, a murit pe 12 septembrie la casa sa din Tucson, Arizona. Avea 91 de ani.

După ce a servit în Corpul Medical al Armatei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Robison a deschis un cabinet de obstetrică și ginecologie în Stamford, Connecticut. A fost, de asemenea, vicepreședinte al spitalului St. Joseph's din Stamford. Robison a locuit în Noroton, Connecticut, până la pensionare și i-a plăcut navigația, scufundările și tenisul și a fost membru al clubului de iaht local. Îi plăcea și muzica, în special jazz-ul.

Nathan E. Ross, MD '28, din Hollywood, Florida, a murit pe 23 aprilie. Avea 95 de ani.

Ross, care a absolvit Colegiul Yale în 1925, și-a petrecut o mare parte a carierei ca medic de familie în Beechhurst, NY, cu soția sa Hilda alături de el în calitate de manager de birou. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Ross a servit în Italia și Africa de Nord. În 1946 s-a întors la New York pentru a practica la Astoria. La vârsta de 55 de ani, și-a părăsit cabinetul de familie ocupat pentru a primi un curs de rezidențiat în anestezie, pe care l-a practicat până la pensionarea sa în Florida, în 1975.

Robert Treat Rowe, MD '40, originar din Ohio, a murit pe 2 aprilie. Avea 86 de ani.

Rowe a absolvit Universitatea Har vard în 1935 și, după ce și-a primit diploma de medicină de la Yale, și-a făcut stagiul și rezidențiatul la spitalele Akron City și Akron Chil drens. A fost coroner al comitatului Medina, Ohio, din 1941 până în 1945, apoi s-a mutat la Grosse Pointe Woods, Michigan, pentru a practica pediatria. El a fost asistent la Spitalul Henry Ford și Spitalul de Boli Infecțioase Kiefer Her man . A practicat în Akron din 1949 până în 1952, când s-a alăturat forțelor aeriene americane ca major, servind la baza forțelor aeriene Nellis din Nevada. În 1954, Rowe și-a reluat cariera în Akron, unde, împreună cu un coleg, a fondat cabinetul The Pediatrics of Akron. El a deținut, de asemenea, funcțiile de șef de cabinet la Spitalul de Copii Akron și profesor asociat clinic emerit de pediatrie la universitățile de medicină din nord-estul Ohio. S-a pensionat în 1980.

Douglass Willey Walker, MD '39, a murit pe 20 august la Penob - scot Bay Medical Center din Rockport, Maine. Avea 87 de ani.

Walker și-a primit diploma de licență de la Colegiul Bowdoin în 1935 înainte de a-și începe - studiile medicale și, mai târziu, a obținut rezidențiat la Yale. Reședința sa a fost întreruptă în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, când s-a alăturat Corpului Medical al Armatei și a fost repartizat la divizia de medicină preventivă a biroului Chirurgului General din Washington. A devenit ofițer executiv și a primit Legiunea de Merit pentru prestația sa acolo. Walker s-a întors la Yale pentru un fel de bursă în pediatrie și apoi sa alăturat Clinicii Laconia din New Hampshire timp de 17 ani. De asemenea, a lucrat în departamentul de alergii de la Centrul Medical al Spitalului de Copii din Boston.

În 1963 a fost numit decan asistent pentru administrația Școlii de Medicină Johns Hopkins din Baltimore și profesor asistent de pediatrie. Ulterior a fost promovat decan asociat. Walker a fost numit primul director medical al Centrului Medical din Maine în 1970 și a fost numit vicepreședinte pentru - afaceri medicale în 1975.

Henry M. Williams, MD '52, a murit pe 29 august la casa sa din Avon, Connecticut. Avea 74 de ani.

Școala de licență a lui Williams la Yale a fost întreruptă de cel de-al Doilea Război Mondial, în care a servit ca infanterist în Franța și Germania. Un glonț ia scurtat cariera militară și i s-a acordat o Inimă Purple. S-a întors la Yale pentru a-și finaliza studiile premedicale, absolvind Colegiul Yale în 1946 și a continuat la facultatea de medicină. Și-a făcut stagiul și rezidențiatul la Spitalul Hartford din 1952 până în 1956 și a petrecut un an ca bursier special în neoplazie medicală la Memorial Sloan-Kettering .

În 1957, Williams a intrat în practică în Hartford ca unul dintre primii medici oncologi din statul Connecticut. Ceea ce a urmat a fost o carieră de 28 de ani în domeniul oncologiei medicale, care a fost în cele din urmă recunoscută ca subspecialitate de către Consiliul American de - Medicină Internă în 1967. A fost profesor clinic asistent de medicină la Yale între 1963 și 1986. După pensionare în 1986, a lucrat ca director medical și consultant în domeniul politicii medicale, consultant în domeniul tehnologiei medicale, consultant în domeniul politicii de viață, consultant în domeniul evaluării medicale. Victim până în 1996. Williams sa înscris la Universitatea din Hartford într-un program de afaceri/medicină în 1997 și a primit o diplomă DE AMBASADOR în 1999 la vârsta de 73 de ani.

Arhive

Cazul CIA și al toxinei de scoici

„În timp ce mare parte din America privește audierile din Senat cu privire la activitățile Agenției Centrale de Informații cu o oarecare consternare”, a raportat *Yale Medicine* în numărul din toamna anului 1975, „J. Murdoch Ritchie, PH.D., D.SC., Eugene Higgins Profesor de Farmacologie, îi urmărește cu îngrijorare considerabilă.

„Obiectul îngrijorării Dr. Ritchie este furnizarea de otravă, saxitoxină, pe care agenția a păstrat-o, încălcând un ordin prezidențial în 1969, pentru a opri dezvoltarea armelor biologice și chimice și pentru a distruge stocurile existente. Comisia selecționată pentru informații a Senatului, prezidată de senatorul Frank Church, a aflat în această vară că un oficial de nivel mediu al CIA nu a reușit să distrugă proviziile de saxitoxină și venin de cobra.

„Saxitoxina, care este derivată din țesuturi de scoici și alte crustacee, a fost dezvoltată de CIA pentru diverse posibile activități ascunse. Într-o mărturie care pare mai probabilă dintr-un roman James Bond decât dintr-o audiere la Senat, o sursă a susținut că agenția a luat în considerare utilizarea otravii în pastile sinucigașe, astfel încât agenții americani să se sinucidă dacă sunt prinși de agenți inamici. ... Potrivit dr. Ritchie, cantitatea de toxină saxi reținută de CIA, dacă este administrată corect, ar putea ucide până la 5.000 de persoane.”

Articolul a continuat spunând că Ritchie a cerut agenției și Comitetului Senatului să prevină distrugerea toxinei crustaceelor pe motiv că ar putea fi „extrem de valoroasă pentru cercetarea medicală asupra bolilor sistemului nervos și pentru înțelegerea noastră a modului în care sistemul nervos funcționează în mod normal”.

„Toxina”, a scris el într-o scrisoare către Church, „reacționează în concentrații extrem de mici cu o componentă critică a membranei nervoase, pentru a bloca conducerea nervilor. Prin urmare, poate fi folosită pentru a studia integritatea funcțională a sistemului nervos”.

Asked about the outcome of the case, Ritchie (who continues to conduct research in the Department of Pharmacology as the Eugene Higgins Professor) told the rest of the story in a letter to *Yale Medicine* in September. “In the end the toxin was not destroyed,” he wrote. “At first, it was suggested that I take charge of the CIA’S saxitoxin, with the idea that I would be responsible for its appropriate distribution to scientists who asked for it. However, I realized that there would be very many applicants for the toxin, which was in somewhat limited supply. So I would be forced to ration it, or even deny some applications, and would surely make enemies. I therefore declined the offer but strongly suggested it be held by the NIH, a recommendation that was indeed accepted.

“My work did not come up with any method of counteracting the effects of the poison saxitoxin or the development of new kinds of anesthetics— neither has anyone else’s. It did, however, account for the main defect in multiple sclerosis, which is the inability of nerves that have demyelinated to conduct nerve impulses.” Nerve conduction fails and paralysis ensues.

“Unfortunately, the ultimate cause of the demyelination leading to MS remains unknown.”

Class Notes

Toamna anului 2000 | Iarna 2001

Nume	Date
Stradă
Oraș, Stat, Poș	☐ Change of address
Telefon de zi cu prefix	Fax
Gradul(e) Yale/Personalul casei/Fellow	E-mail

Absolvenți, vă rugăm să folosiți acest spațiu pentru știri despre activitățile dumneavoastră personale și profesionale pentru publicare în *Yale Medicine.* Vă rugăm să trimiteți o fotografie recentă, dacă este disponibilă.

Departamentul de Medicină Internă anunță

Primul personal al Casei de Medicină Reuniunea absolvenților

Quiz Bowl 2001 Provocarea mileniului | Absolvenți vs. personalul casei vs. facultate | Ascuțiți-vă abilitățile!

Actualizați-vă adresa cu noi pentru trimiteri poștale viitoare, returnând această carte poștală sau trimițând un e-mail la: Rosemarie Fisher, MD (rosemarie.fisher@yale.edu) sau Steve Huot, MD, Ph.D. (stephen.huot@yale.edu).

Nume

Stradă

Oraș, Stat, Poș

E-mail

Daytime telephone

Evening telephone

Vă așteptăm cu drag acolo!

Loc
20 de
cenți
poștale
aici

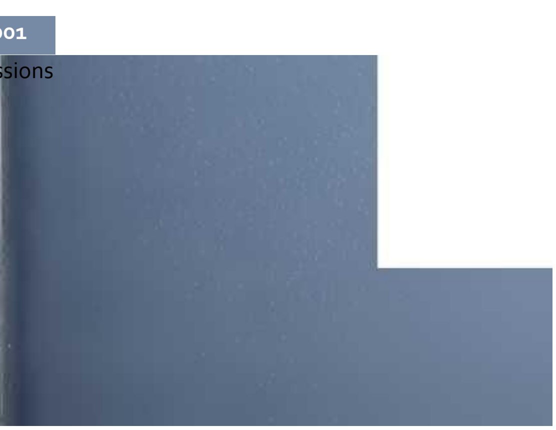
Publicații de medicină Yale
Facultatea de Medicină a
Universității Yale
PO Box 7612
New Haven, CT 06519-0612

III1111II111I1L11III1LII1111II
.... II..I.III...I

Loc
20 de
cenți
poștale
aici

Rosemarie Fisher, MD și Stephen Huot, MD, Ph.D.
Facultatea de Medicină a Universității Yale
Departamentul de Medicină Internă, 1072 LMP
PO Box 208056
New Haven, CT 06520-8056

Programul de management Yale pentru medici din New York

Un program educațional inovator conceput pentru medici de către medici

Un program comun al Școlii de Management Yale, Școlii de Sănătate Publică Yale și Practica Facultății a Școlii de Medicină Yale

Acum se acceptă aplicații

Pentru mai multe informatii contactati:

Manjula Shyam
Școala de Management din Yale
Telefon: (203) 432-0868
Fax: (203) 432-5874
E-mail: manjula.shyam@yale.edu
www.managementmd.com

Yale Medicine P.O. Box 7612, New Haven CT 06519-0612

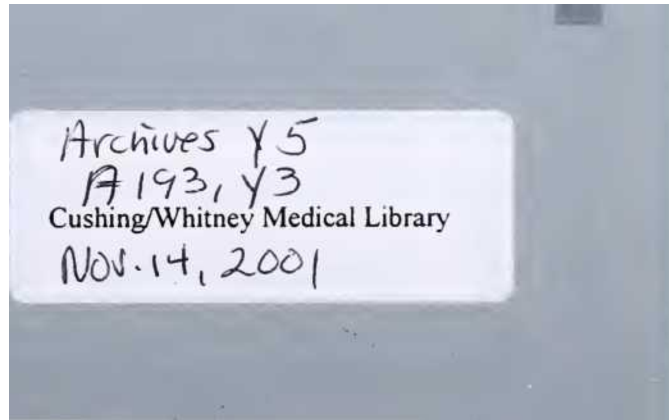
Non-Profit Otg
US Poștal
PLATIT
New Haven, CT
Permis nr. 470

Sunt uluit să înțeleg aici asta
Se presupune că interacțiunea pacient-medic
are loc în 15 minute.
pălăria ar trebui să fie un fel de haiku”.

.nna Deavere Smith

Archives Y5
A193, Y3
Cushing/Whitney Medical Library
Nov. 14, 2001

CUPRINS

Medicina Yale
Buletinul absolvenților
Facultatea de Medicină a Universității Yale
Primăvara 2001
V0lume35.N0 2

Imprimare
WE Andrews din Connecticut Inc.

Yale Medicine este distribuită absolvenților, facultăților, studenților și prietenilor Școlii de Medicină, precum și liderilor din activitățile absolvenților de la Universitatea Yale.

Adresa corespondenta catre:
Editor. *Medicina Yale*
PO Box 7612
New Haven, CT 06519-0612
Telefon: 203-785-5824
Facsimil- 203-785-4327
E-mail: ymm@yale.edu
Site-ul web http://info.med.yale.edu/ymm

Continuați treaba bună

Către editor:
Medicina Yale a crescut cu siguranță. Este destul de o revistă - și, de asemenea, bănuiesc că este un instrument de marketing grozav. Continuați treaba bună.

Dwight F. Miller, MD '^6, HS $8
Waterbury, Connecticut.

Vizitați *Yale Medicine* pe web

Conținutul *Yale Medicine* este disponibil pe web în formate html și pdf. Vizitați-ne la info.med.yale.edu/ymm pentru a vedea problema curentă, precum și o arhivă care poate fi căutată din 1998. Notele absolvenților vor apărea pe Web începând cu acest număr. Conținutul online suplimentar - include fragmente video din interpretarea lui Anna Deavere Smith din *Rounding It Out* în Harkness Auditorium (vezi pagina 20).

Fără complimente pentru îngrijirea alternativă

Către editor:
Dau de mult din clasa din 1942. În clasa mea se aflau membrii Michael Puzak și James Bunce, menționați pe paginile *In Memoriam* ale *Yale Medicine,* care au ajuns recent în cutia mea poștală.

În același număr, am citit despre popularitatea tot mai mare a tratamentelor alternative sau complementare nereglementate („Utilizarea medicinei alternative pe scară largă printre bolnavii mintal”, *Etcetera,* toamna 2000 și iarna 2001). Aș prefera să le numesc neștiințifice sau nedovedite.

Interesul meu deosebit pentru pensionare a fost expunerea - îngrijirii alternative cunoscute sub numele de chiropractic. Există aproximativ 70.000 de chiropracticieni, numiți legal medici, cu 4.000 de absolvenți noi în fiecare an, față de 15.000 de absolvenți de medicină. Într-un sondaj al decanilor facultăților de medicină, 27 au numit teoria subluxației și ajustării ca fiind falsă. Am fost martor la un - student care efectuează o ajustare a gâtului și a spatelui la o facultate de chiropractică și am fost îngrozit. Am scris o carte pentru a contesta acest tratament intitulată *Chiropractic: The Greatest Hoax of the Century?* Cu toate acestea, practica înflorește. Lucrurile nu erau chiar așa, încă din vremea studenției mele de 42 de ani.

Poate că timpul este potrivit - pentru Yale și alte colegii de știință să vorbească despre acest subiect.

LudmilA. Chotkowski, MD '42
Kensington, Conn.

Snow falling on Cedar Street A wet snow clings to the branches of a cedar tree outside Sterling Hall of Medicine in late February.

Construirea de relații în clasă și clinică

Când am ales seria de articole pentru acest număr *al revistei Yale Medicine,* nu am luat o decizie conștientă de a ne concentra pe relația dintre doctor și pacient. Adevărat, interpretul și dramaturga Anna Deavere Smith a făcut din acest subiect în centrul spectacolului său individual, *Rounding It Out,* pentru care a intervievat câteva zeci de pacienți, medici și personal, „(pagina de cinematografie Shurnurth, 2012). 20). O bună comunicare — între medic și pacient, mentor și student la medicină — este, de asemenea, o idee care parcurge portretul lui John Curtis al Clinicii de miercuri seara („Învățare pe termen lung", pagina 28). Dar tema problemei a fost finalizată atunci când studenta în anul IV la medicină Sharon Chekijian și-a depus scrisoarea din Armenia („Adrenalina și obișnuitul, în proporții variate", pagina 34), descriind starea îngrijirii sănătății în patria ancestrală a familiei ei. Observațiile ei, adunate de-a lungul unui deceniu și jumătate de duzină de vizite la Erevan, dezvăluie un ritm diferit pentru medicină în acest stat ex-sovietic, unde medicul și pacientul pot prăji împreună succesul operației și unde onorariul chirurgului poate fi plătit cu animale sau cartofi.

"I had to fight, I had to advocate for myself to get doctors to listen to me." *Page 22*

"The whole idea of longitudinal care struck me as being an awfully important one. I wanted to have a relationship with people." *Page31*

"In outlying country hospitals, the [surgeon's] pay might be a home-cooked meal followed by toasts of vodka brought to the hospital by the family to celebrate a successful operation." *Page 38*

Relația medic-pacient este vie și bine acolo unde practici medicina? Ce învață studenții la medicină și tinerii medici din profesie despre ascultarea și comunicarea bine? Trimiteți-ne un rând la ymm@yale.edu sau la adresa de mai jos și spuneți-ne ce părere aveți.

Michael Fitzsousa
Editor michael.fitzsousa@yale.edu

Cum să ajungeți la noi

Yale Medicine primește știri și comentarii. Vă rugăm să trimiteți scrisori editorului și articole de știri la *Yale Medicine,* PO Box 7612, New Haven, CT 06519-0612, sau prin poștă electronică la ymm@yale.edu și includeți un număr de telefon în timpul zilei. Trimiterile pot fi editate pentru lungime, stil și conținut.

După un tumult, prețul medicamentelor pentru SIDA scade în Africa

The cry for less-expensive AIDS drugs was heard in the streets of Pretoria, right, and in New Haven after Doctors Without Borders asked that d4T be made available in South Africa at low prices. Yale and Bristol-Myers Squibb, the drug's licensee, reached an agreement for price and patent relief in late March.

CHRISTIAN SCHWETZ/ASSOCIATED PRESS

Un medicament descoperit într-un laborator din Yale a făcut titluri de primăvară în această primăvară în dezbaterea în curs despre furnizarea de medicamente pentru SIDA în Lumea a Treia. Grupul de medici Doctors Without Borders a cerut Universității, care deține brevetul pentru d $_4$ T, și Bristol-Myers Squibb (BMS), care are licență de comercializare, să permită vânzarea versiunilor mai ieftine sau generice în Africa. La un cost între 10.000 și 15.000 de dolari pe an, terapia antiretrovială nu este la îndemâna majorității celor 25 de milioane de oameni din Africa sub-sahariană care suferă de SIDA și a celor 3,8 milioane infectați cu HIV.

BMS a declarat la mijlocul lunii martie, după discuții cu universitatea , că va pune la dispoziție cele două medicamente ale sale împotriva SIDA, d $_4$ T și ddl, în toată Africa pentru 1 dolar pe zi și va permite, de asemenea, să fie vândute versiuni generice.

Problema a apărut atunci când o companie farmaceutică indiană, Cipla, a făcut o ofertă de a oferi cocktail-uri cu triplă terapie SIDA la 350 USD pe an per pacient în țările în curs de dezvoltare . Pachetul acela includea d $_4$ T la 5 cenți o tabletă. Medicii fără frontiere, totuși, nu a fost dispus să distribuie medicamentul generic din cauza - îngrijorărilor legate de încălcarea drepturilor de brevet în Africa de Sud. Grupul umanitar a făcut presiuni atât pe universitate, cât și pe BMS pentru o soluție, iar studenții de la Yale s-au alăturat ulterior apelurilor pentru reducerea prețurilor. Discuțiile au ajuns la nivelurile superioare ale Universității și BMS, care au - modificat acordul de licență pentru a face medicamentul mai accesibil și disponibil pe scară largă. Deși BMS a fost liber să stabilească prețul medicamentului, compania a cerut, de asemenea, permisiunea Universității pentru a oferi scutire de brevet în Africa. În ultimii ani, medicamentul, cunoscut generic sub numele de stavudină și comercializat ca Zerit, ia adus lui Yale aproximativ 40 de milioane de dolari pe an în venituri din redevențe.

S-a alăturat vocilor care clamau pentru medicamente ieftine, William Prusoff, PH.D., - profesor emerit de farmacologie, care împreună cu colaboratorul său, regretatul Tai-Shun Lin, PH.D., a descoperit valoarea medicamentului ca antiviral în 1986. „Nu făceam asta pentru a face bani. Am fost interesați să dezvoltăm un compus care ar fi un beneficiu pentru societate”, a spus Prusoff.

"Topping off " the Congress Avenue Building

„Este un lucru ca părinte să-ți vezi copiii crescând", a spus decanul David Kessler mulțimii adunate lângă clădirea Congress Avenue pe 21 martie, „dar trebuie să spun, în calitate de decan, este cu totul altceva să vezi cum crește acest copil." Decanul le-a mulțumit - liderilor orașului și comunității și lucrătorilor din fier, care s-au adunat cu membri ai facultății, studenți , absolvenți și personalul proiectului în timp ce muncitorii ridicau cea mai înaltă bucată de oțel structural din cadrul masiv al clădirii de 450.000 de metri pătrați. Un steag american și un copac mereu verde au fost sudate pe grinda de 1.000 de lire sterline pentru noroc, iar lucrătorii de fier și alții au semnat grinda, chiar înainte să țâșnească spre cer la capătul unei macarale. În total, 7.000 de bucăți de oțel cu o greutate de 3.500 de tone au intrat în cadru, care a fost finalizat pe parcursul mai multor luni excepțional de zăpadă. „Se părea că iarna nu dorea să terminăm această treabă", a spus Otto Del Medico, superintendentul - Iron Workers Local 424. „Ne-am luptat cu vremea în fiecare zi". Când finalizată în martie 2003, clădirea va găzdui programe de cercetare orientate către boli, un spațiu de predare foarte extins, un centru de rezonanță magnetică și o unitate de îngrijire a animalelor. Comentariile lui Kessler de la ceremonia de „topping off" și actualizările despre proiect pot fi accesate la http://info.med.yale.edu/cab .

Fără timp de pierdut

A high-profile panel criticizes national efforts to fight AIDS/HIV.

Anul trecut, un comitet format din *16* oameni de știință și cadre universitare a început să evalueze eforturile națiunii de a preveni răspândirea SIDA și HIV. Ceea ce a constatat a fost neliniștitor: o lipsă de coordonare între agențiile federale, finanțarea intervențiilor care nu au arătat nicio dovadă de succes, încrederea pe criterii politice mai degrabă decât științifice pentru finanțare și, poate cel mai uimitor, niciun obiectiv clar pentru prevenire.

„În ciuda faptului că știm atât de multe despre cum să prevenim HIV", a spus Michael H. Merson, MD, decan al sănătății publice și unul dintre cei doi membri ai profesorilor din Yale din panel, „nu putem duce treaba la bun sfârșit".

Comitetul pentru Strategii de Prevenire HIV din Statele Unite a concluzionat că sistemul național de sănătate publică trebuie să stabilească obiectivul evident, dar nedeclarat anterior, de a preveni cât mai multe noi infecții cu HIV cu resursele disponibile. În cadrul finanțării curente, comitetul a estimat că o realocare a resurselor ar putea reduce noile infecții cu 30 la sută. Iar intervențiile refuzate în prezent finanțare federală, cum ar fi programele de schimb de ace și educația sexuală cuprinzătoare, ar putea preveni și mai multe infecții. „Acesta este probabil cel mai important lucru de realizat", a spus celălalt membru al facultății Yale din comitet, Edward H. Kaplan, PH.D., profesor de științe de management și de sănătate publică. „Puteți obține rezultate mai bune nu numai prin creșterea bugetului, ci și prin modificarea alocației."

Comitetul a fost înființat de Institutul de Medicină la cererea Centrelor pentru Controlul și Prevenirea Bolilor, care doreau să aibă un cadru de prevenire în vigoare înainte de alegerile prezidențiale din 2000, a spus Merson.

Unul dintre principalele eșecuri ale efortului național, se arată în raport, este în alocarea - resurselor de prevenire a HIV. Banii pentru prevenire urmeaza rapoartele cazurilor de SIDA, dar pentru ca HIV incuba timp de 10 ani, aceasta abordare aduce date vechi. „Recompensează oamenii - pentru că numără cazurile de SIDA în loc să prevină infecțiile cu HIV", a spus Kaplan.

Raportul a propus o strategie de prevenire în șase direcții. Alocarea resurselor ar trebui să vizeze nu cazurile raportate de SIDA, ci estimări ale noilor - infecții cu HIV prin testarea anonimă a „grupurilor santinelă", cum ar fi consumatorii de droguri în tratament. Evaluările programelor existente ar trebui să determine dacă intervențiile funcționează. Consilierea privind prevenirea HIV ar trebui să întărească mesajele de prevenire în rândul celor deja infectați. Cercetarea și intervențiile ar trebui să consolideze capacitatea locală de a implementa programe eficiente. Agențiile federale ar trebui să continue să investească în prevenirea HIV. În cele din urmă , comitetul a recomandat - depășirea barierelor sociale din calea prevenirii HIV, cum ar fi - opoziția față de schimburile de seringi, educația sexuală cuprinzătoare și disponibilitatea prezervativelor în școli și facilitarea eforturilor de prevenire în închisori.

„Aceasta este cea mai mare criză de sănătate publică cu care s-a confruntat lumea de la pandemia de ciuma bubonică din Evul Mediu", a spus Merson, adăugând că peste ani oamenii vor pune o întrebare simplă: „Cum a putut o țară care avea toate cunoștințele necesare despre virus și resursele necesare pentru a preveni răspândirea acestuia să permită o astfel de tragedie, ucigând atât de mulți oameni?"

MICHAEL MARSLAND

JOHN CURTIS

"Despite the fact that we know so much about howto prevent HIV infection, we can't get the job done," said public health Dean Michael Merson, top, one of two Yale faculty members on a committee that examined the nation's AIDS prevention strategy. A reallocation of existing resources, the panel found, could reduce the number of new infections by 30 percent. "You can get better results not only by increasing the budget, but by changing the allocation," said Edward Kaplan, above, the other faculty member on the committee.

UAT AFRICANO-AMERICAN ONORAT Primul afro-american care a absolvit Facultatea de Medicină a primit o nouă bursă, care, odată dotată complet, va ajuta la recrutarea și sprijinirea studenților remarcabili din grupurile subreprezentate care intră în sănătatea publică. După absolvirea sa în 1857, Cortlandt Van Rensselaer Creed, MD, a devenit un medic proeminent din New Haven și un chirurg din Războiul Civil. A fost consultat la împușcarea președintelui Garfield în 1881, iar munca sa criminalistică în investigarea crimei unei femei din New Haven a jucat un rol în romanul lui Virginia A. McConnell despre New Haven victorian, *Arsenic sub Elms.* Campania de burse Creed/ Patton/Steele a fost inițiată cu cadouri de către absolventul Robert E. Steele, MPH '71, Ph.D. '75, și, de asemenea, onorează istoricul Creed Curtis L. Patton, Ph.D., profesor de epidemiologie (microbiologie) și sănătate publică. Până în prezent, 64.000 USD din obiectivul de fond de 100.000 USD au fost strânși.

CE ESTE INTR-UN NUME? Medicii de la școlile de medicină din toată țara își oferă, de obicei, serviciile prin - organizații umbrelă de practică a facultății, care eficientizează administrația, serviciile financiare, programele de conformitate și standardele de practică. Yale nu face excepție. Dar, în ultimii ani, Yale Faculty Practice, care reprezintă cei 650 de practicieni clinici cu normă întreagă ai școlii de medicină, a evoluat într-o organizație mai complexă, pentru a se adapta peisajului în schimbare al medicinei academice. Reflectând acest lucru, practica a anunțat în martie că își schimbă numele în Yale Medical Group. Potrivit directorului David J. Leffell, MD, HS '86, decanul asociat senior al școlii pentru activitatea clinică, „cuvintele „practica facultății" au sugerat unor oameni că îngrijirea a fost oferită de stagiari și rezidenți care practicau pentru a deveni medici . Noul nume transmite un mesaj clar despre grupul nostru medical academic și îngrijirea clinică pe care o oferim."

Pionier în cercetarea tutunului primește prima medalie Winslow

Sir Richard Doll,
“the epidemiologist’s
epidemiologist.”

Toamna trecută când Sănătatea Mondială
Organizația a început să negocieze un nou tratat global care vizează reducerea consumului de tutun, în special în rândul tinerilor, a privit cu multă satisfacție Sir Richard Doll, MD, D.SCL.

În 1950, Doll a publicat primele dovezi convingătoare că fumatul este cauza cancerului pulmonar. Acest lucru a fost într-o epocă în care un medic ar putea încerca să calmeze nervii unui pacient oferind o țigară. Doll, fumător la acea vreme, speculase că creșterea ratei cancerului pulmonar ar putea avea de-a face cu creșterea numărului de mașini pe șosea. Cu toate acestea, prin munca epidemiologică de atragere a durerii , el și colegul său Sir Austin Bradford Hill au găsit și au documentat legătura cu tutunul.

Aceasta și contribuțiile pe tot parcursul vieții ale lui Doll la epidemiologie și sănătatea publică - inclusiv înțelegerea bolii ulcerului peptic, efectele contraceptivelor orale asupra sănătății și rolul pe care îl joacă radiațiile ionizante în cauzarea leucemiei - au determinat Școala de Sănătate Publică a Universității Yale să o facă pe Doll primul beneficiar al CE.A. Câștigă - medalia scăzută la jumătatea lunii octombrie.

Medalia este acordată în onoarea lui Charles-Edward Amory Winslow, care a înființat Departamentul de Sănătate Publică din Yale, așa cum era cunoscut când a fost fondat în 1915, și este considerată de mulți din Statele Unite drept fondatorul disciplinei moderne de sănătate publică. În timpul mandatului său la Yale, Winslow a extins definiția sănătății publice de la limitele înguste ale igienei publice pentru a include prevenirea și controlul bolilor de inimă, cancerului, accidentului vascular cerebral, bolilor mintale și bolilor asociate cu sărăcia . Potrivit decanului Michael H. Merson, MD, multe schimbări importante au avut loc în timpul - mandatului lui Winslow. Bacteriologia a evoluat în microbiologie pentru a include parazitologia și virusologia, iar experții în sănătate publică au început să recunoască aspectele sociale ale bolii.

Merson a spus că Doll a fost selectat ca primul beneficiar al medaliei, deoarece este „cel mai important epidemiolog al celei de-a doua jumătate a secolului al XX-lea”. Lucrările lui Doll, care sunt „clasice din cauza rigoarei în designul studiului lor, a eleganței analizei lor și a clarității raportărilor lor”, i-au stabilit reputația de „epidemiolog al epidemiologului ”, a spus Merson.

Pe parcursul carierei sale, Doll s-a abținut să vorbească împotriva companiilor de tutun pentru că, așa cum a spus într-un interviu, „datoria mea era să fac cercetări și să fac dovezi . ... Lucrătorul activ de cercetare trebuie să se disocieze de pașii care sunt făcuți ca urmare a cercetării sale.” Dar acum, că nu mai cercetează activ problema tutunului, este bucuros să-și dea părerea despre eforturile continue ale celor din industria tutunului care își comercializează produsele către tineri.

„Este ca și cum ai vinde heroină”, a spus el. „Unul se întâmplă să fie legal, iar celălalt nu, dar ambii sunt la fel de rău din punct de vedere moral. Nu obiectez la fabricarea lui. Nu o vom opri peste noapte. Ceea ce mă opun este promovarea lui, încurajarea oamenilor să-l folosească.”

Doll, care și-a primit diploma de medicină în 1937 și doctorul în științe în 1958 de la Universitatea din Londra, consideră că munca sa despre tutun este cea mai mare realizare profesională a sa. Fost director al Unității de statistică a Consiliului de Cercetare Medicală din Regatul Unit, Doll a fost numit Profesor Regius de Medicină la Universitatea din Oxford în 1969. La Oxford, a condus, de asemenea, Unitatea de Epidemiologie și Studii Clinice a Cancerului și a continuat să lucreze cu unitatea de la pensionarea sa ca profesor în 1983.

In 1950, Doll published the first convincing evidence that smoking was the cause of lung cancer.This was during an era when a physician might try to calm a patient’s nerves by offering a cigarette.

Managing complex data about the brain

In recent years, the state of knowledge about the human brain—whether at the level of molecules, cells, or entire signaling pathways—has increased so much that it has given rise to a whole new field of study. The science of neuroinformatics looks for ways to sort and store these floods of data that will keep them widely accessible, open to interaction with other data and amenable to continual revisions and updates. A big step forward took place in October, when the NIH-sup- ported Human Brain Project awarded a $4.6 million grant to the School of Medicine for the establishment of a multi-purpose, neuronal database on the World Wide Web.

fhe four-year effort of developing the site, known as SenseLab (senselab. med.yale. edu), is headed by Gordon M. Shepherd, M.D., D.PHIL., professor of neurobiology, along with colleagues Perry L. Miller, M.D., PH.D., professor of anesthesiology and director of the Yale Center for Medical Informatics, and Michael Hines, PH.D., research scientist in the departments of Neurology and Computer Science. “The purpose of the site is to support research on the integrative actions of neurons and circuits, in the same way that the Human Genome Project has so effectively supported research on genes and proteins,” said Shepherd.

Within this Web site, users can work with data from each of SenseLab’s five databases interactively. The databases focus on neuronal models (including models that can be manipulated onscreen), membrane properties of neurons, neurotransmitter receptors and ion channels, olfactory genes and their proteins, and odor

„Scopul site-ului este de a sprijini cercetarea privind acțiunile integratoare ale neuronilor și circuitelor, în același mod în care Proiectul Genomului Uman a sprijinit atât de eficient cercetarea asupra genelor și proteinelor.”

– Directorul SenseLab Gordon Shepherd

molecule. În plus, utilizatorii pot căuta în bazele de date după neuron sau categorie de neuron, precum și după neurotransmițător, receptor sau curent electric. Eforturile sunt acum în curs de a îmbunătăți site-ul cu link-uri către atlasele creierului de pe web și către alte baze de date, cum ar fi arhivele de imagini ale creierului și ale anatomiei diferitelor tipuri de neuroni. Oamenii de știință de la Yale dezvoltă, de asemenea, modalități mai eficiente de a adăuga date din - articole de jurnal publicate electronic în bazele de date SenseLab prin intermediul instrumentelor de căutare automată. În opinia lui Shepherd, „Este un moment interesant pentru a participa la crearea unui nou domeniu care va fi crucial pentru cercetările viitoare în neuroștiință.”

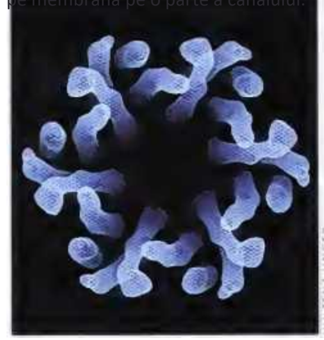
PARENTAL PROSPECTS A national survey of 3,000 adults, one-third of them parents of young children, found a surprising lack of understanding about basic principles of child development. According to the survey, many parents spank their children although they know it doesn’t work and expect a 15-month-old to share, even though that doesn’t happen until children are at least two. “Parents seem to think development is some sort of race. It’s a dance, not a race,” says Kyle D. Pruett, M.D., a clinical professor at the Child Study Center and past president of Zero to Three, the child development advocacy and expertise organization that conducted the survey. One finding he found particularly disturbing was “the lack of understanding adults have about the enormously active absorption abilities of the very young within the first months of life, both of the good and the bad in their surrounding environment.”

CAFFEINE STUDY QUELLS TEMPEST IN A COFFEEPOT The caffeine in over-the-counter pain relievers won’t get you hooked, according to a review of the literature by an international committee of scientists chaired by Alvan R. Feinstein, M.D., HS '54, Sterling Professor of Medicine and Epidemiology. Fears percolating in Europe that caffeine in analgesics such as aspirin and acetaminophen might lead to dependency had spurred groups in Germany, Austria and Switzerland to seek protective regulations. Federal drug authorities in the three countries, along with the pharmaceutical industry, assembled the committee, which reported its findings in the November issue of *Clinical Pharmacology and Therapeutics.*

JOHN CURTIS

Oamenii de știință de la Yale pot vizualiza acum ceea ce nu se putea vedea anterior cu facilități de imagistică îmbunătățite în Sterling Hall of Medicine. La o casă deschisă în ianuarie, Frederick Sigworth a explicat utilizarea unui nou crimicroscop cu electroni, care poate produce imagini precum cea de dedesubt ale canalelor membranare de joncțiune interzisă. Aceste canale conectează celulele adiacente și permit schimbul de ioni și molecule de semnalizare. Folosind cristalografia de electroni, una dintre cele patru abordări principale susținute de noua facilitate de criomicroscopie electronică, Vinzenz Unger a calculat această imagine, prima care arată aranjamentul elicelor alfa care se întind pe membrană pe o parte a canalului.

VINZENZ UNGER

Noua facilitate aduce imagistica celulară până la moleculă

Până în martie a acestui an, când - Frederick J. Sigworth, PH.D., a avut nevoie vreodată de criomicroscopie electronică - pentru a vedea proteinele membranare pe care le studiază, el a trimis un student absolvent în tren la New York cu un termos care menținea mostrele în azot lichid la minus 200 de grade Celsius. Acum Sig worth, un profesor de fiziologie celulară și moleculară, nu trebuie să meargă mai departe decât nivelul inferior al Sterling Hall of Medicine . Acolo, în spațiul recent renovat, se află un grup de resurse de bază care le permite oamenilor de știință să aplice cele mai recente - tehnici de microimagini în munca lor.

Centrul pentru imagistica celulară și moleculară și Centrul de calcul central pentru bioinformatică și analiză a imaginii oferă microscopie electronică , criomicroscopie electronică, microscopie confocală și facilități de calcul de bază pentru analiza și interpretarea datelor. „Aceste tehnologii sunt prea complicate și prea costisitoare pentru ca orice membru al facultății sau laborator să le gestioneze singur", a spus Carolyn W. Slay man, PH.D., decan adjunct pentru afaceri academice și științifice. „Facilitățile de bază oferă acces la specialiști și la echipamente care costă orice, de la sute de mii la milioane de dolari."

Facilitățile modernizate sunt rezultatul a trei ani de planificare care a început în 1998, când decanul David A. Kessler, MD, a convocat o comisie pentru a revizui planurile școlii de medicină pentru biologia structurală. Comitetul și-a dat seama că „din ce în ce mai mult, medicina de ultimă generație depinde de cunoașterea structurii acestor molecule", a spus Sigworth, unul dintre membrii săi . De atunci, școala a recrutat membri ai facultății cu experiență în noile tehnologii de imagistică, a modernizat hardware-ul existent și a achiziționat echipamente noi, cum ar fi microscoape electronice suplimentare, microscoape confocale, criomicroscoape electronice și un microscop cu doi fotoni. Noile microscoape oferă o varietate de posibilități de imagistică pentru o gamă largă de specimene la o gamă de rezoluții diferite.

Noile facilități au fost inaugurate oficial la sfârșitul lunii ianuarie . Vinzenz M. Unger, PH.D., profesor asistent de biofizică moleculară și biochimie, coordonează laboratorul de criomicroscopie electronică și oferă instruire pentru noii utilizatori. Marc Pypaert, PH.D., cercetător asociat în biologia celulară , oferă instruire și utilizarea microscoapelor electronice. Michael H. Nathanson, MD, PH.D., profesor asociat de medicină, este responsabil de microscopie focală. Facilitatea de bioin - formatică, administrată de Anne Marie Quinn, MPH '00, este un loc în care oamenii de știință și studenții pot lua date pentru analiză și interpretare sau pot căuta date genomice pe Internet. Următoarea fază a unității este un laborator extins de cristalografie cu raze X la școala de medicină.

To those who gave their bodies to medicine, a gesture of gratitude

Pe măsură ce încep să studieze medicina , studenții care aspiră să fie medici sau asociați de medici - își întâlnesc primii „pacienți” în laboratorul de anatomie. „Acești pacienți și-au dorit,” a spus Law - Rence Rizzolo, PH.D., profesor de anatomie, „ca un student muncitor și dedicat să le ia rămășițele și să le folosească în avantaj.” Studenții știu puțin despre acești pacienți la început - nu mai mult decât vârsta, sexul și rasa lor. Pe parcursul a șase luni, totuși, studenții devin intim - familiarizați cu ei, pe măsură ce ei cartografiază geografia corpului uman. Ei învață din calusurile de pe mâini, cicatricile de la operațiile anterioare, tatuajele pe piele și semnele bolii și reparațiile pe care le pot găsi în interior.

Pe 28 februarie, studenții și profesorii au susținut un serviciu de recunoștință în Biblioteca istorică pentru a mulțumi donatorilor pentru darul oferit științei. În majoritatea celor 15 ani studenții au organizat serviciul, acesta a fost stilat, în cuvintele profesorului meu anato William Stewart, PH.D., la o întâlnire cu Quaker. Oamenii s-au adunat și și-au oferit gândurile despre primii lor pacienți. În urmă cu aproximativ cinci ani, studenții au decis să prezinte un program mai formal, a spus Stewart. Ceremonia de 75 de minute din această iarnă a inclus cântece și poezii, precum și remarci ale studenților. Studenta la medicină Kavita Mariwalla a încercat să-și imagineze viața personală a pacientului ei în două poezii pe care le-a scris. „Când îți voi examina inima ca structură”, a spus ea, „îmi voi aminti că ai păstrat secrete în ea.”

Serviciul, a spus Rizzolo, permite studenților să-și exprime frustrările, neliniștea și alte emoții care vin odată cu experiența de a explora un cadavru. „Este într-adevăr prima lor experiență cu un pacient, chiar dacă pacientul este mort”, a spus el. „Trimite o mulțime de gânduri despre propria lor mortalitate și despre viața lor ca medici.”

În fiecare an, când se termină cursul meu anato , cadavrele sunt incinerate. Aproximativ la fiecare cinci ani, când cenușa s-a - acumulat, acestea sunt îngropate într-o groapă comună de la Evergreen Cemetery din New Haven. Anul acesta, studenții la medicină intenționează să înscrie pietre funerare pentru fiecare dintre cele cinci morminte comune care dețin rămășițele cadavrelor.

Ilene Wong, a first-year medical student, and Meredith Blodget, a student in the Physician Associate Program, listened as their anatomy classmates paid homage in February to the donors who made possible their first insights into the workings of the human body. “From the start,”Wong read from her essay, *Remembering Tony,* “our teacher impressed upon us that anatomy is about ways of seeing.Thank you,Tony, for allowing me to see yourself, and myself reflected."

Ei învață din calusurile de pe mâini, cicatricile de la operațiile anterioare, tatuajele pe piele și semnele de boală și reparații pe care le pot găsi în interior.

15 ANI MAI TÂRZIU, O SURPRIZĂ DE LA CERNOBÎL În anul universitar 1995-1996, Jack van Hoff, MD, HS '84, profesor asociat de oncologie pediatrică, a luat un concediu sabatic de la Şcoala de Medicină pentru a coordona datele pediatrice pentru un proiect de registru al cancerului în Belarus, fosta republică sovietică unde a avut loc cea mai mare epidemie . zona imediată care - înconjoară centrala electrică de la Cernobîl, ca urmare a prăbuşirii unuia dintre reactoarele sale nucleare în urmă cu 15 ani în această primăvară. Împreună cu profesorul clinic de medicină Nicholas Dainiak, MD, van Hoff a lucrat de atunci cu Consorțiul Internațional de Cercetare privind Efectele Radiațiilor asupra Sănătății pentru a studia leucemia infantilă din regiune. Rezultatele au fost surprinzătoare . „Deși efectele sociale asupra oamenilor din zonă au fost foarte semnificative", spune van Hoff, „impactul fizic al expunerii la radiații a fost mic. A existat o creștere remarcabilă a ratelor de cancer tiroidian la persoanele expuse ca copii . Cu toate acestea, până în prezent, nu a existat niciun efect detectabil asupra ratelor altor tipuri de cancer."

RASA nu a afectat calitatea îngrijirii psihiatrice sau rezultatele clinice într-un studiu pe pacienți albi și afro-americani care erau fără adăpost și bolnavi mintal. Studiul, raportat în numărul din octombrie al *Psychi atric Services,* a arătat, de asemenea, că rasa managerilor de caz nu a făcut nicio diferență, a spus autorul Robert A. Rosenheck, MD, HS '77, profesor - de psihiatrie și sănătate publică. Constatările se îndepărtează de cele ale altor studii care arată că persoanele care nu sunt albe pot avea acces mai puțin la îngrijire medicală sau rezultate mai slabe decât pacienții albi. „Este dificil să se generalizeze de la aceste constatări la alte domenii ale îngrijirii sănătății", a spus Rosen Heck. „Tipul de oameni care lucrează cu persoanele fără adăpost sunt, în general, cei care au un angajament special față de corectitudine și justiție socială , așa că aceste rezultate nu se traduc neapărat în altă parte."

Patients underestimate risks, overestimate benefits of elective angioplasty

angio-
acks
physi-
b of
and
e study.

> It can relieve chest pain, but there is no definite evidence to date that elective angioplasty will lower the risk of a future heart attack.

Când vine vorba de a alege să facă angioplastie, mulți pacienți cred că procedura de deschidere a vaselor de sânge înfundate poate preveni atacurile de cord și le poate prelungi viața fără niciun pericol semnificativ. Potrivit anchetatorilor de la Yale, aceasta este o percepție greșită și pacienții au nevoie de o mai bună - înțelegere a potențialelor riscuri și beneficii de la furnizorii lor de asistență medicală cu mult înainte de a fi supuși procedurii.

Angioplastia este o procedură invazivă în care un balon este umflat în interiorul unui vas de sânge, cel mai adesea o arteră coronară, pentru a elimina orice placă care blochează fluxul prin vas. Un dispozitiv metalic numit stent este adesea introdus pentru a ajuta la menținerea arterei [7] deschise.

Poate ameliora durerea în piept, dar nu există nicio dovadă certă până în prezent că va reduce riscul unui viitor atac de cord. În plus, angioplastia în sine prezintă riscuri de a induce un atac de cord sau un accident vascular cerebral, precum și hemoragie și infecție. Eric Holmboe, MD, profesor asistent de medicină, și colegii săi au intervievat 52 de pacienți, cu vârste cuprinse între 39 și 87 de ani, în ajunul procedurii despre părerile lor despre potențialele beneficii și riscuri.
Trei sferturi au crezut că procedura va preveni un viitor atac de cord și aproape la fel de mulți au crezut că le va prelungi - viața. La întrebarea despre riscuri, mai puțin de jumătate și-ar putea aminti un singur risc asociat cu angioplastia. Rezultatele studiului au apărut în *Journal of Internal Medicine* în octombrie.

„Descoperirile noastre arată că pacienții nu au informațiile de care au nevoie într-un format pe care îl pot folosi pentru a lua cea mai bună decizie cu privire la angioplastie pentru ei înșiși", spune Holmboe. „După părerea mea, pacienții trebuie să aibă o discuție despre beneficii și riscuri cu o săptămână bună înainte de orice procedură electivă pentru a se gândi la riscuri și beneficii." Pentru a atinge acest obiectiv, Holmboe intenționează să creeze o abordare cu mai multe fațete care să ajute la informarea pacienților și să răspundă la întrebările lor și să înființeze un program de instruire a tinerilor medici pentru a oferi explicații privind riscurile pe care pacienții le pot înțelege.

Study knocks popular cough and cold medication ingredient off the market

Un studiu realizat de cercetătorii de la Yale asupra fenilpropanolaminei sau PPA, unul dintre ingredientele cele mai frecvent utilizate în multe medicamente pentru tuse și răceală, a constatat că aceasta duce la un risc crescut de accident vascular cerebral orragic la femei. De asemenea, bărbații pot prezenta un risc mai mic. Descoperirile au determinat, în octombrie, Food and Drug Administration (FDA) să sfătuiască încetarea comercializării și distribuției PPA, determinând producătorii să retragă multe dintre cele mai populare produse fără prescripție medicală (OTC) care utilizează PPA, cum ar fi Alka-Seltzer Plus, Dimetapp Elixir și Robitussin.

Studiul s-a desfășurat la patru centre de cercetare și a fost coordonat de anchetatorii din Yale în cadrul unui grant de la primar. ulitatea produselor afectate. Walter N. Kernan, MD, profesor asociat de medicină, unul dintre cei patru co-investigatori de la Yale, spune despre produsele OTC: „În esență, au dispărut".

Lucrarea care detaliază studiul pe cinci ani și 5 milioane de dolari nu a apărut în *New Eng land Journal of Medicine* până pe 14 decembrie, dar rezultatele au fost publicate mai devreme pe site-ul web al revistei din cauza importanței lor pentru sănătatea publică. „Cred că decizia FDA a fost prudentă, dar foarte adecvată", spune Kernan. „Există medicamente OTC alternative pentru ameliorarea simptomelor de tuse și răceală."

Studiul a fost întreprins din cauza rapoartelor de caz care asociază PPA cu accidentul vascular cerebral hemoragic - sângerare între lobii cerebrali sau

Third of doctors don't practice what they preach

doi producători de PPA. Rezultatele au ajuns pe prima pagină a titlurilor la nivel mondial din cauza pop

în jurul marginilor creierului - un

Experții în sănătate publică condamnă condițiile de îngrijire a sănătății care au ca rezultat faptul că 20% din populația americană nu primește examinări de rutină, - inoculări preventive și screening-uri. Aceștia invocă adesea bariere în calea intrării în sistemul de sănătate, cum ar fi statutul economic mai scăzut, dificultățile lingvistice și lipsa educației. Un studiu asupra medicilor condus de un investigator de la Yale a venit cu rezultatul surprinzător că medicii par chiar mai puțin probabil decât restul populației să aibă o sursă regulată de îngrijire (RSOC), cum ar fi un medic

Studiul a fost realizat în timp ce profesor asistent de medicină - Cary P. Gross, MD, era bursier la Școala de Medicină Johns Hopkins. Din cei 915 medici care au absolvit Hopkins între 1948 și 1964, aproximativ 35 la sută nu au avut RSOC în timpul unei - perioade de sondaj de șapte ani. În timp ce medicii pot avea alte surse de îngrijire, cei fără un RSOC au fost mult mai puțin probabil să facă depistarea cancerului sau un vaccin antigripal.

Gross speculează că medicii nu merg la medici din cauza a ceea ce el numește o credință „falsă" în capacitatea lor de auto-îngrijire, combinată cu o formă neobișnuită de accident vascular cerebral, în special în grupul de vârstă de 18 până la 49 de ani, care a făcut obiectul studiului. Studiul nu a analizat accidentul vascular cerebral ischemic, de departe cea mai comună formă de accident vascular cerebral.

Anchetatorii au examinat 702 de persoane care au suferit un accident vascular cerebral hemoragic și i-au comparat cu un număr de două ori mai mare de subiecți de control care nu au suferit un accident vascular cerebral. Acea bază de date este cea mai mare de acest gen. Anchetatorii îl folosesc acum pentru a studia alți factori de risc pentru accident vascular cerebral. „Ne așteptăm să găsim informații noi și mai precise despre alți factori de risc pentru accidentul vascular cerebral hemoragic, inclusiv alte produse medicamentoase", spune Kernan. „Aceste analize suplimentare pot avea și implicații importante pentru sănătatea publică." a carierei lor medicale. Așa cum este adevărat pentru cei care nu caută îngrijire preventivă, el a descoperit că acești medici manifestă adesea și o atitudine „fatalistă", atribuind întâmplării rezultatele asupra sănătății. Gross spune despre descoperirile, care au apărut în noiembrie în *Arhivele de Medicină Internă,* „Trebuie să vă întrebați de ce nu ținem cont de propriile noastre sfaturi". El nu știe dacă - absolvenții Yale au șanse mai mari sau mai puține decât alți medici să meargă la medic.

CHIRURGIA ENDOSCOPICĂ ESTE MAI UȘOR DE ÎNGHIȚIT Persoanele cu o - tulburare comună de deglutiție pot fi acum tratate la Yale folosind o procedură care este semnificativ mai puțin invazivă decât intervenția chirurgicală convențională pe gât. Operația este utilizată pentru a trata diverticulul Zenker, care apare atunci când mucoasa mucoasei iese prin peretele muscular chiar sub caseta vocală din esofagul înalt. Alimentele devin ușor prinse în pungă, ceea ce face dificilă înghițirea. Folosind o - procedură endoscopică popularizată la Duke numită diverticulostomie asistată cu capsator, chirurgii scot punga prin gură și repară căptușeala cu un capsator. Procedura este o descoperire, potrivit lui Douglas A. Ross, MD, profesor asociat de chirurgie și otolaringologie, care - efectuează operația împreună cu colegul Clarence T. Sasaki, MD '66, HS '73, profesorul de chirurgie Charles W. Ohse și șef al secției de otolaringologie.

O nouă abordare a transferurilor tubare
Cele două proceduri standard pentru fertilizarea in vitro implică transferul embrionului fie în uter, fie în trompele uterine. O bază de date națională publicată de Centrele pentru Controlul și Prevenirea Bolilor (CDC) a susținut credința de mult timp că transferul tubar are o rată mai mare de succes a sarcinii, deși este mai invaziv, mai costisitor și mai predispus la complicații . O analiză condusă de Steven F. Palter, MD, - profesor asistent de obstetrică și ginecologie , a tuturor studiilor publicate anterior a constatat că transferurile uterine au o probabilitate la fel de mare de succes ca și transferurile tubare. Pal ter a sugerat că clinicile de fertilitate, cărora li se cere să-și publice ratele de succes, selectează pacienții să accepte sau să direcționeze către anumite terapii în funcție de probabilitatea lor de succes. Asta, crede el, a denaturat baza de date. Descoperirile sale, prezentate la reuniunea Societății Americane de Medicină Reproductivă , contrazic statisticile publicate de CDC și de Societatea pentru Tehnologia Reproductivă Asistată, crede el.

Aruncă o nouă lumină asupra depresiei

Psychiatrist Dan Oren and colleagues in Israel say theirfindings on the effects of light on free radicals in the bloodstream bolster the notion that the body has light receptors other than those in the eyes.

Un investigator de la Yale și colegii săi israelieni au arătat pentru prima dată că organismul are receptori de lumină alții decât cei din sistemul vizual al ochiului. Această descoperire poate ajuta la explicarea de ce utilizarea luminii artificiale ca terapie ajută persoanele cu tulburare afectivă seanale (TRISTA), o formă de depresie despre care se crede că rezultă din privarea de lumină , care apare cel mai frecvent în timpul iernii. De asemenea, ar putea ajuta la dezvoltarea de terapii cu lumină pentru alte forme de depresie, potrivit autorului principal al lucrării, profesor asociat de psihiatrie Dan A. Oren, MD.

Pentru studiu, care a apărut în numărul din martie 1 al revistei *Biological Psychia try,* lumina dintr-un tip de cutie luminoasă folosită în mod obișnuit pentru a trata SAD a fost direcționată asupra celulelor pielii cultivate în cultură. În câteva minute, lumina a stimulat producția de molecule care conțin așa-numiții radicali liberi, care sunt gaze care pot furniza energie prin fluxul sanguin . Acesta poate ajuta la explicarea de ce lumina poate ajuta la tratarea SAD, care afectează până la 20 de milioane de americani și oferă , a spus Oren, „o nouă cale către înțelegerea modului în care funcționează creierul”.

Oren este, de asemenea, investigatorul principal pentru un studiu care utilizează lumina pentru a trata femeile însărcinate care suferă de depresie. Oren și C. Neill Epperson, MD, profesor asistent de psihiatrie și de obstetrică și ginecologie, testează femeile pentru a vedea dacă terapia cu lumină le va permite să evite medicamentele antidepresive , din cauza preocupărilor legate de potențialele efecte secundare și/sau efecte toxice ale medicamentelor asupra fătului. Potrivit lui Oren, un studiu cu tratament deschis a avut rezultate „foarte încurajatoare”. Yale și alte două centre de cercetare continuă acum un studiu pilot în speranța de a întreprinde o investigație la scară mai mare.

Un indiciu molecular pentru detectarea cancerului de vezică urinară

The protein produced by a gene called *survivin* may be a marker for bladder cancer, according to Dario Altieri, who discovered the gene.The protein appears in the urine of those with chronic or recurring bladder cancer but not in healthy individuals or those with other forms of cancer.

Descoperită în urmă cu trei ani, o genă numită *survivin* este promițătoare ca marker de diagnostic pentru cancerul vezicii urinare, potrivit unui studiu publicat de profesorul de patologie Dario C. Altieri, MD, de la Yale Cancer Center, și mai mulți colegi în numărul din *16 ianuarie* a *JAMA: The Journal of the American Medical Association.* Al șaselea cel mai frecvent cancer din Statele Unite, cancerul de vezică urinară are o rată de supraviețuire la 5 ani de 93% dacă este descoperit și tratat devreme.

Mijloacele actuale de diagnostic , cistoscopie și biopsie, sunt precise, dar și costisitoare și dureroase. Ceea ce a descoperit studiul de la Yale poate duce la o abordare neinvazivă, care examinează celulele pe care corpul le elimină în mod abundent în fiecare zi în urină. Într-o analiză a probelor de urină de la 16 voluntari sănătoși și 60 de voluntari cu diferite tipuri de cancer, produsul proteic al genei *supraviețuirii* a apărut în probele de la pacienții cu cancer de vezică nou sau recurent , dar nu și la cei de la voluntari sănătoși sau - voluntari cu cancer de prostată, renal, cervical sau vaginal.

„Perspectivele potențiale pentru un astfel de test ar fi îmbunătățirea măsurilor de urmărire” pentru pacienți după tratament, spune Altieri. Deoarece cancerul vezicii urinare reapar prea des, adaugă el: „Sperăm să vedem această analiză a celulelor urinare să se dezvolte într-o abordare alternativă, sigură, neinvazivă și de încredere la prima linie de diagnostic”.

Autorul principal al studiului a fost Shannon Smith, MD, un om de urologie care a murit în martie după o luptă de cinci ani cu cancerul la creier. „Spiritul ei a fost puternic și inspirator și angajamentul ei față de această muncă experimentală, chiar și în mijlocul bolii în progres, a fost admirabil”, a spus Altieri.

Radiation multiplies *Salmonella's* anti-tumor properties

Radioterapia tradițională, atunci când este combinată cu o formă modificată genetic a bacteriei mortale *Salmonella,* ar putea ajuta unii pacienți cu cancer, au descoperit oamenii de știință de la Yale.

Scriind în *Jurnalul European al Cancerului,* oamenii de știință spun că au dezvoltat o tulpină netoxică din „tipul sălbatic" periculos de *Salmonella* și au folosit-o împreună cu raze X pentru a lupta împotriva tumorilor la șoareci. Studiul, realizat în colaborare cu Vion Pharmaceuti - cals, a arătat un câștig remarcabil în capacitatea de a opri, deși nu a elimina complet, creșterea tumorii.

Rezultatele inițiale dintr-un studiu clinic de fază I au indicat oameni. Oamenii de știință de la Yale John M. Pawelek, PH.D., K. Brooks Low, PH.D. și David G. Bermudes, PH.D., care este și director de biologie la Vion, au primit un brevet pentru vectorul cancerului.

Pawelek, cercetător senior în cadrul Departamentului de Dermatologie, a declarat că echipa a fost surprinsă de eficacitatea celor două terapii împreună. În timp ce radiațiile sau *Salmonella* singure au prevenit - creșterea cancerului timp de până la trei săptămâni, combinația a oprit tumorile pentru mai mult de două ori mai mult.

În timp ce tratarea pacienților cu cancer cu forme de bacterii este devastatoare, dar pentru cineva care este în mare parte puțin prea ani, motivele - succesului său ocazional au ocolit oamenii de știință. Noile modalități de a modifica *Salmonella* și de a o combina cu radiațiile sunt aspectele noi ale lucrării curente. „Puteți intra în detalii foarte detaliate despre motivul pentru care razele X și *Salmo nella* sunt atât de eficiente împreună, dar aceasta este o speculație în acest moment", a spus Pawelek. „Am descoperit o terapie nouă și unul dintre lucrurile pe care le facem acum este să încercăm să înțelegem cum funcționează." Raporturile asupra sănătății și funcționării lor fizice au fost semnificativ diferite de ceea ce au arătat rezultatele testelor.

„Evidențiază importanța de a vorbi cu pacientul", spune Krumholz. „Putem avea toate aceste teste sofisticate, dar măsura finală a calității vieții și a funcționării ar trebui să fie înțeleasă din perspectiva proprie a pacientului. Trebuie să existe o legătură între obiectivele lor de terapie și obiectivele noastre de terapie. Dacă terapia noastră este menită să-i ajute să trăiască mai bine, atunci ar trebui să fim siguri că tratăm pacientul și nu doar rezultatele testelor."

SEJERE MAI SCURTĂ, DAR CE știi DESPRE REZULTATE? Îngrijirea gestionată a redus timpul petrecut de pacienții în vârstă cu pneumonie în spital și a condus la o scădere corespunzătoare a costurilor și a ratelor de deces în spital asociate cu boala. Dar, potrivit unui studiu realizat de cercetătorii de la Yale și alte instituții, mai mulți pacienți mor în luna după ce părăsesc spitalul, iar mulți dintre pacienții externați sunt trimiși la casele de bătrâni mai degrabă decât acasă. Thomas P. Mee Han, MD, MPH, profesor clinic asistent de medicină, a fost autorul principal al studiului, care a apărut în *Arhivele de Medicină Internă* în decembrie. Cercetătorii au descoperit că rata mortalității în 30 de zile după externare a crescut de la 6,9% la 9,3% în timpul studiului de șase ani al pacienților cu pneumonie de 65 de ani și mai mult din spitalele Connecticut. În acea perioadă, din toamna anului 1991 până în toamna anului 1997, durata șederii a scăzut de la o medie de 11-12 zile la 7-8 zile. Meehan a spus: „Nu putem continua să reducem durata șederii și să nu avem ochi în privința consecințelor."

RISCURI MAI MAI MARE PENTRU FEMEILE MAI TINERE Femeile cu vârsta sub 60 de ani se confruntă cu un risc mai mare de a muri în cei doi ani după un atac de cord decât bărbații din aceeași grupă de vârstă, potrivit unui studiu realizat de un cercetător de la Yale și laboratoare colaboratoare. Aceste diferențe bazate pe sex în ratele mortalității au fost independente de severitatea atacului de cord și a altor probleme de sănătate și au fost găsite numai la grupul de pacienți sub 60 de ani, au scris autorii în numărul din 6 februarie *al revistei Annals of Internal Medicine* . depresie", a spus Harlan Krumholz, MD, co-autor al articolului și profesor asociat de medicină internă. „Următoarea provocare este să înțelegem de ce există aceste diferențe."

With chest pain, need for treatment can be a matter of perspective

că

Durerea în piept nu este aceeași pentru toată lumea. Îi împiedică pe unii pacienți să se bucure de activitățile zilnice. Pentru alții, în ciuda diagnosticelor identice, durerea nu le reduce calitatea - vieții. Potrivit unui studiu de la Yale, medicii vor oferi pacienților o îngrijire mai bună, luând în considerare această diferență înainte de a recomanda proceduri invazive, cum ar fi angioplastia , pentru a îmbunătăți fluxul de sânge către inimă pentru a reduce durerea.

„Poate exista o discordanță importantă între capacitatea obiectivă a pacientului și calitatea vieții pacientului", spune Harlan M. Krumholz, **MD,** profesor asociat de medicină și de epidemiologie și sănătate publică. „Pentru un înotător olimpic, o rănire minoră ar putea bacteria să poată fi utilizată în siguranță la sedentar ar putea fi abia observat."

El a condus studiul, care a fost întreprins de Jen nifer A. Mattera, MPH '95, director al Centrului de Cercetare a Out comes de la Spitalul Yale-New Haven, pentru teza ei de master, împreună cu alți cercetători de la Yale. Cercetătorii au comparat rezultatele testelor de diagnosticare ale pacienților - - teste cu electrocardiograme de exercițiu pe banda de alergare și imagistica de perfuzie miocardică - cu opiniile pacienților despre funcționarea lor fizică și starea generală de sănătate, colectate dintr-un chestionar. Cercetătorii au descoperit că rezultatele testelor sunt legate de percepția pacienților cu privire la calitatea vieții lor de cele mai multe ori, dar că, în multe cazuri, percepția pacienților a fost făcută de cel

Stem cells from an adult rat, their nuclei stained red, divide in this image from the Kocsis lab. Yale scientists have been successful in transplanting stem cells to repair demyelinated axons in primate and rodent models.

JEFFERY KOCSIS

Transplantul de celule stern arată promițător pentru repararea măduvei spinării

Pentru prima dată, oamenii de știință de la Yale au transplantat celule stem dintr-un creier de primată adult pentru a repara teaca izolatoare din jurul axonilor măduvei spinării la același animal. Aceste rezultate, raportate la reuniunea anuală a Societății pentru Neuroscience din noiembrie, ridică speranțe că celulele stem ale pacienților ar putea fi folosite într-o zi pentru a-i ajuta să se recupereze de leziunile măduvei spinării sau de scleroza multiplă.

Pentru experiment, care a fost condus de Jeffery D. Kocsis, PH.D., profesor de neurologie și neurobiologie, o cantitate mică de celule a fost îndepărtată din zona subventricală din lobul frontal. Celulele precursoare neuronale sau stem au fost apoi clonate și extinse în laborator înainte de a fi transplantate într-o regiune a măduvei spinării din care mielina, învelișul protector din jurul fibrelor nervoase care mărește - viteza de conducere a impulsurilor, fusese îndepărtată. Celulele stem au format noua mielina pentru a acoperi celulele nervoase.

Utilizarea celulelor stem proprii unui subiect ar putea eluda problemele etice și practice legate de utilizarea țesutului fetal, din care celulele stem pot fi derivate cu ușurință, și problemele asociate cu suprimarea imunității care apar la transplantul de țesut străin . În numărul din ianuarie al revistei *Experimental Neurology*, cercetătorii au raportat în continuare că celulele similare derivate din creierul uman adult pot repara axonii într-un model de rozătoare de demielinizare și pot îmbunătăți conducerea impulsului.

„Conceptul nu este gata de aplicare la pacienți, dar faptul că poate fi realizat la o primată și că celulele stem pot fi dezvoltate din creierul uman adult este semnificativ . Există o mulțime de entuziasm aici cu privire la potențialul de a pune celulele la lucru pentru a repara sistemul nervos rănit ", a spus Kocsis. Dar, a avertizat el, „Există atât de multe tipuri de celule și atât de multe probleme de siguranță. Acesta este primul pas într-un proces lung de dezvoltare a unor noi tratamente clinice."

Antidepressants shown to promote new cell growth in the hippocampus

Ronald Duman led a team that found evidence of new cell growth in the hippocampus among patients taking long courses of antidepressant medications.

Utilizarea continuă a - antidepresivelor duce la creșterea celulelor noi într-o zonă a creierului cunoscută că suferă de moarte celulară și atrofie ca urmare a depresiei și stresului, arată un studiu realizat de cercetătorii de la Yale.

Administrarea cronică de antidepresive crește numărul de neuroni din hipocampul adultului, ceea ce ar putea ajuta la explicarea modului în care antidepresivele își produc răspunsul terapeutic, potrivit Ronald S. Duman, PH.D., profesor de psihiatrie și farmacologie. Duman a fost autorul principal al studiului, publicat pe 15 decembrie în *The Journal of Neuroscience*.

Hipocampul este partea creierului limbic care este implicată în învățare, memorie, dispoziție și emoție. Este una dintre puținele regiuni ale creierului adult în care producția de neuroni are loc la animale, inclusiv la oameni. Studiile anterioare au demonstrat că experiențele stresante, atât fizice, cât și psihologice , duc la pierderi neuronale în hipocamp și că antidepresivele pot bloca această pierdere de celule.

Laboratorul lui Duman studiază de peste 15 ani mecanismul de acțiune al antidepresivelor la rozătoare. Cercetătorii s-au concentrat pe acțiunile celulare ale antidepresivelor , analizând rolul - căilor de transducție a semnalului intracelular care controlează funcția neuronală. Ei au identificat mai multe acțiuni ale antidepresivelor care indică faptul că acestea influențează supraviețuirea sau numărul de neuroni din hipocamp.

Acest studiu a fost menit să analizeze dacă antidepresivele au crescut nașterea neuronilor în hipocamp. Cercetătorii au testat mai multe clase diferite de medicamente antidepresive, precum și terapia convulsivă electroconvulsivă (ECS) și un medicament antipsihotic.

ECS este cel mai eficient tratament clinic pentru cazurile de depresie care sunt rezistente la tratamentele medicamentoase disponibile. După cum era de așteptat, administrarea repetată de ECS a crescut cu 50 la sută numărul de neuroni din campusul hipopotamilor din creier. Antidepresorii chimici testați au crescut numărul de neuroni din aceeași zonă cu 20% până la 40 - %. Antidepresivele care au fost administrate au inclus un inhibitor de monoaminoxidază (tranilcipromină), un inhibitor selectiv al recaptării serotoninei - (fluoxetină) și un inhibitor selectiv al recaptării norepi- nefrinei (reboxetină).

Administrarea acută a antidepresivelor (una până la cinci zile) nu a dus la nicio modificare semnificativă a celulelor. Rezultatele au fost observate după 14 până la 28 de zile de administrare, ceea ce este în - concordanță cu schemele de tratament pentru răspunsul terapeutic la antidepresive. Aceste studii sugerează că creșterea - neurogenezei în hipocamp ar putea contracara efectele stresului asupra atrofiei hipocampului și ar putea contribui la acțiunile tratamentelor antidepresive.

O ARHIVĂ ȘATĂ, ÎN BIȚI ȘI OCTEȚI Pe măsură ce tot mai multe reviste trec în format electronic și tot mai mulți savanți accesează informații folosind aceste baze de date online, au apărut întrebări serioase despre cum să păstrați cunoștințele care, în unele cazuri, pot exista doar în formă digitală. Pentru a aborda dilemele - conservării digitale, Biblioteca Universității Yale și Elsevier Science colaborează pentru a crea infrastructura pentru o arhivă model pentru cele 1.100 de reviste publicate electronic de Elsevier, cel mai mare furnizor de informații științifice , tehnice și medicale din lume . Scopul lor este să aibă infrastructura model dezvoltată în termen de doi ani. Ei au început deja să studieze modul în care oamenii folosesc colecțiile digitale și investighează formate pentru codificarea conținutului în formă digitală; o provocare este de a anticipa ce formate vor rămâne stabile în timp. Planificatorii speră că arhiva va servi drept model pentru alți editori.

ALĂPTAREA REDUCE RISCUL DE CANCER Alăptarea timp de doi sau mai mulți ani reduce riscul unei femei de a dezvolta cancer de sân cu 50%, potrivit unui studiu realizat în China de un cercetător de la Yale. Tongzhang Zheng, Sc.D., profesor asociat de epidemiologie și sănătate publică, a spus că a efectuat studiul în China, deoarece, spre deosebire de țările occidentale, alăptarea pe termen lung face parte din cultura chineză. Grupul lui Zheng a constatat o reducere cu 50% a riscului de cancer de sân în rândul femeilor care au alăptat mai mult de 24 de luni per copil, în comparație cu femeile care au alăptat mai puțin de 12 luni. Studiile din țările occidentale care arată că alăptarea nu joacă un rol semnificativ în reducerea riscului de cancer de sân ar putea fi explicate prin faptul că multe femei din Occident alăptează săptămâni sau luni mai degrabă decât ani. Studiul a fost publicat în luna decembrie a revistei *American Journal of Epidemiology.*

CONSTATĂRI

Sondarea bazei genetice a emfizemului

În studii separate, cercetătorii de la Yale au demonstrat că genele care codifică interleuken-13 (IL-13) și interferon gamma d provoacă emfizem pulmonar.

Folosind șoareci transgenici care au fost modificați genetic pentru a exprima aceste gene în plămânul șoarecilor adulți, Jack A. Elias, MD, șef de secție de - medicină pulmonară și de îngrijire critică, și o echipă de cercetători, inclusiv Zhou Zhu, MD, PH.D.; Tao Zheng, MD; Chun Guen Lee, MD; Bing Ma, MS; și Qingsheng Chen, MD, au demonstrat că aceste gene, despre care se știe că provoacă inflamație, provoacă, de asemenea, emfizem pulmonar similar cu cel observat la pacienții cu boală pulmonară obstructivă cronică (BPOC). BPOC afectează 16 milioane de oameni numai în Statele Unite și este a patra cauză de deces la nivel mondial.

Primul studiu, publicat în numărul din noiembrie al *The Journal of Clinical Investigation,* a evidențiat potențiala importanță a IL-13 > în dezvoltarea - emfizemului și în producția exagerată de mucus observată în aceste tulburări. Deoarece se crede că IL-13 contribuie și la astm, acest studiu a demonstrat, de asemenea, că mecanismele comune ar putea sta la baza dezvoltării ambelor afecțiuni pulmonare.

Al doilea studiu, publicat în numărul din decembrie al *Jurnalului de Medicină Experimentală* , aruncă lumină asupra rolului potențial al interferonului gamma în dezvoltarea BPOC. Elias notează că simptomele din cele două sisteme transgenice utilizate în studii pot varia de la o persoană la alta.

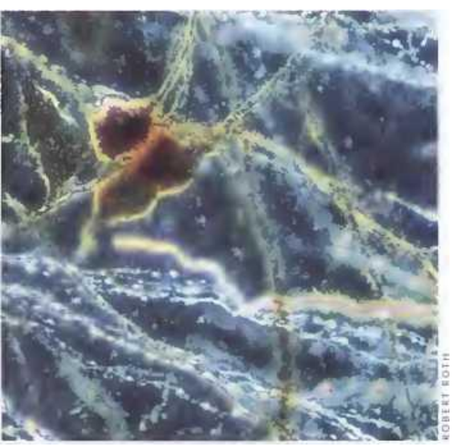
„Am văzut diferite tipuri de inflamație, diferențe în producția de mucus și rate diferite de dezvoltare a emfizemului în cele două sisteme transgenice diferite”, a spus Elias. „Aceste diferențe recapitulează, în multe feluri, diferențele individuale observate la grupuri de pacienți cu BPOC și pot explica de ce numai unii pacienți au o producție exagerată de mucus, în timp ce alții au o boală rapid progresivă sau lent progresivă.”

Elias adaugă: „Rezultatele oferă, de asemenea, o explicație mecanică pentru observația că astmaticii care fumează țigări au cele mai rapide rate de pierdere a funcției pulmonare.”

În plămânul normal, există un echilibru fin între proteinele care degradează țesutul pulmonar, numite proteaze, și proteinele care inhibă funcția proteazei. numite antiproteaze. Cercetătorii au presupus că emfizemul se dezvoltă atunci când activitatea proteazelor copleșește capacitatea de control a antiproteazelor.

„Inflamația pulmonară este o trăsătură caracteristică a plămânilor de la pacienții cu BPOC. Cu toate acestea, modul în care inflamația provoacă emfizem nu a fost definit până acum”, a spus Elias. „Studiile noastre - demonstrează că IL-13 și - interferonul gamma, produse genetice care reglează inflamația, pot, de asemenea, declanșa emfizemul.” Studiile au demonstrat, de asemenea, că IL-13 și gama-interferonul au cauzat creșteri impresionante în două clase de proteaze numite metaloproteinaze matriceale și - păcate catep. De asemenea, au provocat scăderi selective ale antiproteazelor.

Deprivarea de estrogen asociată cu pierderea celulelor dopaminergice

is cluster of
tographed
n the substan-
idbrain, where
urons is
on's disease
and dementia.

Deprivarea de estrogen duce la moartea celulelor dopaminergice din creier, o descoperire a - oamenilor de știință de la Yale care ar putea explica de ce boala Parkinson este mai probabil să se dezvolte la bărbați decât la femeile aflate în premenopauză și de ce crește la femei după menopauză.

„Fără estrogen, mai mult de 30% din neuronii minei de dopa au dispărut într-o zonă majoră a creierului care produce neurotransmițătorul dopamină”, a spus D. Eugene Redmond Jr., MD, profesor de psihiatrie și neurochirurgie și director al Programului de transplant și regenerare neuronală .

Descoperirea a fost făcută după ce o echipă condusă de Redmond a îndepărtat ovarele femelelor de maimuță, epuizându-le astfel corpurile de estrogen și alți hormoni gonadici. În 10 zile, neuronii cheie din creier care protejează împotriva Parkinson au dispărut. După 30 de zile, celulele păreau a fi pierdute definitiv. Oamenii de știință au reușit să regenereze celulele prin administrarea de estrogen în decurs de 10 zile.

Redmond a spus că maimuțele au fost folosite în studiu deoarece au cicluri menstruale și multe alte asemănări apropiate cu oamenii. Cercetătorii au fost interesați de diferențele sexuale ale neuronilor dopaminergici din zona substanței negre a creierului mediu, a cărei distrugere este asociată cu boala fiului Parkin și cu demența.

Studiul a fost publicat în numărul din decembrie al *The Journal of Neuroscience.* Investigatorul principal a fost dr. Csaba Leranth, profesor de obstetrică și ginecologie și de neurobiologie.

Verghese

Angell

McKay

Sacks

ABRAHAM VERGHESE, JOHN CURTIS (2), OLIVER SACKS

O lecție în timp ce mori

Tinerii muribunzi din Johnson City, Tennessee, l-au învățat pe **Abraham Verghese,** MD, ceva despre sensul vieții. Profesor de medicină la Universitatea Texas Tech din El Paso și colaborator la *The New Yorker,* Verghese este autorul premiatului *My Own Country,* relatarea sa despre tratarea bărbaților care s-au întors din orașele mari la casele lor din Tennessee după ce au contractat HIV. Vorbind la marile runde medicale din noiembrie, Verghese a spus că, pe măsură ce pacienții săi se confruntau cu moartea, i-au spus că bogăția, puterea și aspectul contează puțin. „În schimb, au descoperit că sensul rezidă în mod constant în relațiile de succes pe care le-au negociat de-a lungul vieții, în special cu părinții."

— Cathy Shufro

Cercetarea clinică „plină de conflicte"

Protecția subiecților umani și integritatea studiilor clinice sunt în pericol din cauza noilor economii a dezvoltării medicamentelor, potrivit **Marcia Angell,** MD, lector de etică medicală la Harvard Medical School și fost editor al *New Eng land Journal of Medicine.* În timp ce redactorul revistei, ea și-a adresat scuze cititorilor pentru 19 cazuri în care revista a publicat recenzii despre tratamente, chiar dacă autorii recenziei au informat editorii cu privire la legăturile financiare cu companiile de medicamente . Editorii au recunoscut că nu au aplicat politica revistei, care interzice autorilor de recenzii să aibă un interes financiar într-o companie care fabrică un produs discutat în articol.

Pe măsură ce mai mulți oameni de știință și instituții au mize financiare în cercetare, a spus ea profesorilor și studenților la o reuniune a Consiliului Școlii de Medicină din februarie, sistemul de aprobare a medicamentelor a devenit „plin de conflicte de interese financiare". Ea sugerează ca finanțarea companiei de medicamente, testarea clinică și supravegherea etică să fie independente unele de altele. „Rezultatul ar fi un sistem de controale și echilibrări în care influența finanțării industriei ar fi redusă la minimum", a spus ea.

— John Curtis

Etica cercetării celulelor stem

În 1838, înainte de a-și publica teoria conform căreia țesutul este alcătuit din particule minuscule pe care le-a numit celule, fiziologul german Theodor Schwann a cerut permisiunea în afara domeniului științei. „A întrebat autoritățile religioase dacă este în regulă", a spus **Ronald DG McKay,** PH.D., șeful laboratorului de biologie moleculară de la Institutul Național de Tulburări Neurologice și AVC, unde studiază diferențierea celulelor stem. „Actuala controversă asupra celulelor stem", a spus McKay la o reuniune a Consiliului Școlii de Medicină din toamna trecută, „nu este nimic nou". Celulele stem embrionare oferă promisiune de remedii pentru boli precum Alzheimer și Parkinson, dar ele trebuie extrase din embrioni care sunt distruși în acest proces. „Pentru anumite persoane", a spus McKay, „dacă scoateți celule dintr-un embrion timpuriu, comiteți un act de improprietate etică. Avem oameni care ar putea beneficia de aceste celule și aceasta este o altă problemă morală. Nu există nicio modalitate de a merge înainte fără a lua decizii etice."

— John Curtis

Puterea vindecatoare a muzicii

În urmă cu douăzeci și cinci de ani, **Oliver Sacks,** MD, și-a rupt cvadricepsul stâng în timp ce făcea alpinism în Norvegia și a fost salvat de vânătorii de reni. În urma accidentului, „membrul stângaci nu părea să fie al meu. Era ca și cum nu aveam un simț intern al ritmului", a spus el toamna trecută în cadrul „Efectele neuroterapeutice ale muzicii", un simpozion de la Școala de Medicină care a explorat eficiența muzicii în tratarea tulburărilor neurologice. Muzica, a spus el, l-a ajutat să-și recupereze „melodia cinetică" și să meargă din nou. „Deodată... Mendelssohn a început să se joace în mintea mea și, într-un fel inconștient, m-am trezit mergând către el." Sacks, un neurolog și autorul cărții *Awakenings* și al altor cărți, experimenta legătura dintre muzică și vindecare pe care o observase la pacienții cu boala Parkinson. Deși nu puteau iniția vorbirea sau mersul, unii erau capabili să cânte sau să danseze când se cânta muzica. O pacientă a rămas absolut nemișcată cu degetul pe ochelari pentru cea mai mare parte a zilei, dar a luat viață jucând Chopin la pian. Said Sacks: „Am văzut muzica ca pe o putere misterioasă, eliberatoare, cu acești oameni care altfel erau practic inaccesibili."

— Rachel Engers

STÂNGA **Primul doctorat în medicină acordat de o universitate americană a fost o diplomă onorifică de la Yale College lui Daniel Turner (1667 1741), un practicant popular și controversat din Londra. Turner a răspuns unui apel general pentru domnii să doneze cărți Colegiului Yale și, cu cadoul său de 25 de titluri, a cerut să i se acorde un onor MD Yale a fost de acord și i-a prezentat-o în 1723. Aici este prezentată *Arta Chirurgiei a lui Turner,* a cărei primă ediție făcea parte din darul său pentru Yale.**

Primii 200 de ani

O expoziție pregătită pentru Tercentenarul Yale explorează peisajul medicinei din New Haven din 1701-1901.

Astăzi, studenții la medicină care frecventează Yale au acces la aproape 1.000 de membri ai facultății cu normă întreagă, laboratoare și săli de clasă moderne și o bibliotecă care conține mai mult de 400.000 de volume și reviste. Nu a fost întotdeauna așa În primele zile, conform unei descrieri a unui ucenic medical de la acea vreme, programa era alcătuită din „cărți pe raft, scheletul din dulap, pistilul și pastilele în camera din spate, cutreierând pădurile și câmpurile după rădăcini și ierburi și urmând călare... calul care era onorat”.

Modul în care a început școala de medicină a fost subiectul *Medicină la Yale, 1701-1901*, prima dintr-o serie de exponate la Biblioteca Medicală Cushing/Whitney, cu ocazia sărbătoririi - Trecentenarului Universității în acest an. Bazat parțial pe o istorie viitoare a școlii de către cel de-al 14-lea decan al acesteia, Gerard N. Burrow, MD, expoziția abordează evenimentele timpurii din medicină de la Yale, inclusiv acordarea primului titlu de doctorat de către o universitate americană în 1723 (deși una onorifică) și contribuțiile la medicină ale unor absolvenți noti din Yale College *de istorie. Boala* a fost salutată de William Osler drept „cea mai importantă lucrare medicală scrisă în această țară de un neprofesionist” – și Eli Smith, un editor fondator al primului jurnal medical al națiunii.

Istoria școlii de medicină în sine începe cu deschiderea instituției medicale a Colegiului Yale în 1813 pe Grove Street, la mai bine de o sută de ani după înființarea Colegiului Yale, și primii ei ani robusti, care s-au datorat în mare parte reputației a doi dintre cei patru profesori fondatori ai săi, Benjamin Silliman și Nathan Smith. „Erau doi indivizi absolut remarcabili”, spune istoricul Bur - row, „și la acea vreme nu exista altă școală de medicină în Connecticut sau chiar în apropiere”. Școala a înflorit în prima jumătate a secolului.

În jurul anilor 1850, însă, a devenit mai greu să atragi studenți. S-au deschis mai multe școli, crescând concurența. A fost, de asemenea, o perioadă întunecată pentru medicina de masă, pe măsură ce numărul practicienilor neortodocși s-a înmulțit. „Au fost o mulțime de șarlatani” care încercau să treacă drept doctori, spune Burrow. „Medicina nu părea să meargă nicăieri.” Pentru a se distinge de concurență – și pentru a se distanța de șarlatani – școala de medicină și-a ridicat standardele. Dar înscrierea a avut de suferit, la fel ca și finanțele școlii. În loc să se retragă, membrii facultății, toți cu normă parțială, și-au deturnat salariile din Yale către școală și au luat 1OU. „Acesta este ceea ce este remarcabil la școala de medicină, că oamenii care nu primeau o sumă mare de bani și-au donat timpul și efortul”, spune bibliotecarul istoric Toby A. Appel, PH.D., MLS, care a curatat expoziția. „A fost ca o misiune pentru ei. Chiar și-au dorit să fie bine.”

Primii 200 de ani de medicină la Yale, în special secolul al XIX-lea, pot fi rezumați ca „un început puternic și un final slab”, spune Burrow, adăugând că numeroasele eforturi de a ridica standardele aproape că au costat existența școlii la începutul secolului al XX-lea. Dar cei mai buni ani aveau să vină.

—Pem McNerney

Next: 1901 to 1951,
a period of tremendous growth
for the medical school.

ABOVE The medical school flourished in its early years especially due to the reputations of Nathan Smith, right, professor of the theory and practice of physic and surgery, and Benjamin Silliman, left, professor of chemistry. Background: Lecture notes taken by a student of Smith during the 181920 academic year.

OPPOSITE PAC E Harry Burr Ferris, M.D. (1865-1940), third from left, an 1887 graduate of Yale College and 1890 alumnus of the medical school, joined the faculty as an instructor in anatomy in 1891. He served as professor of anatomy from 1895 to 1933. It was customary at the turn of the century for medical students to pose with the body they were dissecting. This photograph was taken in March 1899 by William Blackwood, the janitor.

BELOW The Medical Institution of Yale College, chartered in 1810, opened in 1813 in this building on Grove Street, left, as a joint project of Yale and the Connecticut Medical Society. This relationship to the state society was unusual among medical colleges and proved beneficial to the college in its early years. The school moved to 150 York Street, right, in i860.

The exhibit *Medicine at Yale, 1701-igoi* may be viewed online. See http://inf0.medyale.edu/library/exhibits/yalemed1/.

O întorsătură dramatică

medic **-pacient** ocupă centrul atenției

în interpretul **Anna Deavere Smith**

interpretarea medicinei la Yale.

Nu am avut încredere în nimeni. Doctorii nu *ascultau.* A trebuit să lupt. A trebuit să pledez pentru mine pentru ca medicii să mă asculte. A trebuit să învăț să spun: „Care sunt efectele secundare ale asta?” Învață să spui: „Nu, nu iau asta, dă-l altcuiva, lasă-l pe altcineva să încerce mai întâi.”... Sunt foarte conștient și foarte responsabil pentru sănătatea altor oameni când vine vorba de virusul meu. Și îi spun [medicului]: „Uite, înainte să mă examinezi, pune-ți niște mănuși. Am virusul.” A ieșit din cameră și nu s-a mai întors. Nu s-a mai întors niciodată.

Când asculți cum un pacient îți spune lucruri pe care trebuie să le integrezi într-un întreg corp de cunoștințe pe care le ai, este greu să asculți bine, pentru că mintea ta încearcă să filtreze ceea ce spun. Și luați în considerare diagnostice alternative și așa mai departe. Deci chiar nu asculți; încerci să rezolvi puzzle-ul... și așa se pare că au spus ceva foarte, foarte important. Nu ai auzit.

Dramaturgul și actrița Anna Deavere Smith stă în fântâna Amfiteatrului Fitkin gândindu-se la modul în care pacienții și medicii reușesc să comunice sub presiune atunci când își strecoară o haină albă și se transformă în medic Yale Asghar Rastegar, MD.

Story by Cathy Shufro

Photographs by Michael Marsland

To view video clips from Anna Deavere Smith's performance *of Rounding it Out,* please visit our Web site, info.med.yale.edu/ymm.

"I have looked at every single patient as being a phenomenal new experience," says Smith, using Rastegar's words and his Farsi accent. "Excited to walk in that room. Oh yeah, oh yeah, no question about it. Phenomenally excited. Every time, every time, every time."

Moments later, Smith portrays another doctor, Forrester A. Lee Jr., M.D. '79, HS '83, a cardiologist and the school's assistant dean for multicultural affairs, who calmly and deliberately describes how medical training itself can block vital avenues of communication. "When you're listening to a patient tell you things that you have to integrate into a whole body of knowledge you have, it's hard to listen well, because your mind is trying to filter out what they're saying. And consider alternate diagnoses and so forth. So you're really not listening; you're trying to solve the puzzle ... and so it just sort of goes by you that they said something very, very important. You didn't hear it."

Sitting down in a chair, Smith becomes a patient, speaking with a trace of a Southern accent. She is Frankie Harris, a woman with HIV who has been treated at Yale.

"I didn't trust anyone. Doctors wasn't *listening.* I had to fight, I had to advocate for myself to get doctors to listen to me. I had to learn to say, 'What's the side effects of this?' Learn to say 'No, I'm not takin' that, give it to someone else, let someone else try it first.'... I am very conscious and very responsible for other people's health when it comes to my virus. And I says [to the doctor] 'Look, before you examine me put some gloves on. I have the virus.' She went out of the room and she never came back. She never came back."

The physicians who crowded into Fitkin for medical grand rounds in mid-November had not come to hear a colleague discussing a disease but rather to watch an outsider make a case for the potential richness of doctor-patient communication. Playwright and actress Anna Deavere Smith used the words of physicians and patients from the Yale community to create *Rounding It Out,* a 90-minute examination of how doctors and patients view one another.

The recipient of a MacArthur Foundation fellowship for creating a new genre of documentary theater, Smith has appeared in film and on television in *The American President, The West WingacA The Practice* but is best known for her solo stage performances depicting communities in turmoil. In *Fires in the Mirror: Crown Heights, Brooklyn and Other Identities,* Smith portrays two dozen real people, from city bureaucrats to housewives, to explore the 1991 clash between black and Jewish residents of Crown Heights. In *Twilight: Los Angeles, 1992,* she examines the riots sparked by the Rodney King verdict.

A less obvious crisis brought Smith to the medical school: the erosion of intimacy between patient and physician. In 1997 Ralph I. Horwitz, M.D., chair of the Department of Internal Medicine, and Rastegar, the subject of the opening scene and the department's associate chair for medical education, had been discussing how to train novice doctors to listen better. When they heard Smith speak on campus on Martin Luther King Day in 1998, "it struck us that she is probably the best listener we had ever seen," Rastegar recalls. And so Smith came to Yale last summer and fall to interview 21 physicians, nurses, and patients and their families to create what she calls "a first draft," weaving together excerpts from the interviews with her own commentary and songs sung by Lynette Dupre and Suzzy Roche. In Fitkin and again the next day in Harkness Auditorium, Smith performed for packed houses that included the five physicians and six patients whose words she spoke from the stage. Noting that "the intimacy of transactions is dissolving" in our socie-

Cathy Shufro este editor colaborator la *Yale Medicine* și tutore în Programul de scriere a basului de la Yale. Michael Marsland este fotograful Universității.

Ascultarea cu urechile deschise

Fundamental pentru a asculta bine, spune dramaturgul Anna Deavere Smith, este „să înțelegi că ceea ce auzi de la o persoană nu este ceva ce ai mai auzit vreodată”. Pentru un medic, asta înseamnă să asculți fiecare pacient nou „de fiecare dată, de fiecare dată ca și cum ar fi prima dată, pentru că este prima dată pentru pacient”, spune Smith. Diagnosticul poate fi familiar, chiar de rutină, dar boala este unică pentru pacient.

„Treba medicului nu este doar să aibă răspunsuri. Uneori, ca pacienți, dorim ca medicii să audă lucrul spectaculos pe care l-am spus ca și cum nu l-ar fi auzit niciodată, pentru că nu l-au auzit. Acesta ar fi unul dintre cele mai greu de înțeles pentru un medic ”, spune Smith. Profesor la Universitatea din New York , Smith a creat o carieră de a-și asculta oamenii sub presiune și de a-și asculta cuvintele și de a-și documenta cuvintele. Piesa ei câștigătoare a lui Obie *Fires in the Mirror: Crown Heights, Brooklyn and Other Identities* a luat naștere în urma interviurilor aprofundate cu 50 de persoane, dintre care ea a portretizat 26. Smith și-a dezvoltat prezentarea la Yale intervievând 21 de persoane și încorporând fragmente din 11 dintre interviuri.

„Oamenii pe care i-am intervievat în Crown Heights, în urma unei revolte rasiale, semănau cu adevărat cu pacienții pe care i-am auzit aici. Aveau o anumită urgență. Au vrut cu adevărat să fie auziți și au simțit că nu au fost. Am un interes deosebit pentru lumile care sunt cu susul în jos. Când o persoană este bolnavă, aceasta este viața lui pe dos”, spune ea.

Smith distinge între a empatiza cu o persoană și a se identifica cu acea persoană. „Este cel mai prețios moment să realizez că persoana care stă în fața mea nu sunt eu. A asculta sau a avea empatie înseamnă a fi capabil să rămâi prezent ca martor la ceva ce se întâmplă, care este neobișnuit pentru mine”, spune ea. Un medic... sau oricine... care se conectează profund cu ceilalți nu rămâne însă neafectat. „Nimeni dintre noi, care ne face treaba bine, nu poate spune cu adevărat că observăm ceea ce se întâmplă în jurul nostru și pur și simplu mergem mai departe. Cu cât îmbătrânim, cu atât avem mai multă experiență când ne afectează, folosindu-l ca resursă pentru a ne ajuta să ne conectăm cu ceilalți din ce în ce mai mult. Oamenii pot vedea dacă ați experimentat suferință, dacă ați experimentat bucurie. Cu cât pot vedea mai mult asta în tine, cu atât își pot împărtăși mai mult viața cu tine, cu atât se pot deschide mai mult și se pot simți că își dau viața în mâini bune.”

Confruntați cu durerea altei persoane, putem să ne ridicăm la înălțime și „o absorbim ca parte a unei înțelegeri mai ample a cine suntem cu toții și a situației dificile în care ne aflăm: că viața este trecătoare și este un dar”.

doctor

You're most available to the most demanding people.... In my practice the most demanding people are highly educated white women with Internet access and actually have more minor problems than some of the other people I see.... And I spend more time with them than I might actually with a much sicker person. But I hope that... in a way I'm sort of helping them all equally, that what those people need is time to talk about their problems and figure their way through the maze of options. And what other people need is the treatment that will work best for their cancer, and they can accept it with a lot less discussion."

I'm a dangerous patient because I'm the one that always gets dismissed with,"Oh, she'll be okay. I don't need to make that extra effort." I'm scared of dying. I need them. I need them a lot more than they think. They can ask me about depression and they don't. The thing is they think I'm an easy patient.

patient

For a long time medicine took the view that if you perfected yourself as a physician, you would have a full and complete life. That everything else would fall into place. That the perfect doctor would be the perfect person. And there's nothing more arrogant. And nothing less true.... You're hearing this from a person that spends far too little time at home with my family.

doctor

ty, ea a spus publicului: „Sunt uluit să aflu aici că se presupune că o interacțiune pacient-medic se va întâmpla în 15 minute. Ar trebui să fie un fel de haiku. Sunt medicii pregătiți pentru asta? Pacienții?”

As much faith as you have in this place, every time they give you chemotherap
make sure the bag of chemotherapy with that stuff in there that they were abo
what I was supposed to get. No more. No less.

În portretizarea ei a lui Horwitz, Smith aduce la viață conflictul medicului dintre muncă și viața personală. „De multă vreme medicina a considerat că dacă te-ai perfecționat ca medic, ai avea o viață plină și completă. Că orice altceva ar cădea la locul lor. Că medicul perfect ar fi persoana perfectă. Și nu există nimic mai arogant. Și nimic mai puțin adevărat. ... Auzi asta de la o persoană care petrece prea puțin timp acasă cu familia mea.”

Călătoria lui Smith prin școala de medicină și spital a dus-o din nou la Lee, în timp ce el descria așteptarea chinuitoare pentru o inimă. „Toate tipurile de lucruri de încurajare și de sprijin pe care pacientul vrea să le audă de la mine se concentrează în mare parte pe „Când voi fi transplantat?” Și este singura întrebare la care nu pot răspunde. ... Majoritatea pacienților mei vă vor spune că sunt foarte tăcută, nu am multe cuvinte.” El descrie că i-a spus unui pacient afro-american că are nevoie de o inimă nouă. „Și s-a uitat la mine și a spus: „Nu transplantează oamenii de culoare”, iar eu m-am uitat la el și i-am spus: „Glumești, chiar crezi asta?” Și a făcut-o. Așa că a fost o zi foarte, foarte fericită din viața mea să intru în camera lui și să spun: „Astăzi avem o inimă pentru tine. Crede-o. ”

Smith a interpretat-o pe decanul asociat Ruth Katz, MPH, JD, amintindu-și tratamentul pentru cancer. „Câtă încredere ai în acest loc, de fiecare dată când îți dau chimioterapie... Am avut un prieten acolo cu mine care să mă asigur că punga de chimioterapie cu acele lucruri pe care urmau să le introducă în mine era exact ceea ce trebuia să primesc. Nu mai mult. Nu mai puțin.” Într-un moment de ușurare comică, Katz își amintește ziua în care un om de oncologie a raportat că diagrama lui Katz a fost pierdută și că a trebuit să ia o nouă istorie de la bun început. A ajuns la problema - ocupației ei și a aflat că Katz era decan asociat al școlii de medicină. „Acum ridică privirea și a spus: „La *această* școală de medicină?” Și am spus: La Școala de Medicină din Yale. Mi-a găsit dosarele într-o jumătate de oră.”

Ultima pacientă portretizată pe scenă a fost Karina Danvers, o femeie cu HIV: „Oamenii cred că doar pentru că ai o boală terminală , sau cronică sau cum vor să o numească, dintr-o dată fiecare zi este pur și simplu prețioasă și minunată. Încă îmi bat claxonul când un corp stă la lumina roșie prea mult timp. Ea face o pauză . „Mi-aș dori uneori oamenilor să le fie milă de mine. Stii? Pentru că este foarte greu să trăiesc asta... sunt o femeie tânără... pe moarte.”

Prezentarea a fost „o reamintire afirmativă a cât de valoroase și privilegiate sunt conexiunile noastre cu pacienții”, a spus Stephen J. Huot, MD, PH.D., HS '87, profesor asociat de medicină. „A fost minunat să văd umanitatea ca parte a rundelor mari medicale.” Studentul din primul an la medicină, - Michael Shapiro, a spus că vizionarea lui Smith prezintă medicii din Yale l-a făcut să se întrebe din nou cât de bine ascultă. „Anna Deavere Smith, în esență, ținea o oglindă în fața publicului și spunea: „Uită-te la tine, uită-te la ce faci”. ”

Colega de clasă a lui Shapiro, Jenny Yiee, a spus că, invitându-l pe Smith în campus, administrația școlii de medicină a validat credința lui Yiee că comunicarea medic-pacient este vitală. Unii studenți, a spus Yiee, cred că înțelegerea - științei este mai valoroasă decât înțelegerea - pacienților. Ei consideră cursul obligatoriu din primul an, cunoscut sub numele de „Întâlnirea medic-pacient” ca o „clasă bla-bla-bla”, spunând: „Hai să studiem biochimia acum”.

Muzicianul Roche, fostul grup The Roches, a spus că s-a simțit bucuroasă după ce a interpretat un scenariu despre medicină pentru o audiență de medici.

patient

Tick tock tick tock. Which was going to come first, his death or a donor organ? [The wait] is absolutely the most diffcult part of the job, absolutely the most diffcult part. If I had to face every patient on the waiting list and talk to them about their waiting I could not do this. The stresses that are put on the physicians and nurses and other caregivers are absolutely phenomenal.... Patients want the answer today or want the solution today.... But I have no control over when an organ is going to be available.

„Este ceea ce teatrul ar putea fi cu adevărat. În loc de mari vedete și revista *People* , ar putea fi relevantă pentru viața oamenilor din propria lor comunitate."

Pentru rezidentul de anul trei, Christopher Ruser, MD, *Rounding It Out* a servit ca un antidot împotriva efectelor rezidenței. „Cred că rezidențiatul are tendința de a depersonaliza pacienții din cauza presiunilor, a limitărilor de timp, a oboselii. Vizionarea lui Smith ne amintește de ce am ales această carieră. ... Suntem privilegiați să putem sta într-o cameră și să auzim totul, să aflăm ce înseamnă boala lor pentru ei ca persoană completă." Văzând medicii seniori reprezentați de Smith i-a dat speranța că, pe măsură ce va deveni mai abil în a ajunge la diagnostice, va găsi din ce în ce mai multe modalități de a folosi interviul pacientului pentru a se familiariza cu întreaga persoană. Datorită performanței, Ruser a spus: „Aș intra și aș încerca cu adevărat să înțeleg persoana care era în acel pat și nu doar ce trebuia să fac pentru pacient în următoarele 24 de ore".

Smith a spus într-un interviu că a ajuns să înțeleagă că „procedura de diagnosticare cu un pacient ar putea, prin necesitate, în special pentru un medic mai tânăr, să impună ca ei să nu vadă întreaga persoană". Ea a sperat că munca ei îi va ajuta pe medici „să reflecte asupra modului în care, în timp, să permită întregii persoane și persoanei care este inspectată [de către medic] să trăiască ambele".

Stabilirea acestui tip de conexiune cu un pacient este esențială pentru o îngrijire bună, potrivit lui Rastegar. „Oamenii recunosc rapid dacă îi vezi ca pe o ființă umană întreagă sau dacă îi tratezi doar ca pe o boală. În ciuda tuturor modalităților terapeutice minunate pe care le-am dezvoltat, există multe boli pe care nu le putem vindeca. Deci rolul nostru este să-i ajutăm să se adapteze la boală și să-și continue viața. Trebuie să cunoști întreaga persoană pentru a face asta. Într-o căsătorie între înțelegerea științifică și înțelegerea ființei umane în totalitatea sa, putem oferi cea mai bună îngrijire."

Prezentarea lui Smith și discuțiile ei cu studenții și personalul casei au făcut parte din ceea ce Horwitz descrie ca „un efort mai mare de a reorienta atenția asupra responsabilității civice a profesiei medicale". Vizita ei a fost finanțată printr-un moștenire de la Daniel James, un pacient și prieten al lui Horwitz, care a murit în 1998. Horwitz speră să găsească bani pentru a-l aduce periodic pe Smith înapoi în campus, pentru a continua discuția începută în toamna anului trecut.

Smith nu a decis dacă va dezvolta *Rounding It Out într-* o producție atricală cu drepturi depline . Asta depinde în parte de găsirea unui grant pentru a sprijini proiectul. Ea descrie munca ca „în cel mai bun caz, o ofertă. Am vrut să fie o provocare și un motiv de conversație." Rastegar a spus că vizita lui Smith a făcut, într-adevăr, „un alt tip de dialog total acceptabil, o discuție despre narațiunea pacientului și viziunea lor asupra bolii lor".

Experiența de a fi spusă povestea ei într-un forum public a fost împlinitoare pentru pacienta Frankie Harris, a cărei relatare dureroasă despre faptul că a fost proxenetizată de mama ei a făcut pe câțiva oameni din public să plângă. „A fost o vreme în care am simțit că sunt întotdeauna singur și a fost o vreme în care am simțit că merit tot ce mi s-a întâmplat. A fost vindecator să renunți la vină și să renunți la rușine."

patient

It’s tough. It’s like playin’ Cod to say who is gonna live and who’s gonna die. So I was lucky. I passed all their tests. So then comes the waiting and that’s the hardest part. You get there and you’re wondering. They tell you, “You’re on the list now.” You’re waiting for this heart to come. Gender, race, nothing makes a difference.

patient

People think that just because you have a terminal illness, or chronic or whatever they want to call it, all of a sudden every day is just precious and wonderful. I still beep my horn when somebody’s at the red light for too long. I wish sometimes people would feel sorry for me. Ya know? Because it’s really tough living this.... I am a young woman ... dying.

Learning for the long run

Povestea și fotografiile lui John Curtis

Timp de un sfert de secol, Clinica Wednesday Evening a oferit îngrijire constantă pacienților și o lecție inegalabilă de medicină studentilor din

La Clinica de miercuri seara, studenții la medicină oferă prima linie de îngrijire, preluând anamneză și examinând pacienții înainte de a-și prezenta cazurile medicilor curenți din clinică. Aici, Sarah Nikiforow trece peste detaliile unui caz și a planului de tratament propus cu Morris Dillard, drept, unul dintre fondatorii clinicii și, până acum cinci ani, directorul acesteia.

În sala de conferințe care servește drept loc de întâlnire, sufragerie, lounge, birou și sală de consultanță pentru Clinica de miercuri seara, directorul Kathleen White și directorul studentesc Fran Balamuth discută unul dintre cazurile serii.

"Don't stop exercising," Sarah Niki-forow tells her patient, Mary Jacob, who's in for a checkup. Nikiforow, who monitors Jacob's cerebral palsy, tests her patient's arm strength.

Kathleen White, DR., îi place să spună povestea pacientului din clinică care își făcea griji că medicul ei nu era acolo să o îngrijească. Deși înconjurat de oameni în haine albe cu stetoscoape atârnând de gât, niciunul dintre ei nu a fost persoana care i-a cunoscut și înțeles istoricul medical și cu care ea.

stabilise o legătură. Erau doctori, dar nu erau doctorii ei. Medicul ei era student la medicină, lucra sub supravegherea medicilor curant. Și pacienta primise îngrijirea ei primară la Clinica de miercuri seară.

De la mijlocul anilor 1970, clinica a oferit îngrijire comunității din New Haven, oferind studenților șansa de a practica medicina „longitudinală" sau pe termen lung și de a învăța cum să se conecteze cu pacienții lor. „Acesta este singurul loc în școala de medicină", a spus Fran Balamuth, directorul studentului clinicii, „unde poți vedea același pacient din nou și din nou."

Acesta nu este un lucru mic. De obicei, studenții la medicină nu petrec mai mult de patru săptămâni pentru fiecare dintre stagiile lor clinice. Acest timp este adesea petrecut urmărind rezidenții lucrând, cu o șansă ocazională de a practica îngrijiri medicale practice sub supraveghere. Unele școli oferă - preceptorat de lungă durată în primii doi ani de școală de medicină, iar unele clinici conduse de studenți oferă oportunități de a ajuta în îngrijirea de urgență sau de a servi drept susținători ai pacienților. Universitatea din Connecticut plasează studenții din primul an de medicină cu clinicieni practicanți, un meci care continuă până în al treilea an de facultate de medicină, a spus White. Dar, în general, la Yale și în întreaga țară, studenții la medicină au puține oportunități de a urmări pacienții în timp.

La Clinica de miercuri seară, studenții sunt primii care văd pacienții, primii care fac anamneză și primii care efectuează examene fizice . „Întreaga idee de îngrijire longitudinală mi-a părut una extrem de importantă", a spus John E. Whitcomb, MD '77, unul dintre primii participanți la clinici, care practică acum medicina de urgență în Milwaukee. „Am vrut să am o relație cu oamenii."

A adăugat Lynn E. Sullivan, MD '96, HS '00, care a petrecut 18 luni în clinică când și-a luat o pauză de la facultatea de medicină pentru a avea al doilea copil: „Nu este genul efe rient de experiență pe care o ai cu bursele tale. Pacienții mei mă întrebau pe nume și nu vor decât să mă vadă." Sullivan, acum profesor clinic asistent de medicină, este, de asemenea, unul dintre participanții clinicii.

În urmă cu un an, studenții practicieni ai clinicii l-au onorat pe bărbatul pe care îl merită nu numai că a fondat clinica cu un sfert de secol în urmă, ci și că a menținut-o și a făcut din ea un loc cald și primitor pentru a învăța medicina. Ei au ținut prima prelegere în semn de recunoaștere a lui G. Morris Dillard, PH.D., MD, care a servit ca director al clinicii până acum cinci ani. Howard K. Koh, MD '77, MPH, acum Comisar de Sănătate Publică pentru Commonwealth-ul Massachusetts, a fost primul vorbitor la Morris Dillard Onorary Lecture, în ianuarie 2000. „În rare ocazii, cineva are norocul incredibil de a câștiga un mentor care îți schimbă viața", a spus Koh despre Dillard. „Dr. Dillard a crezut în noi și în întregul nostru potențial. Ne-a încurajat să devenim doctori în felul nostru. Când te-a adoptat ca student, ți-a fost alături pentru totdeauna."

Dillard i-a consiliat pe studenți, i-a hrănit și le-a întărit spiritele. În fiecare Ziua Recunoștinței, el gătește una dintre legendarele sale cine gourmet pentru clinică. „A făcut din acesta un grup de oameni foarte cald, prietenos și coeziv", a spus White, care i-a succedat lui Dillard ca director medical al clinicii în urmă cu cinci ani. „El este inima și sufletul clinicii", a spus Wendy Garrett, care este în al șaptelea an de doctorat/PH.D. Program și până de curând a servit ca director student al clinicii.

Clinica a început la mijlocul anilor 1970, când studenții au cerut administrației școlii de medicină o experiență longitudinală de asistență primară . Administrația a refuzat, dar a invitat studenții să-și organizeze propriul program. „Le-au dat studenților responsabilitatea de a forma clinica, de a conduce clinica și de a obține sprijinul adecvat din partea facultății", a amintit Dillard. Elevii au găsit spațiu

John Curtis este editor asociat la *Yale Medicine.*

Th.[1], tut or ace h ,«ec school where y«u get t see the same patient a-L « d agai

? i Bala Tiil'fri. st jcr x ■lector o'rthrf^cl 'icso E ■■■' ning Clinic

în Centrul de Asistență Primară, care a fost închis serile, și a beneficiat de sprijinul medicilor , asistenților și personalului de sprijin dornici să-și -ofere timpul. „La început a fost foarte dificil să obții pacienți", a spus Dillard. „Dar noi eram singura clinică deschisă noaptea în spital. Am fost prima clinică care a avut un medic de gardă. Am putea fi contactați 24 de ore pe zi, șapte zile pe săptămână, în fiecare zi a anului."

Atunci, ca și acum, populația de pacienți a venit în mare parte prin Centrul de Asistență Primară, secția de urgență și auto-trimiteri. Deși a avut virtutea de a fi deschisă noaptea, clinica a căpătat și un stigmat pe care l-a depășit de atunci. „Studenții au îndurat discriminarea de a fi o clinică studențească, în ciuda prezenței participanților", a spus Dil lard, care, împreună cu directorul clinicii White, conduce un grup rotativ de medici facultăți și comunitari care îi supraveghează pe studenți.

Un doctor cu părul alb, cu ochelari, care ascultă în liniște când studenții prezintă cazuri, Dillard pare, spun studenții, să știe totul despre orice. Și, de asemenea, pare să știe lucruri fără să i se spună. „Am avut o noapte proastă", și-a amintit Nir Modiano, un student în anul cinci la MD/PH.D. Program. Trecuse jumătate de oră de ora de închidere și pacienții încă așteptau să fie văzuți. „Fără să știe ce se întâmplă, s-a apropiat de mine, și-a pus ambele mâini pe umerii mei și a rămas acolo câteva secunde. Nu cred că a spus un cuvânt. Apoi s-a întors și a plecat, iar eu m-am simțit mai bine."

Îngrijitorii clinicii se cunosc la cină în fiecare miercuri. Ei oferă pe rând masa de seară, adesea un teanc de pizza pe masa sălii de conferințe. În timp ce mănâncă, studenții și profesorii discută despre afacerile clinice, cum ar fi un plan de a obține mostre gratuite pentru pacienții lor de la companiile farmaceutice. S-ar putea să revizuiască un caz neobișnuit – într-o noapte a fost o pacientă din Sudan cu un vierme calcificat sub piele. Adesea, grupul se împarte în două sau trei sesiuni mai mici pentru revizuirea cazurilor cu un participant. Până la ora 18, studenții sunt pregătiți pentru cei doi până la patru pacienți pe care îi va vedea fiecare.

„Facem o istorie amănunțită", a spus Modiano. „Facem un examen fizic și ne formulăm propriile gânduri, apoi prezentăm pacientul asistentului." Studentul se întoarce în sala de examen cu participanții, care poate obține mai mult istoric sau poate conduce un alt examen fizic. „Este posibil ca studentul să fi elaborat deja un plan de tratament", a spus White, „iar participantul va verifica rezultatele specifice ale examenului și va confirma planul sau îl va modifica sau îl va adăuga."

În unele nopți, când prezența este insuficientă, studenții își așteaptă rândul pentru o consultație . Unii studenți se înghesuie cu participanții într-un colț sau în prag, în timp ce alții se strecoară în sala de conferințe pentru a căuta diagrame de pacienți sau pentru a lua o felie de pizza. Cazurile lor acoperă gama: o femeie de 76 de ani cu obstrucție pulmonară, o pacientă cu diabet, o femeie care suferă de osteoporoză, o pacientă cu dureri în piept, o refugiată din Sierra Leone cu tulburare de stres post-traumatic.

Într-o seară, pacienta lui Sarah Nikiforow a fost Mary'Jacob, o tânără de 35 de ani, cu paralizie cerebrală. Cu cinci ani la clinică (ea este în al optulea an al programului MD/PH.D.), Nikiforow este veteranul clinicii. Jacob, care are artrită și spasme musculare ocazionale, este pacientul ei de ani de zile. „Nu înceta să faci sport", i-a spus Nikiforow, după un examen fizic. „Asta te menține într-o formă atât de bună."

Relațiile continue cu pacienții sunt doar unul dintre beneficiile clinicii pentru studenți.

EXTREM STÂNGA Într-una din sălile de examinare, Nir Modiano intervievează un pacient nou.

MIJLOC În fiecare miercuri, după cină și înainte de deschiderea clinicii, studenții se împart în grupuri mici conduse de un participant pentru o evaluare a cazului. Dillard se întâlnește cu elevii Leo Kim, Wendy Garrett și Dita Gratzinger.

STÂNGA Cu spațiu limitat, Jackie William folosește ghișeul de la o stație de asistente pentru a completa fișa unui pacient.

O alta este sansa de a lucra cu o retea de medici pe care ii vor vedea in mod repetat pe parcursul unui an sau mai mult. În timpul petrecut la clinică, studenții observă o varietate de stiluri, inclusiv cel al lui Dillard. „Se dă înapoi și nu face nimic uneori, iar studenții preiau și iau o decizie", a spus directorul clinicii White. „A făcut din acesta un loc foarte provocator din punct de vedere academic." Astfel de clinici longitudinale, a spus White, oferă un beneficiu evident studenților la medicină. „Îi vezi cum încep ca niște rătuci stângace și apoi înfloresc în clinicieni competenți și grijulii."

Clinica îmbină elemente din lumea reală și o viziune idealizată a medicinei. Cu numărul lor limitat de cazuri și nu este nevoie să trăiască din practica clinică, studenții au luxul timpului refuzat multor medici. Sunt de gardă și adesea își însoțesc pacienții la alte întâlniri medicale sau la spital. „Este o oportunitate grozavă pentru pacienți", a spus Shelly Harrigan, RN, care a lucrat la clinică timp de trei ani. „Elevii fac rezultate excelente ale împrumutului."

„Pacienții care au studenți la medicină care îi ajută să aibă grijă de ei sunt unii dintre cei mai bine îngrijiți", a spus Sullivan. „Studenții doar sunt dornici să vadă pacienți și să înceapă să fie medici. Acesta este un mod în care pot face acest lucru într-un mediu foarte organizat, sigur și încurajator."

Dorothy Mosley, pacientă la clinică din 1981, nu s-a gândit niciodată de două ori să fie văzută de studenții la medicină. „Le-am avut pe toate bune", a spus ea. „Știam că dacă aveam o problemă aș putea suna pe cineva. Ei mă ajută să trec de criză - chiar acum. Când soțul meu a murit în mai, dr. Dillard a fost acolo pentru mine. Wendy Garrett a fost acolo pentru mine."

Elevii înșiși, a spus White, au cerut unele schimbări în program. Ei doresc o critică mai constructivă din partea participanților și instrucțiuni mai detaliate în efectuarea unui examen fizic. „Natura clinicii este că încercăm să oferim feedback la momentul respectiv, oricât de dificil este", a spus White, adăugând că Herbert S. Chase Jr., MD, decan adjunct pentru educație, plănuiește o evaluare a valorii clinicii ca instrument de predare.

Un an petrecut în clinică înlocuiește un serviciu de asistență primară de o lună, ceea ce o face foarte atractivă pentru studenții din MD/PH.D. Program, care au ocupat majoritatea celor 14 posturi de personal studenți în ultimii trei ani. Clinica le permite să-și progreseze abilitățile clinice în timp ce lucrează la proiectele lor de cercetare și oferă o pauză binevenită de zilele petrecute în laborator. Studenții din clinică încearcă să-și extindă acoperirea și să recruteze mai mulți studenți din afara MD/PH.D. Program.

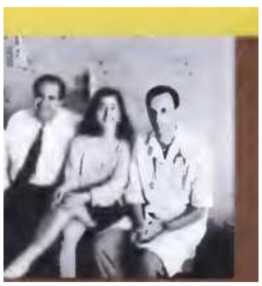
Până la ora 21, studenții își văd ultimii pacienți ai serii. La mult timp după ce pacienții au plecat, studenții vor rămâne, își vor scrie notițele din cazurile serii. Puțini pleacă înainte de ora 22, iar unii rămân până la miezul nopții, completând diagrame. „Nu există nicio îndoială în mintea mea că îngrijirea pe care o primesc pacienții noștri nu este depășită de nicio altă clinică", a spus Dillard. „Clinica originală a fost concepută de studenți să se întâlnească o dată pe săptămână pe parcursul întregului an, pentru a fi responsabilă de pacienți în fiecare zi pe tot parcursul anului. În schimb, studenții primesc o experiență educațională egală cu responsabilitatea clinică."

Students in the Wednesday Evening Clinic are assembling a registry of the clinic's alumni. Alumni are encouraged to send their address, phone number, e-mail address and a brief note describing their current activities to kathleen.white@yale.edu.

Povestea și fotografiile lui Sharon Anoush Chekijian

„Adrenalina și obișnuitul, în proporții variate”

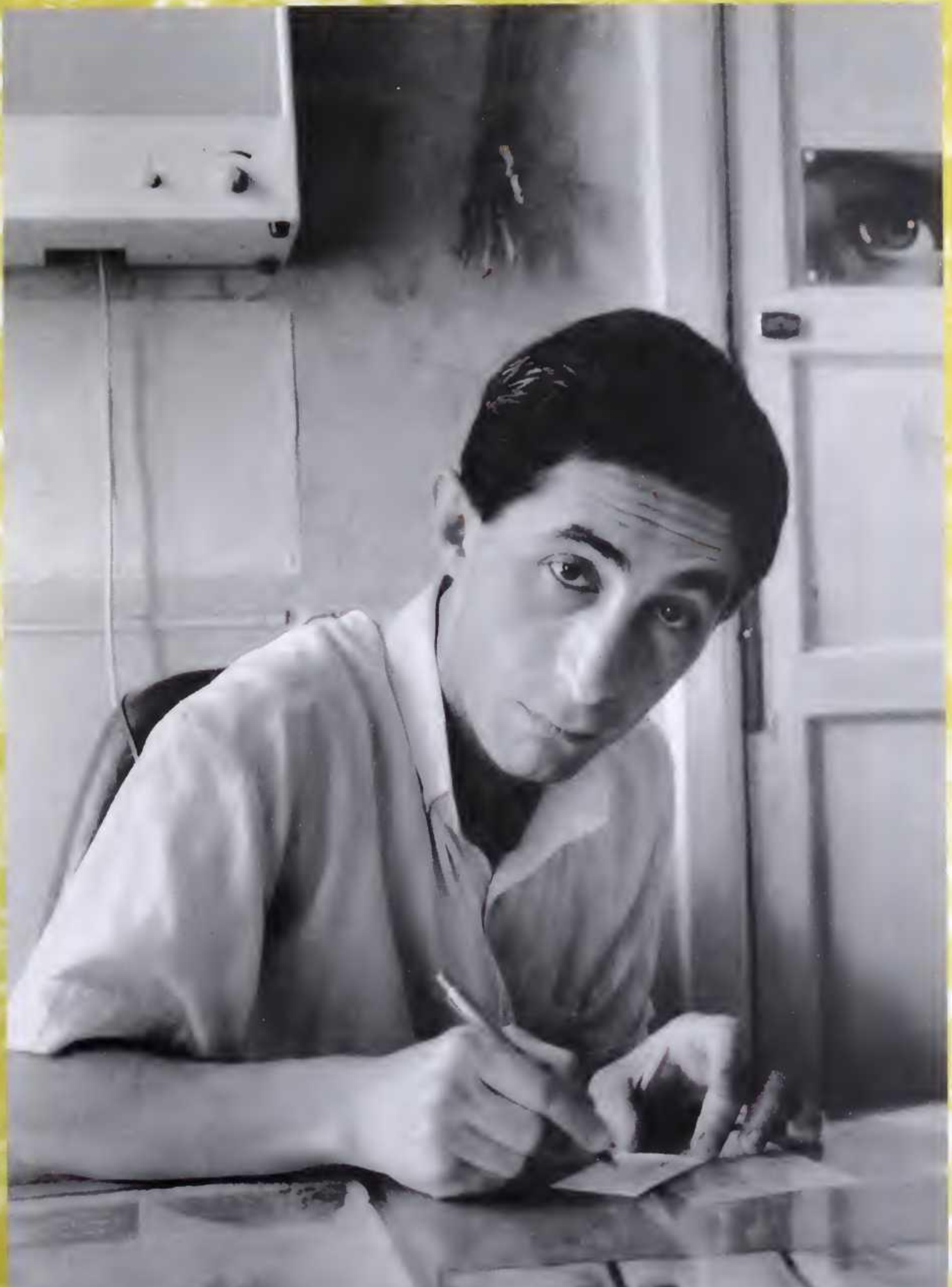
Expunerea unui student la medicină în această fostă republică sovietică dezvăluie un ritm diferit în sala de operații și o abordare foarte diferită a relațiilor dintre medic și pacient.

DEASUPRA **O femeie trece pe lângă Katoghike din secolul al XIII-lea, în dreapta, cea mai veche biserică care a supraviețuit din Erevan, capitala Armeniei. Armenia se învecinează cu Georgia , Azerbaidjan, Iran și Turcia. Autoarea, a doua din dreapta, pozează cu personalul medical în timpul celei de-a doua călătorii în Armenia, în 1995.**

VIZAVI **Un anestezist din Gyumri, al doilea oraș ca mărime al Armeniei, își ridică privirea de la munca sa.**

It is not unheard of to receive a ton of potatoes, or even a cow, from a patient unable to pay in cash.... In outlying country hospitals, the pay might be a home-cooked meal followed by toasts of vodka brought to the hospital by the family to celebrate a successful operation.

ABOVE Surgeon Gevork Yaghjyan in front of the military hospital in Stepanakert, the capital of Nagorno- Karabakh. During the worst of the fighting there in the early 1990s, Yaghjyan made dozens of trips to the region by helicopter to perform reconstructive surgery.

OPPOSITE, CLOCKWISE FROM TOP LEFT A young girl stands in a doorway in the village of Karindagh; an older woman tends to her vines; a quarryman uses wooden poles to break up a boulder; a mother in Armenia's earthquake region holds her newborn infant

La spitalul de la Primul Spital din Erevan, singurul spital didactic din Republica Armenia, rundele încep în fiecare dimineață la 9:15. Acest lucru ar putea părea târziu pentru un medic din New Haven, unde rezidenții și studenții „ întâlnesc înainte” la 4:30 dimineața, în pregătirea pentru ritualul zilnic, două ore mai târziu. Dar aici, în Erevan, chirurgii locuiesc practic la spital și nu este nevoie să ne atingă în fiecare dimineață.

Rundele se desfășoară în limba rusă, limba - franca a vieții profesionale și intelectuale în acest fost stat sovietic, și constau în principal într-o discuție așezată într-o cameră plină de fum. Nu există nici un program operațional ca atare, nici o oră de începere a sălii de operație. Sala de operație este rezervată pe principiul primul venit, primul servit prin alertarea asistentei responsabile că va veni un pacient în scurt timp, după care începe procesul de negociere a personalului care să asiste la operație. Urgențele sunt numeroase și au prioritate, dar spitalul nu are cameră de urgență. Pacienții sunt evaluați în alee, hol sau cabinete medicale în funcție de gravitatea bolii lor.

În această dimineață fierbinte și uscată, Gevork Yaghjyan, MD, PH.D., și cu mine ne întoarcem în cabinetul lui până la 10:15, ora la care pacienții și medicii încep să se prezinte pentru consultațiile din ziua respectivă. Ușa se deschide fără să bată: *„Gevork Vigenovitch, ais deh a?”*

„Gevork Vigenovitch este aici?”

Asistent universitar, Gevork este cel mai tânăr membru al facultății de la Universitatea de Medicină de Stat din Erevan , iar la vârsta de 31 de ani și-a câștigat deja patronimul, în semn de respect. Gevork este unul dintre cei opt microchirurgi din Armenia, o țară de 3,3 milioane de locuitori, mărginită de Azerbaidjan, Georgia, Iran și Turcia.

Fiecare zi este diferită: fără zile de clinică, fără zile de operație, doar o combinație de adrenalină și obișnuit în proporții diferite. Nu există niciun apel la fiecare a treia sau a patra noapte. Există apel ori de câte ori ai norocul să fii în program . Și dacă sunteți unul dintre singurii specialiști din țară, sunați în fiecare zi. Medicii de aici cer o datorie suplimentară. Este singura lor sursă adevărată de venit, fără a lua în calcul salariul oficial de aproximativ 20 de dolari pe lună. Câți dintre noi ar intra într-o profesie cu astfel de numere?

Pe lângă ceea ce câștigă din spital , chirurgii primesc onorari de la pacienții lor recunoscători . Ceea ce sunt plătiți depinde de mijloacele familiei pacientului. Nu este nemaiauzit să primești o tonă de cartofi sau chiar o vacă,

Sharon Chekijian a absolvit Facultatea de Medicină în luna mai și va începe în această vară un rezidențiat în chirurgie la Spitalul Universității din Pennsylvania.

Îmi este greu să-mi imaginez chirurgi americani care stau la o masă cu familia pacientului. Au râs când medicii le-au spus că nu eram obișnuit să am relații strânse între pacient și medic.

de la un pacient care nu poate plăti în numerar. Îi revine lui Gevork, ca chirurg, să se asigure că anestezologul , asistentele și alții care au asistat primesc o compensație echitabilă - o chestiune care poate deveni destul de complicată atunci când moneda este animalele. Remunerarea vine și sub alte forme. În spitalele din străinătate, plata ar putea fi o masă gătită acasă, urmată de pâine prăjită cu vodcă adusă la spital de familie pentru a sărbători o operație reușită. Mi-a fost greu să-mi imaginez chirurgi americani stând la o masă cu familia pacientului. Au râs când medicii le-au spus că nu sunt obișnuit cu relații atât de strânse între pacient și medic.

Atingerea personală în medicina armeană este evidentă și în alte moduri. Clădirile de apartamente au de obicei un medic care locuiește acolo. Astfel încât chiar și atunci când medicii sunt acasă, în toate scopurile, ei sunt de gardă. Orice urgență este responsabilitatea lor – nu o responsabilitate legală sau administrativă, ci una etică și umană pe care toată lumea o consideră de la sine înțeles.

Odată, un student la medicină pe nume Artur călătorea în munții Nagorno-Karabah, la șase ore distanță de Erevan. Nagorno-Karabah este un ținut istoric armean și un punct central al artei și culturii armene. Sub sovietici, Stalin a redesenat hărți ale regiunii și a inclus Nagorno-Karabah în Republica Sovietică Azerbaidjan. Luptele au izbucnit acolo în 1988, la scurt timp după ce regiunea a cerut să fie anexată la Republica Sovietică Armenia, iar conflictul s-a intensificat în 1991, când Nagorno-Karabah a cerut să devină un stat independent, la fel ca Armenia și Azerbaidjan. O încetare a focului a fost în vigoare din 1994, Nagorno-Karabah funcționând acum ca o republică independentă.

Artur was among a group of medical students traveling to the region when soldiers stopped their bus at a checkpoint. The worried students stepped out onto the road to be searched. Artur recognized the scarred hand of one of the soldiers from a photo he had seen in a lecture in Yerevan. “Was Gevork your surgeon?” Artur asked, thinking quickly. The soldier said, “No, Gevork was not my surgeon.” He paused and looked at Artur, sizing him up, then wrapped his huge arms around the student in a bear hug. “Gevork,” he declared, “is my brother.” With that, Artur and his fellow travelers were sent on their way.

Our scrupulous avoidance of treating one’s own family or friend is unthinkable in a country where all business is conducted on the basis of personal contacts and many patients and doctors become friends for life. Gevork is well known in Nagorno-Karabakh. During the peak of the fighting in the early 1990s, he made dozens of trips by helicopter to perform reconstructive surgery. The first time Gevork invited me to the hospital in Yerevan, it was to help him change the bandages of a soldier from Nagorno-Karabakh who had been flown to the capital after a land-mine explosion.

Each day in First Hospital brings new surgical challenges. One day, a girl from a region near ex-Soviet Georgia was brought in. Local doctors had treated her after a bad car accident, but her leg became so infected that the skin had to be removed from the knee to the ankle. We treated her with antibiotics and then skin was grafted from both hips to cover the defect. There was the patient with a gunshot wound to the buttocks that had severed the sciatic nerve. Another gunshot victim arrived with the third and fourth metacarpal bones of the hand fractured beyond recognition. There was a young girl with a facial nerve severed by a small injury who looked fine until she smiled and her face took on a twisted shape. For the longest time I forgot about what we commonly think a plastic surgeon does. In the middle of the relative chaos of First Hospital, there are the rare few who seek cosmetic surgery, breast augmentation, rhinoplasty or facelifts. These seem frivolous in a place where every induction of anesthesia and every operation bear an unbelievable risk compared to those done in the vasdy more controlled settings of the operating rooms back home.

Gevork knows that world as well. Early last year, he came to Yale to study the physiology of surgical flaps with J. Grant Thomson, M.D., an associate professor in the section of plastic and

FOTO DE SUS Frații tineri pozează pentru o fotografie în bucătăria casei lor din Erevan.

DEASUPRA Copiii din satul Gogaran iau o pauză de la joacă.

chirurgie reconstructivă. Gevork, întors în Armenia din mai anul trecut, se va întoarce la Yale la sfârșitul acestui an ca membru al Fundației pentru Educație în Chirurgie Plastică.

Implicarea lui Yale în Armenia a fost constantă de la cutremurul din 1988. Personalul de la Spitalul Erebuni s-a antrenat la Yale. Unul dintre recentii miniștri ai sănătății din Armenia, Gagik Stamboltsyan, sa antrenat la Yale înainte de a-și prelua noua funcție. Sub conducerea șefului de chirurgie plastică de atunci, Stephan Ariyan, MD, Centrul Yale pentru Chirurgie Plastică și Reconstructivă a fost construit la Erebuni Hos pital din Erevan pentru a satisface nevoia crescută de chirurgie reconstructivă în timpul ciocnirilor din Nagorno-Karabakh. Au fost finalizate mai multe săli de operație și Armenia a fost, de asemenea, aleasă ca unul dintre cele patru site-uri pentru proiectul de telemedicină Yale/NASA care leagă medicii din întreaga lume într-o rețea destinată predării și consultației. Mai recent, Artoum Sedrakian, MD, un tânăr chirurg cardiac din Erevan, a venit la New Haven în calitate de savant Fulbright pentru a efectua cercetări asupra rezultatelor clinice cu medicul cardiolog Harlan M. Krumholz, MD

Tatăl meu s-a născut la Ierusalim din părinți armeni. Bunica și bunicul meu au venit din orașele armenești Marash și Zeytoon, în ceea ce este astăzi estul Turciei, și au fugit în copilărie în urma masacrelor armenilor din 1915. Bunica mea a rămas orfană în urma masacrelor și a fost trimisă la un orfelinat pentru copii armeni din Liban. Ea a crescut în orfelinat și a devenit unul dintre cei mai buni elevi ai lor. Acolo a devenit profesoară. La o conferință a profesorilor din Liban, ea și-a întâlnit viitoarea cumnată, care a aranjat în grabă să se căsătorească cu bunicul meu . Bunicul meu locuia la acea vreme în Allepo, Siria. S-au căsătorit în 1933.

Primul lor copil, mătușa mea Hermine, s-a născut în 1934. În același an, bunicul meu a plecat la Ierusalim în căutarea unei vieți mai bune pentru familia sa în creștere. Ierusalimul s-a lăudat cu o mare comunitate armeană până la sfârșitul anilor 1950, iar o parte din familia noastră trăia și lucra deja acolo. Bunica și mătușa l-au urmat în 1935. Bunicul meu a făcut pantofi și, în timp, a ajuns să-și conducă propria fabrică, angajând peste 20 de bărbați. A pierdut totul în timpul războiului arabo-israelian, când Ierusalimul a fost împărțit și familia sa a fost sechestrată în cartierul armean al orașului vechi al Ierusalimului. Nu mai putea călători prin Orientul Mijlociu așa cum făcuse, luând comenzi pentru produsele sale. Multe familii au început să caute sponsori în Statele Unite ale Americii . Un - prieten de școală al bunicului meu, stabilit de mult în comunitatea armeană din Boston, îi văzuse numele și fotografia într-o publicație a bisericii și s-a oferit să-i sponsorizeze mutarea în America . În octombrie 1957, familia mea a pornit de la Beirut pe SS Corinthia, cu destinația Statelor Unite. Au ajuns în Ajunul Crăciunului.

Tatăl meu avea 16 ani când familia a sosit în Massachusetts. După liceu, a mers la Universitatea din Boston, apoi a servit în armată. La Fort Bragg, în Carolina de Nord, a cunoscut-o pe mama mea și s-au căsătorit și s-au mutat la Phoenix după ce a părăsit serviciul pentru a putea urma școala absolventă. S-au întors la Boston în 1973, unde și-a urmat cariera în industria hotelieră și unde am crescut.

Curiozitatea mea pentru Armenia a crescut în timp ce eram la facultate. Am vrut să explorez un pământ pe care îl auzisem descris în termeni mitici de-a lungul copilăriei mele. După primul an în Franța, în 1991, am aplicat la Institutul de Limbi de Vară de la Universitatea din Michigan din Erevan și am părăsit străzile labirintice ale Parisului pentru drumurile montane neasfaltate ale unei țări cu adevărat străine. Când am ajuns, mulți doctori francezi, americani și armeni născuți încă mai asigurau ajutor pentru cutremur. Aproape patru ani mai târziu, hotărât să devin medic, am participat la Congresul medical armean de la Boston, ca parte a unui plan de a vizita Armenia în iulie 1995. Absolvesem la Smith în 1992 și lucrasem câțiva ani în domeniul sănătății pubiene din New York City, la proiecte menite să îmbunătățească îngrijirea prenatală și să mărească ratele de imunizare.

Congresul a servit ca un curs intens în starea actuală a asistenței medicale. Armenii din întreaga lume veniseră să-l asculte pe atunci ministrul Sănătății Ara Babloyan, MD, și să vadă cum ar putea contribui la întărirea sistemului de sănătate al țării. L-am sunat pe un prieten, Alain Hovnanian, medic din Paris, pentru a-i spune despre călătoria mea și pentru a-l întreba cum aș putea să-i fiu de ajutor în Armenia. Urmă o pauză notabilă și un oftat de ușurare. Tocmai primise o scrisoare de la o femeie pe nume Assia, pe care o întâlnise în satul Gogaran, unde ajutase la reconstrucția unei biserici din secolul al XI-lea. Assia era sub dializă cronică și, având în vedere starea spitalelor și farmaciilor, nu a putut să-și cumpere produse de primă necesitate, cum ar fi fistule, filtre și tuburi. Deși boala de rinichi este o problemă gravă de sănătate în Armenia, așa cum este și în Statele Unite, transplantul de organe nu a fost încă stabilit ca o - terapie larg răspândită. Alain m-a întrebat dacă aș putea transporta provizii în Assia și aș putea comunica

grija lui. Am făcut așa și la patru ani după ce l-am întâlnit prima dată pe Alain la Paris, m-am trezit pe un drum din satul Gogaran, căutând casa Assiei, despre care mi se spusese că se afla undeva pe lângă casa apicultorului, dar înaintea câmpurilor de cartofi.

În timpul acestei călătorii din 1995 l-am cunoscut pe Gevork. L-am întrebat dacă pot observa în sala de operație. Acolo am asistat la prima mea operație , așezarea femurului rupt al unei femei. Spre surprinderea mea, mi-a plăcut operația. Am văzut cum un chirurg diac auto din Oregon a mărit ventriculul unei fete de 12 ani. Dr. Hrair Hovagumian, venise de o lună în Armenia pentru a instrui alți chirurgi și a ajuns să ia un concediu nedeterminat de la postul său universitar. A rămas în Armenia, unde acum efectuează trei operații pe inimă deschisă pe zi și zâmbea larg când l-am văzut ultima oară.

De când am ajuns la Yale ca student în primul an la medicină, în 1997, am mai avut cinci oportunități de a mă întoarce în Armenia. Fiecare călătorie a fost o șansă de a reformula planuri, de a reevalua deciziile și de a reflecta. Aceste călătorii au fost o pauză de la obișnuit și o șansă de a - înțelege cât de norocoși suntem. Pentru mine, călătoria a servit atât ca tampon, cât și ca catalizator între perioadele de contemplare și perioadele intermediare de muncă grea. Mi-am început teza, *Bariere juridice, profesionale, publice și politice în calea dezvoltării donării și transplantului de organe în Republica Armenia,* în 1998, în cooperare cu Ministerul Sănătății din Armenia.

Contactul meu inițial cu Departamentul de Chirurgie Plastică și Reconstructivă de la Spitalul Universitar din Erevan în 1995 a dus la vizite repetate în ultimii șase ani și la o educație în chirurgie reconstructivă care a continuat în ciuda distanței. Gevork și colegii săi mi-au împărtășit munca lor la distanță lungă, trimițând prin e-mail imagini cu cele mai interesante cazuri ale lor. Am petrecut ore îndelungate cu Gevork și ceilalți chirurgi, călătorind pe drum la spitalul militar din Nagorno-Karabakh. Am vizitat fiecare spital din Republica Armenia, verificând progresul lambourilor create mai devreme în cursul zilei.

Pacienții pe care i-am văzut în Armenia au oferit cele mai vii mementouri despre motivul pentru care practicăm medicina. Unul era un băiat a cărui frunte a fost arsă atât de grav de un șoc electric, încât nu avea carne care să-i acopere craniul. Un altul era un băiețel care își ținea degetul tăiat într-un prosop murdar. Era un băiat căruia i-a fost aproape îndepărtat nasul de mușcătura unui câine, o tânără al cărei sân a fost reconstruit după o mastectomie și o femeie a cărei
buzele și nasul au fost mâncate de un carcinom bazocelular , neglijat ani de zile din cauza lipsei de

Our scrupulous avoidance of treating one's own family or friend is unthinkable in a country where all business is conducted on the basis of personal contacts and many patients and doctors become friends for life.

bani.

În ciuda resurselor limitate, Gevork a reușit să formeze un mic laborator în Erevan unde investighează factorii care permit pacienților săi să se vindece. Toți reactivii din laborator sunt pregătiți cu grijă de la zero de către studenți și rezidenți. El cumpără el însuși șobolani de la un bărbat care îi crește pentru cercetarea medicală. În New Haven, nu cred că Gevork s-a obișnuit vreodată să comande șobolani dintr-un catalog sau să vadă animale tratate mai bine decât majoritatea pacienților săi din Erevan. Adevăratul semn al luxului pentru el era că ar fi chemat un medic veterinar dacă un șobolan de laborator se îmbolnăvește. Într-adevăr, experiența lui Gevork la Yale a fost departe de viața lui de acasă. El este uimit constant de organizarea - lucrurilor, de programul operator, de felul în care un instrument apare în mod magic când un chirurg îl solicită, de progresul ordonat al vizitelor clinice și de urmărire, de laboratoare și de capacitatea noastră ușoară de a secvenționa ADN-ul, de a face etichete radioactive pentru molecule și de a măsura ischemia. El este uimit, dar cred că și el simte la fel ca mine, că renunțăm la ceva în schimb. Există o legătură cu pacienții din Armenia, un sentiment de urgență și vitalitate care adesea pare să lipsească aici.

An ambulance waits outside Erebuni Hospital in Yerevan.

O bătaie la ușă aduce un nou pacient care se uită cu nerăbdare pe lângă mulțimea de rezidenți și pacienți care umplu de obicei biroul lui Gevork și se revarsă în hol. Aud familiarul *„Gevork Vigenovitch, ais deh a?”* și mă întreb ce va aduce ziua.

Numiți noi președinți în trei departamente; schimbări de conducere clinică

Mellman

Schlessinger

Udelsman

Edelson

Leffell

Siegel

Decanul David A. Kessler, MD, a anuntat numirea a trei noi catedre pentru a conduce departamentele de Biologie celulara, Farmacologie si Chirurgie.

Ira Mellman, Ph.D., a devenit președinte al Departamentului de Biologie Celulară în decembrie. Mellman, care și-a obținut titlul de doctor în genetică la Yale în 1978, este membru al facultății din 1981. Este membru al Institutului Ludwig pentru Cercetarea Cancerului, care oferă sprijin pentru cercetare laboratorului său și din ce în ce mai mult Yale în ansamblu, și servește ca redactor șef al *The Journal of Cell Biology* și editorial al Journal of *Medicine* and *Experimental Journal of.* El este, de asemenea, profesor de imunobiologie și directorul fondator al programului interdepartamental de absolvire din Yale în științe biologice și biomedicale (BBS).

Cercetarea lui Mellman se concentrează asupra modului în care celulele controlează compoziția membranelor lor intracelulare. El este creditat cu descoperirea și definirea organelelor celulare cunoscute sub numele de endozomi, care permit celulelor să preia macromolecule precum hormonii și cu identificarea mecanismelor care permit - celulelor individuale să genereze și să mențină asimetriile necesare pentru a produce structuri multicelulare complexe, cum ar fi organele și țesuturile. Grupul său de laborator investighează acum baza celulară a răspunsului imun și a dezvăluit funcționarea interioară a celulelor dendritice, care sunt responsabile în mod unic de inițierea practic a tuturor răspunsurilor imune cunoscute. Lynn Cooley, Ph.D., profesor asociat de genetică și biologie celulară, îi va succeda lui Mellman ca director al BBS.

Joseph Schlessinger, PH.D., a sosit la Yale pe 1 februarie ca noul presedinte al Departamentului de Farmacologie. Schlessinger, care a condus departamentul de farmacologie la New York University School of Medicine și a condus Institutul Skirball de Medicină Biomoleculară, este unul dintre puținii oameni de știință care conduc domeniul transducției semnalului. În ultimii 25 de ani, el a fost singura figură cea mai vizibilă în domeniul transducției semnalului prin receptori tirozin kinaze, molecule de la suprafața celulei care spun celulelor când să crească sau să se oprească din creștere.

Schlessinger, care a fost ales membru al Academiei Naționale de Științe anul trecut, este unul dintre autorii cel mai frecvent referiți în știința biomedicală și un co-fondator al SUGEN Inc., o companie de biotehnologie din South San Francisco care a fost achiziționată în 1999 de Pharmacia și Upjohn. El face parte din consiliile de administrație a unei duzini de reviste, inclusiv *The EMBO Journal, Cell* și *Molecular Cell.* Odată cu sosirea lui Schlessinger, școala va renova porțiuni din aripa B a Sterling Hall of Medicine și va construi un plus de 15.000 de metri pătrați.

Robert Udelsman, MD, MSB, MBA, va deveni presedinte al Departamentului de Chirurgie pe 1 iunie. Udelsman este in prezent Richard Darnall profesor de chirurgie la Johns Hopkins, unde este, de asemenea, director de chirurgie endocrina si oncologica.

Udelsman și-a finalizat pregătirea medicală la Școala de Medicină și Științe ale Sănătății a Universității George Washington și rezidențiatul în chirurgie și rezidențiatul șef la Spitalul Johns Hop - Kins. În plus, a absolvit burse în oncologie chirurgicală la Institutul Național al Cancerului, în endocrinologie la Institutul Național pentru Sănătatea Copilului și Dezvoltarea Umană și în chirurgie gastrointestinală la Spitalul Johns Hopkins. Cercetarea și interesele sale clinice se concentrează în mare măsură pe chirurgia endocrină, în special pe oncologia endocrină. Practica sa clinică se concentrează pe intervenția chirurgicală a tiroidei, paratiroidei, glandei suprarenale și pancreaselor endocrine . Cercetarea sa clinică se concentrează pe cercetarea rezultatelor, în special pe tehnici inovatoare pentru reducerea la minimum a traumei intervenției chirurgicale. Acestea sunt deosebit de relevante pentru lectomia adrenală laparoscopică și paratiroidectomia minim invazivă în ambulatoriu.

Programările decanului

De asemenea, recent au fost anunțate mai multe numiri administrative cheie.

Richard L. Edelson, MD '70, profesor și președinte al Departamentului de Dermatologie, a fost numit decan adjunct pentru afaceri clinice. Responsabilitățile sale includ activități legate de cercetare, formare și servicii pentru întreaga - întreprindere clinică. El va servi, de asemenea, ca principală legătură clinică între biroul decanului și conducerea clinică a Spitalului Yale-New Haven.

David J. Leffell, MD, HS '86, profesor de dermatologie și director al Yale Medical Group, a fost promovat decan principal asociat pentru activitățile clinice și planificarea strategică . Leffell va ajuta la dezvoltarea, inițierea și realizarea planurilor necesare pentru creșterea continuă și sănătatea susținută a programelor clinice ale școlii de medicină.

Norman J. Siegel, MD, profesor de pediatrie și medicină și președinte al Yale Med-

ical Group’s finance committee, was named senior advisor for planning and priorities. Siegel will lead the school’s ad hoc committee on long-term financial planning. He will also become the school’s chief liaison to its affiliated hospitals in Connecticut, especially in regard to the implementation of the 1999 affiliation agreement between the medical school and the Yale New Haven Health System.

Searches are under way for new chairs for the departments of Obstetrics and Gynecology and of Pediatrics and for a section chief in medical oncology.

—Michael Fitzsousa

Aghajanian, Hostetter elected to Institute of Medicme

George K. Aghajanian, M.D., professor of psychiatry and pharmacology, and Margaret K. Hostetter, M.D., professor of pediatrics, chief of the section of pediatric immunology and director of the Yale Child Health Research Center, were elected in October to the Institute of Medicine. Aghajanian was named a senior member and Hostetter a member.

Aghajanian is best known for his basic research on drugs and chemical neurotransmission in the brain. His recent work on serotonin and glutamate has influenced investigations into treatments for neuropsychiatric disorders.

Hostetter’s research focuses on virulence factors in two important pathogens: *Streptococcus pneumoniae*, the leading cause of death from respiratory infections, and *Candida albicans*, the predominant cause of fatal fungal infections in patients with compromised immune function. Hostetter co-founded the first clinic specializing in the medical and developmental evaluation of internationally adopted children and has transplanted this model to Yale. She serves on the Council of the National Institute of Child Health and Human Development.

Aghajanian

Hostetter

Thomas Steitz a fost onorat cu Sterling Professorship

Thomas A. Steitz, Ph.D., cunoscut la nivel internațional pentru munca sa în cristalografia cu raze X, a fost onorat cu o numire ca profesor Sterling de Biofizică Moleculară și Biochimie.

Interesele de cercetare ale lui Steitz includ structura moleculară a proteinelor și acizilor nucleici, baza structurală a mecanismelor enzimatice și interacțiunile proteină-acid nucleic. El și echipa sa de cercetare au făcut recent un pas important științific în determinarea structurii atomice a subunității mari a ribozomului (vezi *Constatări,* toamna 2000 și iarna 2001, pagina 16).

Steitz s-a alăturat facultății Yale ca profesor asistent în 1970 și în prezent servește ca președinte al Departamentului de Biofizică Moleculară și Biochimie . Steitz este cercetător al Institutului Medical Howard Hughes din 1986 și este membru al Academiei Naționale de Științe, al Academiei Americane de Arte și Științe și al Academiei de Științe și Inginerie din Con necticut.

Patricia Goldman-Rakic numit Eugene Higgins profesor de neurobiologie Patricia S. Goldman-Rakic, PH.D., un lider mondial în studiul mecanismelor celulare ale creierului pentru memorie și cogniție, a fost numit Eugene Higgins profesor de neurobiologie.

Goldman-Rakic a condus o mare parte din cercetările sale asupra cortexului prefrontal, zona creierului cel mai preocupată de raționament și gândire. Ea a studiat aspecte precum dezvoltarea și organizarea - circuitului neuronal din această zonă și proprietățile sale fiziologice și farmacologice în relație cu funcțiile sale de memorie. Lucrările ei au arătat cum structura modulară a conexiunilor neuronale constrânge aceste funcții.

Înainte de a se alătura facultății din Yale în 1979, Goldman-Rakic a fost șef al secției de neurobiologie a dezvoltării la Institutul Național de Sănătate Mentală. Este membru sau membru al Academiei Naționale de Științe, al Institutului de Medicină, al Academiei Americane de Arte și Științe, al Asociației Americane pentru Progresul Științei și al Societății pentru Neuroscience. Ea a fost președinte al acestei din urmă organizații în 1990.

Jennifer A. Doudna, PH.D., profesor de moleculară Henry Ford II Biofizica si biochimie si un cercetator asociat la Institutul Medical Howard Hughes, a fost ales sa primeasca premiul Eli Lilly in 2001 in chimie biologica. Acest premiu, unul dintre cele trei care vor fi prezentate de Divizia de chimie biologică a Societății Chimice Americane în august, recunoaște o persoană care a realizat cercetări remarcabile în biochimie care reflectă independența și originalitatea neobișnuite. Lucrarea lui Doudna vizează determinarea bazei structurale a catalizei ARN folosind cristalografie cu raze X și biochimie.

t **Toma M. Gill,** MD, profesor asociat de medicină și director al Bursei Yale în Medicină Geriatrică și Epidemiologie Clinică, a fost ales să primească Premiul pentru Realizări Științifice Remarcabile pentru Investigații Clinice din 2001 de la Societatea Americană de Geriatrie. Cercetarea lui Gill este îndreptată spre înțelegerea mecanismelor care stau la baza dezvoltării declinului funcțional și a dizabilității în rândul persoanelor în vârstă care trăiesc în comunitate și spre dezvoltarea strategiilor preventive pentru a preveni apariția și progresia dizabilității în rândul vârstnicilor cu risc care sunt fragili.

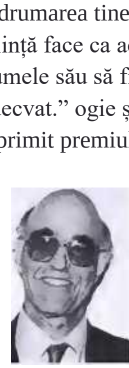
Elaine E. Grant, MPH ■ '92, PA-C, ' J asistent decan j \ și director al Eu 'Av Medicul Programul Asociat, a început un mandat de un an în ianuarie ca președinte al Comisiei Naționale - de Certificare a Asistenților Medici (NCCPA). Grant este prima femeie președinte a NCCPA și prima persoană numită a Asociației de Programe de Asistenți ai Medicilor care a îndeplinit acest rol. În prezent , își îndeplinește al patrulea mandat de patru ani în consiliul NCCPA.

R Dean David A. **Kessler,** MD, a primit > Academia Națională a h B Sciences (NAS) Medalia bunăstării publice în aprilie la ceremonia de decernare a premiilor NAS din Washington. Kessler a fost recunoscut „pentru abordarea sa curajoasă a problemelor de sănătate publică, inclusiv pentru insistența asupra validității etichetării medicamentelor; protecția imparțialității comisiilor de examinare; instituirea unor mecanisme pentru aprobarea rapidă a medicamentelor, în special pentru medicamentele orfane și bolile maligne terminale; punerea în aplicare a etichetării alimentelor nutritive și recunoașterea faptului că efectele de dependență ale tutunului necesită o intervenție mai activă din partea societății și a guvernului . Moștenirea sa ca - comisar al Food and Drug Administration afectează viețile tuturor americanilor.” Medalia a fost înființată pentru a recunoaște contribuțiile distinse în aplicarea științei la bunăstarea publică și a fost prezentată din 1914.

KJ. Lee, MD, PROFESOR clinic asociat de chirurgie (otolaringologie) și management partner of the Southern New Anglia Grupul de Chirurgie Plastică Urechi, Nas, Gât și Facială din New Haven, este președinte ales al Academiei Americane de Chirurgii Cap și Gât de Otolaringologie și își va prelua președinția în septembrie . Lee este autorul *Otolaringologie esențială.*

1 **William H. Prusoff,** PH.D., profesor EMERIT și cercetător senior Sunt un om de știință în farmacologie, a fost premiat de crearea Premiului William Prusoff Young Investigator Lecture Award. Premiul, susținut de o dotare de către Bristol-Myers Squibb Company, va fi acordat anual de către Societatea Internațională pentru Cercetare Antivirale. Intenția sa, au spus cele două organizații într-un comunicat, este de a onora „unul dintre cei mai talentați și iubiți membri ai societății și un membru loial de la înființarea sa. Contribuțiile sale la dezvoltarea antiviralelor și la utilizarea lor clinică sunt legendare, iar dedicarea lui pentru îndrumarea tinerilor oameni de știință face ca acest premiu în numele său să fie cu adevărat adecvat.” ogie și sănătate publică, a primit premiul Carl A. Taube

Robert A. Rosenheck M.D., HS ’77, professor of psychiatry and of epidemiol

Premiul pentru contribuții distinse la domeniul cercetării serviciilor de sănătate mentală

Asociația de Sănătate. Rosenheck este o autoritate principală în ceea ce privește lipsa de locuință și tulburarea de stres post-traumatic în rândul veteranilor. Premiul este numit în memoria lui Taube, fost membru al personalului - Institutului Național de Sănătate Mintală, care a jucat un rol major în crearea domeniului serviciilor de sănătate mintală și cercetării politicilor.

M. Bruce Shields, MD, profesor și catedra de oftalmologie și vizual știință, a fost onorat de Duke University Eye Center cu o profesie pe numele său. Scaunul dotat a fost posibil printr-un legat de 1,2 milioane de dolari de către doi pacienți recunoscători. Shields a servit la facultate la Duke timp de 25 de ani înainte de a veni la Yale în 1997.

Heping Zhang, PH.D., profesor asociat de epidemiologie și membru al Facultății Centrului de Studii ale Copilului , a fost numit membru al Asociației Americane de Statistică (ASA). Zhang a fost recunoscut la întâlnirile comune de statistică din Indiana vara trecută „pentru contribuțiile semnificative la metodologie în clasificarea neparametrică și regresia neliniară, pentru munca influentă în genetica statistică și pentru aplicații în epidemiologie și psihiatrie ”. Zhang și-a câștigat că doctorul a mâncat la Stanford în 1991 și este membru al ASA din 1992.

— Claire Bessinger

Trimiteți știrile facultății la: Claire Bessinger, Yale Medicine Publications , PO Box 7612, New Haven, CT 06519-0612

de la Secția de sănătate mintală a publicului american

Următoarele cărți ale sau despre absolvenți și profesori au fost publicate recent. Descrierile sunt furnizate de editor.

Urografie clinică, Ed. a doua, *editată de Bruce L. McClennan, MD, profesor și președinte de radiologie diagnostică și Howard M. Pollack; WB. Saunders (Philadelphia),* 2000. Această carte este manualul standard în radiologia genito-urinară, o compilație de imagistică și intervenție modernă și a fost cartea de referință de alegere pentru urologi și radiologi.

Succes fragil: Zece copii autisti, de la copilarie la varsta adulta, Ed. a 2-a, *de Virginia Walker Sperry, MA, afiliata de cercetare in Centrul de Studii pentru Copii si regretata Sally Provence; Paul H. Brookes Publishing Co. (Baltimore), 2001.* Timp de mai bine de trei decenii, Sperry a urmărit meticulos rezultatele testelor, experiențele, obiceiurile sociale, viața de familie și aranjamentele de lucru ale a 10 persoane cu autism. Cartea ei oferă o privire unică de la copil până la vârsta adultă asupra autismului – o tulburare severă de dezvoltare caracterizată prin retragere socială și incapacitatea de a relaționa cu ceilalți – și este o - sursă inestimabilă de sprijin pentru părinți.

Sănătate Publică Internațională: Boli, Programe, Sisteme și Politici, *editat de Michael H. Merson, MD, decan și profesor de sănătate publică, Robert E. Black și Anne J. Mills; Aspen Publishers Inc. (Gaithersburg, Md.), 2001.* Punând accent pe boli, programe, sisteme de sănătate și politici de sănătate, acest manual ajută studenții să înțeleagă amploarea și profunzimea provocărilor problemelor globale de sănătate publică și diferitele abordări pe care le adoptă națiunile pentru a le face față.

Leonardo da Vinci, *de Sherwin B. Nuland, MD '55, HS '61, profesor clinic de chirurgie; Lipper/ Viking (New York), 2000.* Fiind medic, Nuland este interesat în special de disecțiile și desenele anatomice inovatoare ale lui Leonardo. În această carte, el își finalizează căutarea de 20 de ani de a înțelege un om nealfabet care a fost pictor, arhitect, inginer, filozof, matematician și om de știință.

Nutriția în practica clinică: un manual cuprinzător bazat pe dovezi pentru practician, *de David L. Katz, MD, MPH '93, profesor clinic asociat de sănătate publică; Lippincott Williams & Wilkins (Philadelphia), 2000.* Cuprinzătoare și suficient de detaliată pentru a fi de valoare pentru nutriționiști, dieteticieni și specialiști clinici, cartea este menită să servească drept singura referință în nutriție pe care nespecialiștii se pot baza pentru a răspunde la aproape toate întrebările care apar în practica clinică. Este conceput pentru a contribui la aducerea unui - dialog consistent și semnificativ despre rolul nutriției în prevenirea bolilor și promovarea sănătății în relația medic-pacient.

MICHAEL MARSLAND

Send notices of new books by or about alumni and faculty to Cheryl Violante, Yale Medicine Publications, P.O. Box 7612, New Haven, CT 06519-0612.

PC, MD: How Political Correctness is Corrupting Medicine, *de Sally Satel, MD, HS '88; Basic Books (New York), 2000.* Satel arată cum corectitudinea politică a infectat lumea medicinii și a sănătății publice – cu rezultate care pot amenința de fapt bunăstarea tuturor. Ea începe prin a descrie prezumția unor profesioniști din domeniul sănătății că, deoarece cei mai bolnavi oameni din societate sunt și în mod disproporționat cei mai săraci, practica medicinei trebuie să abordeze chestiuni de justiție socială. Ea consideră că acest lucru a dus la deturnarea resurselor de la ceea ce profesia medicală face cel mai bine - tratamentul și prevenirea rănilor și bolilor.

Medic: Viața lui Paul Beeson, *de Richard Rapport, MD; Barricade Books (New York), 2001.* Nicio figură contemporană nu a avut mai multă influență asupra modului în care medicii formați în Occident practică medicina decât Paul Beeson. Unul dintre fondatorii disciplinei bolilor infecțioase , Beeson a descoperit prima clasă vitală de proteine celulare numite acum citokine. A fost președinte de medicină la Yale din 1952 până în 1965 și a fost sărbătorit de zeci de premii, inclusiv denumirea Serviciului Medical al Spitalului Yale-New Haven în onoarea sa. Studenții la medicină, ofițerii casei și medicii din întreaga lume îl recunosc pe Beeson ca un model pentru idealurile medicinei.

Runners Blood, *de James J. Fischer, MD, Ph.D., HS '65, presedinte si Robert E. Hunter profesor de radiologie terapeutica; Word Association Publishers (Tarentum, Penn.), 2000.* Fischer este un specialist în cancer și alergător de maraton care a scris o poveste despre mister și înșelăciune bazată pe o

descoperire făcută în propriul său laborator medical. Această descoperire, dezvoltată pentru a trata tumorile canceroase, este atât de sofisticată încât face ca dopajul sanguin să pară primitiv. Romanul se concentrează pe un maratonist fictiv și pe realizarea lui că principalii săi rivali își îmbunătățesc performanța ilegal.

WOODRUFF/BROWN PHOTOGRAPHY

The first major renovation of E.S. Harkness Hall since its construction in 1955 has brought high-speed Internet access and a homier feel to the 11-story dormitory building, which houses Marigolds dining hall, a day-care center and the offices of student affairs and education on its first three floors.

Renovările Harkness au fost anunțate

Acces la internet de mare viteză, alte facilități aduc căminul îmbătrânit până la capăt.

O renovare de 20 de milioane de dolari a ES Harkness Hall a adus noi instalații sanitare, încălzire și cabluri electrice în căminul vechi, precum și facilități precum acces la internet de mare viteză și saloane cu chicinete moderne. Renovările sunt clădirile cu n etaje pentru prima revizuire majoră de la construcția sa în 1955 ca reședință pentru studenții din profesiile din domeniul sănătății.

Îmbunătățirile completează un proces care a început în 1995, când Școala de Medicină a preluat gestionarea serviciilor de locuințe și mese ale școlii de medicină de la Oficiul pentru locuințe pentru absolvenți ai universitarului și Serviciile de mese ale Universității Yale. Modificările aduse infrastructurii vechi a clădirii – instalațiile sanitare au fost construite cu fier vechi din al Doilea Război Mondial, care au devenit fragile – nu includ doar reparații, ci și o nouă conductă pentru linii telefonice, televiziune prin cablu și cabluri de computer. De asemenea, camerele de cămine de la etajul al treilea au lăsat loc spațiului pentru un birou extins de educație, precum și alte birouri care se ocupă de problemele studenților, cum ar fi cercetarea studenților, MD/PH.D. Program, sănătate internațională și afaceri multiculturale. Renovările - au oferit studenților o singură destinație pentru gestionarea nevoilor educaționale și de sprijin. „Clădirea era uzată”, a spus Eric Schonewald, director asociat al vieții rezidenților la școala de medicină. „Tehnologia accelerase până la punctul în care trebuia să facem upgrade, iar locuința veche a fost o cale de acces pentru potențialii studenți.”

Lucrările au început la mijlocul anilor 1990 odată cu construcția Marigolds, o nouă cantină și zonă de luat masa, care s-a deschis în 1997, cu o gamă mai largă de mese și program extins . A urmat un lifting al exteriorului clădirii , inclusiv înlocuirea a peste 250 de ferestre și rame, iar începând din iunie 1999, renovările etaj cu etaj au adus clădirea în conformitate cu codurile moderne de incendiu, siguranță și acces pentru persoane cu handicap. „Pe măsură ce etajele au fost finalizate , am mutat studenții la un nivel și am sărit în sus prin clădire ”, a spus Schonewald, adăugând că Biroul de Management de Proiect și Construcții al Școlii de Medicină a supravegheat lucrările. „Au trebuit să planifice o renovare în jurul unei clădiri ocupate.”

„Aceasta a fost cea mai mare provocare: oamenii locuiau în clădire”, a spus Peggy Rubens-Duhl, arhitect de proiect la Svigals Associates, firma care a proiectat spațiul renovat. Arhitecții s-au consultat cu studenții pentru a proiecta camere mai eficiente, cu prize electrice și de date mai convenabil amplasate și dulapuri și chiuvete noi care ocupă mai puțin spațiu. Ușile au fost îngropate pentru a da fiecărei camere aspectul unei intrări private. „Știm că studenții lucrează în instituții medicale, care tind să fie sterile, așa că ne-am dorit să fie ca o casă”, a spus Rubens-Duhl.

Două camere pe etaje alternative au fost sacrificate pentru a crea noi saloane, primele spații comune ale clădirii la etajele rezidențiale. Patru dintre cele opt etaje rezidențiale au chicinete construite din zonele de lounge, două etaje au saloane cu televizoare și două etaje au zone de studiu liniștite.

Camerele, fiecare având în medie aproximativ 15 picioare pe 10 picioare, sunt echipate cu o chiuvetă, un dulap, o comodă, un pat de o persoană și un birou.

Căminul păstrează aproximativ 12 din cele 180 de camere disponibile pentru vizitatori, cum ar fi solicitanții la școlile de medicină. Deși o serie de camere au fost menținute libere în timpul renovărilor, Schonewald se așteaptă ca clădirea să fie plină în anul universitar următor. „Am creat un - spațiu de locuit care este competitiv cu orice cămin de la Yale și oferim un produs care salută studenții noștri din primul an”, a spus Schonewald.

—John Curtis

Beneficiul pentru cei flămânzi și fără adăpost strânge 25.000 de dolari

New Haven, decanii Merson și Chase iau oferte la a opta licitație anuală.

Cea de-a opta licitație anuală privind foamea și persoanele fără adăpost a obținut o serie de premiere în noiembrie, deoarece a strâns peste 25.000 de dolari pentru organizațiile caritabile din New Haven. Pentru prima dată, organizatorii au recrutat un licitator din afara școlii de medicină – primarul New Haven, John DeStefano Jr. Licitația a avut propriul site web și s-a extins de la un eveniment de o zi la unul de patru zile, inclusiv două zile de licitație.

„Am vrut să creăm conștientizare”, a spus Miriam Parsa, studentă în sănătate publică și unul dintre cei cinci coordonatori de licitație, despre programul extins. Pe parcursul celor patru zile, activitățile au inclus o colectare de conserve sponsorizată de comitetul Tercentenar de la Școala de Sănătate Publică, proiecția unui film despre persoanele fără adăpost, un post la care au participat aproximativ 40 de studenți la medicină și sănătate publică și licitații tăcute și live care oferă 234 de articole și servicii . Licitarea pentru licitația tăcută a început cu o zi înainte de licitația live. Pe bloc erau „12 ore de babysitting”, „editare pentru două lucrări importante de Yale English Lit. deținător de diplomă” și lecții în orice, de la pian la alpinism și patinaj artistic.

Coordonatorii au avut și motive practice pentru a extinde licitația pe două zile. „Ne-am gândit că ar fi o modalitate mai eficientă de a colecta banii”, a spus Parsa. Drept urmare, a spus studentul medical Mart Kronman, coordonatorii aveau în mână 15.000 de dolari în ziua licitației live.

DeStefano a solicitat oferte pentru primul articol, o călătorie cu avionul peste New Haven, pilotată de Fred S. Kantor, MD, HS '60, profesorul de medicină Paul B. Beeson. „Poți să treci și peste suburbii, dacă vrei cu adevărat”, a spus DeStefano. Zborul a costat 200 de dolari.

Anul acesta a marcat, de asemenea, debutul la licitație a decanului de sănătate publică Michael H. Mer son, MD, și Herbert S. Chase Jr., MD, decan adjunct pentru educație. „Ce poate fi mai romantic decât un weekend de iulie la Marthas Vineyard pentru doi?” întrebă Merson, în timp ce solicita - oferte pentru casa de evadare a lui Frederick J. Sigworth, PH.D., profesor de fiziologie celulară și moleculară. O întrebare din partea publicului a adus râsete: „Este acesta un weekend romantic *cu* Dr. Sigworth?”

Încasările au fost la Cook and Care Walk- A-Thon, Community Soup Kitchen, New Haven Home Recovery, Loaves and Fishes și Douglas House.

— John Curtis

The Hunger and Homelessness Auction in December had its own Web site for the first time, but students also resorted to old-fashioned chalk for this advertisement on the driveway in front of Sterling Hall of Medicine.

Diana Bojorquez, a third-year medical student, received the Herbert W. Nickens, M.D., Minority Medical Student Scholarship for 2000, which was announced in the fall by the Association of American Medical Colleges. The scholarships honor the work of Nickens in promoting justice in medical education and health care and are given to outstanding minority medical students who have demonstrated leadership in eliminating inequities in those areas.

Corey Martin, a third-year medical student, was one of six scholars selected from applicants representing 55 U.S. medical schools to receive a 2000 scholarship from the Pis- cano Leadership Foundation Inc., the philanthropic foundation of the American Board of Family Practice Inc. The scholarships, valued at up to $50,000 each, provide educational programs, leadership training, and funding for outstanding third- and fourth-year medical students who have been identified as future leaders in the field of family practice. Martin is helping to establish a Tar Wars Program at Yale to discourage children from smoking, implementing a long-term family physician shadowing program for interested medical students, and was a delegate to the Connecticut Academy of Family Physicians.

—Claire Bessinger

Send student news items to:
Claire Bessinger, Yale Medicine Publications, P.O. Box 7612, New Haven, CT 06519-0612.

Rapoarte din Surinam, Timorul de Est și Vietnam

Elevii revin cu perspective despre vindecarea tradițională din Amazon, efectele războiului din Timorul de Est și un program de schimb de ace în Vietnam.

Studentul la medicină în anul II Christopher Herndon a petrecut vara trecută în jungla Ama zon din Surinam, lucrând la un proiect care urmărește să îmbunătățească îngrijirea sănătății populației indigene, păstrând în același timp abilitățile vindecătorilor lor tradiționali. Șamanii, a spus Herndon, dețin o mulțime de informații despre plantele medicinale și ierburile din Amazon. Cu toate acestea, occidentalizarea culturilor lor a dus la o pierdere a acestor cunoștințe. „Mulți dintre acești șamani au peste 70 de ani", a spus Herndon în timpul unei prezentări din octombrie. „Majoritatea nu au ucenici cărora să le poată transmite aceste cunoștințe care au fost acumulate de generații."

Medical Mission Suriname, care oferă asistență medicală primară în regiunile îndepărtate ale țării, a început un program pilot în care șamanii practică alături de medicii de asistență medicală primară. Șamanii și medicii referă pacienții unul la altul și participă la ateliere comune pentru a afla despre sistemele lor de vindecare respective. „Aceasta este o oportunitate fără precedent de a crea un model pentru integrarea medicinei tradiționale în furnizarea de asistență medicală primară în comunitățile indigene din întreaga America tropicală", a spus Herndon.

El a fost unul dintre cei trei studenți care au făcut prezentări la Simpozionul de toamnă, Sesiunea de poster și Recepția sponsorizate de Comitetul pentru Sănătate Internațională. Evenimentul anual, desfășurat pe 18 octombrie anul trecut, evidențiază munca studenților din medicină, sănătate publică, asistență medicală și Physician Associate Program care au efectuat cercetări în străinătate. Alături lui Herndon pentru a face prezentări în Hope Building s-au aflat Bahar Firoz, un student în anul doi la medicină, care a studiat efectele războiului și încălcările drepturilor omului asupra sănătății mintale în Timorul de Est, și Laura Phan, o studentă la sănătate publică care a studiat un program de schimb de ace în Vietnam.

Cei trei au fost printre cei 18 studenți care au călătorit în străinătate vara trecută cu bursele de călătorie pentru studenți în domeniul sănătății Downs Internațional , care îl onorează pe Wilbur G. Downs, MD, MPH, membru al facultății din Yale și expert în boli tropicale , care i-a încurajat pe studenți să învețe prin practică. „În toți cei care ați călătorit în străinătate pentru a face cercetări , ar fi găsit un spirit înrudit", a spus Curtis L. Patton, PH.D., profesor de epidemiologie (microbiologie) și director al programului Downs .

Firoz a analizat sănătatea mintală a pacienților din Clinica Bairo-pite din Dili, capitala Timorului de Est. După ce Indonezia a invadat și ocupat țara în 1975, populația din Timor de Est a trăit sub legea marțială într-un ținut în care asasinatele, răpirile, violurile și tortura erau obișnuite. Violența a crescut la sfârșitul anului 1999, după ce Timorul de Est, în cadrul alegerilor monitorizate la nivel internațional, a votat pentru independență.

Firoz a povestit povestea unei femei de 27 de ani care a fugit în munți în timpul unui atac al milițiilor care se opun independenței. După trei săptămâni ascunsă, femeia s-a întors în satul ei pentru a-și găsi casa și bunurile arse. „Acest lucru este foarte comun în viețile celor mai mulți oameni cu care am vorbit", a spus Firoz. Dintre cei mai mult decât prea mulți pacienți pe care i-a - intervievat, 95 la sută au suferit traume similare și și-au pierdut membri ai familiei în urma violenței . O analiză preliminară a datelor a constatat că depresia la aproximativ 40% și simptomele tulburării de stres post-traumatic la aproximativ 7% dintre cei intervievați. „Momentul acestui lucru a fost foarte important", a spus Firoz despre studiul ei, care a fost efectuat la fața locului în câteva luni de la traumă. „Majoritatea studiilor privind sănătatea mintală sunt făcute la câțiva ani după eveniment."

Phan, care s-a născut în Statele Unite din părinți vietnamezi, a călătorit în Ho Chi Minh City, unde locuiește aproape o treime din cei 100.000 de consumatori de droguri injectabile din Vietnam. Cafeneaua Hope este unul dintre cele două locații din oraș care oferă seringi curate consumatorilor de droguri, care sunt cel mai expuși riscului de infecție în epidemia de SIDA în creștere din țară. „Este primul pas important în adoptarea reducerii riscurilor", a spus Phan despre cafenea .

Majoritatea celor 195 de consumatori de droguri care au răspuns la sondajul lui Phan au raportat că heroina este drogul lor preferat și că nu împărtășesc acele . În ciuda nivelurilor ridicate de igienă a seringilor, ei au raportat niveluri scăzute de reducere a riscului sexual. Eforturile de prevenire , a spus Phan, ar trebui extinse la toate cele 11 districte din oraș, iar domeniul lor de aplicare ar trebui să includă prevenirea transmiterii sexuale a HIV.

—John Curtis

Scene de urmărire

Anul II arată un fel de inițiere pentru noul decan al educației.

Oricine l-a întâlnit pe decanul adjunct pentru educație, necruțător de optimist, Herbert S. Chase Jr., MD, știe că el nu seamănă deloc cu intrigatorul morocănos descris în *2001: A Chase Odyssey*, emisiunea din anul doi al clasei din 2003. După cum vor atesta cei mai mulți membri ai facultăților, să fii împușcat în spectacol este un rit de trecere, un semn de acceptare. Pentru Chase, care și-a preluat atribuțiile în iulie, acest spectacol a fost inițierea lui.

Intriga celor mai recente emisiuni se învârte în jurul unui membru rătăcit al facultatii implicat în șmecherii pentru îmbunătățirea percepută a școlii de medicină. Acest spectacol nu a făcut excepție. Chase sosește la Yale după două decenii la Columbia doar pentru a fi îngrozit de ceea ce găsește - prelegeri plictisitoare, prezență redusă la cursuri și apatie larg răspândită în rândul studenților, toate lucruri care cu siguranță nu se întâmplă niciodată aici. Planul lui de a submina sfințitul Sistem Yale, supunând studenții să pice examene, merge prost când o copie a planului își găsește drum în *Kit. ghidul de* orientare pentru primii ani. Cu ajutorul Charlie's Angels ai lui Yale, Chase reușește să confisque toate trusele, cu excepția uneia. Complotul ocolește apoi prin școala de medicină în timp ce urmărește trusa rămasă, distrându-se pe parcurs la ținte precum Britney Spears, studenții la medicină, *Top Gun,* sala de mese a școlii de medicină, spectacolele de gătit japonez și, desigur, sistemul Yale.

În cele din urmă, Chase ajunge să realizeze virtuțile Sistemului Yale și totul este iertat. Erik Weiss, studentul la medicină care l-a portretizat pe Chase, i s-a alăturat pe scenă trei decani care și-au cumpărat drumul în spectacol la licitația anuală în beneficiul celor fără adăpost și înfometați. Decanul asociat Ruth Katz, JD, MPH și decanul asociat pentru afacerile studenților Nancy R. Angoff, MPH '81, MD '90, HS '93, au apărut pe scenă ca o gărgăriță și un bondar. Dean David A. Kessler, MD, a sărit pe scenă într-un costum de iepuraș, cu microfonul deghizat în morcov. „La licitația de anul acesta, am licitat niște bani ", a cântat Kessler, pe melodia *Wonderful World* a lui Louis Arm strong . „De aceea sunt aici, îmbrăcat ca un iepuraș. Și mă gândesc în sinea mea, ce școală minunată."

— John Curtis

PETER CASOLINO (2)

2001: A Chase Odyssey, emisiunea din anul II a clasei 2003, l-a dezamăgit pe noul decan adjunct pentru educație Herbert Chase Jr. și multe alte figuri familiare din campus, adesea cu participarea lor. Deanul David Kessler a apărut îmbrăcat ca un iepuraș, cu un microfon ascuns în morcov. Unul dintre producătorii show-ului, Clare Drebitko, cu abdomenul gol, a imitat-o pe cântăreața Britney Spears cântând „I'm not that competent".

'40

Acest dispecer a sosit recent de **la A. Harry Chapman,** MD '47. „La 77 de ani , sunt încă activ în specialitățile mele de neurologie și psihiatrie; Responsabilitatea mea majoră este administrarea unui serviciu electroencefalografic într-un spital din orașul brazilian Bahia, cu o populație de 350.000 de locuitori. În ultimii ani , am scris două cărți și diverse articole despre psihiatrie și neurologie în *The Lancet, The British Journal of Psychiatry* și trei reviste medicale braziliene; cărțile au fost publicate de o editură medicală americană . Am patru copii, cu vârste cuprinse între 13 și 49 de ani — Miriam Celeste, Americo Araujo, Marcelo Arthur și Jose Henrique — și mulți nepoți. Viața pentru mine, ca majoritatea oamenilor din Brazilia, se desfășoară în mare parte în contextul unei familii extinse de veri, socri și alții. Soția mea, Elza Mendes de Almeida Chapman, și cu mine suntem într-o sănătate destul de bună. Am fost ultima dată în State în 1965, dar aș fi interesat să aud de la oricine își amintește de mine. Orice scrisoare trimisă lui Chapman, CP 98, 45000-000 Conquista-BA, Brazilia, îmi va ajunge."

'5OS

Kristaps J. Keggi, MD '59, HS '63, a primit un doctorat onorific de scrisori umane de la Universitatea Quinnipiac în luna mai anul trecut pentru activitatea sa de chirurg ortopedic. Președintele Quinnipiac, John L. Lahey, a spus: „ Abilitățile sale medicale și administrative au fost testate de la prestigioase spitale americane până pe câmpurile de luptă din Vietnam. Dar, mai presus de toate, Keggi a jucat un rol esențial în reînnoirea înțelegerii dintre popoarele din fosta Uniune Sovietică și Occident. El a adus, de asemenea, un sentiment de speranță, încredere în sine și respect de sine oamenilor aproape înghițiți de criza economică și de urgența națională." În 1988, Keggi a fondat Fundația Keggi Ortopedică , care oferă schimburi profesionale și oportunități de formare pentru chirurgii ortopedici din fostele republici sovietice.

Amilcar Werneck de C. Vianna, HS '59, chirurg stomatologic din Rio de Janeiro, scrie pentru a spune că a fost numit membru al Colegiului

Internațional al Dentiștilor și membru al consiliului de conducere al capitolului Colegiului din Brazilia.

Carl R. Woese, PH.D. '53, microbiolog la Universitatea din Illinois (UI) la Urbana-Champaign, a fost

printre cei 12 oameni de știință și ingineri care au primit Medalia Națională a Științei în decembrie. Woese, care a fost doctorand și postdoctorat în biofizică la Yale în anii 1950, a schimbat modul în care oamenii de știință clasifică viața pe Pământ odată cu descoperirea sa a arheilor în anii 1970. Colaborând cu microbiologul Ralph S. Wolfe, Woese a răsturnat una dintre dogmele majore din biologie. Până în acel moment, biologii credeau că toată viața aparținea uneia dintre cele două linii primare, eucariote și ote procariote. Woese și Wolfe au arătat existența unui al treilea grup de organisme, arheile, care sunt foarte simple în structura genetică și tind să existe în medii extreme despre care se crede că seamănă cu cel al Pământului în stadiile sale incipiente. „Sunt un biolog molecular devenit evoluționist", spune Woese, care deține Catedra Stanley O. Ikenberry Endowed la Ul. El numește studiul arheei „central pentru înțelegerea naturii strămoșului comun tuturor vieții".

'6os

Stefan C. Schimpff, MD '67, HS 69, directorul executiv al Medical al Universității din Maryland și vicepreședinte executiv al Sistemului Medical al Universității din Maryland, a fost numit președinte al consiliului de guvernare al Centrului Clinic Warren Grant Magnuson de la

National Institutes of Health în iunie anul trecut. SchimpfF, membru al consiliului de administrație și al comitetului executiv al acestuia încă de la înființarea lor în urmă cu patru ani, a fost anterior președinte al grupului de lucru financiar.

'7OS

I W **Michael LJ ApUZZO,** MD, HS '72, va fi . ' # cel onorat invitat laureat la întâlnirea anuală a Congresului Chirurgilor Neurologici din San Diego, la sfârșitul lunii septembrie. Tema întâlnirii, „Reinventing Neurochirurgia", va fi explorată împreună cu contribuțiile și inovațiile lui Apuzzo în numeroase domenii care au contribuit la redefinirea domeniului și stadiului practicii internaționale. Apuzzo este Edwin M. Todd/Trent H. Hells Jr. Profesor de Chirurgie Neurologică , Oncologie Radiațională, Biolog și Fizică la Keck School of Medicine de la Universitatea din Southern California din Los Angeles. Originar din New Haven, Apuzzo și - a început studiile de licență la Yale cu un interes primordial pentru arhitectură. În calitate de student la muncă, el a fost repartizat să catalogheze cărți la Biblioteca Medicală istorică Harvey Cushing, sub conducerea lui Madeline Stanton, fostul secretar al lui Cushing, care este considerat părintele neurochirurgiei moderne. Această experiență l-a ajutat să-și redirecționeze obiectivele, conducându -l în medicină. Încă de la facultatea de medicină, s-a dedicat rafinamentului conceptelor de chirurgie cerebrală, neuro-oncologiei avansate și dezvoltării și transferului de tehnologie complexă inițiată în industria aerospațială și de apărare către - sala de operație și alte domenii de îngrijire a pacienților. Apuzzo a fost un pionier în domeniile clinice ale microchirurgiei cerebrale profunde, neuro-endoscopiei, stereotaxiei dirijate de imagistică, radiochirurgiei și domeniul emergent al - neurochirurgiei celulare și moleculare cu neurorestaurare.

David L. Coulter, MD '73, ne-a trimis un e-mail în martie pentru a spune: „După 15 ani ca profesor asociat și director de neurologie infantilă la Școala de Medicină a Universității din Boston, m-am mutat prin oraș în ianuarie pentru a se alătura departamentelor de Neurologie și Medicină Socială de la

continuare la pagina S3

După 60 de ani, „Nu am plecat niciodată”

Nicholas Spinelli, un fiu devotat al lui Yale, găsește că dăruirea este o stradă cu două sensuri.

The Spinelli Office of Alumni Affairs was named in honor of Nicholas Spinelli in November, as was a room at the neuroscience research facility at the West Haven VA.

În 1941, Nicholas PR Spinelli, MD '44, a traversat campusul de la Yale College, unde își petrecuse anii de licență, pentru a începe următoarea fază a educației sale la Școala de Medicină. Șase decenii mai târziu, el spunea: „Nu am plecat niciodată”.

Născut în Stratford, Connecticut, Spinelli nu s-a îndepărtat niciodată de rădăcinile sale. După serviciul în armată, s-a întors în orașul natal și la Yale, unde și-a terminat un rezidențiat în medicină internă. Întotdeauna găsea timp pentru alma mater. A predat și a consiliat studenții la medicină, i-a ajutat cu burse și, ani mai târziu, a oferit fonduri pentru prima ceremonie a hainei albe, care a devenit un eveniment anual de întâmpinare a clasei din anul I.

În onoarea contribuțiilor sale la școala de medicină, două săli au fost dedicate în onoarea lui Spinelli pe 20 noiembrie, una la Centrul de Cercetare PVA/EPVA Neuro Science de la VA Connecticut Healthcare System din West Haven și cealaltă la școala de medicină.

În declarațiile sale adresate profesorilor, studenților, absolvenților și surorii sale Viola Spinelli, care deține o diplomă MPH de la Yale, Spinelli a spus că misiunea școlii este de a avea „elevi strălucitori și străluciți admiși și potriviți cu profesori strălucitori și străluciți. Așa că am ales să susțin ajutorul acordat decanului.”

Când Spinelli a intrat în Yale College în 1937, vremurile erau slabe. Tatăl său își pierduse afacerea de contractare în timpul Marii Depresiuni și mai târziu a deschis o benzinărie pe Boston Post Road. Ca un boboc, Spinelli aștepta pe mesele din sala de mese a colegiului. În calitate de sopho , a lucrat într-un laborator de biologie, unde a găsit un mentor în Edgar J. Boell, profesor de biologie. „Era hotărât că voi merge la facultatea de medicină și că ar trebui să merg la Yale”, și-a amintit Spinelli.

În noaptea de 7 decembrie 1941, în loc să studieze pentru un examen de anatomie a fost lipit de radio. „FDR a venit și ne-a spus despre Pearl Harbor și că suntem în război”, a spus el.
El și cei 42 de colegi ai săi au fost introduși în armată ca soldați de primă clasă și li s-a prescurtat educația medicală la trei ani.

După război, Spinelli a practicat medicina internă la Stratford, Connecticut, până în 1958, când problemele cardiace l-au forțat să se pensioneze. A devenit director de educație medicală la Spitalul Bridgeport. La începutul anilor 1970 a prezidat Fondul Alumni al școlii de medicină, ajutând la creșterea gradului de conștientizare cu privire la nevoile de ajutor financiar ale studenților la medicină. De asemenea, a fost președinte al Asociației Absolvenților din Yale în Medicină (AYAM) din 1981 până în 1985, când a fost numit director al afacerilor absolvenților de către decanul Leon Rosenberg, MD. El a primit premiul pentru servicii distinse ale absolvenților AYAM în 1987 și medalia Peter Parker în 1994.

„Puteți să întâlniți pe cineva ca Nick doar o dată în viață”, a spus Stephen G. Waxman, MD, președintele Departamentului de Neurologie [7] , în timpul ceremoniei de la VA. Spinelli, a spus el, „și-a dedicat cea mai mare parte a vieții tinerilor și ajutându-i”.

Mai târziu în acea zi a avut loc dedicarea Biroului Spinelli de Afaceri Alumni la 100 Church St. South. Sharon R. McManus, director pentru afacerile absolvenților, și-a amintit că a întâlnit-o pe Spinelli în 1985, în prima ei zi de muncă la Yale Alumni Fund for Graduate and Professional Schools. „El a spus că nu este nimic mai bun și mai îmbucurător decât să strângi bani pentru Yale”, și-a amintit McManus. „Nu mi-am dat seama atunci, dar chiar a vrut să spună.”

— John Curtis

Samuel Kushlan, pictured above at his 65th reunion last year, received the medical school's highest honor, the Peter Parker Medal, in February.

„Este ca și cum ai avea o poveste misterioasă în fiecare dimineață...”

Vino la turele medicale sau la un raport de dimineață și probabil că îl vei întâlni pe Samuel Kushlan, 89 de ani, un reprezentant de durată al clasei din 1935.

Înainte de apariția antibioticelor, chimioterapiei, operațiilor pe cord deschis, dializei sau tratamentelor eficiente pentru bolile care se vindecă ușor astăzi, Samuel D. Kushlan, MD '35, era gata să calce pe urmele medicului de familie din New Britain care îl inspirase, un om cunoscut pentru compasiunea și respectul față de pacienți.

Aproape șapte decenii mai târziu, Kushlan, care și-a dedicat viața lui Yale și New Haven, a primit cea mai înaltă onoare a școlii de medicină, medalia Peter Parker. Kushlan, care și-a sărbătorit 89 de ani pe 17 februarie, nu s-a retras niciodată din medicină. Dorința lui de a ajuta studenții și curiozitatea lui pentru știință îl fac o figură familiară în campus și în special în cadrul Departamentului de Medicină Internă, unde participă la runde mari în fiecare joi și dimineața - la raportul medical aproape în fiecare zi.

„Este ca și cum ai avea o poveste de mister în fiecare dimineață . Este extrem de interesant”, a spus el. „Funcția mea, așa cum o văd, este să arunc o perlă din când în când pentru a-mi plăti drumul.”

Ca student la Colegiul Yale, unde era unul dintre cei mai buni 10 savanți din clasa 1932 și membru al echipei de baschet, Kushlan l-a convins pe atunci decanul Milton C. Winternitz, MD, să-l admită la școala de medicină la vârsta de 19 ani. Când a absolvit trei ani mai târziu, își amintește , „am crezut că era foarte avansat [medicină] itiv. A fost într-adevăr foarte simplu – nu puteai face nimic pentru accidente vasculare cerebrale sau atacuri de cord.”

Doar patru medicamente - aspirină, digitalică, fenobarbital și chinină - au fost utilizate în mod obișnuit pentru a trata bolile. Și în timp ce pacienții cu poliomielita inundau spitalul în fiecare vară, Kushlan și personalul casei sperau că „rugăciunea și noroc” îi vor ajuta să scape de contagiune.

Originar din Connecticut, Kushlan s-a aventurat o singură dată de la alma mater, mergând în 1938 la Universitatea Harvard și la Spitalul General Massachusetts, unde a lucrat sub conducerea lui Paul D. White, MD, cardiolog al președintelui Dwight D. Eisenhower. „După puțin timp, am decis că iarba nu era mai verde acolo și când m-am întors am fost mulțumit”, a spus el.

Din al Doilea Război Mondial până la sfârșitul anilor 1960, Kushlan a practicat medicina internă și troenterologia gazelor în New Haven și a predat ca membru al facultății clinice. A lucrat din 1967 până în 1982 ca medic-șef asociat la Spitalul Yale-New Haven și, de asemenea, ca profesor clinic de medicină. După ce s-a retras din ultimul post în 1987, el a revizuit cazuri la biroul medical și juridic al lui Yale pentru următorii cinci ani. Membru activ al asociației de absolvenți din 1936, ofițer de moștenire și dotare și rezident din New Haven, „Viața mea este într-adevăr centrată în jurul orașului Yale”, a spus Kushlan.

Medalia Peter Parker, pe care Kushlan o numește piatra de temelie a carierei sale medicale, poartă numele unui misionar medical din secolul al XIX-lea în China, educat la școlile de medicină și divinitate din Yale. Medalia nu este prima recunoaștere pe care Kushlan a primit-o la Yale. Conferința Samuel D. Kushlan , înființată în urmă cu 32 de ani, aduce anual în campus unele dintre cele mai bune și mai strălucitoare nume din domeniul - troenterologiei gazelor.

Și acum aproximativ un deceniu, Departamentul de Medicină Internă a numit unul dintre serviciile medicale ale spitalului după el, punându-l în aceeași ligă cu Allan Goodyer, Elisha Atkins, John Punnett Peters și Gerald Klatskin. „Celelalte servicii au fost numite după medici de clasă mondială, iar eu sunt un medic de clasă locală. Dar mi s-a spus că a preda și a sprijini comunitatea de mai bine de 50 de ani — asta merită ceva.”

— Rachel Engers

continuedfrom page 50

Școala de Medicină Harvard și Spitalul de Copii din Boston. De asemenea, sunt afiliat la Institutul pentru Incluziune Comunitară de la Spitalul de Copii, unde sunt implicat în cercetare și predare privind dizabilitățile de dezvoltare. Cercetarea mea se concentrează pe etică, spiritualitate și dizabilități. Sunt co-editor al *Journal of Religion, - Disability and Health,* care publică articole despre intersecția dintre spiritualitate și sănătate în îngrijirea și starea cu persoanele cu dizabilități. Cercetarea mea implică, de asemenea, lucrări privind etiologia, definiția, clasificarea , tratarea și prevenirea dizabilității intelectuale - (retardarea mintală).”

H. Steven Moffic, MD '71, profesor **' K** de psihiatrie Eu și medicina comportamentală de la Colegiul Medical din Wisconsin, raportează că el a fost singurul psihiatru numit la Wisconsin Turning Point Initiative, un efort pe scară largă de a transforma sistemul de sănătate publică al statului și de a crea un Wisconsin mai sănătos. Moffic a primit, de asemenea, un grant de stat pentru a stabili un program de sănătate mintală pentru refugiații din Milwau Kee, care numără aproximativ 20.000 și provin din - Asia de Sud-Est, Europa de Est, Africa și alte regiuni.

Richard L. Neubauer, MD '76, director educatie

personal medical la Spitalul Regional Alaska, a fost ales guvernator al capitolului Alaska al Colegiului Medicilor din America - Societatea Americană de Medicină Internă (ACP-ASIM). El a fost instalat în post la reuniunea anuală a organizației naționale din Atlanta în aprilie anul trecut. Responsabilitățile sale pe parcursul mandatului de patru ani vor include planificarea întâlnirilor științifice, acreditarea de noi membri și diseminarea politicii colegiului . Neubauer va reprezenta, de asemenea, membrii din Alaska, participând în consiliul guvernatorilor naționali ACP-ASIM.

Carroll Schilling, MPH '77, este directorul executiv al The Enterprise Center, o organizație non-profit creată în 1999 de Universitatea Yale, United Illumination Co. și New Haven Savings Bank pentru a ajuta întreprinderile mici. Centrul oferă companiilor tinere servicii precum planificarea afacerii, cercetarea pieței, structurarea financiară , dezvoltarea surselor de capital și asistență în management . Schilling a fost anterior antreprenor în rezidență la Yale School of Management , ajutând studenții din programul de MBA să evalueze potențialul de afaceri al descoperirilor făcute la Yale și în comunitate . Schilling face parte, de asemenea, în comitetul de afaceri și industrie al Asociației Absolvenților din Yale în Sănătate Publică.

Elston Seal Jr.,

MD, HS '79, a fost introdus în octombrie în Sala Alumni de faimă a liceului North Plainfield (NJ) pentru o viață de realizare în domeniul medicinei. Seal, ofițer comisionat în Serviciul de Sănătate Publică din SUA cu grad de director medical, este detaliat la Divizia de Studii Umane a - Agenției SUA pentru Protecția Mediului din Chapel Hill, NC, unde este asistent special al directorului diviziei, șef al personalului de sprijin pentru cercetare și director al personalului medical.

anii '80

Alicia I. Barela, MD '81, obstetrician și ginecolog la

Kaiser Santa Theresa din California, a primit medalia de onoare a absolvenților de la Mount Holyoke College din South Hadley, Mass., la celebrarea reuniunii din 2000 în iunie anul trecut. Medalia recunoștea serviciul pe care Barela a adus colegiu și munca ei ca membru al consiliului de administrație al acestuia. Barela a fost aleasă de Programele de ambasadori People to People din Spokane, Washington, ca un delegat în China pentru două săptămâni începând cu 8 iunie. Programul - sponsorizează grupuri din diverse profesii pentru a se întâlni cu colegii din alte țări. Acest grup va face turul spitalelor, va participa - la mese rotunde și va învăța despre medicina chineză.

Thomas D. Fogel, MD, HS '85, raportează că este președintele Coastal Radiation Onc ogy Medical Group Inc., care deține și operează opt centre de radio-oncologie independente în California. Fogel este, de asemenea, fost președinte al diviziei din California a Societății Americane de Cancer și este membru al consiliului național de administrație al organizației.

'9OS

Susan G. Anderson, MD '90, a servit ca medic de expediție și lector în două călătorii în jurul lumii în noiembrie și ianuarie. Călătoriile de 21 și 24 de zile cu avionul privat 757 au fost planificate și ghidate de TCS Expeditions din Seattle. „Călătoria Mileniului în jurul lumii ” a început în Los Angeles și a mers din Insula Paștelui în Samoa prin Noua Guinee, Cambodgia, Nepal, India, Oman, Tanzania, Iordan , Timbuktu, Mali și Maroc. Excursia „Ancient Cross Roads Trip”, sponsorizată de Muzeul de Istorie Naturală din New York, a inclus opriri în Londra, Iordania, Iran, Birmania, Cambodgia, Mongolia, China și Siria. Anderson este profesor asistent clinic de medicină în divizia de boli infecțioase și medicină geografică la Stanford University School of Medicine și co- director al unui nou serviciu de medicină de călătorie care este în curs de dezvoltare la Stanford. „Unul dintre rolurile mele principale la Stanford este să ajut studenții și studenții în medicină în desfășurarea de proiecte de sănătate internaționale clinice, de cercetare și publice. Un alt rol este [realizarea] evaluărilor înainte și după călătorie”, a scris Anderson într-un mesaj de e-mail. Servirea ca medic de expediție „a fost o oportunitate incredibilă de a practica medicina de călătorie în domeniu și de a ajuta oamenii de toate vârstele cu toate tipurile de antecedente medicale să călătorească în siguranță în locuri îndepărtate”.

— Claire Bessinger

Trimiteți știri despre absolvenți la: Claire Bessinger, Yale Medicine Publications , PO Box 7612, New Haven, CT 06519-0612.

Archives

Institutul de Medicină adaugă absolvenți la listele sale

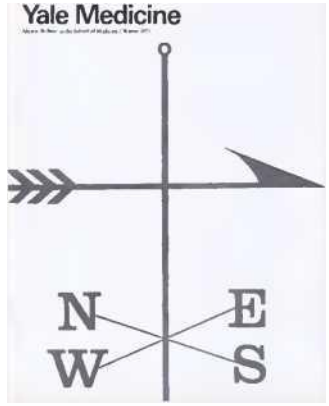
Patru absolvenți ai Școlii de Medicină și ai programelor sale de formare au fost aleși la Institutul de Medicină. Noii membri sunt nominalizați de membrii în funcție pe baza realizărilor lor profesionale distinse într-un domeniu legat de medicină și sănătate. Absolvenții Yale adăugați la lista toamna trecută au fost:

George K. Aghajanian, MD '58, HS *'61,* profesor de psihiatrie și farmacologie, Facultatea de Medicină a Universității Yale, ales ca membru senior (vezi *știrile Facility).*

Dennis S. Charney, MD, HS '77, șef, Programul de cercetare a tulburărilor de dispoziție și anxietate, Institutul Național de Sănătate Mintală, Institutul Național de Sănătate.

Shimon (Seymour) M. Glick, MD, HS '57, profesor de medicină internă și director, Centrul pentru Educație Medicală, Universitatea Ben-Gurion din Negev, Beer-Sheva, Israel.

John A. Parrish, MD '65, profesor și președinte, Departamentul de Dermatologie, Școala de Medicină Harvard și șef, serviciu de matologie, - Spitalul General din Massachu.

Din numărul de iarnă din 1975 al revistei *Yale Medicine:* „Dr. George Palade, președintele secției de biologie celulară, a primit în 1974 Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină, pentru descoperirile sale referitoare la organizațiile structurale și funcționale ale celulei. Împărtășește onoarea cu Dr. Albert Claude, profesor și colegul său de mers la Universitatea Rockefeller, și Dr. Christian de Duve.... Îndemânarea [Palade] și entuziasmul său de a dezvălui subtilitățile structurilor fine ale celulelor au atras mulți studenți și asociați de cercetare în laboratorul său... Se pare că nu există nicio încetinire importantă din ritmul de observare din laboratorul Palade.

Din numărul de iarnă din 1976: „Spitalul Yale-New Haven este unul dintre primele spitale din țară care a folosit un scaner tomografic axial computerizat. Acest nou instrument de diagnosticare, care este similar cu scanerul cerebral, este capabil să producă imagini extrem de detaliate ale oricărei părți a corpului... Combinând raze X și tehnologia computerizată, scanerul produce o secțiune transversală a imaginii de televiziune a corpului, care este - reconstruită într-o secțiune transversală a corpului. o zonă selectată a corpului, văzută pe două ecrane de televiziune, unul color și unul alb-negru. Culorile reprezintă diferite densități ale țesutului corporal, cum ar fi diferența dintre sânge și creier. Imaginea scanată arată, de asemenea, relația dintre părțile corpului în profunzime. Acesta este un avans față de filmele convenționale cu raze X, care nu pot „vedea” diferența dintre structurile corpului aliniate una peste alta.”

Louis V. Avioli, MD '57, profesor de medicină Sidney M. Shoenberg, profesor de chirurgie ortopedică și director al Diviziei de boli osoase și minerale de la Școala de Medicină a Universității din Washington, a murit de cancer la domiciliul său pe 21 noiembrie. Avea 68 de ani.

Avioli a absolvit magna cum laude de la Universitatea Princeton. După ce și-a primit diploma de medicină la Yale, sa instruit la Universitatea din Carolina de Nord la Chapel Hill și la National Institutes of Health. În 1961 s-a alăturat facultății Colegiului de Medicină din New Jersey și în 1966 și-a început cariera la Universitatea Washington ca profesor asistent - de medicină.

Avioli a făcut parte din Proiectul NASA Skylab, Consiliul Societății Endocrine și consiliul Fundației pentru boala Paget și ca consultant al Serviciilor de Sănătate Publică din China , Finlanda, Australia și Canada. În 1979 a fondat Societatea Americană de Cercetare a Oaselor și Mineralelor, iar în 1994 a fondat Asociația de Osteobiologie.

James F. Ferguson Jr., MD '40, a murit pe 3 iulie. Avea 61 de ani.

Născut la New Haven, Ferguson a absolvit Colegiul Yale în 1936 înainte de a intra la Școala de Medicină. După absolvire, a făcut stagiul de practică în New Jersey, apoi s-a întors în Connecticut în 1949 pentru a fi medic de familie în Wallingford. A fost în practică - acolo până la pensionare, în 1978.

Pe parcursul a aproape trei decenii de practică, împreună cu partenerul său Robert Boyd, MD, Ferguson a servit și ca doctor al școlii Wallingford. A fost membru al Societății Medicale Con necticut și al Asociației Medicale Americane . De asemenea, a fost membru și fost președinte al Clubului Rotary Wallingford și a fost numit Rotarianul Anului în 1969 și Fellow Paul Harris în 1980.

Louis S. Goodman, MD, un fost membru al facultatii Yale, co-autor al unuia dintre cele mai importante texte de farmacologie din medicina si descoperitorul primei chimioterapii anticancer eficiente, a murit pe 19 noiembrie in Salt Lake City. Avea 94 de ani.

Goodman a fost, de asemenea, pionier în utilizarea unui medicament obscur din Amazon, numit curare. A fondat și a editat reviste de farmacologie, a fost membru al Academiei Naționale - de Științe, a consultat pentru firme farmaceutice și a făcut parte din comitetele National Institutes of Health.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Goodman, lucrând la Yale împreună cu prietenul și colegul său Alfred Gilman, PH.D., a investigat agenții de război chimic pentru efortul de război. Ei au descoperit că muștarul cu azot a produs niveluri anormal de scăzute de celule albe din sânge la cei expuși la acesta. El a aplicat cu succes această descoperire în terapia cancerului, iar chimioterapia s-a alăturat radiațiilor și chirurgiei ca tratamente standard.

Goodman a absolvit Colegiul Reed în 1928, și-a primit diploma de medicină la Universitatea din Oregon în 1932 și a fost internat la Spitalul Johns Hopkins. A venit la New Haven pentru a studia și în cele din urmă să predea farmacologia , devenind profesor asistent la Yale în 1937.

Ca răspuns la manualele demodate ale vremii, el și Gilman au scris un text pentru studenții lor, în care au corelat farmacologia cu alte științe medicale. *Baza farmacologică a terapiei* , aflată acum la a noua ediție , rămâne o referință clinică standard .

În 1943, Goodman a părăsit Yale pentru a merge la Universitatea din Vermont. Un an mai târziu a devenit directorul fondator al departamentului de farmacologie de la Universitatea din Utah. S-a retras din funcția de președinte în 1971.

Dorothy M. Horstmann, MD, prima femeie numită profesor titular la Facultatea de Medicină și om de știință care a contribuit la realizarea vaccinurilor antipoliomielite, a murit pe 11 ianuarie în New Flaven. Ea avea 89 de ani.

Cercetările lui Horstmann asupra poliomielitei au contracarat credința predominantă că virusul a atacat sistemul nervos în mod direct. Ea a arătat că virusul a ajuns la creier prin sânge. Echipa Horstmann a detectat virusul poliomielitei în sângele maimuțelor și cimpanzeilor infectați înainte de apariția semnelor de paralizie. Ei au descoperit că până la - dezvoltarea paraliziei, anticorpii eliminaseră virusul poliomielitei din sânge.

Munca lui Horstmann a - contribuit la acordarea de licențe a unui vaccin antipoliomielită oral dezvoltat de Albert Sabin, MD, din virus viu, slăbit.

Horstmann s-a născut în Spokane, Washington, la 2 iulie 1911. Ea și-a câștigat o diplomă de licență de la Universitatea din California din Berkeley și diploma de medicină de la Universitatea din California din San Francisco. În 1942, ea s-a mutat la Yale în calitate de - bursier al Fondului Commonwealth pentru a efectua cercetări cu John R. Paul, MD. Anul următor, s-a alăturat unității de mielita poliomielita din Yale și a ajutat la lupta împotriva unei epidemii de poliomielita în New Haven. La jumătatea carierei, Horstmann a devenit medic pediatru, iar în 1961 a fost prima femeie de la școala de medicină numită catedră John Rodman Paul, o catedra dotată în epidemiologie și pediatrie.

William Kaufman, MD, cercetător la Yale în anii 1940, a murit pe 24 august la Forsyth Memorial Hospital din Win ston-Salem, NC. Avea 89 de ani.

Kaufman, absolvent al Universității din Pennsylvania, a primit un master în chimie în 1932, un doctorat. în fiziologie în 1937 și un MD cum laude în 1938 de la Universitatea din Michigan. De asemenea, a primit premiul Sternberg Memo-

Medalia rial pentru Excelență în Medicină Preventivă. A venit la Yale în 1940 ca membru al Fundației Dazian în fiziologie și a rămas cercetător în fiziologie până în 1942. Kaufman a lucrat în cabinet privat în Connecticut, apoi a devenit director la o companie de informare medicală din New York *până la* - pensionarea sa în 1981. *Imunologie.*

Robert I. Levy, MD '61, o autoritate internațională în metabolismul lipidelor și un vizionar în cercetare care a legat - reducerea colesterolului cu prevenirea bolilor coronariene, a murit de cancer pancreatic pe 28 octombrie, la un spital din New York. Fie avea 63 de ani.

Levy, născut în Bronx și rezident în Morristown, NJ, a absolvit Universitatea Cor nell și Școala de Medicină Yale. Sa alăturat Institutului Național de Inimă, Plămâni și Sânge de la NIH în 1963 și a fost directorul acestuia din 1975 până în 1981. La NIH a studiat tulburările lipidelor și ateroscleroza. El a fost un co- descoperitor al sistemului de clasificare a hipercolesterolemiei utilizat la nivel internațional, descriind cinci tipuri distincte. Când i-a acordat un premiu de sănătate publică în 1980, Fundația Lasker a citat munca sa în cadrul programului de hipertensiune și urmărire, care a demonstrat că tratamentul chiar și al pacienților cu hipertensiune ușoară salvează vieți.

Experiența și expertiza profesională unică a lui Levy l-au determinat să servească drept o legătură vitală și consilier pentru guvern, academia și industrie. A fost membru activ al Institutului de Medicină al Academiei Naționale de Științe.

În 1981, Levy sa alăturat Școlii de Medicină a Universității Tufts în calitate de vicepreședinte și decan. A fost, de asemenea, vicepreședinte pentru științe ale sănătății și profesor de medicină la Colegiul Medicilor și Chirurgilor Universității Columbia. Din 1988 până în 1992, a ocupat funcția de președinte al Institutului de Cercetare Sandoz , iar în 1992, sa alăturat American Home Products Corp, (AHP) ca președinte al diviziei sale de cercetare Wyeth-Ayerst . În 1998 a fost numit vicepreședinte senior pentru știință și tehnologie la AHP.

Margaret S. Lyman, MD '50, a murit pe 17 noiembrie la Middlesex Convalescent Center din Mid dletown, Connecticut. Avea 76 de ani.

Născut în Middlefield, Connecticut, Lyman a absolvit Smith College înainte de a intra la Yale School of Medicine. În 1964, Lyman sa alăturat facultății de la Centrul Medical al Universității din New York ca profesor asistent de pediatrie. Din 1968 până la pensionarea ei în 1992, a fost profesor clinic asociat de pediatrie. De asemenea, a făcut parte din personalul Spitalului Belle Vue.

Ea a oferit îngrijire pediatrică copiilor dependenților în recuperare de la Odyssey House și și-a oferit timpul voluntar oferind activități recreative pentru rezidenții Queens Con valescent Home, acum High View Health Care Center. Lyman a fost în consiliul de administrație al Lyman Fann din Connecticut și a scris un supliment la genealogia familiei Lyman.

Joseph L. Melnick, PH.D. „39, un fondator al virologiei moderne ", care a predat epidemiologie la Yale, a murit din cauza bolii - Alzheimer pe 6 ianuarie la Houston. Avea 86 de ani.

Melnick s-a născut în Boston și s-a mutat la New Haven când era băiat . A absolvit Universitatea Wes Leyan în 1936 și apoi a obținut un doctorat. în chimie fiziologică la Yale. Mel - Nick a rămas la Yale, devenind profesor de epidemiologie în 1954. A devenit virol ogist șef la divizia de standarde biologice de la National Institutes of Health în 1957. Sa mutat la Universitatea Baylor în 1958 , unde a devenit directorul fondator al Departamentului de Virologie și Epidemiologie al școlii de medicină.

Un pionier în cercetarea poliomielitei și un lider în știința mediului, Melnick a fost printre primii care au descoperit că virusul poliomielitei aparține unui grup mai mare cunoscut sub numele de virusuri entero și că acești virusuri invadează doar rar sistemul nervos central . La începutul anilor 1940, Melnick a descoperit că virusul a apărut în apele reziduale când noile infecții cu poliomielita au atins vârful vara, dar s-au diminuat în alte perioade ale anului. Această perspectivă l -a împins în fruntea muncii de virologie de mediu.

Melnick și-a început cariera științifică la Yale sub expertul în poliomielita John R. Paul, MD Melnick a murit cu cinci zile înainte de Dorothy M. Horstmann, MD, un alt pionier al poliomielitei și coleg Yale cu care a scris lucrări științifice.

James J. Smith, MD '40, a murit pe 9 septembrie la Washington DC. Avea 88 de ani.

La vârsta de 14 ani, Smith s-a alăturat Fraților din Școli creștine pentru a se pregăti pentru o carieră în predare și filozofie. Studiul său despre filozofii scolastici și dictonul lor „o minte sănătoasă într-un corp sănătos" l-a determinat să solicite Vaticanului o eliberare de jurămintele sale, astfel încât să poată studia medicina. În timp ce era la Școala de Medicină din Yale , s-a căsătorit cu colega de clasă Beatrix Goldzieher, care a fost colaboratorul său profesionist timp de 56 de ani.

Smith și-a efectuat stagiul de practică la Spitalul Bellevue și a fost ofițer medical la Spitalul General al Armatei SUA în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Ulterior a fost numit șef al informațiilor medicale pentru Oficiul pentru Servicii Strategice din Europa. Fie s-a întors la New York, unde a fondat și a condus două laboratoare de cercetare și o clinică de ambulatoriu la New York University-Bellevue Medical Center.

În 1946, Smith a început o - practică privată în medicină internă și endocrinologie". De asemenea, a dezvoltat și promovat utilizările ultrasunetelor și a primit un premiu Pioneer de la Institutul American de Ultrasunete în Medicină. Smith a avut numiri la facultate la George Washington University School of Medicine și Georgetown University's Center for the Advanced Study of Ethics. Din 1972 până în 1985, în calitate de director al Serviciului de Medicină Nucleară pentru - Administrația Veteranilor (VA), a dedicat o energie considerabilă dezvoltării unui serviciu de ultimă generație pentru rețeaua VA de 172 de spitale. În 1982, i-a fost dedicată o aripă a spitalului din Salt Lake City VA .

Oferte web extinse

Yale Medicine și Association of Yale Alumni in Medicine (AYAM) au adăugat resursele disponibile pentru absolvenți pe web. Răsfoiți *Yale Medicine* în format html simplu sau descărcați un fișier pdf complet cu grafică. Vizualizați sau ascultați conținut multimedia care însoțește articolele selectate. Căutați numerele anterioare ale revistei pe pagina noastră de arhivă. Adresa este:

http://info.med.yale.edu/ymm

Vizitați site-ul principal AYAM la:

http://info.med.yale.edu/ayam

pentru a vă actualiza adresa poștală, verificați programul reuniunii și calendarul evenimentelor, trimiteți știri pentru coloana Alumni Notes din *Yale Medicine* sau aranjați un alias de e-mail Yale pe viață prin Virtual Yale Station.

Răspândește vestea!

Yale Medicine vă poate ajuta să rămâneți conectat cu colegii absolvenți ai Școlii de Medicină și a programelor sale în Epidemiologie și Sănătate Publică, Școala Absolventă de Arte și Științe și rezidențiat, bursă și formare asociată medicului. Distribuiți-vă știrile personale și profesionale pentru publicare în coloana Alumni Notes din *Yale Medicine* și pe web, folosind acest card sau formularul online de la http://info.med.yale.edu/ayam/alumni_notes.html . Vă rugăm să furnizați o fotografie recentă, dacă este posibil.

Note ale absolvenților

5/01

Nume

Adresa Rândul 1

Linia de adresă 2

Oraș, Stat, Poș

Telefon de zi cu prefix

Fax

Data e-mailului

Adresă nouă

gradul Yale		Ani(ani)
MD	☐	________
MPH	☐	________
Ph.D.	☐	________
PA-C sau MMSc.	☐	________
Personalul casei (HS)	☐	________
Fellow (FW)	☐	________
Alte(__________)	☐	________

http://info.med.yale.edu/ymm
http://info.med.yale.edu/ayam

Loc 20 de cenți poștale aici

Publicații de medicină Yale
Facultatea de Medicină a Universității Yale
PO Box 7612
New Haven, CT 06519-0612

Educație medicală continuă la Yale

	Pentru informații, contactați Biroul de educație medicală postuniversitară și continuă, Yale University School of Medicine, 333 Cedar Street, New Haven, CT 06320. Tel: (203) 785-4578
7 septembrie vineri	**Simpozionul de glaucom** Director de curs: M. Bruce Shields, MD *Farmington Marriott, Farmington, Conn.*
7-8 septembrie vineri si sambata	**Atelier de imagistică prin coincidență cu pozitroni** Director de curs: Chin K. Ng, Ph.D. *Hotelul New Haven*
19-22 septembrie de miercuri până sâmbătă	**Cea de-a 25-a conferință de evaluare a consiliului de administrație Yale PA/Primary Care** Director de curs: Mary Warner, PA-C, MMSc. *Mary S. Harkness Auditorium, Sterling Hall of Medicine*
5 octombrie vineri	**Creșterea cu HIV** Directori de curs: Ann Williams, RNC, Ed.D., FAAN și Jane Burgess, ACRN, MS *Farmington Marriott, Farmington, Conn.*
26-27 octombrie vineri si sambata	**Sindromul intestinului iritabil** Director de curs: Irvin Modlin, MD *Hotel Omni, New Haven*
6 noiembrie marţi	**Al patrulea simpozion anual de celule stem al Fundației Frisbee** Director de curs: Edward Snyder, MD *Hotel Omni , New Haven*

f A wvlm nr ii * - r, \ . jr ■ - A ti. ■: ■

Oamenii de știință de la Yale nu au putut testa consumatorii de droguri pentru HIV, așa că au urmat în schimb hipodermia și au dovedit valoarea unuia dintre primele schimburi legale de ace din țară. Un deceniu mai târziu, nenumărate vieți au fost salvate ca urmare. >> >>

What the needles saic

NU

Pe coperta

În 1990, o camionetă a Departamentului de Sănătate din New Haven a început să transporte lucrători de informare în tot orașul, la începutul unui nou plan *de* reducere a transmiterii HIV. Au oferit dj_ug4lsers până la cinci seringi curate într-un-4 sau-on^. schimb de ace uzate cu altele noi. Un consumator de droguri care tocmai-țurnase *m* needlesștooa în afara dubei.

Fotografii de copertă
^ZImagine color; Michael M^n^rews/The *Hartford Cpurant* ¹
Blacl^nfl.vyh1t^imagine: jtathlee^Cei

CUPRINS

Medicina Yale
Buletinul absolvenților
Facultatea de Medicină a Universității Yale
Vara 2001
Volumul 35, nr. 3

Yale Medicine este distribuită absolvenților. 1 studenți de acuitate și prieteni ai Școlii de Medicină, precum și lideri în activitățile absolvenților de la Universitatea Yale.

Cum să ajungeți la noi
Yale Medicine salută știri și comentarii Vă rugăm să trimiteți scrisori editorului și articole de știri la adresa de mai jos și includeți un număr de telefon în timpul zilei. Trimiterile, pot fi editate pentru lungime, stil și conținut

Ac '.rochie corespondenta cu
Edit *ole Medicine*
PD.Bo> 7612
Ne Haven CT 06519 0612
Telefon 203 785 5824
Fax 203 785 4327
Elect- - 1 mail ymm@yale.edu

Conținutul *Yale Medicine* este disponibil pe web în formate html și pdf. Vizitați-ne la http.//info.med.yale edu/ymm pentru a vedea problema curentă, precum și o arhivă care poate fi căutată din 1998

Yale scientists couldn't test drug users for HIV so they followed the hypodermics instead— and proved the worth of one of the nation's first legal needle exchanges. A decade later, countless lives have been saved as a result.
By John Curtis

From Kosovo to college, with a detour near Cedar Street

În urmă cu doi ani, când un grup de studenți la medicină de la Yale s-au oferit voluntari într-o tabără pentru refugiați kosovari, Aaron Covey și Seth Goldbarg, în anii doi, s-au trezit să lucreze la trei -ani în spitalul din tabără. În timp ce noii sosiți coborau din autobuze la Senekos, un oraș improvizat de corturi albe din vecina Macedonia, studenții au evaluat refugiații și i-au îndrumat pe cei bolnavi către îngrijiri medicale.

Când l-au întâlnit pe Irfan Baftiu, în vârstă de 18 ani, care se afla de câteva zile în tabără și venise la centrul de triaj pur și simplu pentru a se face util, a apărut o mică confuzie. „Am tot încercat să ajut", și-a amintit Irfan, „și Aaron a tot încercat să-mi dea apă".

Dar în curând Irfan și fratele său mai mic, Bafti, pe atunci în vârstă de 15 ani, au fost aproape indispensabili . „Ne-au ajutat cu fiecare proiect pe care l-am făcut în tabără", a spus Margaret Bourdeaux, un alt dintre cei șase studenți de la Yale care asistau personalul medical al taberei („Kosovo Journal," Vara 1999). Irfan și Bafti, care învățaseră engleza uitându-se la televiziunea americană și la filme, au tradus pentru pacienți și medici, au lucrat la un studiu de sănătate de la cort la cort și la o evaluare nutrițională a copiilor din tabără și au ajutat la organizarea unui turneu de fotbal și a unei producții teatrale. „Din momentul în care i-am întâlnit", a spus Covey, „ne-am dat seama că erau incredibil de strălucitori, cu atât de mult potențial și atât de dorința de a ajuta."

Un an mai târziu, cei doi băieți erau la o lume departe de - Kosovo bătut, înscriși la un internat din New England și locuiau la mai puțin de o oră cu mașina de mentorii lor studenți la medicină din New Haven. Eforturile combinate ale multora — sponsorul american al băieților (un medic de urgență din Ohio, pe care l-au întâlnit în tabără), decanatul școlii, școala Loomis Chaffee din apropiere de Windsor, Connecticut, și studenții la medicină — au rezultat vize de studenți pentru Irfan și Bafti și un an de studiu pentru a-i ajuta să se pregătească pentru facultate. Loomis Chaffee le-a oferit băieților burse complete cu cameră și masă pentru ca băieții să participe la un program de vară, precum și la ultimul an de liceu.

With help from Yale medical students and administrators, the Loomis Chaffee School and an emergency physician in Ohio, two brothers from Kosovo spent the past year in Connecticut preparing for college. Bafti, left in top photo, and Irfan Baftiu are now headed for Oakland Community College in Michigan. Above: Bafti with Yale student Vivian Lombillo two years ago in the refugee camp in Senekos, Macedonia.

În această vară, frații s-au mutat la Cleveland și casa sponsorului lor, Pamela Grim, MD. În toamnă, ei vor studia la Oakland Community College din Michigan, vor lucra la cunoștințele lor scrise în limba engleză și se vor gândi la viitor. Bafti, care a avut un an bun la matematică, se gândește la afaceri.

Fratele lui speră să devină - medic. „Am văzut multe lucruri în Kosovo și în tabără care mă împing în această direcție", a spus Irfan în aprilie. „Am văzut victime ale minelor terestre. Am văzut sala de operație și ce puteau face pentru ei. Și știu că vreau cu adevărat să ajut oamenii."

Departamentul de Urgență își deschide porțile pentru documentarul Learning Channel

Când un bărbat de 37 de ani din New Haven a sărit de la cel de-al treilea etaj al unei clădiri în flăcări și a fost dus de urgență la Spitalul Yale-New Haven, realizatorii de film de la The Learning Channel l-au întâlnit la ușa de la urgențe, alături de echipa de traume.

Povestea bărbatului rănit a fost printre zeci de cazuri de traumă și camere de urgență, urmate de „trăgători" din reality show-ul TLC, *Trauma: Life in the ER* Pentru a aduna filmări brute pentru spectacol, un producător și trei jurnaliști video au suportat programe pentru a rivaliza cu cele ale unui rezident, înregistrând viața în Departamentul de Urgență 24 de ore pe zi, șapte zile pe săptămână, timp de o lună în această primăvară.

Din 250 de ore de casetă video înregistrate pe camere portabile, producătorul Penny Fearon va distila două - documentare de 47 de minute, unul care va fi difuzat în această toamnă, iar celălalt cândva în 2002. Spectacolul premiat atrage o audiență medie de 1,5 milioane marți seara de la 20:00, potrivit Nielsen Media Research.

Spitalul Yale-New Haven va fi primul din New England care va fi prezentat în emisiunea de cinci ani. Producătorul serialului Brian Seligson a spus că Yale-New Haven l-a atras din cauza contrastelor oferite – „pe de o parte, Universitatea Yale și tot - ceea ce reprezintă, și, pe de altă parte, faptul că este un spital din centrul orașului care se ocupă de o populație din centrul orașului".

Modul în care va fi editat filmul și, în consecință, modul în care va fi portretizat spitalul, este în mâinile The Learning Channel, a spus Reuven Rabinovici, MD, profesor de chirurgie și șef al secției de traumatologie și chirurgie.

Clinical development fund makes first round of awards

În urmă cu doi ani, când Universitatea Yale și sistemul de sănătate Yale New Haven au semnat primul lor acord oficial de afiliere, una dintre prevederile sale a fost un fond pentru extinderea programelor clinice comune ale Școlii de Medicină și Spitalul Yale-New Haven.

În mai, cele două instituții au anunțat primele premii din acest nou Fond de dezvoltare a programelor clinice, direcționând 17,6 milioane de dolari în acest an către 11 programe în tulburări cerebrale, cancer, boli cardiovasculare, tulburări de dezvoltare și transplant de organe . Aceste zone au fost desemnate priorități clinice de către școală și spital.

„Vrem să poziționăm centrul medical în vârful domeniului în cât mai multe zone țintă posibil”, a spus Richard L. Edelson, MD '70, co-președinte al fondului și decan adjunct pentru afaceri clinice. „[Această investiție] este menită să permită acestor programe să depășească limitele și, în unele cazuri, să definească frontiera.” îngrijire critică. Confluența dintre descrierea din viața reală a lumii traumei de

- Centrul de neuroștiințe clinice pentru epilepsie și boli neurovasculare, Dennis Spencer, MD
- Yale-New Haven Medical - Center Brain Tumor Center, Joseph Piepmeier, MD, HS '82.

Cancer

- Transimunizarea: o nouă metodă de tratare a bolii grefă vs. gazdă, prevenirea respingerii grefei și imunizarea împotriva antigenelor tumorale, Michael Girardi, MD '92.
- Extinderea Yale Cancer Center Clinical Biroul Trials, Leonard Farber, MD
- Noua infrastructură și organizare pentru Centrul cuprinzător al cancerului Yale, aprobat de NCI, Vincent DeVita Jr., MD, HS '66.
- Inovații în managementul capului și gâtului, Clarence Sasaki, MD '66, HS '73.

oferiți îngrijire optimă, indiferent dacă sunt pe cameră sau opriți.”

Producătorul Fearon va alege câțiva oameni care să-i urmărească pe medici, asistente și pacienți săraci – pentru a crea două spectacole cu personaje

- Brahiterapie endovasculară, Kenneth Roberts, MD

Tulburări de dezvoltare

- Centrul medical Ytle-New Haven Centrul de oncofertilitate , Steven Palter, MD

Înlocuirea organelor

- Transplant, Marc Lorber, MD

Fondul a primit 23 de - propuneri în prima rundă, cu cereri în valoare totală de 69,1 milioane USD și a acordat 17,6 USD din cele 18 milioane USD disponibile. Două comitete, co-prezidate de Edelson și Peter Herbert, MD '67, HS '69, șef de personal la Yale-New Haven Hospital, analizează acum o a doua rundă de cereri pentru 11,5 milioane de dolari în sprijin.

va documenta povestea bărbatului care a sărit din clădire, urmându-l pe măsură ce este tratat pentru inhalare de fum și printr-o - intervenție chirurgicală pentru o fractură de femur și călcâi până când, după trei săptămâni la Yale-New Haven, iese pe ușă.

către The Learning Channel și capacitatea echipei sale de a oferi îngrijiri de ultimă oră în traumă îl lasă încrezător că echipa va fi pozitivă.

„Pentru a avea grijă de un pacient traumatizat, trebuie să ai un simț endogen al misiunii și al responsabilității, pentru că este foarte intens. Oamenii implicați fac tot posibilul

Propunerile și investigatorii finanțați includ:

Tulburări ale creierului

recunoscute și intrigă coerente. Ea a spus că „raportul de filmare” dintre bandă și produsul finit este luxos, la peste 150 de ore la 1, în comparație cu raportul de 50 la i tipic pentru documentarele TV reality. Un spectacol

Boli Cardiovasculare

- Centrul endovascular Yale-New Haven Medical Center, Bauer Sumpio, MD, HS '86.
- Programul integrat pentru tratamentul bolilor cardiace în stadiu terminal, Barry Zaret, MD

Trei se alătură Academiei Naționale DE ȘTIINȚE Trei membri ai Facultății de Medicină au fost aleși la Academia Națională de Științe (NAS) în mai, aducând totalul școlii la 28. Noii membri sunt Peter Cresswell, Ph.D., profesor de imunobiologie și dermatologie; Pietro De Ca milli, MD, profesor de biologie celulară ; și Richard P. Lifton, MD, Ph.D., profesor de genetică, medicină și biofizică moleculară și biochimie și președinte al Departamentului de Genetică. Toți trei sunt investigatori ai Institutului Medical Howard Hughes. Alegerea pentru NAS, care a fost înființată în 1863 prin statutul Congresului, este una dintre cele mai înalte distincții științifice ale națiunii . Academia are 1.874 de membri activi și 325 de asociați străini.

YALE 300 HITS THE HOME ÎMPLINIREA celui de-al 300-lea an de la Yale a început în octombrie anul trecut cu un weekend concentrat pe legăturile din ce în ce mai puternice ale Universității cu New Haven ("Med School Invites Neighbours to Join in Ter centennial Celebration,” Fall 2OOo|Winter 2001] și a continuat în această primăvară și un program de explorări de două zile cu o activitate de două zile . Discovery.” Convocarea din aprilie a prezentat o duzină de membri ai facultății de medicină, care au condus seminarii pe teme de la biotehnologie la sănătatea globală, la dezvoltarea copiilor și la cercetarea cancerului . romancierul Tom Wolfe și caricaturistul Garry Trudeau Anul Tercentenar va culmina pe 5 și 6 octombrie cu o convocare academică în Old Campus și o sărbătoare publică în Yale Bowl. Pentru actualizări, vizitați www.yale.edu/yale300 .

In January, Robert Gifford and his students measured the speed of passing cars on New Haven's Columbus Avenue to test a hypothesis.

The Giff tackles "retirement"

A former dean spends his days teaching science to grade-schoolers in New Haven's Hill neighborhood

Într-o dimineață de miercuri, la începutul lunii ianuarie, Robert H. Gifford, MD, HS '67, și-a dus nouă dintre elevii săi de clasa a opta pe Columbus Avenue din New Haven pentru un experiment . Înfruntând o frig de 4 grade, ei au măsurat lungimea blocului din fața Sacred Heart/Sf. Peter și s-a pregătit să calculeze viteza mașinilor care treceau. Școala parohială este ultima dintre mai multe care deservesc cartierul Hill, care se învecinează cu campusul școlii de medicină la sud și vest, iar Gifford, fostul decan adjunct al educației la Yale, este noul profesor de științe al școlii. De fapt, el este singurul său profesor de științe cu normă întreagă.

Orele sunt lungi, munca este provocatoare și salariul modest. (Gifford, care și-a oferit serviciile voluntar în timpul primului său semestru la școală, primește acum un salariu mic.) Dar acesta îndeplinește obiectivul pe care și l-a stabilit cu câțiva ani înainte de pensionare în 1999 [„La revedere, dr. Gifford," toamna i999l iarnă 2000] de a preda știința copiilor din centrul orașului New Haven. Lipsa unui certificat de predare obligatoriu de stat a zădărnicit planul inițial al lui Gifford de a preda în școlile publice din oraș. Dar numele său a intrat în atenția lui Geraldine Giaimo, MS, directorul Sacred Heart/Sf. Peter, care căuta o modalitate de a oferi studenților mai multă știință decât ar putea profesorii de la clasă să - includă în lecțiile lor.

Deși Sacred Heart/Sf. Peter este o școală parohială, doar aproximativ 30 la sută dintre elevii săi sunt romano-gatolici. Din cei 224 de elevi înscriși, 96 la sută sunt afro-americani sau latini și 62 la sută îndeplinesc regulile federale pentru micul dejun și prânz gratuit sau la tarif redus la școală. „De fapt, eram în lacrimi când [Gifford] a spus că va veni aici", a spus Giaimo, ea însăși alumnă la Sacred Heart, care a fuzionat cu St. Peter School în 1994. „El nu este doar profesorul de științe. El este departamentul de știință."

Atât Gifford, cât și elevii săi, care sunt în clasele a patra până la a opta, au făcut unele ajustări. Pentru Gifford, Giaimo a spus: „Este foarte dificil să ai de-a face cu tinerii". Și pentru studenți? „Munca este grea", a spus ea. „El așteaptă multe de la ei."

Principalul instrument de predare al lui Gifford este un computer multimedia care îi permite să proiecteze pagini Web pe un ecran. Curriculum -ul său , pe care l-a scris vara trecută, se bazează pe standardele naționale pentru educația științifică și nu are manual. „În acest fel pot merge în orice direcție vreau cu adevărat", a spus el. Direcția implică de obicei un experiment, pentru că el dorește ca elevii să învețe făcând și gândind. Obiectivul programului, a scris el în curriculumul său, este ca studenții să dezvolte un entuziasm pentru lumea naturală și o apreciere.
a gândirii științifice. Cu fonduri donate, el a cumpărat truse științifice care le permit - studenților să efectueze experimentele care stau la baza predării sale.

Ceea ce explică de ce Gifford și nouă elevi înghețau în afara școlii, înarmați cu blocnote, cronometre și o bandă de - măsurare. Ipoteza lor a fost că puțini șoferi care treceau pe lângă școală au respectat limita de viteză de 25 de mile pe oră afișată. În plus, studenții au emis ipoteza că bărbații au mai multe șanse să ignore limita decât femeile.

Înainte de a părăsi căldura sălii de clasă, Gifford a revizuit matematica necesară, conducându-i prin calculele necesare pentru a transforma - picioarele pe secundă în mile pe oră. „Mâine", a spus Gifford, „vom construi un grafic care ne va permite să *știm,* așa că nu trebuie să-l calculăm tot timpul." După ce au măsurat viteza a trei mașini, Gifford și studenții au cedat frigului și au intrat înăuntru, jurând că se vor întoarce în altă zi pentru a colecta mai multe date. „Nimeni nu respectă limita de viteză, asta este sigur", a spus Gifford, observând că pentru studiu a fost nevoie de un eșantion mult mai mare. „Avem nevoie de multe mașini. Avem nevoie și de mașini."

La un târg de știință școlar din februarie, elevii și-au prezentat rezultatele. Ei au cercetat 206 mașini și au constatat că 81% dintre șoferii depășeau limita de viteză, că 85% dintre șoferii de sex feminin și 79% dintre șoferii bărbați au depășit limita, că toate mașinile dinspre vest și 91% - dintre șoferii dinspre est mergeau cu viteză și că viteza medie era de 35 de mile pe oră.

La Sacred Heart/Sf. Peter, ultima lui clasă s-a terminat la 12:35, dar Gifford își petrece adesea după-amiezele la școală. El organizează îndrumări după școală pentru elevii care au nevoie. Recent, el a oferit colegilor săi cursuri de formare în serviciu cu privire la aplicațiile de la clasă ale Internetului. Și lucrează cu profesorii de la K-3 pentru a dezvolta un curriculum de științe pe care să îl poată folosi în clasă. „Am simțit că aș putea aduce ceva la școala pe care nu o aveau", a spus Gifford, explicându-și decizia de a fi - voluntar ca profesor. „A fost o oportunitate." Giaimo nu putea fi mai de acord. „Pune o fundație", a spus ea, „într-un mod în care nu cred că altcineva ar putea".

David Feigal Jr., directorul Centrului pentru Dispozitive și Sănătate Radiologică al FDA, a fost printre vorbitorii celei de-a patra prelegeri anuale de Farmacogenetică și Medicină de la Școala de Medicină.

BOB FEATHER

Smart cards for health care's future?

Înainte de sfârșitul deceniului, pacienții pot ajunge la cabinetul medicului cu informațiile genetice personale codificate pe un card inteligent pentru a-și ajuta medicii să-și adapteze tratamentul. Dar cine altcineva va avea acces la - informațiile respective? Acestea s-au numărat printre viziunile și - preocupările pentru viitorul îngrijirii sănătății prezentate la cea de-a patra conferință anuală de Farmacogenetică și Medicină de la Școala de Medicină, la începutul lunii aprilie. Conferința a reunit experți în genomică, medicină și politici pentru a - discuta schimbările din medicină rezultate din informațiile emergente despre relația dintre structura genetică a unui individ și atât beneficiile pentru sănătate, cât și efectele secundare dăunătoare ale medicamentelor.

Farmacogenetica este domeniul în curs de dezvoltare rapidă care aplică noi instrumente bazate pe diferențele genetice la dezvoltarea medicamentelor și, în cele din urmă, la alegerea celor mai bune tratamente pentru pacienți. Evenimentul de dimineață de la Harkness - Auditorium a atras aproape 200 de participanți de la școala de medicină și de la firme de biotehnologie, farmaceutice și de capital de risc din nord-est.

Gualberto Ruano, PH.D. '92, MD '97, este directorul executiv al sponsorului conferinței , Genaissance Pharmaceuti cals, o firmă din New Haven care descoperă asocierile dintre variațiile genetice și rezultatele clinice care vor face posibile acele carduri inteligente . El a prezis că, în următorii cinci până la șase ani, cardurile inteligente vor începe să facă parte din practicile de îngrijire a sănătății și vor deveni rapid o tehnologie medicală standard pentru prescrierea medicamentelor. Genomica, a spus el , poate fi predictivă. „La sfârșitul zilei, - scopul nostru este de a crea un *PDR genetic."* echivalentul *Physicians Desk Reference* folosit de medici pentru îndrumare în prescrierea medicamentelor.

Gail Wilensky, PH.D., este membru senior la Centrul pentru Afaceri de Sănătate /Proiect HOPE, o fundație internațională de sănătate și președinte al - Comisiei consultative pentru plăți Medicare, care consiliază Congresul în problemele Medicare. Ea a subliniat că există mult scepticism cu privire la valoarea actuală a asistenței medicale în raport cu costurile, dar a fost optimist că - farmacogenetica va primi sprijin . „Promisiunea unei mai bune direcționări a produselor farmaceutice", a spus ea, este „o valoare mai bună pentru banii noștri".

Eticianul medical și profesorul de medicină Robert J. Levine, MD, HS '63, a remarcat importanța menținerii confidențialității pacientului și a îmbunătățirilor în îngrijirea sănătății, ca urmare a progreselor farmacogenetice care devin accesibile pe scară largă. Fără a avea de-a face cu temerile publice, obținerea medicinei personalizate poate să nu fie atât de ușoară, a avertizat Alan McGowen, președintele Gene Media Forum, o organizație de informare publică care se concentrează pe știința biomedicală. „Putem evita capcanele", a spus el, „dacă luăm o poziție foarte fermă în educarea publicului cu privire la beneficii și suntem sinceri cu privire la riscurile acestei cercetări".

JOHN CURTIS

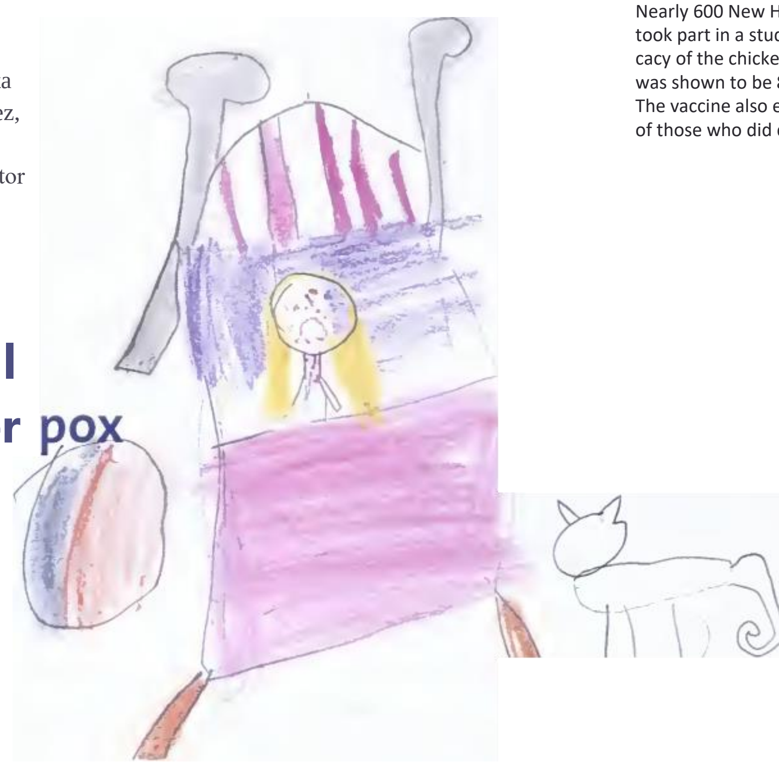
Talking about health

Students from Yale's health professions joined with city and state health officials for *Spring Into Health Fair* on Communiversity Day in April. At tables set out on the University's Old Campus, students in medicine, public health, nursing and the Physician Associate Program offered information about a variety of health topics including smoking prevention and cessation, asthma and dental health.They also provided information about nutrition and health insurance as well as blood pressure screenings. Among the hands-on events was a chance to learn CPR with a mannequin. Organizers hope this will become an annual event and timed it to coincide with Communiversity Day on April 7. "Given that there are going to be hundreds of people here, it's an incredible public health opportunity," said Sara Schulman, M.P.H.'01, co-chair of the event with second-year medical student Grace Suh.

UN APEL LA ARME PENTRU SIDA Studenții de la Yale care au plătit anterior - pentru reducerea prețului și a brevetului pentru un medicament SIDA dezvoltat aici și-au îndreptat atenția în această primăvară către Sesiunea specială a Adunării Generale a Națiunilor Unite privind HIV/SIDA. Studenții au cerut Statelor Unite să contribuie cu până la un sfert din cele 7-10 miliarde dolari solicitate de secretarul general al ONU pentru HIV/SIDA. 200 de milioane de dolari. „Dacă atât dăm, fondul va eșua", a spus studentul la medicină Kyeen Mesesan, unul dintre autorii unei petiții vehiculate de studenții la medicină, sănătate publică, divinitate și drept. Semnată de peste 150 de membri ai facultății și studenți , petiția i-a cerut președintelui Bush să preia conducerea nu numai în ceea ce privește finanțarea, ci și în căutarea unei declarații consolidate de principii care să facă legătura între tratament și prevenire și să afirme respectul pentru drepturile omului ca „o parte necesară a răspunsului la pandemia HIV/SIDA".

Speranța izvorăște din conferința ONU Unul dintre participanții la sesiunea specială a ONU din iunie a fost un veteran al conferinței SIDA care crede că prea puține dintre adunările internaționale anterioare au dus la acțiune. Michael H. Merson, MD, decan al Sănătății Publice la Yale și fost director al Programului Global pentru SIDA al Organizației Mondiale a Sănătății , a spus: „Am urmărit lider după lider semnând o declarație la Paris [în 1994] și plecând acasă, și nimic nu s-a schimbat." De data aceasta, însă, a văzut motive de speranță. „Ceea ce este diferit acum este că aveți o conferință care se ține la ONU și aveți *un* secretar general care oferă conducere, punându-se pe el însuși responsabil de mobilizarea unui efort internațional. Aveți încă mulți ani de experiență și exemple excelente de succes în prevenire. Și aveți ocazia să oferiți tratament milioanelor de persoane infectate cu virusul. Trebuie să vedem asta ca un nou început, fără îndoială cea mai bună șansă pe care am avut-o vreodată de a controla această pandemie devastatoare."

Nearly 600 New Haven-area children took part in a study gauging the efficacy of the chickenpox vaccine, which was shown to be 85 percent effective. The vaccine also eased the symptoms of those who did develop the disease.

Vaccine may spell the end of chicker pox

Când noul vaccin împotriva infecției cu varicelă sau varicela a fost aprobat de Administrația SUA pentru Alimente și Medicamente în 1995, mulți s-au întrebat cât de eficient va fi. Potrivit celui mai mare studiu de până acum, cercetătorii de la Yale au descoperit că previne boala și chiar și la cei care dezvoltă boala, simptomele sunt aproape întotdeauna foarte ușoare. Dacă majoritatea copiilor primesc vaccinul, anchetatorii cred că acesta ar putea într-o zi să dispară Studiul a arătat că vaccinul a funcționat la fel de bine cum a fost prezis și a fost

ease 85 percent of the time,

deosebit de eficient – 97 la sută – în eliminarea cazurilor severe de boală, care anterior a provocat 11.000 de spitalizări și unele decese în fiecare an.

Potrivit directorului de studiu

chickenpox altogether.

The study, published in the March 29 issue of *The New England Journal of Medicine*, surveyed 591 children at pediatric practices in New Haven.

Marietta Vazquez, MD, cercetător

postdoctoral în boli infecțioase pediatrice , „Eficacitatea vaccinului așa cum este utilizat în ce se va întâmpla pe măsură ce prevalența bolii scade.

actual practice is excellent, at least in the short term. If its use is fairly widespread, the potential is there for complete eradication of the disease.” She notes that some questions remain about

„Expunerea la varicela tinde să sporească imunitatea împotriva varicelei.”

Ea a spus că poate fi prea eficientă a vaccinului. Vazquez și colegii ei plănuiesc soon to assess the long-term

să-și continue studiul pentru a determina dacă vaccinul va continua să funcționeze la fel de bine în timp. Deocamdată, ea a spus: „Recomand asta fiecare

healthy child a year or older, as well as adults with no previous history of chickenpox, receive the vaccine.”

Depresia grăbește moartea femeilor cu HIV

Pentru femeile cu HIV, depresia - poate fi mortală. Un studiu de la Yale asupra femeilor cu virusul SIDA a constatat că ratele de deces pentru cei cu simptome depresive cronice au fost de două ori mai mari decât pentru cele fără simptome depresive. Depresia cronică a fost, de asemenea, asociată cu o scădere semnificativ mai mare a numărului de CD4+ , o măsură importantă a funcției imune.

Nivelurile clinice de depresie au fost raportate de 30 până la 60 % dintre femeile cu HIV. În primul studiu care a analizat asocierea dintre depresie și evoluția SIDA la femei, 765 de femei din patru regiuni ale Statelor Unite au fost urmărite pe o perioadă de șapte ani, ca parte a studiului de cercetare epidemiologică HIV. Concluziile au fost publicate în numărul din 21 martie a *JAMA: The Journal of the American Medical Association.* Liderul studiului, Jeannette R. Ickovics, PH.D., profesor asociat de epidemiologie și sănătate publică, a spus că „deși mecanismul acestui efect nu este pe deplin înțeles , este clar că depresia cauzează o progresie mai avansată a bolii. Am văzut rate atât de mari încât fie aceste femei nu primeau tratament, fie tratamentul pe care l-au primit a fost inadecvat. Cu toate acestea, depresia este o boală cronică tratabilă. Dacă identificăm și tratăm depresia în rândul femeilor cu HIV, avem ocazia să le îmbunătățim bunăstarea emoțională, precum și să le prelungim anii de viață.”

Femeile din populația generală au rate mai mari de depresie decât bărbații, iar femeile cu HIV avansat s-au dovedit a fi deosebit de vulnerabile la efectele depresiei, potrivit noului studiu. Descoperirile arată că „serviciile de sănătate mintală ar trebui să fie integrate în mod obișnuit cu îngrijirea primară pentru HIV”, a spus Ickovics.

Linking genes to addiction

Anchetatorii știu de mult că moștenirea genetică contribuie atât la probabilitatea ca cineva care consumă cocaină, heroină, alte droguri opiacee și tutun să devină dependent, cât și dacă o persoană va încerca drogul în primul rând. Progresele recente în genomica au făcut posibilă începerea urmăririi genelor responsabile pentru riscul crescut de dependență. De acolo, oamenii de știință speră să fie mai bine - poziționați pentru a dezvolta tratamente noi și mai eficiente pentru abuzul de droguri. Două subvenții recente, separate , acordate Yale, în valoare totală de 9 milioane de dolari, de la Institutul Național pentru Abuzul de Droguri (NIDA) susțin primul studiu la scară largă, cu mai multe centre, pentru a identifica acele gene.

NIDA ia dat lui Yale *6* milioane de dolari pentru a studia dependența de cocaină

Majoritatea oamenilor cred că în 1999 și apoi încă 3 milioane de dolari în august anul trecut pentru a studia dependența de opioide. Dependența de tutun va fi studiată și din cauza frecvenței mari cu care poate apărea cu abuzul de alte droguri. Potrivit - investigatorului principal al studiilor, Joel E. Gelernter, MD, profesor asociat de psihiatrie, proiectul reprezintă o oportunitate de reper pentru a găsi baza genetică a dependențelor. „Faptul", a spus el, „că contribuția genetică [la dependența de droguri] este atât de mare înseamnă că șansele ca noi să găsim ceva în ceea ce privește genele specifice sunt foarte bune".

Pentru a face o astfel de constatare, totuși, este nevoie de recrutarea a aproximativ 750 de familii în mai multe locații diferite din țară. Scopul este de a recruta perechi de frați dependenți și markeri de tip pentru întregul impact au un genomul. Acest lucru va oferi anchetatorilor o șansă bună de a identifica genele mai importante care influențează riscul de dependență de droguri.

În cele din urmă, studiul ar trebui să aibă ca rezultat o mai bună înțelegere a bazei fiziologice a dependenței. „Fantasicul ", a spus Gelernter, „ar fi că am putea face un simplu test ADN cuiva despre care credeam că este în pericol de la început și apoi să facem un fel de modificare a mediului care ar putea fi protector. Sau am putea pune persoana pe un anumit tip de medicamente înainte ca el sau ea să fie expusă vreodată la cocaină pentru a modifica riscul." Un astfel de medicament bazat pe munca oamenilor de știință de la Yale, un vaccin care poate împiedica cocaina să devină consumul de droguri, este în prezent studiat în studii clinice.

Coming soon to an operating room near you: HDTV

televiziunea de înaltă definiție (HDTV) este o tehnologie care va face ca programele lor preferate să pară mai clare și mai realiste, dar o utilizare medicală emergentă a unui sistem de camere HDTV ar putea impact revoluționar asupra intervenției chirurgicale.

Steven Palter studiază valoarea tehnologiei de televiziune de înaltă definiție în chirurgia endoscopică.

Steven E Palter, MD, profesor asistent de obstetrică și ginecologie, a folosit un tip proto, sistem HDTV miniaturizat în timpul unui studiu pilot în cinci proceduri endoscopice. El a spus că era „ca și cum ai privi printr-o fereastră când te uiți la monitor. Imaginea a fost la fel de bună ca să se uite direct în incizie, spre deosebire de prin endoscopul în incizie." El crede că beneficiile noului sistem se vor simți în multe specialități medicale.

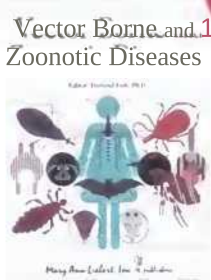
HDTV are de două până la trei ori numărul normal de linii de pe ecran și de două până la trei ori rezoluția echipamentului video în prezent utilizat în operațiile endoscopice. Până la dezvoltarea sistemului prototip, totuși, camera HDTV nu era suficient de mică sau accesibilă pentru a fi utilă în procedurile endoscopice . Dezvoltatorul noului sistem , compania JVC, se așteaptă să îl scoată pe piață cândva în acest an.

Palter crede că valoarea utilizării HDTV va depăși cu mult imaginea mai clară. În prezent, el face un studiu de urmărire mai amplu pentru a vedea dacă sistemul are beneficii de precizie sporită, oboseală redusă a chirurgului și vizualizare mai bună a bolii. El spune: „Nu este doar următoarea fază în tehnologie. Va deveni standardul pentru toate tipurile de intervenții chirurgicale endoscopice."

APARE STENTUL ÎNCĂVUT CU MEDICAMENT PROMIȚĂTORI de la Yale și alte centre medicale au început să testeze un nou stent acoperit cu un medicament pentru a ajuta la prevenirea formării țesutului cicatricial în vasele de sânge blocate care au fost redeschise prin angioplastie. Reblocarea vasului cu țesutul cicatricial are loc în urma a aproximativ 20% din cele 500.000 de proceduri efectuate în această țară în fiecare an. „Datele inițiale sunt pur și simplu uimitoare", a spus Michael W. Cleman, MD, profesor de medicină (cardiologie), pentru *The Hartford Courant* în aprilie. „Dacă acest lucru tinde să meargă, aș anticipa că ne-am uita la o eră cu totul nouă a stentului." Studiul clinic analizează eficacitatea stenturilor care au fost acoperite cu Sirolimus, un medicament care este deja utilizat pentru a ajuta la prevenirea respingerii transplantului de rinichi . Până acum, medicamentul pare să împiedice țesutul cicatricial să se formeze în jurul stentului implantat și să reducă frecvența cu care vasele devin din nou blocate.

CREșterea tensiunii arteriale PENTRU A SALVA VIEȚI Tensiunea arterială scăzută severă afectează până la jumătate dintre persoanele care suferă de boli de rinichi care fac dializă. Hipotensiunea lor intradialitică (IDH), sau tensiunea arterială foarte scăzută, poate deveni atât de gravă încât provoacă - simptome care pun viața în pericol, cum ar fi funcționarea anormală a inimii și aportul scăzut de sânge a creierului și îi duce pe unii pacienți la un tratament pre-matur. În studiile prezentate la reuniunea National Kidney Foundation din Orlando în aprilie și publicate în *American Journal of Kidney Diseases,* Mark A. Perazella, MD, profesor asociat de medicină și director al Serviciilor de dializă acută, a constatat că clorhidratul de midodrină poate reduce semnificativ și în siguranță - IDH în rândul pacienților dializați, chiar și în rândul celor care nu au răspuns la alte tratamente.

The newly discovered spirochete, above, was identified in deer ticks that also carry the infectious agent for Lyme disease. It is not known what symptoms, if any, the bacterium might cause in humans.

O nouă amenințare de la căpușe de boala Lyme

Căpușa mică și discretă numită *Ixodes scapularis* a primit îngrijiri medicale la nivel mondial în urmă cu aproape 20 de ani, când s-a descoperit că joacă un rol crucial în transmiterea bolii Lyme. Deși căpușele în sine nu reprezintă o mare amenințare pentru oameni, ele poartă spirocheta *Borrelia burgdorferi*, cauzatoare de boli și oferă calea infecției umane prin mușcături.

Dar vinovăția lor nu se termină aici. În numărul inaugural al revistei *Vector Borne and Zoonotic Diseases*, Durland Fish, PH.D., și câțiva colegi descriu un spiro chete de la *I. scapularis* care seamănă foarte mult cu *B. burg dorferi* , dar nu se potrivește cu el în testele ADN extrem de sensibile efectuate prin reacția în lanț a polimerazei. Noua specie de *Borrelia* a fost - descoperită la nimfele *I. scapularis* care fuseseră hrănite anterior cu șoareci despre care se știa că sunt lipsiți de infecția *cu B. burgdorferi* . Spirocheta încă nenumită poate infecta și oamenii, deoarece „toate celelalte organisme pe care această căpușă le transmite șoarecilor pot infecta și oamenii", potrivit Fish, profesor asociat de epidemiologie. Nu se știe ce simptome, dacă există, o astfel de infecție ar provoca la oameni.

„Eșantionarea noastră de *I. scapu laris*... din teren sugerează că acest roman *Borrelia* este distribuit pe scară largă în natură", au scris autorii studiului, iar prevalența sa este „surprinzător de mare proporțional cu numărul total de specii *de Borrelia* găsite la aceste căpușe". Ei au concluzionat: „Aceste date sugerează că o proporție semnificativă de căpușe cu spirochete pozitive, care se credea anterior a fi B. *burgdorferi* prin microscopie, este, în schimb, această nouă *Borrelia."* Infecția cu *B. burgdorferi* este responsabilă pentru mai mult de 15.000 de cazuri de boală Lyme în fiecare an . ar putea răspunde la aceleași tratamente ca boala Lyme.

Consumul cronic de cocaină poate reduce receptivitatea la semnalele creierului

Într-un studiu care măsoară gradul de excitabilitate al creierului, creierul persoanelor dependente de cocaină arată un răspuns anormal de scăzut la semnalele din regiunea responsabilă de mișcarea mușchilor, potrivit unui articol recent din *Biological Psychiatry*. Autorii, conduși de Nashatt N. Boutros, MD, profesor asociat de psihiatrie, au raportat că dependenții de cocaină și consumatorii de lungă durată au nevoie de un stimul semnificativ mai mare pentru cortexul motor pentru a determina mușchii degetelor și mâinilor să se miște. Semnalele din acest studiu au fost livrate pe scalp sub formă de stimulare magnetică transcraniană, impulsuri magnetice rapide de la o bobină portabilă. Pragul motor, cantitatea minimă de stimulare necesară pentru a produce mișcare, a fost în medie de aproximativ 41 % la subiecții normali, dar de aproximativ 65% la consumatorii cronici de cocaină.

Cocaina în sine este bine cunoscută ca un drog care excită căile de semnalizare ale creierului, mai degrabă decât să le împiedice, așa că ne-am putea aștepta ca utilizatorii de lungă durată ai drogului să aibă cel mai sensibil creier la semnal dintre toți. Boutros și colegii săi au oferit două posibile explicații pentru pragul motor mai mare observat în creierele dependente de cocaină. Poate reflecta fie „o adaptare la acele efecte ale intoxicației cu cocaină care promovează excitabilitatea corticală și convulsii", au spus ei, fie leziuni tisulare care au lăsat această regiune a creierului mai puțin sensibilă. Cu alte cuvinte, devenind mai puțin sensibil la semnale sau mai puțin capabil să răspundă la acestea, creierul ar putea încerca să echilibreze hiper-reactivitatea periculoasă care vine cu consumul de cocaină. Următorul pas, a spus Boutros, va fi replicarea acestor rezultate la subiecți suplimentari dependenți de cocaină, utilizând mai multe măsuri diferite de reacție corticală.

Des Jarlais Moreno Lederberg Snyderman

JOHN CURTIS (4)

Modele ale epidemiei de SIDA

Odată cu globalizarea economiei mondiale care facilitează transferul de bani, oameni și produse, medicamentele și bolile trec de asemenea granițele internaționale, a spus **Don Des Jarlais,** PH.D., director de cercetare la Chemical Dependency Institute la Beth Israel Medical Center din New York. Într-o discuție cu cercetătorii de la Yale AIDS Colocvium Series, Des Jarlais a remarcat că aproximativ io la sută din tot comerțul internațional este în droguri psihoactive ilicite. „Nu ne vom putea întoarce la anii ’50, ’40 sau ’30 sau la vreo altă epocă a inocenței, când drogurile ilegale erau greu de găsit”, a spus el. „E clar că nu ne îndreptăm către o lume fără droguri. În mod clar, nu ne îndreptăm către o lume fără SIDA. Ambele se extind - rapid.”

Necazurile Războiului Rece au dat naștere la bioetică

Când criminalii de război naziști au fost judecați la Nürnberg pentru că au efectuat experimente medicale asupra prizonierilor din lagărele de concentrare, aceștia și-au îndreptat apărarea către Statele Unite, unde deținuții din închisoare au fost expuși la țânțari pentru a testa medicamentele antimalarice. Experimentele naziste au avut un scop militar – de a măsura efectele presiunii atmosferice scăzute și a apei înghețate asupra piloților. Dar a existat o diferență morală , potrivit lui **Jonathan D. Moreno,** PH.D., director al Centrului pentru Etică Biomedicală de la Universitatea din Virginia. „Moartea nu a fost un rezultat acceptabil în experimentele din SUA”, a spus Moreno într-o discuție din aprilie intitulată „Experimente de stat secrete asupra oamenilor” pentru seria de seminarii de bioetică și politici publice de la Yale. Cu toate acestea, oficialii americani s-au angajat în practici îndoielnice după cel de-al Doilea Război Mondial. Ei au eliberat în mod deliberat radioactivitate în atmosferă, au injectat plutoniu în oameni și au alimentat cu LSD băuturile victimelor nebănuite, activități care au provocat neliniște în rândul unor oficiali de la Pentagon. „Preistoria bioeticii este profund legată de activitățile întreprinse în timpul Războiului Rece, adesea în secret”, a spus Moreno.

Gângănii ageri îi depășesc pe oamenii care se mișcă lentă

În lupta împotriva bolilor infecțioase, microbii au puterea de sus, a spus **Joshua Lederberg,** PH.D. '47, care a împărtășit în 1958 Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină pentru studiile sale de genetică bacteriană. Într-o adresă adresată Asociaților Bibliotecii Medicale Cushing/Whitney din aprilie, Lederberg a remarcat că, în timp ce sistemul imunitar uman a fost pus în piatră între 50 și prea mult de milioane de ani în urmă, bacteriile pot evolua la fiecare câțiva ani. „Ritmul evoluției microbiene îl depășește cu mult pe cel al organismelor multicelulare mari, grele și cu reproducere lentă, ca noi,” a spus el. Oamenii, a continuat el, trebuie să găsească o modalitate de a coexista în „echilibru domestic” cu microbii. „Ar trebui să privim lumea din punctul de vedere al insectelor dacă vrem să ne dăm seama cum să trăim cu ei.”

Când medicii se întâlnesc cu presa

„Cu diplome [academice] adăugate, ceva se întâmplă cu capacitatea cuiva de a vorbi engleză”, a spus **Nancy L. Snyderman,** MD, care, în calitate de chirurg și corespondent medical pentru ABC News, se află la linia dintre medicină și mass-media. Vorbind cu medicii și rezidenții la rundele medicale mari în martie, ea a oferit câteva sfaturi de bază pentru a trata presa: „Păstrați-o simplu”. Pe un ecran video ea a arătat un clip al unui MD/PH.D. care nu a putut să renunțe la jargonul muncii ei pe parcursul unui interviu de o oră. „Este - genială”, a spus Snyderman. „Nu a reușit niciodată la televizor.” În societatea noastră de sunet, știrile medii sunt de 90 de secunde. Recomandarea lui Snyderman: „Ar trebui să știi în capul tău cele trei lucruri pe care vrei să le scoți. Dacă există lucruri pe care într-adevăr trebuie să le explici pentru ca cineva să le înțeleagă, sări peste ele. Fie va fi raportat incorect, fie te va duce pe o cale greșită.”

Ce vând acele

De John Curtis

> > > Într-o zi liniștită din noiembrie 1990, o dubă răvășită care livra cândva pâine în sălile de mese de la Universitatea Yale a pornit într-o călătorie prin capotele cartierelor din centrul orașului New Haven. Marfa lui? Seringi curate pentru consumatorii de droguri din oraș, nimeni NU știa dacă schimbul de ace va face ceea ce se aștepta din el – încetinește răspândirea SIDA – pentru că suporterii nu aveau dovezi științifice care să confirme ceea ce intuitiv avea sens, că acele curate erau mai puțin probabil să răspândească boli. Ceea ce știau ei era că alte abordări nu au eșuat. Au împărțit prezervative, truse de înălbitor pentru ace de curățat și broșuri cu sfaturi despre prevenirea infecției cu HIV. Dar consumatorii de droguri care au folosit ace reprezentau încă 80 la sută din cazurile de SIDA din New Haven.

Multe au fost pline de program. A fost nevoie de trei ani de coaliție și de construire a consensului pentru a convinge o legislatură de stat prudentă să adopte un proiect de lege care să scutească programul de legile care făceau deținerea de aci o crimă. Datele științifice privind eficacitatea acelor curate erau rare și slabe, iar distribuirea acelor curate era un câmp minat politic.

Pentru a reuși, schimbul de ace a trebuit să câștige încrederea consumatorilor de droguri din New Haven. De aceea, lucrătorii de pe furgonetă au fost încântați în acea zi, 13 noiembrie, când au ajuns la prima oprire pe Congress Avenue, în cartierul Hill. „Aveam oameni care ne așteptau”, și-a amintit Dominick Maldonado, unul dintre primii lucrători în domeniul SIDA din oraș. Kaveh Khoshnood, PhD, profesor asistent de epidemiologie, pe atunci student absolvent în sănătate publică, se afla și el în dubă. „Nu aveam idee dacă oamenii urmau să vină la acest program oficial, dar, într-adevăr, au venit”, și-a amintit el. „S-a auzit destul de repede că acest program este legitim, că nu vei fi arestat de polițiști. A fost liniștitor să știu că oamenii au încredere în program și în personal.”

Înainte să treacă un an, susținătorii schimbului de ace aveau mai multe motive de bucurie. Un studiu realizat de facultatea din Yale ar dovedi că programul a redus cu o treime incidența noilor infecții cu HIV. Studiul ar reprezenta un punct de referință în istoria nu numai a schimbului de ace, ci și a sănătății publice - primul care a abordat întrebarea cheie dacă acele curate ar preveni SIDA. Alte comunități din întreaga țară ar urma exemplul lui New Haven. Reacția nu ar fi în totalitate pozitivă. Coaliția care s-a unit în jurul schimbului de ace - politicieni locali, oficiali locali din domeniul sănătății și studenți și profesori din Yale - ar rezista presiunii oficialilor federali care considerau că distribuirea de seringi încurajează consumul de droguri.

În noiembrie anul trecut, oficialii orașului și personalul Departamentului de Sănătate s-au alăturat facultății din Yale pentru a sărbători 10 ani de program de schimb de ace din New Haven. În ultimul deceniu, rata de ace infectate în oraș a scăzut de la 65% la sub 40%. Peste 1.000 de consumatori de droguri și-au găsit drumul în tratament prin programul de schimb de ace. Iar scăderea numărului de noi cazuri de SIDA, de la 121 în 1991 la 38 în anul fiscal încheiat în iulie 2000, se datorează în mare parte unor programe precum schimbul de ace. Furgoneta de schimb de ace din New Haven încă străbate străzile orașului, oferind seringi pe ruta obișnuită. La nivel național, numărul de programe de schimb de ace a crescut la peste 150, potrivit Rețelei de schimb de seringi din America de Nord, o organizație de sprijin cu sediul în Tacoma, Wash.

Începuturile programului New Haven se întorc la mijlocul anilor 1980. „Se făcea foarte puțin pentru a educa consumatorii de droguri de pe stradă despre pericolele HIV”, a spus Maldonado, pe atunci consilier în domeniul drogurilor . La îndemnul lui Alvin Novick, MD, un profesor de biologie Yale, atunci primarul Biagio DiLieto a creat Grupul operativ al primarului pentru SIDA în 1986. El a oferit finanțare și un coordonator cu normă întreagă. Curând, departamentul de sănătate al orașului a angajat trei lucrători cu normă întreagă pentru a lucra cu consumatorii de droguri, dintre care unul era Maldonado. „Imediat am ieșit în stradă”, a spus Maldonado. „Pe vremea aceea tocmai am avut

John Curtis este editor asociat la *Yale Medicine.*

înălbitorul, apa, pamfletele și prezervativele .” Dar lucrătorii sanitari începuseră să se gândească la schimbul de ace. „Am fost numiți nebuni”, a spus Maldonado. „Ni s-a spus că este o sinucidere politică, că acest lucru nu se va întâmpla niciodată în Connecticut”.

Modelul pentru schimbul de ace a venit în 1984 din Amsterdam, *un* oraș cunoscut pentru atitudinea sa tolerantă față de consumul de droguri. Când un farmacist din centrul orașului a încetat să mai vândă seringi, a orașului Junkie Union, îngrijorat de infecția cu hepatita B, și-a organizat propriul schimb de seringi. Doi ani mai târziu, schimbul de ace a rămas o idee radicală în Statele Unite și doar un astfel de program funcționa aici. Brigada SIDA, primul schimb de ace din națiune, era o operațiune subterană, subterană, condusă de un student la sănătate publică din Yale. Și avea sediul în New Haven.

BACKGROUND The AIDS Brigade, the first needle exchange in the United States, traded dean needles for used pnesin New Haven and BOStpn. ,

R-EAROUNDA Yale librarian arld New-Havefi high school students painted a mural on the original van to cover its blue hue, which was too close to the color of city police cars.

Jon Stuen-Parker este o dovadă a politicilor eclectice de admitere ale Școlii de Medicină. În autobiografia sa auto-publicată, *De la închisoare la Yale,* el descrie transformarea sa dintr-un dependent care a pătruns în farmacii pentru a fura droguri, pentru a condamna, în student la medicină. Mandatul lui la Yale a fost orice altceva decât convențional. El a început în 1980, iar până în 1983, el și colegii studenți la medicină au început activitățile educaționale pentru consumatorii de droguri. În orașul său natal, Boston, Stuen-Parker a început un alt program de informare, încercând din nou să educe consumatorii de droguri despre pericolele SIDA. Scânteia activismului său, a spus el, a fost un vorbitor invitat la școala de medicină care l-a înfuriat spunând: „Nu vă pierdeți timpul încercând să educeți dependenții. Ei nu își vor schimba niciodată comportamentul”.

Până în 1986, Stuen-Parker și unii dintre colegii săi au deschis un centru de informare pentru consumatorii de droguri pe strada York din New Haven. Mai târziu în acel an, lui Stuen-Parker i sa cerut să părăsească școala de medicină după ce a picat de trei ori Pasul I al consiliilor medicale. El și-a atribuit eșecul dislexiei, dar oficialii școlii i-au recomandat să-și petreacă mai mult timp exploatând cărțile și mai puțin timp activităților sale exterioare. Stuen-Parker a spus că, înainte de expulzare, a refuzat o solicitare din partea oficialilor școlii de a închide centrul său de informare. Și-a continuat studiile către o diplomă de sănătate publică, pe care a primit-o în 1992. El și-a continuat, de asemenea, activitățile sale de informare până când actul de generozitate al unui consumator de droguri din Boston ia arătat o altă abordare a reducerii efectelor nocive. La o întâlnire de informare, consumatorul de droguri a înmânat șapte seringi decane. „Ei mergeau pentru 5 dolari bucata, dar a simțit că vrea să dea ceva înapoi”, a spus Stuen-Parker. În curând, Stuen-Parker și-a folosit câștigurile ca taximetrist din Boston pentru a cumpăra seringi în mod legal în Vermont și a le schimba în galeriile de tir din Boston și New Haven. „Intri pe ușă și oamenii stăteau acolo cu ace în brațe”, a spus Stuen-Parker.

“We were called crazy," Maldonado said. "We were told it was political suicide, that this would never happen in Connecticut.”

Khoshnood, pe atunci un student la sănătate publică - interesat de prevenirea SIDA, și-a amintit că s-a întâlnit cu Stuen-Parker într-o seară de vineri din 1988, la colțul străzilor Chapel și College, pentru a discuta despre schimbul de ace. „Nu eram pregătit să ies pe stradă. Voiam doar informații, dar Jon nu avea de gând să-și petreacă mult timp explicându-mi lucrurile”, a spus Khoshnood. În schimb, Stuen-Parker l-a dus pe Khoshnood la un proiect de locuințe pe Dixwell Avenue, unde Stuen-Parker a împărțit ace curate și a adunat seringi murdare într-o găleată. Găleata plină de ace stătea într-un colț al centrului de informare a magazinului de pe strada York. „Nu am fost atât de atenți, acum că mă gândesc”, a spus Khoshnood. „Am început să folosim mănuși groase.” Mult mai târziu acele ace aveau să joace un rol în programul de schimb de ace sancționat de guvern.

Oficialii din domeniul sănătății orașului erau la curent cu schimbul subteran, dar urmau un alt curs. Acolo unde Stuen-Parker putea fi provocator – el a curtat arestarea dând ace în vederea ofițerilor de poliție – lucrătorii SIDA din oraș au vrut să construiască sprijin pentru schimbul de ace. Pentru cei care promovau schimbul de ace, Stuen-Parker a fost o binecuvântare mixtă. „El a riscat înaintea noi”, a spus Maldonado. „Dar Jon a devenit foarte posesiv cu schimbul de ace. A simțit că nimeni nu o poate face în afară de el.” Stuen-Parker, totuși, a spus că Brigada sa SIDA a fost întotdeauna deschisă să lucreze cu alții. „Speram că acțiunile noastre vor crea undă verde pentru ca alții să facă schimb de ace”, a spus el. „Am vrut să-i implicăm pe alții.” Dar a simțit că lucrătorii de la New Haven nu făceau suficient, că apar rar în comunitatea consumatorilor de droguri.

Când a venit timpul să se adreseze legislativului statului pentru a obține permisiunea de a începe un program de schimb de ace, oficialii orașului l-au ținut pe Stuen-Parker la distanță. „Nu eram pe cale să lăudăm virtuțile schimbului subteran”, a spus Elaine O'Keefe, care a condus divizia SIDA a Departamentului de Sănătate al orașului și este acum director de sănătate pentru orașul Stratford. „Chiar dacă am simțit că munca lor are merite în domeniul sănătății publice, alinierea la marginea radicală ne-ar fi diminuat credibilitatea în legislatura statului și față de alți factori de decizie al căror sprijin a fost critic.” Tensiunile au persistat între Stuen-Parker și lucrătorii SIDA din oraș. Doi membri ai Brigăzii SIDA, Khoshnood și Peter Fisher, au plecat pentru a-și forma propriul schimb de ace, AIDS Community Educators, care a colaborat cu programul orașului. Stuen-Parker

în cele din urmă s-a întors la Boston, unde conduce Brigada Națională SIDA, care furnizează seringi curate și derulează programe de educație în țară și în străinătate.

Pentru a-și prezenta cazul în fața legislativului, Maldonado, O'Keefe și coordonatorul grupului de lucru SIDA Sher Horosko au obținut cât mai mult sprijin posibil, chiar și din partea consumatorilor de droguri din oraș. Răspunsul a fost dezarmant de simplu. Ace erau greu de găsit, iar simpla posesie ar putea duce un consumator de droguri la închisoare. „Ne-au spus: „Împărțim acele pentru că nu avem acces la ele. Dacă le-am avea, nu ar fi nevoie să le împărtășim", a spus Maldonado.

Grupul a avut o vânzare grea chiar și în New Haven, unde grupul de lucru în sine a fost împărțit în această problemă. Rezistența la schimbul de ace a fost cea mai puternică în rândul clerului din comunitățile afro-americane cele mai afectate de droguri. „Părea să acorde aprobare consumului de droguri", a spus reprezentantul de stat Bill Dyson, un democrat din New Haven, care a promovat proiectul de lege de schimb de ace prin legislatura statului. Cu toate acestea, avocații au construit un consens. În iarna anului 1989, o delegație de funcționari din domeniul sănătății publice, lucrători la îndemână, martori experți și lideri ai orașului au susținut argumentul pentru schimbul de ace în fața comisiei de sănătate a legislaturii de stat. Comitetul le-a refuzat. „Ni s-a spus să nu ne întoarcem", și-a amintit O'Keefe.

În anul următor, grupul a adunat mai mult sprijin. Imediat a venit la bord noul șef al poliției, Nicholas Pastore. „Am vrut să facem tot posibilul să scoatem acele murdare de pe străzi, astfel încât să nu pună în pericol copiii sau poliția și pompierii ", a spus Pastore, acum cercetător la New Haven pentru Criminal Justice Policy Foundation din Washington. „De asemenea, cred că mai puțini oameni ar trebui să vină în sistemul de justiție penală din acest tip de motive".

În vara anului 1990, avocații pentru schimbul de ace din New Haven s-au întors la Hartford. „A existat doar o coaliție mai mare", a spus Khoshnood. „Am avut medici, am avut oficiali de sănătate publică, am avut poliție, am avut factori de decizie politică. A fost o masă critică." Comisia de sănătate s-a inversat, iar legislatura completă a aprobat un program de schimb de ace în New Haven, cu o finanțare de 25.000 de dolari .

La acea vreme existau date limitate despre schimburile de ace. O mână de programe funcționau în Statele Unite — în Washington, Colorado, Ore gon, California și New York — dar majoritatea evaluărilor au venit din străinătate. „Cercetarea efectuată în Marea Britanie și Australia s-a bazat adesea pe comportamentul auto-raportat, adesea bazat pe eșantioane de dimensiuni mici și adesea nepublicate", a spus Peter Lurie, MD, MPH, un cercetător de frunte privind implicațiile asupra sănătății publice ale epidemiei de SIDA. Când a fost publicată evaluarea schimbului de ace din New Haven, Lurie lucra cu Grupul de Științe Preventionale de la Universitatea din California-San Francisco.

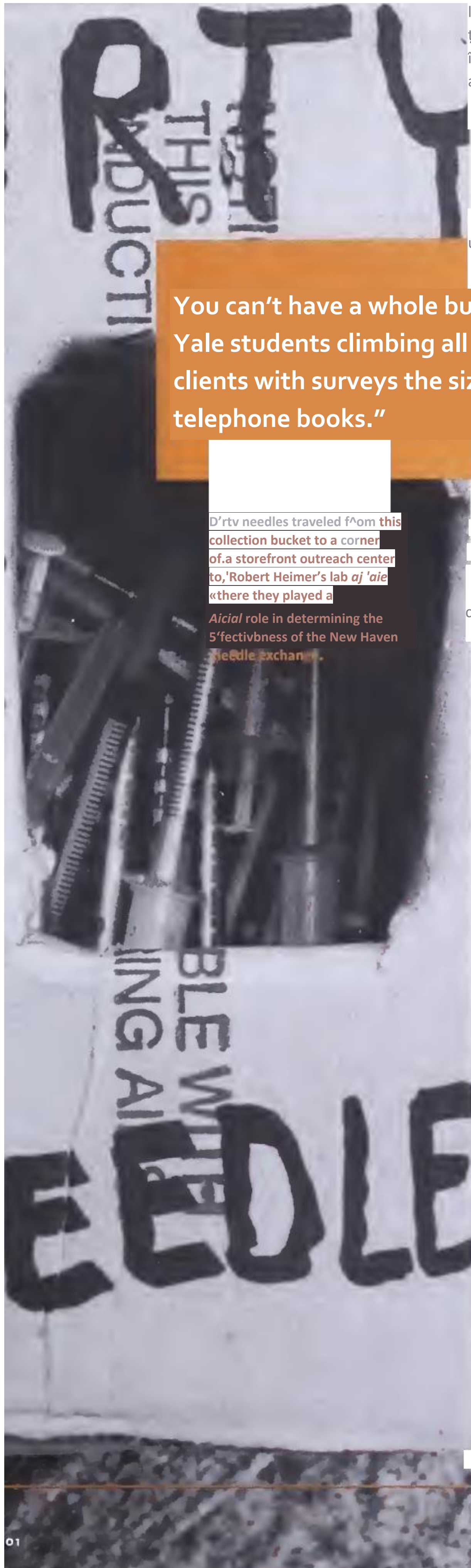

Novick, care a condus grupul de lucru SIDA a orașului, a mers la prietenul său Edward H. Kaplan, Ph.D., pe atunci profesor asistent la Școala de Management. Abordarea de modelare matematică a lui Kaplan a infecției cu HIV a atras atenția lui Novick și cei doi deveniseră colaboratori. Oficialii din sănătatea orașului, mai preocupați de implementarea programului decât de analizarea acestuia, i-au cerut fără tragere de inimă lui Yale să-și evalueze programul. „Am fost foarte împotriva evaluării", a spus Maldonado. „Nu am simțit că este momentul să facem cercetări."

Lucrătorii din oraș au impus două condiții care au modelat studiul lui Kaplan. Consumatorii de droguri nu au putut fi testați pentru infecția HIV. „Frica era că vei speria oamenii", a spus Kaplan. Următoarea condiție, și-a amintit, a fost cam așa: „Nu poți avea o grămadă de studenți de la Yale să treacă peste clienți cu sondaje de mărimea cărților de telefon". Cu alte cuvinte, oamenii care ar folosi schimbul, vor beneficia de el și vor servi drept sursă principală de informații despre efectele acestuia asupra comportamentului lor erau interzise. Și, pe lângă celelalte restricții, cei 25.000 de dolari pe care statul i-a alocat pentru program abia erau de ajuns pentru a acoperi costurile, cu atât mai puțin pentru a finanța un studiu.

Pentru Kaplan, care scrisese o lucrare intitulată „Ace care ucid", soluția era evidentă. „Vrei să te uiți la asta din perspectiva acelor", a spus el. „A fost ca și cum ai privi malaria din perspectiva țânțarului." Ideea lui? „Nu putem testa oamenii", a spus el. „Este în regulă dacă testăm acele?" Dacă schimbul de ace ar reduce numărul de noi infecții cu HIV, era logic că acele folosite ar fi mai puțin probabil să poarte urme de HIV.

A fost o singură problemă. Kaplan nu știa dacă știința de laborator era la înălțime. El a căutat ajutor de la Edwin C. Cadman, MD, pe atunci președinte al Departamentului de Medicină Internă de la școala de medicină. Cadman, la rândul său, a mers la un epidemiolog care se lupta cu munca sa post-doctorală și căuta un nou proiect. Cadman, acum decan al Școlii de Medicină John A. Burns de la Universitatea din Hawaii din Manoa, s-a oferit să găsească un laborator și bani în bugetul său pentru evaluarea schimbului de ac. Postdoctoratul a meditat asupra propunerii timp de aproximativ o oră. „Am decis," a spus Robert Heimer, Ph.D., acum profesor asociat de epidemiologie, „că folosirea tehnologiei de reacție în lanț a polimerazei, care a apărut recent, ar fi o modalitate fezabilă și interesantă din punct de vedere științific de a încerca să facă acest lucru. Nimeni nu încercase să se uite

You can't have a whole bunch of Yale students climbing all over the clients with surveys the size of telephone books."

D'rtv needles traveled f^om this collection bucket to a corner of.a storefront outreach center to,'Robert Heimer's lab *aj 'aie* «there they played a *Aicial* role in determining the 5'fectivbness of the New Haven Needle exchange.

la HIV în celulele albe din sânge care stă cine știe, cât timp în țeava unui ac." Pentru a vedea dacă se poate, Heimer se întoarse către găleata de ace care adunase praful într-un colț al vitrinei Brigăzii SIDA.

Lucrând cu echipa de schimb de ace, Kaplan și Heimer au conceput un sistem elaborat pentru a urmări acele . Au cumpărat seringi de fabricație europeană, care s-ar diferenția de cele domestice. Fiecare ac avea un număr de identificare. Consumatorii de droguri s-au înscris anonim la program și au primit o identitate pe care au ales-o, adesea un pseudonim care arăta ceva umor, cum ar fi „Bugs Bunny" sau „Dan Quayle". Khoshnood, care cunoștea mulți consumatori de droguri din anii săi cu schimbul subteran, a condus . un scurt interviu cu fiecare client pentru a aduna date grafice demo . Utilizatorii au primit câte o seringă curată I pentru fiecare seringă murdară pe care au returnat-o la dubă. Jurnalele de bord au înregistrat cine a luat un ac și cine l-a returnat, când și unde a părăsit duba și când și unde a fost returnat. Acele primite au mers la laboratorul lui Heimer pentru testare. a scăzut pe măsură ce "numărul de ace în circulație a crescut", a spus Kaplan. El a găsit o altă corelație .

Aproximativ 700 dintre cei aproximativ 2.000 de consumatori de droguri injectabile din oraș au participat la schimbul de ace. Kaplan a folosit un design statistic de eșantionare, apoi a aplicat „teoria circulației" pentru a evalua impactul acelor curate. Rezultatele preliminare au constatat că 44 din 48 de ace — 92 la sută — dintr-o galerie de tir au fost testate pozitiv pentru HIV. Un test de 160 de ace de pe stradă a descoperit că 67,5 la sută conțineau HIV. La șase luni de la începutul schimbului, 26 la sută din ace returnate la program au prezentat urme de infecții cu HIV, a raportat că, fără schimbul de ace, a estimat că 64 de consumatori de droguri din o mie s-ar infecta cu HIV, doar 43.

În iulie 1991, Heimer și Kaplan și-au anunțat rezultatele. „Când raportul a apărut și a ajuns pe prima pagină a *The New York Times,* acesta a fost un Am o afacere uriașă", a spus Lurie, acum director adjunct al Public Citizen's Health Research Group din Washington, DC

„Cele mai convingătoare date au fost datele de testare, care au - demonstrat că procentul de ace infectate a scăzut”, a spus Heimer. „Ed [Kaplan], cu modelarea sa matematică, a ajuns la concluzia că a existat o reducere cu o treime a noilor infecții.”

$$\bar{\pi}(\tau) = \int_0^\infty \left\{ \frac{\lambda}{\lambda+\mu} + \left(\; - \frac{\lambda}{\;} \right) e^{-(\lambda+\mu)t} \right\}$$

τ $\quad 1 + (\lambda + \mu)\tau$

Prin programul de schimb de ace al orașului, consumatorii de droguri au obținut seringi curate în schimbul celor uzate. Omul de știință de la Yale, Robert Heimer, a folosit apoi o nouă tehnologie, reacția în lanț a polimerazei, pentru a măsura nivelul HIV în seringile folosite. Colegul lui Heimer, Edward Kaplan, a aplicat modele matematice pentru a traduce datele brute într-un - rezultat cuantificabil. Formula lui Kaplan l-a determinat să concluzioneze că schimbul de ace de la New Haven a redus rata noilor infecții cu o treime.

„Aceasta a pus cercetarea schimbului de ace și programele în sine pe o bază mult mai sigură. A adăugat o măsură de credibilitate programelor și a oferit o bază științifică care nu a existat înainte. Acesta a oferit un număr pe care oamenii l-ar putea folosi și încă îl folosesc, ca o estimare a eficacității schimbului de ac – binecunoscuta reducere cu o treime.” Alte comunități au abordat New Haven pentru ajutor pentru a începe propriile schimburi de ace. „Am fi putut fi pe drum o dată la două săptămâni”, a spus O'Keefe, fostul director al diviziei SIDA. „A fost o cerere puternică pentru programul New Haven să iasă și să vorbească cu alte comunități și grupuri care încercau să pună la punct schimburile de ace.” Studiul de la Yale l-a determinat pe David Dinkins, primarul orașului New York la acea vreme, să-și inverseze opoziția față de schimbul de ace. Kaplan și primarul de atunci John Daniels din New Haven, un fost oponent al schimbului de ace, au cântat laudele acestuia la programele naționale de televiziune.

Dar au urmat rapid atacurile. Bob Martinez, țarul național al drogurilor la începutul anilor 1990, s-a opus studiului de la Yale și autorilor săi. El a numit studiul defectuos și a spus că nu există dovezi că schimbul de ace a încetinit răspândirea SIDA. Charles Rangel, un congresman democrat din New York și critic al schimburilor de ace, a cerut Oficiului General de Contabilitate să revizuiască cercetările lui Heimer și Kaplan. Centrele pentru Controlul și Prevenirea Bolilor (CDC) au comandat un raport despre schimbul de ace de la oamenii de știință de la Universitatea din California. Raportul lor, cu Lurie printre autori, a inclus un capitol despre proiectul New Haven. Ambele recenzii au confirmat concluziile studiului. Raportul CDC a mers mai departe, spunand ca studiul Yale a subestimat valoarea schimbului de ac. Abordarea de modelare a lui Kaplan i-a adus prestigiosul premiu Franz Edelman de la Institutul de Științe Management. Dar atacurile au continuat.

Kaplan and Heimer's methodology remains a landmark in evaluating needle exchanges.

„Nu cred că eram prea pregătiți pentru toate politicile”, a spus Kaplan. „Programul a generat date care sugerau că a funcționat. Asta a condus la Rob [Heimer] și pe mine să fim pictați ca activiști și susținători.” Kaplan s-a oferit să discute concluziile sale cu oficialii de la Oficiul pentru Politică Națională în domeniul Drogurilor, dar nu a primit niciun răspuns.

„Când am început lucrările, oamenii care s-au opus - schimbului de ace au spus că nu există dovezi că

In 1991, shortly after New Haven started one of the nation's first sanctioned needle exchange programs, its organizers and outreach workers posed for a photo. From left: Edwin Cadman, Elaine Kaplan, George Edwards, Dominick Maldonado, Robert Heimer, Chris Brewer, Sonia

funcționează”, a spus Heimer. „După raportul nostru , au fost nevoiți să modifice această declarație pentru a spune că nu există dovezi științifice bune.

După ce diferitele comisii de anchetă au ajuns la concluzia că munca noastră este validă din punct de vedere științific și verificată în mod independent, au rămas să spună că schimbul de ace trimite un mesaj greșit. Dezbaterea fusese scoasă din domeniul științei și plasată în întregime în domeniul politicii și moralității”.

Anii care au urmat au văzut câteva victorii pentru schimbul de ace. Statul Connecticut a implementat alte cinci programe și a legalizat vânzările de seringi fără ghișeu. Alte comunități, în special New York City, au urmat exemplul lui New Haven . Începând cu anul trecut, 158 de schimburi de ace funcționau în 36 de state, Districtul Columbia și Puerto Rico, informează Rețeaua de schimb de seringi din America de Nord. În 1998, totuși, președintele Bill Clinton i-a dezamăgit pe avocați refuzând să permită finanțarea federală a schimburilor de ace. Și amenințările la adresa disponibilității ace curate rămân. Poliția Bridgeport a susținut că legea de stat din 1992 care legalizează vânzarea de ace fără rețetă acoperea numai consumatorii de droguri care participau la programele de schimb de ace. Un judecător federal a constatat altfel și, în ianuarie 2001, a ordonat poliției să aresteze persoane pentru deținerea de seringi.

Programul de schimb de ace din New Haven a lăsat o moștenire de lecții și pentru alte comunități. Perioada lungă de construire a consensului și sprijinul lui Daniels, primul primar afro-american al orașului, și șeful poliției Pastore au fost cruciale pentru succesul programului. Și au existat produse secundare. Furgoneta a oferit mai mult decât ace. Aproximativ unul din șapte dintre cei 700 de participanți inițiali la program a intrat în tratament pentru droguri, potrivit oficialilor orașului. Și nu existau dovezi că schimbul de ace a încurajat consumul de droguri. Baza de clienți a dubiței, care includea oameni din toate clasele sociale din 26 de comunități din Connecticut, a rămas stabilă.

Metodologia lui Kaplan și Heimer rămâne un schimb de ace ca măsură eficientă de prevenire . Merson se așteaptă la puțin sprijin din partea administrației Bush. „Este evident, cel puțin pentru viitorul apropiat, că nu va exista nicio schimbare în politica federală care să permită utilizarea fondurilor federale pentru programele de schimb de ace”, a spus Merson. „Ceea ce este regretabil este că există intervenții eficiente de prevenire a HIV, cum ar fi programele de schimb de ace sau distribuirea prezervativelor în școli, care sunt judecate mai degrabă moral decât din perspectiva sănătății publice. De aceea, această epidemie continuă să fie o problemă majoră în această țară.”

Deși programul New Haven este activ,

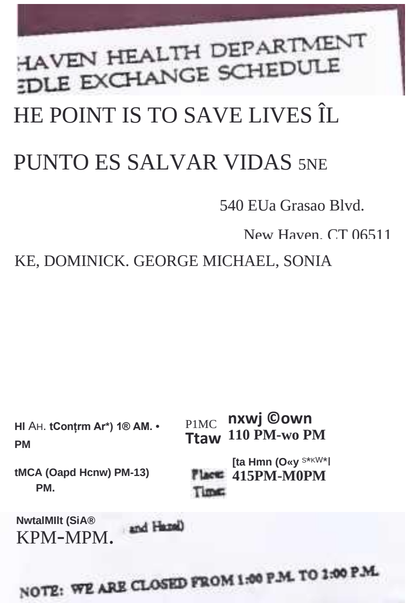
landmark in evaluating needle exchanges. “In terms of proving the efficacy of needle exchange, I don’t think it gets much better than this,” said Lurie. “The Yale research was, for its time and in some ways still, the most sophisticated attempt to evaluate needle exchange, not only because the methods were sophisticated, but also because it tried to answer the central question around needle exchange—whether the programs really reduced the incidence of HIV.”

“This was as good a documentation of effectiveness as had ever been seen,” said Michael H. Merson, M.D., dean of public health at the medical school, recalling the excitement generated by the New Haven study. In 1991, when Kaplan and Heimer announced their results, Merson was working on international AIDS programs at the World Health Organization.

Despite their effectiveness, Merson sees little willingness in this country to embrace needle exchange programs as part of federal harm reduction measures. Although the Clinton administration declined to fund them, federal officials endorsed

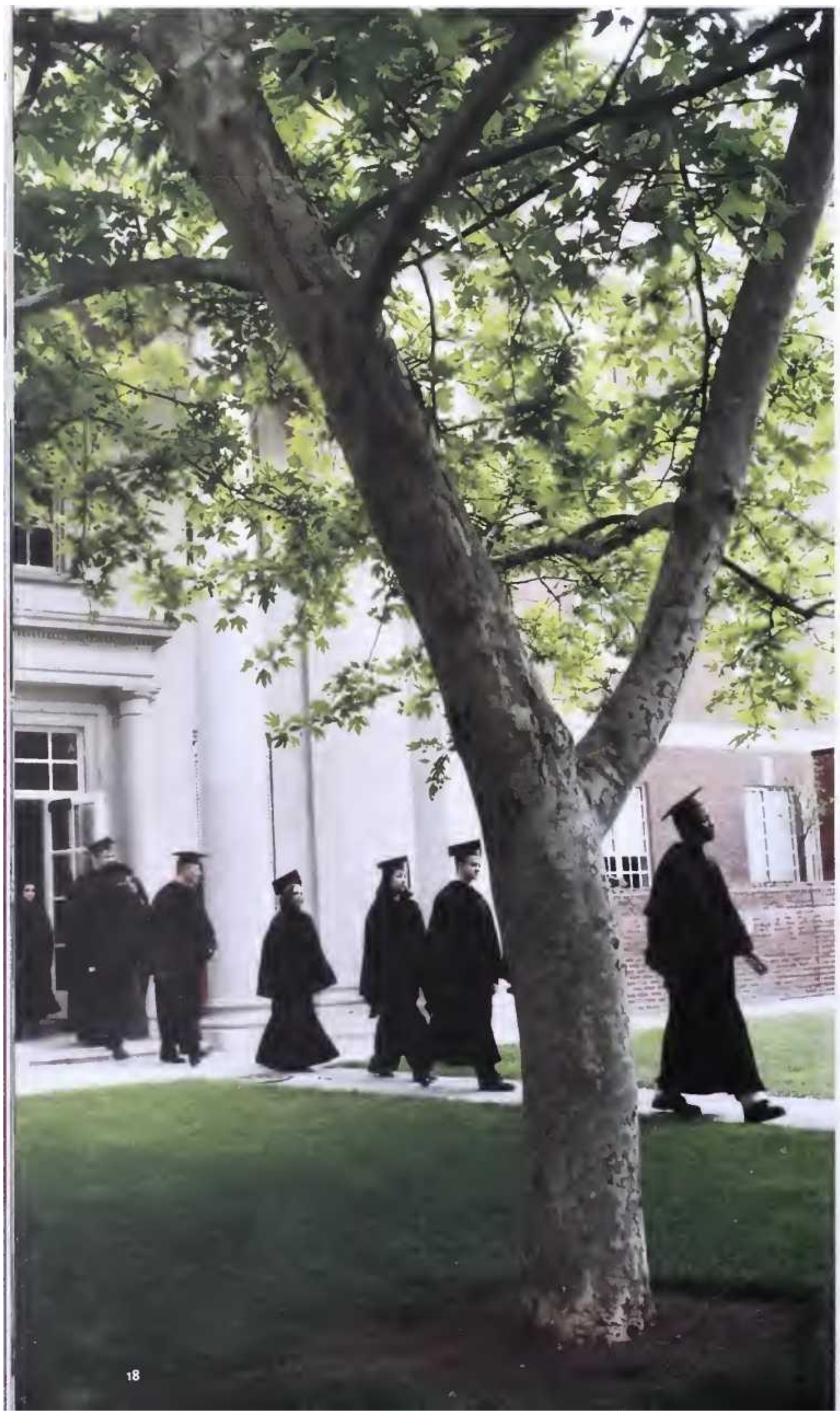
the city’s original needle exchange van is long gone. Painted with bright murals by a Yale librarian and city high school students to cover its police-blue hue, the first van has been replaced several times. The new van runs a regular route five days a week through the city’s neighborhoods and even makes house calls. From July to September of 2000,518 drug users availed themselves of the van. The number of people using the van may have declined since passage of the 1992 state law that allows pharmacists to sell syringes without prescriptions. The van still leads drug users to treatment programs and since 1997 it has operated with the Community Health Care Van, staffed by a physician assistant and outreach workers. “It is clear that needle exchange does have an impact,” said Matthew F. Lopes, M.P.H. ’77, director of the city Health Department’s AIDS division. “Connecticut has been forward thinking in allowing it to exist for 10 years.”

Kaplan was even more emphatic when he spoke at the ceremony marking the program’s 10th anniversary last fall. “In simple terms,” he said, “the program has saved lives.”

Pentru absolvenții de anul acesta, un pic de fast și controversă

Pentru decanul asociat Ruth J. Katz, JD, MPH, clasa din 2001 va fi întotdeauna prima ei clasă. În calitate de vorbitor ales la începutul acestui an, Katz și-a amintit că a sosit la Yale în 1997 cu absolvenții din acest an și a învățat cu ei. „Am exersat pe tine ca decan începător", le-a spus ea celor 79 de absolvenți. „Am experimentat împreună și am descoperit minunile acestui loc și am identificat câteva dintre ele ... să le numim pur și simplu perfecțiuni. Am lucrat în grupuri mici și am mers dincolo de simpla rezolvare a problemelor și gândirea critică și am ajutat la realizarea unor reforme instituționale semnificative. Am cântat, am dansat și ne-am râs de drum prin Spectacolul de Anul II.

„Clasa din 2001 va revendica întotdeauna o bucată din inima mea și din mintea mea", a continuat Katz . „Sunt onorat să fi fost alături de tine de la început. Sunt umilit că mi-ai cerut să fiu cu tine într-un mod atât de semnificativ la încheiere."

Înființarea școlii de medicină a urmat o ceremonie la nivelul întregii universități, care a inclus un discurs al președintelui Bush, un absolvent al Colegiului Yale din 1968 și una dintre cele 12 persoane care au primit un doctorat onorific. Împărțind scena cu actori, printre care actorul Sam Waterston, fostul secretar al Trezoreriei Richard Rubin și laureatul Nobel, Harold Varmus, MD, Bush a vorbit despre anii săi ca absolvent de la Yale . Înainte de sosirea sa, zeci de membri ai facultății au semnat o petiție care protestează împotriva acordării doctoratului. Ei au susținut că era prea devreme în mandatul lui Bush pentru ca el să se fi distins și s-au opus la majoritatea politicilor sale, în special în ceea ce privește mediul . Unii studenți au fost de acord, iar în timpul Începutului pe Old Campus, au ridicat semne de protest, l-au huiduit și i-au întors spatele președintelui, în timp ce alții l-au aplaudat.

— John Curtis

Elevii au început procesiunea de începere pe 21 mai de la Sterling Hall of Medicine la Harkness Lawn.

Începutul medicinii în 2001

MICHAEL MARSLAND (2)

MELANIE STENGEL

, DIN STÂNGA SUS, a atras recenzii mixte pentru glumele sale despre educația sa la Yale. Unii studenți au protestat împotriva politicilor sale, în timp ce alții au râs de umorul lui autodepreciant.

DREAPTA SUS Fostul director NIH Harold Varmus a primit o diplomă onorifică pentru contribuțiile sale la cercetarea cancerului. Varmus a câștigat Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină în 1989 pentru descoperirea originii celulare a oncogenelor retrovirale, care pot transforma celulele normale în celule tumorale.

DEASUPRA lui Ben Huffard, împreună cu fiii săi Mac și Jed, și-a așteptat rândul să-și primească diploma.

Următoarele premii au fost acordate facultății și studenților Școlii de Medicină la început:

Premiul Bohmfalk

Emile Boulpaep, MD.
Kathleen White, MD.

Premiul pentru Facultatea de Umanism în Medicină al Fundației pentru Sănătate din New Jersey
Jonathan Gage. MD

Premiul Leah M. Lowenstein
Gail D'Onofrio, M D

Premiul Francis Gilman Blake
David Coleman, MD
dr. Laura Ment

Premiul pentru personalul Betsy Winters House
Stephen Possick, MD

Premiul Parker
Jessica L. Mega

Premiul Miriam Kathleen Dasey
Garth N Graham

Premiul Norma Bailey Berniker
Benjamin D. Smith

Premiul decanului pentru serviciul în folosul comunității
Sharon A. Chekijian
Caroline N Harada

Premiul pentru studenți pentru Umanismul în Medicină al Fundației pentru Sănătate din New Jersey
Caroline N. Harada
Melissa S. Lee

Premiul Campbell
Heather C Yun

Premiul Perkins
Jerry Wu

Merck Book Award
Carl V Crawford
Michael Z. David

MD/Ph.D. Premiul
Matthew H. Levine
Daniel H. Wolf

Societatea din Connecticut American Board of Obstetriciens and Gynecologists
Jennifer M Lucero

Premiul Societății de Pediatrie din New England
Patricia L Birgeneau Prince

Societatea pentru Urgență Academică Premiul de Medicină
Rockman F. Ferrigno

Premiile Departamentului de Chirurgie de distincție:

Premiul pentru remarcabil

Performanța clinică
Ajay V Maker

Premiul pentru cercetare remarcabilă
Matei A. Gutierrez

Asociația pentru Academic Premiul de Chirurgie
Ryan R Davies

Capitolul din Connecticut al americanilor Premiul Colegiului de Chirurgi
Anthony Lemaire

Premiul Peter AT Grannum
Carl V. Crawford

Premiul Lauren Weinstein
Jennifer M Lucero

Courtlandt Van Rensselaer Premiul Creed
La Lisa A. Anderson
Stephanie A. Boykin

Premiul ACP-ASIM de Medicină Internă
Harry H Yoon

Premiul Patricia Nez
Jennifer M. Lucero

Premiul C. Winternitz în patologie
Benjamin D. Smith
John C, Tilton

Premiul Ralph W. Ellison
La Lisa A Anderson

William și Charlotte Premiul Cadbury
Michele M Johnson

Premiul Wyeth-Ayerst Laboratories pentru sănătatea femeilor
Jennifer M. Lucero

Michael Vaughn, Sara Erickson, Barbara Coren și Geoff Emerson au discutat cu Dean David Kessler, stânga, și Irwin Birnbaum, directorul operațional al școlii, la Cross Cam pus înainte de începere.

JOHN CURTIS

Provocările abundă în sănătatea publică, le spune chirurgul general absolvenților

JOHN CURTIS (2)

Citing too years of advances in science, such as the eradication of smallpox, a 30-year increase in longevity and widespread immunization for childhood diseases, Surgeon General David Satcher, M.D., PH.D., told the EPH Commencement audience that much remains to be done in this century. Among the challenges facing the 78 graduates in public health, Satcher said, are HIV/AIDS, an aging population and racial and ethnic disparities in health care. "How can we continue to improve the quality of life for all Americans?" he asked. "To the extent that we respond to the needs of the most vulnerable among us, we respond to the health needs of the nation."

Satcher called for a balance among the basic, biomedical and clinical sciences and for partnerships between public health and science. "We have to make sure we write policies that are consistent with the best available science," he said.

Student speaker Matthew Freeman, M.P.H. '01, asked his classmates to heed the admonition of Ralph Waldo Emerson "to leave the world a little better." "I, too, hope that we will find success by Emerson's definition," Freeman said, "by improving the health of the people, keeping the environment clean and seeking the most effective ways to prevent and treat disease."

TOP Surgeon General David Satcher, vorbind la ceremonia de începere a Școlii de Sănătate Publică din Capela Battel I, le-a spus absolvenților că se vor confrunta cu provocările îmbătrânirii populației și disparităților în îngrijirea sănătății.

SUS STÂNGA În timp ce mărșăluiau spre Început , absolvenții de sănătate publică Elizabeth Tong și Allison Stockman au transmis mesaje pentru președintele Bush.

DREAPTA SUS, primul buzdugan ceremonial al Școlii de Sănătate Publică, purtat de profesorul Curtis Patton, și-a făcut debutul la începutul acestui an.

EPH COMMENCE 2001

Buduganul este un toiag de mahon împodobit cu scutul heraldic al școlii înconjurând un glob gol. **Următoarele premii au fost acordate profesorilor și studenților Școlii de Sănătate Publică la început:**

Premiul pentru Excelență în Predare
Elizabeth H. Bradley, Ph.D.

Premiul decanului pentru teză excepțională
Arvind Bakhru pentru „Renunțarea la fumat și modificările răspunsului în faza acută"

Pedram Fatehi pentru „Compararea of Health Active Physician-Based Surveillance System"

valorii predictive a plasmei Teste de glucoză"

James Martin Kessler pentru „West Boala Nilului: o evaluare a departamentului din 2000 a orașului New York

Martin David Slade pentru „Efectul vaccinului ADN și al factorului de stimulare a coloniilor de macrofage de granulocite asupra creșterii papilomavirusului de iepure de bumbac"

Premiul de inspirație Henry J. (Sam) Chauncey Jr. *(acordat de absolvenții Programului de management al sănătății unui student care exemplifică idealurile domnului Chauncey de inovare, integritate, leadership și serviciu*

comunitar)
Trisha Marie Lollo

Courtlandt Van Rensselaer
Premiul Creed
Angela Marcia Williams

De Ziua Cercetării Studenților, o șansă de a împărtăși observatii si concluzii

În urmă cu trei ani, când Jacqueline C. Dolev s-a înscris la un curs pentru a-și îmbunătăți abilitățile de observație clinică, nu se aștepta să petreacă timpul de clasă într-un muzeu de artă – și nici, de altfel , să găsească subiectul tezei sale în exercițiu . Dar ambele lucruri s-au întâmplat, iar în aprilie Dolev stătea în holul clădirii Jane Ellen Hope, explicând cercetările sale celor care participau la Ziua Cercetării Studenților.

Proiectul ei, „Enhancing Medical Observational Skills through Fine Arts: A Randomized Controlled Study”, a fost o evaluare științifică a cursului, susținută de profesorul de dermatologie Irwin M. Braverman, MD '55, HS '56, și personalul Yale Center for British Art.

Dolev a evaluat descrierile scrise ale studenților ale fotografiilor dinainte și după curs și le-a cerut să efectueze o sarcină de căutare vizuală. „Studenții care au urmat cursul erau mult mai buni în ceea ce privește abilitățile lor descriptive decât grupul de control”, a spus ea în timp ce stătea lângă afișajul ei, în mijlocul zgomotului sesiunii de poster. „Au învățat să se uite la fotografiile tulburărilor medicale atât pentru atribute globale, cât și pentru detalii.” Grupul de control, pe de altă parte, a fost mai întâmplător în descrierile sale și mai probabil să vadă fie imaginea de ansamblu, fie detalii fine, dar nu ambele.

Dolev a fost printre cei 50 de medici, sănătate publică și MD /PH.D. elevii prezentând lucrări la cea de-a 15-a sesiune anuală de poster științific a școlii, pe 20 aprilie. Subiectele tezei au variat de la epidemiologia tuberculozei la Moscova din 1906 până în 1936, până la rolul citokinelor și chemokine în leishmanioză, la rolul religiei și spiritualității în îngrijirea pacienților cu HIV.

Deși sesiunea de poster este o tradiție relativ nouă la Yale, teza este una veche, datând cel puțin din 1839, când se face prima mențiune a cerinței în *Buletinul școlii de medicină.* Potrivit directorului de cercetare al studenților John N. Forrest Jr., MD, HS '67, Yale este singura școală de medicină care cere tuturor studenților să scrie o teză bazată pe cercetări originale.

S-a schimbat mult natura tezei? Nu potrivit lui Braverman, conducătorul cursului de observație, consilierul lui Dolev și absolvent al Școlii de Medicină în 1955. Teza lui Braverman, publicată în urmă cu 46 de ani, era despre „răspunsul microglial în encefalita cu virus West Nile”, un subiect care ar avea multă rezonanță la New Haven în 1999, când virusul a apărut în Statele Unite.

Studenții de astăzi urmăresc aceleași tipuri de subiecte pe care le-au făcut în anii 1950, a spus Braverman. „Apoi, s-a parcurs tot ceea ce era știință de ultimă oră – proteinele și biochimia în cea mai mare parte – până la istoria medicinei, subiectele sociale și psihiatrie”, a spus el. „Este la fel și astăzi. Teza reflectă ceea ce se întâmplă în știință.”

Vorbitorul programat la cea de-a 14-a prelegere anuală Farr, Paul Greengard, MD, PH.D., care a împărtășit Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină în 2000 pentru munca sa privind transducția semnalului în sistemul nervos, a trebuit să se îndepărteze după ce și-a rupt piciorul în timpul unei călătorii în Japonia. Inlocuindu-l pe Greengard, care a predat psihiatrie si farmacologie la Yale din 1958 pana in 1983, a fost Richard P. Lifton, MD, PH.D., presedinte al Departamentului de Genetica.

Cu un sfert de secol în urmă, a spus Lifton, practic nu existau instrumente care să lege genetica de practica medicinei. Acum, genomul uman a creat o revoluție în medicină. „Suntem abia începem să vedem contururile unde ne va duce asta; impactul viitor promite a fi extraordinar.”

— Michael Fitzsousa

Damani Piggott, drept, îi pune lui Michael Singer o întrebare despre cercetarea sa, care a examinat „Barierele în calea asistenței medicale pentru fetele pakistaneze”.

TERRY DAGRADI (3)

TOP Ajay Maker explains his project, "Studies on the Molecular Mechanics of Insulin Resistance in Pancreatogenic Diabetes,”to Reena Rupani, left, and Rupali Gandhi.

ABOVE Winnie Au, center, worked with her thesis advisor, Charles Greer, left,on her study of “Sublaminar Organization of the Olfactory Bulb Nerve Layer.”

Exuberanța guvernează ziua în care sunt dezvăluite locurile de rezidență

Chiar înainte de amiaza zilei de 22 martie , era clar că mulțimea care se aduna în afara camerei de corespondență de la Căminul Harkness era mai mică decât în anii trecuți. Cu mai mulți studenți care urmează un al cincilea an pentru cercetare sau alte activități, clasa inițială de 106 a fost redusă la 79 de către Commencement în această primăvară și cinci dintre cei 79 au ales să urmeze alte activități decât rezidențiatul.

La fel, grupul mai mic a făcut o agitație destul de mare . La câteva minute după prânz, când studenții au ieșit din camera de corespondență ținând în brațe scrisori , au izbucnit țipete și lacrimi de bucurie . Anthony Lemaire a dansat pe hol de lângă camera de corespondență cu Kate Lally, studenta de anul trei . În îmbrățișare, Lally a spus: „Am pierdut un pantof și un cercel. A fost copleșitor." Lemaire se îndrepta către Centrul Medical al Universității Duke , prima sa alegere, pentru o rezidență în chirurgie.

Melissa Lee a luat telefonul mobil pentru a le spune fratelui și tatălui ei din New York City că va merge la Programul de Medicină Combinată /Pediatrie de la Harvard . „Sperau că voi rămâne pe Coasta de Est", a spus ea. Christopher James a fost încântat să meargă la New York Presbyterian Hospital- Cornell pentru un rezidențiat în neurochirurgie. „Este un program în curs de dezvoltare. Are o mare reputație", a spus el, menționând motivele personale ale alegerii Cornell. „Sunt din New York și am fost la Cornell ca student."

Ca și în anii precedenți, cea mai mare preferință a studenților a fost pentru medicina internă – 38 la sută au ales acest domeniu. La nivel național, Programul național de potrivire a rezidenților a raportat o schimbare de la pozițiile de practică de familie în rândul celor 24.000 de studenți la medicină care au participat. Puțin mai puțin de jumătate se potrivesc cu un rezidențiat într-una dintre disciplinele generaliste - medicină internă , pediatrie și medicină de familie. Destinațiile de plasare Yale apar pe pagina opusă.

— John Curtis

GALE ZUCKER (2)

top Roger Fan cheers his acceptance to the internal medicine residency program at Brigham and Women's Hospital in Boston.

ABOVE Melissa Lee called her family in New York with the good news that she'd stay on the East Coast. She matched at the Harvard Combined Medicine/Pediatrics Program.

Stagii de rezidențiat în 2001 pentru studenții la medicină din Yale

Biroul pentru Afaceri Studențești a furnizat următoarea listă, care prezintă rezultatele Programului național de potrivire a rezidenților pentru absolvenții de medicină din Yale. Unele nume apar de două ori deoarece absolventul intră într-un program de un an înainte de a începe un rezidențiat de specialitate. Desemnarea tranzitorie este un program de un an cu rotații de trei luni în diferite specialități.

CALIFORNIA
Centrul medical al județului Alameda, Oakland
Matthew Gutierrez, tranzitoriu

Kaiser Permanente Medical Croup, Santa Clara
Allen Chen, medicină

Centrul medical Saint Mary's, San Francisco
Artis Montague, medicină

Programele Universității Stanford
Jacqueline Dolev, medicină internă Emily Finkelstein, medicină internă Artis Montague, oftalmologie

Universitatea din California - Davis Medical Center, Sacramento Andrea Ciaranello, medicină internă

Centrul Medical al Universității din California - Los Angeles
Eon Shin, ortopedie
Brian Woods, medicină internă

Universitatea din California - San Francisco Sara Erickson, medicină internă Jennifer Lucero, obstetrică și ginecologie

COLORADO
Facultatea de Medicină de la Universitatea din Colorado, Denver
Lucy Budde, cabinet de familie

CONNECTICUT
Spitalul Saint Raphael, New Haven
Geoffrey Emerson, medicină
Brian Lester, medicină

Spitalul Yale-New Haven Esther Choo, medicină
Michael David, medicină internă Oleg Drozhinin, medicină Jonathan Erulkar, ortopedie Rockman Ferrigno, medicină de urgență
Kira Giovanielli, medicină, dermatologie
Avery Grauer, medicină internă Sung Kim, medicină/primar Pinar Kodaman, obstetrică și ginecologie
Darren Lish, psihiatrie Gregory Merrell, ortopedie Dan Negoianu, medicină internă
Dena Rifkin, medicină internă
J. Mark Sloan, medicină internă Benjamin Smith, medicină, radio-oncologie
Andrew White, ortopedie Harry Yoon, medicină internă

GEORGIA
Emory University School of Medicină, Atlanta
Michele Johnson, chirurgie, neurochirurgie

HAWAII
Facultatea de Medicină de la Universitatea din Hawaii, Honolulu
M. Vaughn Emerson, medicină

ILINOIS
Centrul Medical McGaw - Universitatea Northwestern, Chicago
Benson Yang, chirurgie, neurochirurgie

Spitalele Universității din Chicago
Caroline Harada, medicină internă

IOWA
Spitale și clinici ale Universității din Iowa, Iowa City
Kirk Clifford, ortopedie

MARYLAND
Spitalul Johns Hopkins, Baltimore
Patricia Moore, obstetrică și ginecologie

Universitatea Johns Hopkins- Wilmer Centrul pentru ochi, Baltimore
Geoffrey Emerson, oftalmologie M. Vaughn Emerson, oftalmologie

MASSACHUSETTS
Beth Israel Diaconess Medical Center, Boston
Oleg Drozhinin, anestezie Anna Paszczuk, medicină internă
John Yang, medicină internă

Programul combinat de pediatrie din Boston
Patty Birgeneau Prince, pediatrie/primar
Fabienne Bourgeois, pediatrie

Centrul Medical al Universității din Boston
Esther Choo, medicină de urgență

Spitalul Brigham și Femei din Boston
Barbara Coren, medicină internă
Roger Fan, medicină internă Melissa Fuchs, medicină internă
Ajay Maker, chirurgie generală Jessica Mega, medicină internă Lamioko Pappoe, medicină internă

Programul Harvard de Medicină Combinată/Pediatrie, Boston
Ami Bhatt, medicină/pediatrie Melissa Lee, medicină/pediatrie
Facultatea de Medicină din Harvard
Neal Chen, ortopedie

Spitalul General Massachusetts, Boston
Garth Graham, medicină internă Matthew Levine, chirurgie generală Daniel Wolf, psihiatrie

MINNESOTA
Mayo Graduate School of Medicină, Rochester
Natalie Holt, chirurgie, urologie

Universitatea din Minnesota, Minneapolis
Matthew Goodwin, chirurgie generală

NEW JERSEY
UMDNJ - New Jersey Medical Școală, Newark
Ron Samet, medicină internă

NEW YORK
Spitalul Centrul Medical Albany
Dinakar Shenbagamurthi, ortopedie

Spitalul de Chirurgie Specială, New York
Benjamin Huffard, ortopedie

Spitalul Mount Sinai, New York
Joshua Gibson, medicină internă
Cârmit Steren, obstetrică-ginecologie

Presbiterian din New York Spitalul - Columbia
Winnie Au, radiologie diagnostică
Ryan Davies, chirurgie generală
Allison Stewart, pediatrie

Presbiterian din New York Spitalul - Cornell
Carl Crawford, medicină internă
Christopher James, chirurgie și neurochirurgie

Universitatea North Shore Spitalul, Manhasset
Joy Weinberg, medicină

Spitalul St. Vincent, New York
Winnie Au, tranzitorie

Universitatea din Rochester/Strong Memorial Hospital, Rochester
Hong Zhang, medicină, radio-oncologie

CAROLINA DE NORD
Universitatea Duke Medical Centru, Durham
Stephenie Boykin, pediatrie
Anthony Lemaire, chirurgie generală

OHIO
universitare din Cleveland
Heidi Smith, pediatrie

OREGON
Științe ale sănătății din Oregon Universitatea din Portland
Samuel Kim, medicină de urgență

PENNSYLVANIA
Albert Einstein Medical Center, Philadelphia
Daniel Wolf, tranzitoriu

Spitalul Universității din Pennsylvania, Philadelphia
Sharon Chekijian, chirurgie generală

INSULA RHODE
Spitalul Rhode Island - Universitatea Brown, Providence
Brian Lester, dermatologie

TEXAS
Universitatea din Texas - MD Anderson Cancer Center, Houston
Allen Chen, oncologie cu radiații

Centrul medical Wilford Hall (Lackland AFB), San Antonio
Heather Yun, medicină internă

WASHINGTON
Spitale afiliate la Universitatea din Washington, Seattle
Frederick Cobey, chirurgie generală

MAI JOS Cu prietena Kate Lally, Ami Bhatt și-a sărbătorit meciul la Harvard Combined Medicine/Pediatrics Program.

JOS Cyrus Kapadia a felicitat Carl Crawford, who's headed to New York Presbyterian Hospital - Cornell for a residency in internal medicine.

Note ale absolvenților

„4OS

Psihiatrul **Aaron T. Beck,** MD '46, renumit în lume ca „părintele terapiei cognitive ", a primit premiul Heinz de 250.000 USD la categoria 7 pentru condiția umană pentru dezvoltarea timpurie a tehnicilor folosite pentru a trata milioane de indivizi care suferă de provocări de sănătate mintală și comportamentală . Premiul a fost acordat de Heinz Family Foundation, un trust caritabil înființat de doamna John Heinz în 1993 în onoarea regretatului ei soț, senatorul John Heinz din Pennsylvania . Beck este profesor emerit de psihiatrie la Universitatea 7 din Pennsylvania și președinte al Institutului Beck pentru Terapie Cognitivă și Cercetare. Beneficiarii anteriori ai premiului includ membrii facultatii Yale James P. Comer, MD, HS '66, si Edward F. Zigler, PH.D.

'9OS

Antonio F. Vinals, MD '93, a scris sa spuna ca si-a facut rezidentiat in oftalmologie și un fellowship în chirurgia corneei și refractivă la Harvard Medical School. Este instructor clinic la Manhattan Eye, Ear and Throat Hospital și în cabinet privat din Manhattan. Vinals este căsătorit cu Liselotte Pieroth, MD, rezident în oftalmologie în anul II la Columbia-Presbyterian Hospital , care a fost studentă internațională în vizită la medicină și rezidentă la Yale.

Ramsey Alsarraf, MD '94, MPH, PC, a fost numit director al Centrului Newbury pentru ('osmetic Facial Plastic Surgery din Boston. Alsarraf a finalizat o bursă de subspecialitate a Academiei Americane 7 de Chirurgie Plastică și Reconstructivă Facială cu Calvin M. Johnson Jr. și este co-autor împreună cu Johnson, al textului publicat *: Facetic Abordare* este, de asemenea, redactor invitat pentru o ediție specială de cercetare a rezultatelor *Facial Plastic Surgery*, jurnalul oficial al Academiei Europene de Chirurgie Plastică Facială.

Specialist în medicină fizică **Anthony S. Arsuri,** MD '94, a intrat în Regională

Valea Delaware la Spitalul Spinal Cord Injury Center of Universitar Thomas Jefferson ca director asistent. De asemenea, a fost numit profesor asistent de medicină de reabilitare la Jefferson Medical College de la Universitatea Thomas Jefferson. Burns a fost destinatarul Memorialului Arthur A. Siemens Premiul, acordat unui rezident senior în programul de rezidențiat în medicină de reabilitare a Spitalului Johns Hopkins/Sinai - pentru excelență în activitățile academice și devotamentul față de îngrijirea pacientului.

Trimiteți știri despre absolvenți la: Claire Bessinger, Yale Medicine Publications, PO Box 7612, New Haven, CT 06519-0612.

William E. Bloomer, MD '42, HS '52, din Pasadena, California, care a servit pentru o scurtă perioadă de timp la facultatea Yale, a murit de cancer pe 14 ianuarie la Long Beach (Calif.) Memorial Medical Center. Avea 84 de ani.

Absolvent al Universității Stanford, Bloomer și-a câștigat diploma de medicină la Yale în 1942. După un stagiu la Spitalul Universitar Stanford și serviciul - în Corpul Medical al Armatei SUA, s-a întors la New Haven în 1946 ca bursier în chirurgie toracică și și-a încheiat rezidențiatul la Spitalul Yale-New Haven.

A fost profesor asistent la Facultatea de Medicină timp de cinci ani, înainte de a se muta în California, unde și-a continuat cariera de-a lungul vieții în chirurgia toracică și cardiovasculară și a dezvoltat - tehnici inovatoare folosind materiale plastice turnate prin injecție pentru a studia anatomia plămânului. Bloomer a continuat să predea și, la momentul morții sale, era profesor clinic asociat de chirurgie la Universitatea din California din Los Angeles School of Medicine.

Howard E. Hornstein, DMD, din Guilford, Connecticut, fost membru al facultății la Școala de Medicină, a murit pe 9 martie. Avea 57 de ani.

Absolvent în 1963 al Universității din Boston, Hornstein și-a primit DMD de la Universitatea din Pennsylvania School of Dental Medicine în 1967 și un master de la Universitatea din Rochester în 1971.

Hornstein, dentist și ortodont pediatru , a avut un cabinet în New Haven până în 1970, când s-a mutat la Guilford. De asemenea, a fost la facultate la Yale ca instructor clinic în chirurgie din 1974 până în 1981. Hornstein a condus secția de pedodonție în departamentul de ambulatoriu de la Spitalul Yale-New Haven în 1974 și a înființat un serviciu de spitalizare pentru retardați și handicapați fizic. În plus, a fost autor, editor și muzician.

Theodore Lidz, MD, care a servit la facultatea din Yale timp de o jumătate de secol, a murit pe 16 februarie la casa sa din Hamden. Avea 90 de ani.

Nativ din New York, Lidz și-a obținut diploma de licență în 1931 și diploma de medicină în 1936, ambele de la Universitatea Columbia. El a servit în al Doilea Război Mondial ca locotenent colonel în armată la spitale din Noua Zeelandă, Fiji și Birmania. De asemenea, a avut grijă de câteva sute de victime psihiatrice din luptele de pe Guadalcanal.

Lidz a venit la Yale ca profesor de psihiatrie în 1951. A fost președintele Departamentului de Psihiatrie din 1967 până în 1968. A câștigat statutul de emerit în 1978 și a continuat să publice, să prezinte și să vadă pacienți până la mijlocul anilor 1990. Lidz a explorat cauzele de fond ale schizofreniei și s-a specializat în tratamentul bolii. A scris pe larg pe tema schizofreniei în reviste și cărți. El a mers dincolo de istoriile personale ale pacienților săi pentru a înțelege factorii familiali, sociali și culturali. Unul dintre colaboratorii săi de multă vreme a fost soția sa, Ruth Wilmanns Lidz, MD, care a murit în 1995.

Oferte web extinse

Yale Medicine și Association of Yale Alumni in Medicine (AYAM) au adăugat resursele disponibile pentru absolvenți pe web. Răsfoiți *Yale Medicine* în format html simplu sau descărcați un fișier pdf complet cu grafică. Vizualizați sau ascultați conținut multimedia care însoțește articolele selectate. Căutați numerele anterioare ale revistei pe pagina noastră de arhivă. Adresa este:

http://info.med.yale.edu/ymm

Vizitați site-ul principal AYAM la:

http://info.med.yale.edu/ayam

pentru a vă actualiza adresa poștală, verificați programul reuniunii și calendarul evenimentelor, trimiteți știri pentru coloana Alumni Notes din *Yale Medicine* sau aranjați un alias de e-mail Yale pe viață prin Virtual Yale Station.

Răspândește vestea!

Yale Medicine vă poate ajuta să rămâneți conectat cu colegii absolvenți ai Școlii de Medicină și a programelor sale în Epidemiologie și Sănătate Publică, Școala Absolventă de Arte și Științe și rezidențiat, bursă și formare asociată medicului. Distribuiți-vă știrile personale și profesionale pentru publicare în coloana Alumni Notes din *Yale Medicine* și pe web, folosind acest card sau formularul online de la http://info.med.yale.edu/ayam/alumni_notes.html . Vă rugăm să furnizați o fotografie recentă, dacă este posibil.

Note ale absolvenților 8/01

Nume

Adresa Rândul 1

Linia de adresă 2

Oraș, Stat, Poș

Telefon de zi cu prefix Fax

E-mail Data

Adresă nouă ◻

gradul Yale	Year(s)
MD	◻
MPH	◻
Ph.D.	◻
PA-C sau MMSc.	◻
Personalul casei (HS)	◻
Fellow (FW)	◻
Altele (_ —)	◻

http://info.med.yale.edu/ymm
http://info.med.yale.edu/ayam

Loc
20 de
cenți
poștale
aici

Publicații de medicină Yale
Facultatea de Medicină a
Universității Yale
RO. Caseta 7612
New Haven, CT 06519-0612

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

2001-2002
Asociația absolvenților de medicină din Yale

Ofițeri

Francis R. Coughlin Jr., MD '52
Președinte

Donald E. Moore, MD '81, MPH '81
Vice-președinte

Francis M. Lobo, MD '92
Secretar

Gilbert F. Hogan, MD '57
Fostul președinte

Comitetul Executiv

Cynthia B. Aten, MD '8I

Susan J. Baserga, MD '88, DR. '88

Sharon L. Bonney, MD '76

Arthur C. Crovatto, MD '54, HS '61

Joseph FJ. Curi, MD '64

Evangeline Franklin, MD '82, MPH '82 Carol Goldenthal, MD '44

David H. Lippman, MD '71

Harold R. Mancusi-Ungaro, MD '73, HS '76

Romeo A. Vidone, MD '57, HS '58

Christine A. Walsh, MD '73

Din oficiu

David A. Kessler, MD
Decan

Jane E. Reynolds
Decan asociat

Sharon R. McManus
Director, Afaceri Alumni

Donald L. Kent, MD '72
Președinte, Fondul Alumni al Facultății de Medicină

Samuel D. Kushlan, MD '35
Ofițer legat și dotare YSM

Reprezentanți la
absolvenților din Yale

Daniel L. Arons, MD '67

Deborah Dyett Desir, MD '8O, HS '83

Arthur Ebbert Jr., MD

Robert J. Kerin, MD '47, HS 'JO

Betty R. Klein, MD '86, HS '91

Jocelyn S. Malkin, MD '51, HS '52

Reprezentant AYAM,
Consiliul Școlii de Medicină

Francis M. Lobo, MD '92

Yale Medicine P.O. Box 7612, New Haven CT 06519-0612

Non-Profit Org
U.S. Postage
PAID
New Haven, CT
Permit No. 470

